

Visioner räddar jorden

**Välkommen till den här boken,
300 sidor med berättelser och analyser
om världen år 2030 och även om nutiden.
Varför är omställningen svår?
Analys av hinder och varför målen i Agenda 2030
är beroende av och sammankopplade med varandra.**

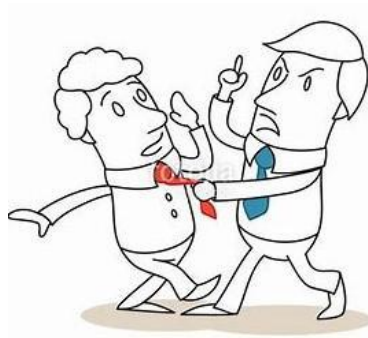
**Agenda 2030
är basen**

Först en introduktion av projektet i Powerpoint format. [klicka här](#)

Världen jobbar på för att ställa om
till ett ekologiskt hållbart samhälle till år 2030.
Det finns många hinder på vägen och ett av de största är
att den politiska viljan och engagemanget är allt för svag.

Politisk vilja och engagemang eller det politiska systemet?

Sakfrågan i bakgrunden

(normalt i politiskt beslutande församlingar)

Det var en gång tre makthavare i Sverige vid namn Ulf, Jimmy och Magdalena som försökte samarbeta för att genomföra Agenda 2030:s hållbarhetsmål. Ulf representerade Moderaterna (M), Jimmy representerade Sverigedemokraterna (SD) och Magdalena representerade Socialdemokraterna (S). Trots deras gemensamma mål att främja hållbarhet och skapa en bättre framtid för landet, var deras politiska hemvist så olika att det förlamade deras arbete.

Ulf, som var förespråkare för marknadsliberalism och privatisering, hade svårt att acceptera idéer som involverade statlig inblandning eller regleringar. Han var övertygad om att marknaden själv skulle kunna lösa hållbarhetsproblemen genom

innovation och företagande. Ulf motsatte sig ofta förslag från Jimmy och Magdalena om att införa striktare regler för industrin eller att öka statens finansiering av hållbarhetsprojekt. Han ansåg att det skulle innebära onödig inblandning av staten och hindra ekonomisk tillväxt.

Jimmy, å andra sidan, hade en nationalistisk och invandringskritisk agenda. Han var skeptisk till internationella åtaganden och samarbeten. Jimmy ifrågasatte hållbarhetsmålen och hävdade att de skulle belasta svenska skattebetalare och gynna andra länder på Sveriges bekostnad. Han motsatte sig särskilt förslag om att ge ekonomiskt stöd till utvecklingsländer för att hjälpa dem att uppnå sina hållbarhetsmål. Jimmy ansåg att Sverige i första hand borde fokusera på sina egna medborgare och deras välfärd.

Magdalena hade starka socialdemokratiska värderingar och såg hållbarhetsmålen som en möjlighet att främja jämlikhet och rättvisa. Hon insåg vikten av att ta itu med klimatförändringar, minska ojämlikhet och främja socialt ansvarstagande. Magdalena förespråkade för att öka den statliga regleringen och investeringarna i hållbara projekt. Hon var frustrerad över Ulf och Jimmys motstånd mot att vidta kraftfulla åtgärder och deras bristande engagemang för att uppnå hållbarhetsmålen.

De tre makthavarna hade regelbundna möten och diskussioner för att försöka enas om vägen framåt. Men deras olikheter i politisk hemvist och ideologi gjorde det svårt att hitta gemensamma lösningar. Ulf och Jimmy såg ofta Magdalenas förslag som ett hot mot den ekonomiska tillväxten och den nationella suveräniteten. Magdalena i sin tur ansåg att Ulfs och Jimmys ideologiska motstånd mot statlig inblandning och internationellt samarbete hindrade framsteg och höll tillbaka landet.

Trots en gemensam uppfattning om att mål att uppnå Agenda 2030:s hållbarhetsmål var angelägna och avgörande för framtiden, så blev taktiska överväganden om makt och inflytande så viktiga att det politiska samarbetet uteblev. De tre makthavarna tillbringade mer tid med att diskutera och försvara sina egna positioner än att faktiskt arbeta tillsammans för att främja hållbarhet. Det politiska dödläget hindrade genomförandet av konkreta åtgärder och försvagade Sveriges möjligheter att ta ledande steg mot en hållbar framtid.

Berättelsen om Ulf, Jimmy och Magdalena är en påminnelse om vikten av att övervinna politiska skillnader och hitta gemensamma vägar framåt för att uppnå hållbarhetsmålen. En verklig förändring kräver samarbete och kompromisser över partigränserna, där politiker kan enas kring gemensamma värden och visioner för framtiden. Endast genom att arbeta tillsammans kan vi skapa en bättre och hållbar

värld för kommande generationer.

I den här berättelsen framgår det tydligt att beslutsfattare inte kan enas om gemensamma mål. Ingenstans i berättelsen förekommer ordet vision, trots att många i världen anser att politiker saknar visioner och inte ger medborgarna berättelser om vilken framtid vi har att vänta oss.

men det borde se ut så här

Sakfrågan i fokus

(I politiska beslutsprocesser på högre nivå förekommer detta bara när världsledare träffas för att utforma texter till konventioner och avtal. Man har visioner)

I en tid när Sverige stod inför utmaningar som krävde en enad ansträngning för att uppnå Agenda 2030:s hållbarhetsmål, var Ulf, Jimmy och Magdalena medvetna om att de måste hitta ett sätt att samarbeta trots sina djupt rotade politiska olikheter.

Magdalena insåg att för att överbrygga klyftorna mellan dem behövde hon hitta gemensamma värden som de kunde bygga på. I ett av deras möten tog hon initiativet att lyssna på Ulf och Jimmys farhågor. Hon lyssnade uppmärksamt när Ulf beskrev sin oro för överreglering och försvagande av ekonomin. Hon förstod också Jimmys oro för svenska medborgarens välfärd.

Efter att ha lyssnat noggrant presenterade Magdalena en vision där hållbarhet och ekonomisk tillväxt inte behövde vara motstridiga mål. Hon föreslog att de kunde samarbeta för att utforma incitament och stödåtgärder som skulle gynna både näringslivet och miljön. Genom att betona innovationskraften i näringslivet och visa hur hållbara investeringar kunde skapa arbetstillfällen och ekonomiskt välstånd, började Magdalena långsamt vinna över Ulf och Jimmys intresse.

Jimmy, som tidigare hade varit skeptisk till internationellt samarbete, började förstå att hållbarhetsmålen inte bara handlade om att hjälpa andra länder, utan också om att säkra Sveriges framtid. Magdalena lyfte fram exempel på hur klimatförändringarna redan påverkade svenska samhällen och argumenterade för att en aktiv roll i internationella samarbeten skulle öka Sveriges säkerhet och välbefinnande.

Ulf, å sin sida, insåg att vissa former av statlig inblandning faktiskt kunde vara nödvändiga för att skapa en hållbar framtid. Magdalena presenterade bevis för hur vissa regleringar hade lett till positiva förändringar i andra länder och ökat allmänhetens förtroende för näringslivet. Ulf började öppna upp för tanken att vissa regleringar kunde vara väl avvägda och positiva för både samhället och ekonomin.

Efter flera diskussioner och debatter började de tre makthavarna se att deras olikheter inte nödvändigtvis var oöverstigliga hinder. De insåg att de kunde hitta en balans mellan ekonomisk tillväxt, nationell suveränitet och internationellt samarbete för att uppnå hållbarhetsmålen.

Tillsammans utformade de en strategi som inkluderade ekonomiska incitament för företag att investera i hållbara projekt, samtidigt som de införde vissa regleringar för att säkerställa miljöhänsyn och socialt ansvarstagande. De kom också överens om att öka Sveriges deltagande i internationella samarbeten för att hantera globala utmaningar som klimatförändringar och ojämlikhet.

Det krävde tid och tålamod, men med Magdalenas envisa arbete med att bygga broar mellan deras olika ståndpunkter och Ulf och Jimmys öppnande för nya perspektiv, började Sverige gradvis röra sig mot att uppnå Agenda 2030:s hållbarhetsmål. Deras gemensamma ansträngningar för att övervinna politiska hinder och fokusera på det större målet visade sig vara en viktig lektion om att samarbete och kompromisser är nyckeln till att skapa en bättre och hållbar framtid.

I den här berättelsen får vi veta att samarbete krävs för att
möjligen kunna nå fram till de stora målen, visionerna,
som handlar om livsmiljön på planeten, och att någon behöver ta första steget..

En överlevnadsfråga kan inte lösas utan ett nytänkande
om hur det politiska beslutsarbetet ska gå till.

Detta kräver så mycket mer än att besluta om skattesänkning eller elstöt
och hur dessa pengar ska fördelas mellan medborgarna.

Slutsatser visar att politikernas brist på vilja och engagemang är en stor

anledning till att 9 av Agenda 2030:s 17 globala hållbarhetsmål inte kan uppfyllas.

men även i politiska konferenser med världsledare i FN:s regi kan samarbete, vilja och målmedvetenhet ge fantastiska resultat

Visioner kunde världsledarna enas om i avtal, konventioner och Agenda 2030,

Det var en historisk dag år 2015 när världsledarna från hela jorden samlades i en storslagen konferenssal, med flaggor som representerade alla nationer som vajade i vinden. Denna mötesplats i New York var fylld av förväntan och hopp om att enas om en gemensam vision för framtiden – en vision som skulle forma världen de kommande åren genom Agenda 2030 för hållbar utveckling.

De höga valven i konferenssalens tak ekade av diskussioner på olika språk när ledare från olika länder samlades i grupper, ivriga att förhandla fram en överenskommelse som skulle gynna hela mänskligheten. Samtidigt som de hade olikheter i kultur, bakgrund och politiska övertygelser, hade de en gemensam målsättning: att skapa en bättre och mer hållbar framtid för alla.

Diskussionerna var intensiva och ibland fyllda av meningsskiljaktigheter, men världsledarna var fast beslutna att hitta gemensam grund. De delade med sig av sina erfarenheter och insikter om utmaningarna som deras länder stod inför, och de lyssnade uppmärksamt på varandras perspektiv. Genom konstruktiv dialog och ömsesidig respekt arbetade de tillsammans för att hitta kompromisser och lösningar.

En av de mest framstående ögonblicken var när en ung ledare steg upp på podiet och talade passionerat om behovet av att inkludera ungdomars röster och perspektiv i Agenda 2030. Denna kraftfulla intervention påminde alla om att framtiden tillhör de unga, och att deras engagemang och idéer är avgörande för att uppnå målen.

Efter flera dagar av förhandlingar och diskussioner kunde världsledarna äntligen enas om en historisk överenskommelse. De undertecknade Agenda 2030-dokumentet med högtidliga underskrifter, och deras ansikten speglade en blandning av lättnad, stolthet och hopp inför vad som komma skulle.

Världsledarna insåg att arbetet inte skulle vara enkelt. Att implementera Agenda 2030 och uppnå de ambitiösa målen skulle kräva samarbete, engagemang och beslutsamma åtgärder från alla länder och sektorer. Men i detta ögonblick av enighet och framtidstro visste de att de hade tagit ett avgörande steg mot en mer hållbar och inkluderande värld.

När konferensen avslutades och världsledarna lämnade mötesplatsen, bar de med sig en känsla av ansvar och hopp. De visste att de hade en utmanande resa framför sig, men de var eniga om att de skulle arbeta tillsammans för att förverkliga visionerna i Agenda 2030 och lämna en positiv och varaktig inverkan på planeten och dess invånare.

I den här berättelsen får vi veta att om politiker får ett klart definierat uppdrag att nå ett klart beskrivet mål och inte har trycket från väljarnas önskemål över sig, så kan man uppnå målet.

Det har man visat ända sedan 1948 när konventionen om mänskliga rättigheter skrevs.

Slutsatsen blir att politikerna måste få ett bestämt mål från en uppdragsgivare, som dock inte är den egna väljargruppens spretiga önskemål.

men även i möten där samarbete, vilja och målmedvetenhet står i centrum och målet är preciserat, så kan oförväntade resultat nå genom personliga relationer

**Två världsledare, den ena från ett rikt och den andra från ett fattigt land,
utökade samarbetet utöver vad uppdraget vid konferensen krävde.**

Året var 2015, och två världsledare med skilda bakgrunder och erfarenheter fann sig sida vid sida på den stora globala konferensen i New York. Å ena sidan hade vi president Alana Morgan från det välmående och teknologiskt avancerade landet Nova Prospera, med dess moderna städer och välmående befolkning. Å andra sidan hade vi President Mwamba Chibawae från det lilla och resursfattiga landet Kirzaziwe, kämpande med utmaningar som fattigdom, sjukdomar och bristande infrastruktur.

Konferenssalen var fylld av livliga diskussioner och strömmande tal om hållbar utveckling och Agenda 2030. President Morgan och President Chibawae hade tidigare korsat varandras vägar i korridorerna, men det var först när de satte sig ned vid ett litet bord under en paus som de började prata på allvar.

President Chibwe började med att beskriva de svåra förhållandena i Kirzaziwe—bristen på rent vatten, bristande tillgång till hälso- och sjukvård och de utmaningar som befolkningen stod inför varje dag. President Morgan lyssnade uppmärksam, och det var uppenbart att hon kände sympati och medkänsla för Kirzaziwes situation.

Sedan berättade President Morgan om Nova Prosperas framgångar inom teknologi, utbildning och ekonomisk tillväxt. Hon delade med sig av landets erfarenheter av att hantera miljöutmaningar och utveckla hållbara energilösningar. President Chibawae lyssnade med intresse och insåg att det fanns möjligheter att lära och inspireras från Nova Prosperas framgångar.

Deras samtal fortsatte under flera timmar, och de började inse att deras länder faktiskt kunde komplettera varandra. President Morgan erbjöd Nova Prosperas expertis och resurser inom teknik, utbildning och innovation för att stödja Kirzaziwe

utveckling. Å andra sidan erbjöd President Chibawae Kirzaziwes rika naturresurser och traditionella kunskap om hållbar livsstil och naturvård.

De båda ledarna bestämde sig för att samarbeta för att uppnå visionerna i Agenda 2030 på ett sätt som gynnar båda länderna. De utarbetade en plan för kunskapsutbyte, teknologiskt samarbete och gemensamma projekt för att förbättra vattenförsörjningen och hälso- och sjukvården i Kirzaziwe. President Chibwe lovade att öppna upp för investeringar och samarbete från Nova Prospera, medan President Morgan lovar att utveckla program för att utbilda unga medborgare i Kirzaziwe i modern teknik och innovation.

När de två världsledarna lämnade konferensen gjorde de det med en känsla av hopp och optimism. De visste att deras samarbete var ett levande exempel på hur rika och fattiga länder kunde komma samman för att skapa en bättre framtid för alla. Genom att bryta ner gränser och bygga broar mellan deras länder hade de visat att enighet och samarbete var nyckeln till att förverkliga visionerna i Agenda 2030 och skapa en mer hållbar och rättvis värld.

I den här berättelsen inser vi att beslutsfattare med oerhört olika bakgrunder också genom personliga band kan hitta former för samarbete utanför det uppdrag som de har fått av FN

Slutsatsen blir att politiska möten kan ge stora vinster om vilja och engagemang finns

Folken måste bli ett, under samlingsnamnet mänskligheten, tala med en röst som hörs utan bakgrundsbrus och det enda budskapet måste vara:

“Vi vill ha beslut som räddar mänskligheten och andra livsformer.”

Vid val i västerländska demokratier har man opinionsmätningar över väljarnas

*prioriteringar
och då kan det se ut så här;*

- 1 mer resurser mot våld och kriminalitet,*
- 2 större satsningar på sjukvården,*
- 3 starkare försvar,*
- 4 bättre skola*
- 5 mer grön energi*
- 6.högre pensioner*

*Är det möjligt att få något gjort åt miljö- och klimathoten utifrån denna
önskelista?*

Nej, nej och återigen nej.

*Det går bara att laga och lappa på gamla system när man får en så spretig
önskelista från väljarna.*

En folkrörelse måste skapas.

*Målet är en enad folkopinion
i de viktigaste frågorna; miljö och klimat
och sätta ett benhårt tryck på beslutsfattare världen över*

*“Lös miljö- och klimatförändringar i samarbete med folket, forskare och
experter under kommande mandatperiod!”*

I den norra delen av Europa, där skogarna sträckte sig mot horisonten och de klarblå sjöarna reflekterade himlen, finns ett land vid namn Sverige. Året är 2022 och det var en tid av stora förändringar och utmaningar. Men mitt i allt detta steg något

enastående fram – en medborgarrörelse som skulle komma att forma landets framtid på ett sätt som ingen kunde föreställa sig.

Det började som en viskning bland vänner, som en glimt av hopp i vardagens samtal. Människor i olika delar av landet började dela sin oro och engagemang för miljön och klimatet. De insåg att de varken kunde vänta på politikerna att agera eller låta de vackra landskapen och naturfenomenen försvinna under deras generation. Så, som små frön som planterades i marken, började deras idéer gro och växa.

Denna medborgarrörelse, som stöddes av en imponerande andel av landets invånare – hela 23 % av befolkningen – kom att kallas "Gröna Framtiden". Det var en rörelse som kände en djup och stark förbindelse med naturen och som beslutade att agera som jordens beskyddare.

Men det fanns en paradox i detta engagemang. I en tid där politiska debatter dominerades av olika prioriteringar, hade "Gröna Framtiden" en utmaning framför sig. De förstod att många av deras medborgare hade viktiga önskemål och bekymmer som var nära hjärtat. En önskan om lägre skatter för att avlasta ekonomin, en längtan efter en välfungerande sjukvård, en starkare försvarsberedskap, och en önskan att bekämpa våld och kriminalitet för att skapa ett tryggare samhälle.

Det var en balansgång som skulle testa rörelsens förmåga att ena och inspirera. Men de lät sig inte slås av utmaningen. Istället bestämde de sig för att arbeta med öppenhet och ömsesidig respekt.

"Gröna Framtiden" gick ut med en stark och enad röst. De insåg att för att lösa miljö- och klimatproblemen måste de balansera olika behov och önskemål. De samlades i stadsparker, på torg och online för att diskutera och dela sina idéer.

Genom kampanjer, informationsmöten och workshops lyckades de bygga en bred förståelse för vikten av att prioritera miljö och klimat. De visade på hur investeringar i gröna energikällor och hållbara initiativ inte bara skulle gynna planeten, utan också skapa arbetstillfällen och stärka landets ekonomi på lång sikt.

I valrörelsens heta presenterade "Gröna Framtiden" sitt krav på politikerna. De framhöll att även om det fanns olika önskemål och prioriteringar, så var det avgörande att tänka på landets långsiktiga hållbarhet. De betonade att genom att investera i gröna teknologier och satsa på miljö och klimat skulle de också skapa en stabilare och tryggare framtid för alla medborgare.

Politikerna kunde inte ignorera den kraftfulla medborgarrörelsen. De förstod att de hade en unik möjlighet att skapa verklig förändring. Genom dialog och samarbete började de utforma en ambitiös plan. De omstrukturerade budgetar och resurser för att inkludera investeringar i gröna energikällor och hållbara projekt.

Valresultatet kom som en överraskning för många. "Gröna Framtiden" hade inte bara fått politikerna att lyssna på deras krav, de hade också lyckats förändra landskapet av politiska prioriteringar. Det var en seger för medborgarna, för miljön och för framtiden.

Och så, i det vackra landet Sverige, visade "Gröna Framtiden" vägen för en hållbar framtid. Genom en stark gemenskap och en öppen dialog hade de lyckats ena olika intressen och prioriteringar för att ta itu med en av vår tids mest akuta utmaningar. Det var en berättelse om medborgarnas kraft, om att föra samman människor och inspirera till förändring – en berättelse om hopp och en grönare framtid för alla.

***I den här berättelsen ser vi vår enda möjlighet att påverka utvecklingen.
På nationell nivå kan politiker inte fatta de beslut som krävs i överlevnadsfrågor.***

Ansvaret faller tungt på oss medborgare.

***Politikerna är våra verkställare och vi måste visa vad de ska uppfylla
men
Det är bra för den ekonomiska och politiska makten att ha en splittrad folkvilja.***

Det är katastrofalt för mänskligheten och planeten med denna splittring.

***Slutsatsen blir att enda vägen till de beslut som är nödvändiga och
brådskande är en enad folkopinion.***

***Vill vi uppnå den så behöver vi ge upp grupptänkandet och inse
att alla livsformer tillhör samma grupp.***

Ett helhetstänkande är det enda som räddar jorden.

Äntligen är vånda och oro över för framtiden över.

Är visionerna (målen i Agenda 2030) vår sista chans?

Dock är det avgörande hindret det ekonomiska systemet

I en utvärdering av alla Agenda 2030:s 17 hållbarhetsområden angav man att 13 av dem inte kunde uppfyllas på grund av ekonomi eller ekonomiska system.

Därför måste vi också granska det nuvarande systemet och ge er en berättelse om ett annat tänkande om hur ett alternativt system skulle kunna utformas.

Detta ska vi vända och vrida på i kapitel 19 i boken.

Bokens innehåll

Inledning

Framtiden om vi förblir passiva

Kapitel 1 - 17 Temats mål och undermål från Agenda 2030.

Analys av Uppsala universitet (2018) om situationen i Sverige och speciella svårigheter inför omställningen till ett hållbart samhälle.

-En berättelse om samhället år 2030 när målen är uppfyllda inom respektive temaområde.

(-En nationell och en global personlig berättelse, endast i Kap 1 och 12)

-En beskrivning av hinder som måste passeras för att uppnå målen.

-En sammanfattning av temaområdet som behandlas i kapitlet.

-En beskrivning av hur varje hållbarhetsmål hänger samman med flera andra, en helhet.

-Ett hinder som motverkar omställningen i form av struktur, system eller tradition.

Kap 18 Helheten är verkligheten - 3 berättelser.

Kap 19 Vårt ekonomiska system, hjälp eller hinder? En alternativ modell.

Kap 20 FN-rapport om situationen i omställningen 2022.

Kap 21: Flytta fram positionerna.

Kap 22 Prioritera det viktigaste.

Kap 23 Oklarheter söker svar.

Kap 24 Motsättningar.

Kap 25 En konkret uppfattning av verkligheten.

Kap 26 Framtiden.

Kap 27 Människan, hinder för omställningen

Kap 28 Det gamla eller visioner?

Kap 29 Ekologiska fotavtryck

Kap 30 Spåkulan - livsförutsättningarna försvinner

Summering.

Lästips!

*Boken börjar med att beskriva framtiden om uppvärmningen fortsätter.
Därefter följer Agendas 17 hållbarhetsområden och vilken framtid vi kan få
genom att uppfylla dess mål.*

*Berättelser om framtiden när alla mål är uppfyllda.
Ekonomiska systemet och omställningen.*

*Rapport mål för mål hur långt vi har kommit 2023.
Vilka hinder och motsättningar har vi att kämpa mot?
Människans roll i omställningen:
Behålla det gamla eller jobba mot visionerna.*

*Boken kan ses som en inspirationskälla eller tankeväckare.
Använd den för att fördjupa dig i områden som intresserar dig mest.*

*När du har läst och funderat över innehållet i de teman som intresserar dig
mest, sedan är det tid att upptäcka annat som fångar ditt intresse..*

*Ett annat sätt är att bara läsa berättelserna om hur samhället ser ut år 2030 i
fråga om önskat "temaområde" eller de fyra berättelserna om hur vi har det år
2030 när alla delmål är uppfyllda.*

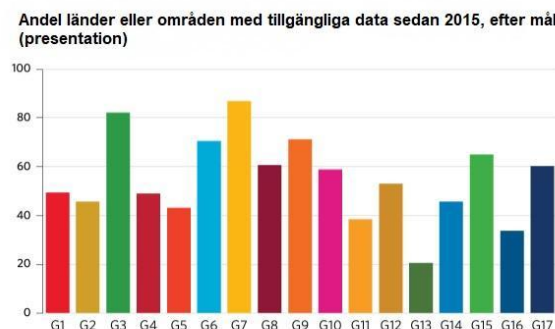
Dessutom innehåller alla kapitel en slutsats om möjligheterna att nå målen.

***Målen i FN:s konventioner och avtal är mål eller visioner och vi har idag
svaret på vad det kostar att bara uppfylla dem "efter behag".***

**Nu har halva tiden för omställningen
mot Agenda 2030 gått.**

Hur långt har vi nått?

(Målen i Agenda 2030 beskrivs med G i diagrammet)

Här framgår att, Bekämpa klimatet G13, är ett akut och eftersatt område.

***The Sustainable Development Goals Report 2022 FN.
(Rapporten om hållbara utvecklingsmål 2022)***

***”Vi måste höja oss för att rädda målen för hållbar utveckling – och förbli trogna
vårt löfte om en värld av fred, värdighet och välbefinnande på en sund planet.”***

António Guterres

Generalsekreterare, FN

Rapporten finner du i Kap 20 i boken

Inledning

FN, Förenta Nationerna, har nu funnits i mer än 70 år och har alltid haft mycket höga ambitioner om hur världen ska kunna bli bättre. Man har skrivit konventioner, avtal och fattat en mängd beslut i FN:s regi tillsammans med de bortåt 200 medlemsländerna. En del mål har man lyckats uppfylla någorlunda men andra betydligt sämre.

2015 träffade man avtal om klimatet i Paris. Inte nog med det, man gav också ut Agenda 2030, som är en målbeskrivning av hur man ska lyckas ställa om 17 samhällsområden till en ekologiskt hållbar värld. FN:s medlemsnationer fick i uppdrag

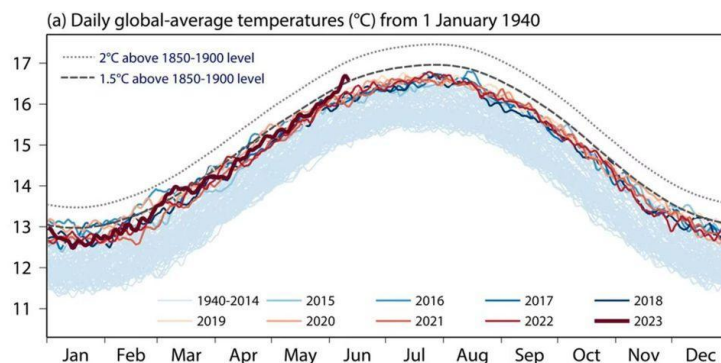
att utarbeta handlingsplaner i sina respektive länder för hur vi ska uppnå dessa 17 olika hållbarhetsmål år 2030.

Arbetet med att bekämpa klimatförändringarna eller ställa om till en ekologiskt hållbar värld går emellertid inte alls i den takt som krävs.

Vi har 35 år av "ouppfyllda klimatlöften" bakom oss och denna "försummelse" har skapat dagens akutläge.

Ett exempel; 1995 förband världsledarna sig att minska utsläppen av växthusgaser med 20% fram till år 2005. Resultatet, en ökning med 20%.

Jordens medeltemperatur ser ut så här. Visst finns det enstaka avvikelser för olika år och årstider. Hoppas att mätvärdet just nu är en tillfällighet.

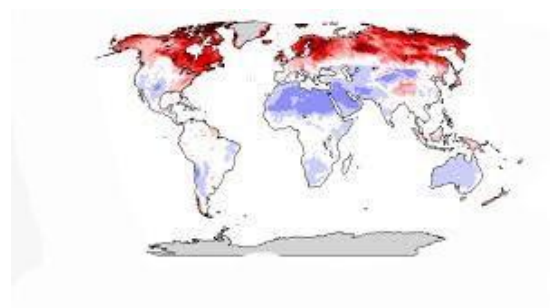

Enligt diagrammet skulle vi kunna nå 1,6 graders medeltemperatur redan under senhösten 2023, vilket är många år tidigare än forskarna hade beräknat.

Vad tänker du när du läser vad som händer vid en förhöjd medeltemperatur av 1,5°

Prognoserna pekar på att vi tillfälligtvis kan nå +1,5° uppvärmning globalt redan i slutet av sommaren. I så fall har vi den beskrivna situationen redan idag, men vi märker det inte speciellt mycket här i Sverige än så länge.

Vissa områden på jorden kommer att drabbas hårdare och tidigare. Områdena norr om Polcirkeln är områden där

temperaturhöjningarna kommer att gå 7 gånger snabbare än i världen i stort.

Det är vi det

Att all information visar att vi är inne i en förändring, som för bara tio år sedan sågs som rena rama undergångsprofetian, är svårt att missa.

I de slutsatser som jag redovisar, om förändringar inom områdena mat, miljö, klimat, haven, vatten, människors situation och ekonomi, framhåller man att utsläppen måste minska om vi ska ha en chans till en dräglig framtid. Det verkar inte alltför överhängande och här i Sverige har vi regeringar som inte bryr sig mycket och det betyder väl att läget är under kontroll?

Hur vi än tycker, känner och önskar, så kommer förändringarna inte att stoppa upp eller sakta ner. Även om vi får obegränsat med grön energi, så kommer den inte att hejda uppvärmningen. Orsakerna till den globala uppvärmningen innehåller för många samverkande delar, för att en så ensidig åtgärd som att skynda på omställningen till förnybar energi, ska få någon större effekt på förloppet.

De uppgifter som IPCC har redovisat i sina senaste rapporter tyder på en **brådskande nödvändighet att vidta åtgärder** för att bekämpa klimatförändringarna och minska de negativa effekterna för att skydda människors liv och livsmiljöer (och alla livsformers miljöer, ekosystemen).

Om temperaturen stiger över två grader Celsius kan klimatförändringarna nå en punkt där det **inte längre går att återvända**. Den gränsen kan vi nå 2040 om inte utsläppen minskar drastiskt.

Början på framtiden är 100-tals miljoner människor redan mitt inne i och tvingas ut i osäkerhet och otrygghet, starta om sina liv om det går.

Här i Sverige får vi en tids andrum och vad ska vi använda den tiden till?

Överallt i världen måste människor nu kräva att beslutsfattarna inte bara betraktar Parisavtalet och Agenda 2030 som visioner, som man kan handskas med efter eget tyckande.

Det är visioner som alla världsmedborgare måste tvinga beslutsfattare att prioritera som grunden i alla politiska beslut.

Politiker idag har inga visioner och kan/får/vill inte ge medborgarna trovärdiga berättelser om framtiden.

Det är vad jag ska försöka göra i den här boken. Jag ska presentera IPCC rapporter med sammanställningar och slutsatser och alla 17 målområde i Agenda 2030 med målbeskrivning, berättelser, hinder som finns för att uppnå visionen/målet, en sammanfattning om varje målområde och därefter en sammanfattande slutsats om hela omställningsarbetet mot de 17 hållbarhetsmålen/visionerna.

Glöm inte att vi kan nå +2° temperaturökning redan år 2040.

Miljö- och klimatförändringar hejdar sig inte och saktar inte farten för att vi löser enstaka mål i Agenda 2030., till exempel fossilfri energi.

God hälsa och välbefinnande, Ingen hunger, Rent vatten och sanitet för alla, God utbildning för alla, Hållbar energi för alla, Jämställdhet, Hållbar konsumtion och produktion, Fredliga och inkluderande samhällen, är vart och ett viktigt om vi ska kunna nå en värld där livsförutsättningarna är acceptabla för planetens alla livsformer, inklusive människan.

Vi kan bara nå den framtid som visionerna i Agenda erbjuder oss om vi uppfyller alla hållbarhetsmål, eftersom de är grunden för den helhet där alla livsformer ingår.

Sammanställningen nedan gjordes av IPCC för cirka 4 år sedan. Konsekvenserna när man når temperaturgränserna stämmer troligen också idag, men har säkert beräknats i underkant. De klimatmodeller man byggde prognoserna på hade svagheter när det gällde tidpunkterna när vi skulle nå de olika temperaturgränserna. Detta berodde på att man hade svårt att förstå när de så kallade tipping points skulle inträffa.

IPCC är en organisation som i FN regi sammanställer det rådande vetenskapliga läget med hjälp av underlag från tusentals forskare och experter. Man gör också prognoser för framtiden med hjälp av olika modeller. Man har ingen egen forskningsverksamhet.

Framtiden enligt IPCC? Vad händer vid uppvärmningen av planeten?

+1,5° - global medeltemperatur kan vi, förhoppningsvis tillfälligt, nå redan efter sommaren.

Se diagram nedan.

+1,5° - Värmestress påverkar boskapsproduktionen och orsakar ekonomiska förluster.

(Hur det påverkar människor vet man i Sydeuropa och Nordafrika)

+2° - kan vi uppnå redan 2040, beroende på hur man tar sig an visionerna.

+4° - Inkomstförlusten globalt förväntas vara 23 biljoner dollar årligen, vilket motsvarar

ekonomisk skada 3–4 gånger större än den globala finanskrisen 2008 orsakade.

Ju större engagemang och vilja beslutsfattarna ägnar åt att uppfylla visionerna, desto mindre kommer våra livsförutsättningar att försämrats.

Temperaturförändringarna går snabbare än forskarna beräknat.

Medborgarna runt om i hela världen måste kräva att beslutsfattarna lär sig av forskningen vad som krävs och vad det betyder att uppfylla målen/visionerna.

Hur långt kan vi komma med att uppfylla visionerna?

Varje dag vi väntar påverkas framtiden negativt!

Klimatläget IPCC senaste rapporten - sammanfattning

Den nya rapporten som släpptes i mars 2023 visar att många climateffekter är värre än vad som förutspåddes i den senaste rapporten från 2014. Klimatet på jorden förändras allt snabbare, havsnivåerna stiger och förekomsten av olika slags extremväder ökar. Men rapporten lyfter också att tekniken och lösningarna för att hejda uppvärmningen redan finns, men **det politiska ledarskapet saknas**. Den enda möjligheten att begränsa klimatskadorna är att minska utsläppen av växthusgaser.

Vad säger IPCC? (Uppgifterna kommer från en rapport som släpptes för bortåt 4 år sedan.)

Jämför vad som händer när olika temperaturgränser uppnås.
(1,5°, 2°, 3° och 4° grader högre temperatur)

Jordbruk och mat (siffrorna anger graders höjning av temperaturen)

+2° - Vete- och risproduktionen beräknas minska med 6 procent respektive 10 procent för varje grads temperaturökning.

+3° - Matproduktionen hotas av temperaturhöjningen, vilket kan leda till brist på viktiga grödor som vete, ris och majs i tropiska och tempererade zoner.

+3° - Saltvattenintrång hotar grundvatten och jordbruk.

+4° - Matbrist och förlust av ekosystem globalt hotar att utrota ett betydande antal arter.

Slutsats

Slutsatsen är att temperaturhöjningar på 2, 3 och 4° har allvarliga konsekvenser för jordbruk och matproduktion.

Vid en temperaturhöjning på 2° minskar vete- och risproduktionen med 6 procent och 10 procent för varje ytterligare grad.

Vid 3° temperaturhöjning hotas matproduktionen och det kan leda till brist på viktiga grödor som vete, ris och majs i både tropiska och tempererade områden. Dessutom hotas grundvatten och jordbruk av saltvattenintrång.

Vid en temperaturhöjning på 4° hotas matförsörjningen och förlusten av ekosystem kan leda till utrotning av ett betydande antal arter.

Det är tydligt att klimatförändringar i dessa temperaturgränser får allvarliga konsekvenser för jordbruket och matproduktionen, vilket i sin tur påverkar vår förmåga att möta behoven hos en växande global befolkning.

Det är därför viktigt att vidta åtgärder för att minska utsläppen och anpassa sig till de förändrade klimatförhållandena för att säkerställa en hållbar och tillräcklig livsmedelsförsörjning.

Miljö och ekosystem (siffrorna anger graders höjning av temperaturen)

+1,5° - Klimatförändringarna påverkar redan fyra femtedelar av alla ekologiska system på jorden.

+2° - Biodiversiteten (artrikedomen) förväntas påverkas negativt, vilket kan leda till minskning av antalet arter. Till exempel förväntas 99 procent av korallreven dö vid temperaturökning på 2 grader Celsius. Arktiska arter kommer också att stå inför utmaningar för sin överlevnad.

+3° - Många däggdjur, särskilt de mindre, kommer inte att överleva klimatförändringarna då de inte kan fly till högre mark.

+3° - Amazonas regnskog förväntas förlora 40 procent av sin yta och växterna kommer att dö av den ökade värmen.

Slutsats

Slutsatserna om vad som händer när medeltemperaturen ökar, baserat på gradvis ökning i temperatur, kan sammanfattas enligt följande:

+1.5°C: Redan vid en ökning av medeltemperaturen med 1,5 grader Celsius påverkas majoriteten av jordens ekosystem. Klimatförändringarna har en betydande inverkan på fyra femtedelar av alla ekologiska system på planeten.

+2°C: Vid en temperaturökning på 2 grader Celsius förväntas biodiversiteten, eller artrikedomen, att påverkas negativt. Detta kan leda till minskning av antalet arter. Till exempel förväntas 99 procent av korallreven dö vid denna temperaturökning. Dessutom kommer arktiska arter att möta utmaningar för sin överlevnad.

+3°C: Vid ytterligare temperaturökning på 3 grader Celsius förväntas många däggdjur, särskilt de mindre, inte överleva klimatförändringarna eftersom de inte kan fly till högre mark eller anpassa sig till de snabba förändringarna. 3°C:

-Amazonas regnskog, som är ett av världens viktigaste ekosystem, förväntas förlora 40 procent av sin yta vid en temperaturökning på 3 grader Celsius. Dessutom kommer växterna i regnskogen att dö av den ökade värmen, vilket får allvarliga konsekvenser för den biologiska mångfalden och ekosystemens funktion. Dessa slutsatser tyder på att ökande medeltemperaturen har allvarliga konsekvenser för miljön och ekosystemen på jorden.

Dessa slutsatser understryker behovet av att vidta åtgärder för att minska klimatförändringarna och skydda våra ekosystem och den biologiska mångfalden.

klimat (siffrorna anger graders höjning av temperaturen)

+1,5° - Väderrelaterade katastrofer har ökat med nästan 50 procent sedan år 2000.

+2° - Antalet människor som påverkas av översvämningar förväntas öka från dagens drygt 500 miljoner till 2 miljarder år 2050.

+2° - Slutligen är det viktigt att uppmärksamma att om den genomsnittliga temperaturen stiger över två grader Celsius kommer klimatförändringarna att nå en punkt utan återvändo enligt klimatforskarna.

+2° - Värmeböljor förväntas drabba 2,4 miljarder människor årligen.

+3° - Översvämningar och vattenbrist kommer att påverka miljarder människor.

+3° - Värmeböljor kommer att drabba 4,5 miljarder människor årligen, vilket kan göra städer som Karachi och Calcutta i princip obeboeliga.

+4° - Extrema värmeböljor förväntas bli normen och dödliga för många människor. Över tre

fjärdedelar av världens befolkning kommer att påverkas av dödliga värmeböljor och luftfuktighet.

+4° - Torra regioner förväntas bli ännu torrare medan områden vid högre latituder och ekvatorn förväntas få mer regn.

Slutsats

Klimatförändringarna och den ökande globala temperaturen kommer att leda till allvarliga konsekvenser för människor runt om i världen.

Väderrelaterade katastrofer har redan ökat betydligt sedan år 2000, och om temperaturen stiger över två grader Celsius kan klimatförändringarna nå en punkt där det inte längre går att återvända.

Översvämningar, vattenbrist och värmeböljor förväntas påverka miljarder människor och göra vissa områden i princip obeboeliga. Dessutom förväntas torra regioner bli ännu torrare medan områden vid högre latituder och ekvatorn kan förvänta sig mer regn.

Dessa uppgifter tyder på en brådskande nödvändighet att vidta åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna och minska de negativa effekterna för att skydda människors liv och livsmiljöer.

människors situation (siffrorna anger graders höjning av temperaturen)

+1,5° - De fattigaste delarna av världen drabbas hårdast med sämre skördar och fiskbestånd, vilket leder till ohälsa och sjukdomar.

+1,5° - Varje år tvingas 15 till 20 miljoner människor att fly från sina hem på grund av väderrelaterade naturkatastrofer.

+2° - Klimatförändringarna förväntas också öka fattigdomen, där över 100 miljoner människor beräknas hamna i fattigdom före 2030.

+3° - Mellan 200 och 350 miljoner människor förväntas vara klimattflyktingar år 2050.

Slutsats

Slutsatsen är att den globala uppvärmningen har en betydande och negativ påverkan på människors situation.

Temperaturökningen leder till ökade risker för extrema väderhändelser såsom översvämningar, torka och stormar, vilket resulterar i förlust av liv, skador på egendom och infrastruktur, samt påverkar människors hälsa och välbefinnande.

Vattenbrist, stigande havsnivåer och förlust av naturresurser påverkar tillgången till mat och rent vatten, vilket leder till ökad sårbarhet och fattigdom för många människor.

Dessutom hotar förlusten av naturliga livsmiljöer och ekosystem människors försörjning och bidrar till förlusten av biologisk mångfald.

För att mildra dessa effekter och skydda människors situation är det avgörande att vidta åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser, anpassa samhällen till

klimatförändringarna och främja hållbara lösningar för en mer motståndskraftig framtid.

haven (siffrorna anger graders höjning av temperaturen)

+1,5° - Haven har blivit surare med 26 procent sedan industrialiseringen började, vilket påverkar korallreven som är viktiga för havens ekosystem.

+2° - Havsnivåerna förväntas stiga upp till 55 cm på grund av glaciärsmältning, snösmältning och ökad nederbörd. Detta kan leda till översvämningar och tvinga miljontals människor att fly, som i fallet med Bangladesh där en tiondel av landet kan hamna under vatten.

+3° - Havsnivån kan stiga med upp till 7 meter, vilket skulle få allvarliga konsekvenser för kustområden och länder som Grönland, Sverige och Nederländerna.

+3° - Havsförsurningen fortsätter.

+4° - Det finns en betydande risk på 20–65 procent att golfströmmen kan avstanna under detta århundrade

Slutsats

Sammanfattningsvis påverkas haven av den globala uppvärmningen på flera sätt. Stigande havstemperaturer och förändrade klimatmönster har lett till ökad smältning av polarisarna och glaciärerna, vilket i sin tur har bidragit till stigande havsnivåer. Detta medför översvämningar och kusterosion som hotar kustsamhällen och öar runt om i världen.

Förändringar i haven påverkar också marina ekosystem negativt. Ökande havstemperaturer, försurning av haven och syrebrist påverkar korallrev, fiskpopulationer och andra marina organismer. Korallblekning och utrotning av vissa arter kan ha allvarliga konsekvenser för den biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna som haven tillhandahåller, inklusive matförsörjning och reglering av klimatet.

Den globala uppvärmningen bidrar även till intensifierade väderfenomen såsom orkaner och tropiska stormar, vilket ökar riskerna för skador på kustsamhällen och infrastruktur.

Dessutom kan ökande havstemperaturer ge upphov till utbredningen av skadliga algblomningar och havsförgiftning, vilket påverkar fiskerinäringen och hotar

människors hälsa.

För att mildra de negativa effekterna av den globala uppvärmningen på haven krävs det en omfattande internationell insats. Det är viktigt att minska utsläppen av växthusgaser och övergå till förnybar energi för att begränsa ytterligare uppvärmning. Dessutom behövs insatser för att skydda och återställa kustmiljöer, minska överfiske och bekämpa föroreningar som bidrar till havsförsurning.

Genom att vidta åtgärder kan vi förhoppningsvis bevara haven och säkerställa deras vitala roll för jordens ekosystem och mänsklighetens välfärd.

polerna (siffrorna anger graders höjning av temperaturen)

+1,5° - Grönland och Antarktis upplever minskningar av is och snötäcke, vilket kan leda till kollaps av deras ekosystem och ökad havsnivå. Ö-nationer som Fijiöarna och Kiribati drabbas av höjda havsnivåer och riskerar att försvinna helt.

+4° - Snötäcket på norra halvklotet minskar med 25 procent och Arktis kan vara isfritt på somrarna redan 2050.

Slutsats

Haven blir surare, havsnivåerna stiger och havsförsurningen fortsätter med ökande temperaturer. Dessa slutsatser visar på de allvarliga konsekvenserna av temperaturökningen för polarområdena och haven.

Det är nödvändigt att vidta åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser och förhindra ytterligare uppvärmning för att skydda dessa sårbara ekosystem och förhindra de negativa konsekvenserna för människor och miljö.

vatten (siffrorna anger graders höjning av temperaturen)

+2° - Nästan 2 miljarder kommer att lida av vattenbrist.

+3° - Saltvattenintrång hotar grundvatten och jordbruk.

+3° - Översvämningar och vattenbrist kommer att påverka miljarder människor.

+4° - Glaciärerna minskar globalt med 90 procent, vilket hotar dricksvattentillgången för en sjättedel av befolkningen.

Slutsats

Slutsatsen är att en ökning av medeltemperaturen har allvarliga konsekvenser för tillgången till vatten.

Vid en temperaturökning på 2° kommer nästan 2 miljarder människor att lida av vattenbrist.

Vid en temperaturökning på 3° hotar saltvattenintrång grundvatten och jordbruk. Översvämningar och vattenbrist kommer att påverka miljarder människor.

Vid en temperaturökning på 4° minskar glaciärerna globalt med 90 procent, vilket hotar dricksvattentillgången för en sjättedel av befolkningen.

Dessa slutsatser pekar på behovet av att vidta åtgärder för att hantera vattenbrist, skydda vattenresurser och anpassa sig till de förändrade förhållandena till följd av temperaturökningen.

luften (siffrorna anger graders höjning av temperaturen)

+3° - Uppemot två miljarder människor kommer att andas luft med farligt höga föroreningsnivåer enligt WHO.

Slutsats

Luftkvaliteten förväntas påverkas negativt vid temperaturökningar till följd av den globala uppvärmningen. Högre temperaturer och förändrade klimatmönster kan ha flera konsekvenser för luftkvaliteten.

För det första kan ökade temperaturer leda till ökad markbaserad ozonbildning. Höga halter av ozon i marknära luft kan vara skadligt för människors hälsa och förvärra luftvägssjukdomar som astma.

Dessutom kan värmeböljor och höga temperaturer öka behovet av luftkonditionering och energiproduktion, vilket kan leda till ökade utsläpp av föroreningar från industrier och fordonsavgaser.

För det andra kan temperaturökningar påverka spridningen och koncentrationen av luftburna partiklar, såsom föroreningar, damm och pollen. Vindmönster och temperaturförändringar kan påverka spridningen av dessa partiklar, vilket kan leda till ökad exponering för farliga ämnen och allergener.

Det kan resultera i ökad risk för luftvägssjukdomar och försämrad luftkvalitet, särskilt i urbana områden med hög befolkningstäthet.

För att möta dessa utmaningar och skydda luftkvaliteten vid temperaturökningar är det nödvändigt med åtgärder för att minska utsläppen av föroreningar och växthusgaser.

Att övergå till förnybar energi, främja energieffektivitet, förbättra fordonsutsläpp och genomföra effektiva luftkvalitetsregleringar är några exempel på insatser som kan vidtas. Dessutom kan investeringar i gröna och hållbara städer samt ökad medvetenhet om luftföroreningars hälsorisker spela en viktig roll för att förbättra luftkvaliteten och minska dess påverkan på människors hälsa och välbefinnande.

ekonomi (siffrorna anger graders höjning av temperaturen)

+1,5 - Värmestress påverkar boskapsproduktionen och orsakar ekonomiska förluster.

+4 - Inkomstförlusten globalt förväntas vara 23 biljoner dollar årligen, vilket motsvarar ekonomisk skada som är 3–4 gånger större än vid den globala finanskrisen 2008.

Slutsats

Den ökande globala temperaturen förväntas ha betydande konsekvenser för världsekonomin. Temperaturökningar kan påverka olika sektorer och områden på olika sätt, men övergripande sett förväntas det finnas negativa ekonomiska effekter.

En ökad global temperatur kan leda till förändrade vädermönster, inklusive extrema väderhändelser såsom översvämningar, torka och stormar.

Dessa händelser kan resultera i skador på infrastruktur, förlust av egendom och avbrott i produktionskedjor.

Dessutom kan jordbruket drabbas av minskad skörd, vattenbrist och försämrad markkvalitet, vilket kan påverka livsmedelsproduktionen och priserna.

Kustsamhällen och låglänta områden kan bli allvarligt påverkade av havsnivåhöjningar och översvämningar, vilket kan leda till behovet av dyra skyddsåtgärder och påverka fastighetsvärdena.

Turismsektorn kan också drabbas negativt, eftersom vissa destinationer kan uppleva förändrade klimatförhållanden och ekosystem som kan påverka besökarupplevelsen.

För att hantera dessa ekonomiska utmaningar krävs det omfattande anpassningsåtgärder och investeringar i resiliens. Det inkluderar att utveckla och implementera hållbara lösningar för energiproduktion, främja klimatsmart jordbruk och vattenförvaltning samt diversifiera ekonomiska sektorer för att minska sårbarheten för klimatförändringar.

För att begränsa den ekonomiska påverkan av ökande global temperatur är det också nödvändigt att minska utsläppen av växthusgaser och vidta åtgärder för att bekämpa den globala uppvärmningen. Detta kan innebära att övergå till förnybar energi, främja energieffektivitet och anta internationella avtal och regleringar för att minska utsläppen.

I slutändan är det avgörande att agera snabbt och beslutsamt för att anpassa sig till och mildra de ekonomiska effekterna av ökande global temperatur. Genom att göra detta kan vi arbeta mot en mer hållbar och motståndskraftig världsekonomi inför framtiden.

Kapitel 1

Mål 1 Ingen fattigdom

Fattigdom omfattar fler dimensioner än den ekonomiska. Fattigdom innebär även brist på frihet, inflytande, hälsa, utbildning och säkerhet. Det brukar kallas för multidimensionell fattigdom. Idag lever 1,3 miljarder människor i multidimensionell fattigdom och av dessa är hälften under 18 år.

Brist på mat, sjukvård, säkerhet och rent vatten dödar tusentals människor varje dag, men sedan 1990 har den extrema fattigdomen halverats. Mål 1 handlar om att avskaffa fattigdom i alla dess former och ge alla människor i världen chans till ett värdigt och tryggt liv.

Sverige har ett väl utbyggt välfärdssystem och en hög levnadsstandard. Inkomstskillnaderna har ökat stadigt sedan 1990-talet. Fattigdomsbekämpning är ett övergripande mål för utvecklingspolitiken och Sverige är en stark biståndsnation. Var finns svagheter i samhället?

Ökande inkomstskillnader och högre andel som lever i relativ fattigdom. Inkomstskillnader mellan kvinnor och män. Det saknas en officiell nationell definition av fattigdom, vilket bland annat innebär svårigheter att veta hur fattigdom ska mätas. Vissa grupper (utrikes födda, personer med lägre utbildningsnivå, barn till ensamstående, personer med funktionsnedsättning, ensamstående kvinnor med barn samt kvinnliga pensionärer) löper större risk för ekonomisk utsatthet.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Sverige har ett väl utbyggt välfärdssystem och en hög levnadsstandard. Inkomstskillnaderna är globalt sett små, men har ökat stadigt sedan 1990-talet. Fattigdomsbekämpning är ett övergripande mål för utvecklingspolitiken och Sverige är en stark biståndsnation.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Ökande inkomstskillnader och högre andel som lever i relativ fattigdom.

Det saknas en officiell nationell definition av fattigdom, vilket bland annat innebär svårigheter att veta hur fattigdom ska mätas (SCB).

Vissa grupper (utrikes födda, personer med lägre utbildningsnivå, barn till ensamstående, personer med funktionsnedsättning, ensamstående kvinnor med barn samt kvinnliga pensionärer) löper större risk för ekonomisk utsatthet.

Inkomstskillnader mellan kvinnor och män.

MÅL i sikte

- Om man lever på mindre än 1,96 svenska kronor per dag räknas det som extrem fattigdom. År 2030 ska ingen människa i världen leva i extrem fattigdom.

- Antalet människor som är fattiga i världen ska minst halveras. Varje land ska själva bestämma vad som räknas till fattigdom.

- Varje stat ska ha system för hjälp, trygghet och skydd för dem som till exempel är sjuka, arbetslösa eller på något annat sätt behöver ekonomisk hjälp.

- Människor som är fattiga och utsatta på andra sätt, blir mer drabbade av naturkatastrofer, sjukdomar och ekonomisk kris. Vi behöver bygga upp system som skyddar dem när det händer

Samhället 2030 (3 berättelser) när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har gjort en hisnande resa mot att utrota fattigdomen i alla dess former. Genom att uppfylla det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 1, Ingen fattigdom, har mänskligheten skapat en mer rättvis och inkluderande värld.

I denna framtid är globala ekonomiska och sociala system utformade för att bekämpa fattigdomen. Genom en starkare internationell solidaritet och samarbete har vi lyckats skapa en global ekonomi som är mer balanserad och rättvis. En jämlik fördelning av resurser och möjligheter är nu normen, vilket har minskat klyftorna mellan rika och fattiga.

Ingen lever längre i extrem fattigdom eller lever under den absoluta fattigdomsgränsen. Genom att investera i utbildning, hälso- och sjukvård, och socialt skyddsnät har vi säkerställt att varje individ har tillgång till grundläggande rättigheter och möjligheter. Alla har tillgång till näringsrik mat, rent vatten, sanitet och bostäder.

Fattigdomsbekämpning har inte bara handlat om att tillhandahålla akuta nödlösningar. Istället har världen satsat på att bygga upp en hållbar grund för framtida ekonomisk tillväxt och utveckling. Genom att främja utbildning och yrkesutbildning har vi skapat förutsättningar för att människor ska kunna ta sig ur fattigdom på lång sikt. Alla har möjlighet att delta i arbetslivet och bidra till samhällets framsteg.

I denna framtid är även sårbara grupper och marginaliserade samhällen inkluderade och skyddade. Kvinnor, barn, äldre och personer med funktionsnedsättning har lika rättigheter och möjligheter som alla andra. Genom att främja jämställdhet och social rättvisa har vi skapat en värld där ingen diskrimineras eller lämnas utanför.

Samhällen är starka och motståndskraftiga. Genom att investera i lokalt styre och hållbar utveckling på gräsrotsnivå har vi främjat ekonomiskt välstånd och socialt välbefinnande. Människor är engagerade i beslutsfattande och har rätt att påverka de beslut som påverkar deras liv och samhällen.

I denna värld är ingen fattigdom längre en barriär för att uppnå sin fulla potential. Människor har tillgång till utbildning och möjligheter att följa sina drömmar och

intressen. Innovativa lösningar och entreprenörskap blomstrar, vilket leder till ekonomisk tillväxt och samhällsutveckling.

Denna framtid har inte bara utrotat fattigdomen utan har också banat väg för en mer hållbar och rättvis värld. Mänskligheten har lärt sig att solidaritet och samarbete är nyckeln till att övervinna globala utmaningar. Vi har skapat en värld där ingen människa behöver lida av fattigdom, och där alla har möjlighet att leva ett värdigt och meningsfullt liv.

(Berättelse 2 och 3 kommer efter beskrivningen av de hinder som finns för framgång)

Hinder för att uppnå målen

Även om den beskrivna framtiden låter positiv och önskvärd finns det fortfarande hinder och utmaningar som kan förhindra att världen ser ut så här år 2030. Här är några möjliga hinder:

★ **Ojämlighet och fattigdom:** Om ojämlikheten och fattigdomen fortsätter att vara utbredd kan det vara svårt att uppnå en värld utan hunger. Om människor inte har tillgång till resurser, utbildning och möjligheter kan de fortfarande lida av undernäring och matbrist.

★ **Klimatförändringar:** Klimatförändringar kan ha en negativ inverkan på livsmedelsproduktionen. Extremväderhändelser som torka, översvämningar och skadedjur kan förstöra skördar och minska livsmedelstillgången. För att bekämpa hunger måste vi anpassa jordbruket till klimatförändringarna och minska utsläppen som bidrar till uppvärmningen av planeten.

★ **Miljöförstöring och markutarmning:** Om jordbruksmetoder fortsätter att vara ohållbara kan det leda till miljöförstöring och markutarmning. Om marken förlorar sin bördighet blir det svårt att producera tillräckligt med mat för att försörja befolkningen. Hållbara jordbruksmetoder och bevarande av markens produktivitet är avgörande för att undvika dessa problem.

★ **Konflikter och politisk instabilitet:** Konflikter och politisk instabilitet i olika delar av världen kan försvåra insatserna för att bekämpa hunger. Krig och sociala oroligheter kan förstöra infrastruktur, störa livsmedelsproduktionen och förhindra effektiv fördelning av resurser.

★ **Brister i infrastruktur och tillgång till resurser:** Otillräcklig infrastruktur för transport och lagring av livsmedel kan leda till stora förluster längs livsmedelskedjan. Om människor saknar tillgång till grundläggande resurser som rent vatten och energi kan det vara svårt att upprätthålla en hållbar matproduktion.

★ Brister i politisk vilja och globalt samarbete: För att bekämpa hunger på global nivå krävs politisk vilja och starkt globalt samarbete. Om länder inte prioriterar bekämpning av hunger eller inte samarbetar för att dela resurser och teknologi kan det vara svårt att uppnå de övergripande målen.

För att övervinna dessa hinder och uppnå en värld utan fattigdom krävs en bred uppsättning åtgärder, inklusive politiskt engagemang, ekonomiskt stöd, sociala program, utbildning, hållbar utveckling och internationellt samarbete. Det kräver också att man tar itu med de underliggande orsakerna till fattigdom, som ojämlikhet, brist på tillgång till resurser och sociala orättvisor.

Berättelse 2

Sveriges fattigdomsansikte 2018.

“När jag sätter mig ner för att skriva om Charlotta von Zweigbergks bok Fattigfällan har jag nyligen varit hos socialen. Anledningen är en låg a-kassa som sänkts till en nivå där den knappast täcker min hyra. Jag har också räkningar som måste betalas och ett behov av att äta minst en gång om dagen. Så jag kan inte välja, jag måste gå dit.

Naturligtvis skäms jag och tycker att det känns tråkigt. Under många år har jag försörjt mig själv genom längre och kortare vikariat som lärare, men läget har successivt förändrats. Fast anställning är uteslutet eftersom jag inte har lärarlegitimation och nu har a-kassans regler runt deltidsarbete försvårat situationen för mig till den grad att den inte håller längre. Alltså släpar jag mig till socialtjänsten med en stor bunt papper som ska nagelfaras av en socialsekreterare och efter ett relativt neutralt samtal överlämnar jag mig i hennes händer. Det känns inte bra, men liksom egenföretagaren Beata i Fattigfällan har jag inget annat val.

Fattigfällan är en djupt skakande historia om hur en fullt fungerande medborgare handlöst rasar ner på samhällets botten genom det gigantiska hål som slitits upp i vårt sociala skyddsnät. Hennes elände börjar med att hon blir sjuk och hamnar på sjukhus. Sjukpenningen dröjer, räkningarna hopar sig och det tar tid innan Beata får kontakt med socialen där hennes verkliga helvete drar igång.

Socialassistenten framstår mer eller mindre som en iskall sadist som letar med lupp för att hitta någonting som kan fördröja Beatas pengar. Hennes hemförsäkring är för dyr, hennes hyra kostar för mycket, trots att den ligger under snittet, och hon uppmanas, trött och sjuk, att flytta. Vissa månader får hon inga pengar alls, hon får betalningsanmärkningar och blir beroende av vänner och bekanta. Under tiden uppmanas hon att vila trots att stressen sliter sönder henne inifrån och hon har knappt mat för dagen.

Beata, en verklig person enligt Charlotta von Zweigbergk, blir exceptionellt illa behandlad. Socialsekreteraren dyker utan medlidande ner som en illasinnad hök på varje liten begäran och verkar njuta av varje avslag. Och Beatas vänner är ofta oförstående inför det som verkligen är svårt. Hon känner sig ofta skuldbelagd och börjar odla en bitterhet mot hela samhällsapparaten och mot den bristande förståelse för fattigdom som vuxit upp som ogräs i vårt alltmer polariserade samhälle.

Det tar fem år innan hennes lidande äntligen är på väg mot sitt slut. Under den tiden har hon periodvis gått ner sig så djupt i fattigfällan, att hon stulit mat från en granne när hon varit blomvakt, tvingats ge upp sitt företag, hamnat hos Kronofogden, sökt hjälp hos Stadsmissionen och blivit osams med vänner och släktingar som i grund och botten tror att det är Beata själv som är slarvig, inte samhället som nekar henne hjälp.

Fattigfällan känns kanske ibland något överdriven, främst i avsnitten om konflikterna med socialen, fullt så elaka brukar de inte alltid vara, men i skildringen av den förlamande fattigdom som drabbar Beata slår Charlotta von Zweigbergk an en ton som verkligen svider. Det är nämligen precis så här förgörande att vara fattig i Sverige i dag. Det vet både jag och många andra som hankat oss fram på låg A-kassa och osäkra anställningar. Samhället ställer inte längre upp. Något att tänka på för dem som valt att se ner på "burksamlare och utsträckta pappmuggar".

ELISABETH BRÄNNSTRÖM

Berättelse 3

Södra Afrika, torka och regn påverkar bönderna.

När Filta Natala funderar på vad hon ska svara på frågan blir hon tyst en lång stund. "Svart", säger hon till slut. Frågan var: Nu när skörden har blivit usel, brunnarna är torra och torkan och hungern redan är här, hur ser du på de kommande sex månaderna utan regn?

52-åriga Filta Natala i Hufwa i södra Zambia har åtta barn och tre barnbarn. Flera av barnen har flyttat ut, men hon har fortfarande en stor försörjningsbörda. Nu vet hon inte hur hon ska klara det. Det är inte första gången hon och hennes familj drabbas av torkan.

– Men i år är det värre än vanligt. Dessutom får vi inte lov att sälja djur.

I Zambias södra provins har många bönder kor och getter. De fungerar vanligen som en slags buffert när det är dåliga tider. Om skörden har blivit dålig kan man sälja en ko eller ett par getter och på det sättet få råd att köpa mat och betala skolavgifter.

Det fungerar inte i år. Det är mul- och klövsjuka i södra provinsen och all försäljning av djur är förbjuden. Så när brunnarna sinar och dammarna där djuren ska dricka redan är torra så finns inga alternativ.

– Jag vet inte vad vi ska äta i morgon, säger Filta. Och hur vi ska klara resten av det här året... Jag vet helt enkelt inte.

Det har varit annorlunda tidigare år.

Förut har vi alltid klarat oss, även om det har varit tufft emellanåt. Men i år är det hunger i byn.

Medlem i ett kooperativ som får stöd av We Effect

På så sätt har hon fått lite mer att säga till om och har, till skillnad från många andra kvinnor, numera en egen bit mark att odla på. Det är ett resultat av ett arbete tillsammans med Zambia Land Alliance där ledare inom det traditionella systemet har påverkats under lång tid. Numera finns det certifikat för ägande av land och kvinnor har fått större rättigheter. Bland annat har de rätt att bo kvar på gården om maken skulle dö.

– Men jag kunde inte så mycket majs och solrosor i tid i år. Min man använde de enda dragdjuren vi har i familjen och jag fick vänta till i januari på att kunna använda dem. När det väl var min tur hade torkan redan kommit och ingenting grodde.

När hon får bestämma om inkomsterna går större delen av dem till barnen, till skolavgifter och mat.

– Män resonerar lite annorlunda. De tycker att det är viktigare att köpa fler djur, att utöka gården.

Spar- och lånegrupp har startats.

Hon beskriver de senaste årens arbete med Zambia Land Alliance som ett uppvaknande.

– Förut var vi ignoranta. Vi tänkte inte så mycket på vilka rättigheter vi borde ha när det gäller tillgången till mark. Nu är det bättre, även om vi har en lång bit kvar att gå. Men när vi arbetar tillsammans, pratar ihop oss och hjälper varandra så kommer vi framåt.

Filita pratar ivrigt om framstegen med markfrågan. Hon berättar också att de startade en spar- och lånegrupp tillsammans, som ett alternativ till de kommersiella bankerna. Men så blir hennes blick tung igen när hon tänker på den ekonomiska verkligheten.

– Det är ju bra förstås. Men vi har inte kunnat spara något de senaste två månaderna. Och jag vet inte när jag kommer att kunna lägga undan något igen. "Det närmaste halvåret eller mer... jag vet inte hur jag ska klara det".

Ola Richardsson 2023 WE EFFECT

Sammanfattning

Sammanfattningsvis finns det flera hinder och utmaningar som kan försvåra möjligheten att uppnå en värld utan fattigdom år 2030, trots att framsteg görs.

- Ojämlighet kan fortsätta vara en utmaning om fördelningen av resurser och möjligheter inte blir mer rättvis.
- Ekonomisk tillväxt kan påverkas av kriser, konflikter och bristande investeringar i utvecklingsländer.
- Konflikter, politisk instabilitet och våld kan hindra framsteg i fattigdomsbekämpningen genom att förstöra ekonomiska och sociala strukturer.
- Klimatförändringar och miljöpåverkan kan förvärra fattigdomen genom att påverka människors försörjning och tillgång till resurser.
- Brist på utbildning och kompetens gör det svårt för människor att bryta sig ur fattigdomscykeln.
- Brist på politiskt engagemang och vilja samt demografiska utmaningar kan också påverka fattigdomsbekämpningen.
- För att övervinna dessa hinder krävs en bred uppsättning åtgärder, inklusive politiskt engagemang, ekonomiskt stöd, sociala program, utbildning, hållbar utveckling och internationellt samarbete. Det är också viktigt att ta itu med de underliggande orsakerna till fattigdom, som ojämlikhet och brist på tillgång till resurser och sociala orättvisor.

Kopplingar till andra mål

Ingen fattigdom är ett övergripande mål som har en koppling till och påverkar flera andra mål inom agendan. Här följer några exempel på andra mål som är beroende av eller har kopplingar till mål 1

Mål 2: Ingen hunger - Att utrota fattigdom innebär också att se till att människor har tillgång till tillräcklig, näringsrik mat och därmed undvika hunger. Mål 1 och mål 2 är intimt sammanlänkade eftersom fattigdom ofta är en av orsakerna till undernäring och matosäkerhet.

Mål 3: God hälsa och välbefinnande - Fattigdom kan ha negativ inverkan på hälsan och välbefinnandet hos människor. Genom att utrota fattigdom kan man förbättra tillgången till hälso- och sjukvårdstjänster, minska ojämlikheter och främja allmän hälsa.

Mål 4: God utbildning - Fattigdom kan vara ett betydande hinder för tillgången till utbildning. Genom att utrota fattigdom kan man säkerställa att alla barn och ungdomar har lika möjligheter till utbildning oavsett ekonomisk bakgrund.

Mål 5: Jämställdhet - Fattigdom drabbar kvinnor och flickor särskilt hårt och kan förvärra könsrelaterade ojämlikheter. Genom att bekämpa fattigdom kan man bidra till att främja jämställdhet och stärka kvinnors ekonomiska befogenheter.

Mål 8: Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt - Fattigdom är starkt kopplad till arbetslöshet och bristande ekonomisk tillväxt. Genom att utrota fattigdom kan man främja skapandet av anständiga och produktiva arbeten, samt främja hållbar ekonomisk tillväxt.

Mål 10: Minskad ojämlikhet - Fattigdom är en av de viktigaste faktorerna som bidrar till ojämlikhet inom och mellan länder. Genom att minska fattigdomen kan man bidra till att minska ojämlikheten och främja en rättvisare fördelning av resurser.

Dessa är bara några exempel på hur mål 1 i Agenda 2030 är beroende av och har kopplingar till andra mål. Genom att arbeta tillsammans för att uppnå alla dessa mål kan vi skapa en mer rättvis och hållbar värld.

Slutsats

För att uppnå mål 1 i Agenda 2030, vilket är att utrota fattigdom i alla dess former och överallt, krävs det omfattande förändringar och insatser på olika nivåer i samhället.

På global nivå måste vi organisera om vårt samhälle och ekonomiska system för att prioritera hållbarhet och rättvisa. Det innebär att bekämpa den överdrivna användningen av naturresurser och övergå till en cirkulär ekonomi som främjar återanvändning, återvinning och minskning av avfall. Vi måste också minska ojämlikheten och se till att ekonomisk tillväxt gynnar alla samhällsskikt, inklusive de mest utsatta.

På nationell nivå är det viktigt att regeringar antar politiska åtgärder och strategier för att minska fattigdomen. Detta kan inkludera att skapa sociala skyddsnät och trygghetssystem för de mest sårbara befolkningsgrupperna, investera i utbildning och hälso- och sjukvård, och främja ekonomiskt inkluderande tillväxt. Det krävs också politisk vilja och ledarskap för att prioritera hållbarhet och rättvisa i alla politiska beslut.

På individnivå krävs det en förändring av beteendemönster och konsumtionsvanor för att bekämpa fattigdom. Utbildning och medvetenhetsskapande är viktiga verktyg för att ändra attityder och främja en hållbar livsstil. Dessutom kan socialt engagemang och samarbete i form av mikrofinansiering och utveckling av entreprenörskap bidra till att minska fattigdomen och främja ekonomisk egenmakt.

Det finns dock hinder och utmaningar som hindrar framsteg inom detta område. Politiskt motstånd, socioekonomiska faktorer, kulturella utmaningar och brist på kunskap och medvetenhet hos allmänheten kan försvåra insatserna för att utrota fattigdom. För att övervinna dessa hinder krävs det politisk vilja och ledarskap, utbildning och medvetenhetsskapande samt samarbete mellan olika intressenter.

Sammanfattningsvis kräver uppnåendet av mål 1 i Agenda 2030 betydande förändringar på global, nationell och individuell nivå. Det kräver en omorganisering av samhället och ekonomin för att prioritera hållbarhet och rättvisa, politiskt engagemang och ledarskap, utbildning och medvetenhetsskapande samt förändringar i beteendemönster och konsumtionsvanor. Genom att genomföra dessa förändringar kan vi sträva efter att utrota fattigdom och skapa en mer rättvis och inkluderande värld för alla.

Kapitel 2

Mål 2 Ingen hunger

Hunger är en av de främsta dödsorsakerna i världen och 2023 lever ungefär 821 miljoner människor i världen i hunger. Brist på mat är en mänsklig katastrof som har långsiktiga effekter för människors hälsa och samhällets möjlighet till utveckling och tillväxt. Vår planet har försett oss med enorma resurser, men ojämlik tillgång och ineffektiv hantering lämnar miljontals människor undernärda.

Tillgång till tillräcklig och näringsriktig mat är en mänsklig rättighet som varje stat har en skyldighet att tillförsäkra sina medborgare. Genom att främja ett hållbart jordbruk med modern teknik och rättvisa distributionssystem kan vi säkerställa tillgång till tillräcklig och näringsriktig mat för alla.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

För Sveriges del utgör inte hunger och undernäring de största utmaningarna, utan snarare en hållbar produktion och konsumtion av livsmedel. Det finns tydliga kopplingar mellan matvanor, hälsa och miljö.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030 :

Låg självförsörjningsgrad av livsmedel.

Livsmedelskonsumtionen har negativ miljö- och klimatpåverkan (exempelvis hög köttkonsumtion och stort matsvinn).

Ohälsosamma matvanor i kombination med bristande fysisk aktivitet leder till ökad övervikt, fetma och ohälsa, vilket även har socioekonomiska kopplingar.

Svenskt jordbruk är verksamt på en konkurrensutsatt marknad och inom vissa produktionsgrenar är lönsamheten låg.

Den svenska rådgivningen inom jordbrukspolitiken är begränsad till och beroende av att kunna påverka EU:s gemensamma politik och internationella handelsöverenskommelser.

Den svenska livsmedelskonsumtionen är både hälso- och miljömässigt ohållbar.

MÅL i sikte

- Inga människor i världen ska vara utan mat och näring. Särskilt de som är fattiga och utsatta, som små barn, ska ha tillgång till tillräckligt med mat hela året.
- Inga människor ska få för lite näring. Särskilt barn under fem år, tonårsflickor, gravida och ammande kvinnor och äldre personer ska få sina behov av näring tillfredsställda.
- Små jordbruk ska producera dubbelt så mycket mer. De små producenterna av mat kommer att få dubbelt så stora inkomster, särskilt om de är bland annat kvinnor, familjer som har jordbruk eller ursprungsbefolkningen i ett land.
- Systemen för att producera mat ska bli mer hållbara och bevara ekosystemen. Jordbruksmetoder som är hållbara och ökar produktionen ska införas. Jordbruket behöver också kunna anpassa sig till sådant som klimatförändringar och extrema väder.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har gjort enorma framsteg mot att utrota hunger i alla dess former. Genom att uppfylla det övergripande målet och alla undermål inom

hållbarhetsområde 2, Ingen hunger, har mänskligheten skapat en värld där ingen längre lider av undernäring eller matbrist.

En ny era av hållbar och rättvis matproduktion har tagit form. Genom att främja hållbara jordbrukssystem och effektiv resursanvändning har vi lyckats öka den globala livsmedelsproduktionen. Lokala jordbrukare har tillgång till kunskap, teknik och resurser som behövs för att odla och producera mat på ett hållbart sätt. Genom att använda innovativa lösningar och moderna jordbruksmetoder har vi ökat produktiviteten samtidigt som vi minskar negativ påverkan på miljön.

Ingen människa lider längre av hunger eller nutrition. Genom att främja en rättvis fördelning av resurser och utjämna klyftorna mellan rika och fattiga har vi säkerställt att alla har tillgång till näringsrik mat. Maten är inte bara tillräcklig i kvantitet, utan också varierad och hälsosam.

Bekämpning av matförlust och matsvinn har blivit en prioritet. Genom att förbättra infrastrukturen för transport och lagring av livsmedel har vi minskat matsvinn och förluster längs hela livsmedelskedjan. Inga livsmedel slösas bort, och resurserna används effektivt för att försörja alla människor.

Denna framtid är också präglad av globalt samarbete och solidaritet. Rika länder bistår aktivt och delar teknologi, kunskap och resurser med utvecklingsländer för att stödja deras ansträngningar att utrota hunger. Internationella organisationer och icke-statliga aktörer spelar en viktig roll i att samordna insatserna och säkerställa en rättvis fördelning av resurser.

I denna värld är hållbar matproduktion och konsumtion en del av vår vardag. Människor är medvetna om vikten av att göra medvetna val när det gäller mat. Vi prioriterar lokalt producerade livsmedel och stöder småskaliga jordbrukare. Genom att minska köttkonsumtionen och främja en mer växtbaserad diet har vi minskat miljöpåverkan och frigjort resurser för att försörja fler människor.

Hungerbekämpning handlar inte bara om att förse människor med mat, det handlar också om att skapa hållbara och långsiktiga lösningar. Vi investerar i utbildning och kunskap om jordbruk och näringslära för att säkerställa att samhällen kan fortsätta att försörja sig själva även i framtiden.

Denna framtid är präglad av en värld där ingen längre lider av hunger. Människor har tillgång till näringsrik mat, är friska och kan fokusera på sin personliga och samhälleliga utveckling. Vi har lyckats skapa en värld där mat är en grundläggande rättighet och där ingen behöver gå hungrig.

Hinder för att uppnå målen

Även om den beskrivna framtiden låter positiv och önskvärd finns det fortfarande hinder och utmaningar som kan förhindra att världen ser ut så här år 2030. Här är några möjliga hinder:

★ Ojämlighet och fattigdom: Om ojämlikheten och fattigdomen fortsätter att vara utbredd kan det vara svårt att uppnå en värld utan hunger. Om människor inte har tillgång till resurser, utbildning och möjligheter kan de fortfarande lida av undernäring och matbrist.

★ Klimatförändringar: Klimatförändringar kan ha en negativ inverkan på livsmedelsproduktionen. Extremväderhändelser som torka, översvämningar och skadedjur kan förstöra skördar och minska livsmedelstillgången. För att bekämpa hunger måste vi anpassa jordbruket till klimatförändringarna och minska utsläppen som bidrar till uppvärmningen av planeten.

★ Miljöförstöring och markutarmning: Om jordbruksmetoder fortsätter att vara ohållbara kan det leda till miljöförstöring och markutarmning. Om marken förlorar sin bördighet blir det svårt att producera tillräckligt med mat för att försörja befolkningen. Hållbara jordbruksmetoder och bevarande av markens produktivitet är avgörande för att undvika dessa problem.

★ Konflikter och politisk instabilitet: Konflikter och politisk instabilitet i olika delar av världen kan försvåra insatserna för att bekämpa hunger. Krig och sociala oroligheter kan förstöra infrastruktur, störa livsmedelsproduktionen och förhindra effektiv fördelning av resurser.

★ Brister i infrastruktur och tillgång till resurser: Otillräcklig infrastruktur för transport och lagring av livsmedel kan leda till stora förluster längs livsmedelskedjan. Om människor saknar tillgång till grundläggande resurser som rent vatten och energi kan det vara svårt att upprätthålla en hållbar matproduktion.

★ Brister i politisk vilja och globalt samarbete: För att bekämpa hunger på global nivå krävs politisk vilja och starkt globalt samarbete. Om länder inte prioriterar bekämpning av hunger eller inte samarbetar för att dela resurser och teknologi kan det vara svårt att uppnå de övergripande målen.

Dessa är bara några exempel på hinder som kan förhindra att världen ser ut som beskrivet år 2030. Att övervinna dessa utmaningar kräver ansträngningar och

åtaganden från regeringar, internationella organisationer, civilsamhället och enskilda individer över hela världen

Sammanfattning

Målen för år 2030 är ambitiösa när det kommer till att utrota hunger och säkerställa att alla har tillgång till näringsrik mat. Huvudpunkterna inkluderar att ingen ska vara utan mat och näring, särskilt de som är mest utsatta som små barn. Små jordbruk förväntas producera mer och småskaliga producenter ska få högre inkomster. Hållbar matproduktion och klimatanpassning är också centrala mål.

I den positiva visionen för 2030 har världen uppnått dessa mål. En ny era av hållbar och rättvis matproduktion har lett till att ingen lider av hunger eller undernäring. Matproduktionen har ökat genom hållbara jordbrukssystem och resurseffektivitet. Bekämpning av matförlust och matsvinn är en prioritet, och globalt samarbete och solidaritet spelar en viktig roll.

Det finns dock hinder för att uppnå dessa mål, inklusive ojämlikhet och fattigdom, klimatförändringar, miljöförstöring, konflikter, brister i infrastruktur och politisk vilja. Att övervinna dessa utmaningar kräver samarbete på global nivå och åtaganden från olika aktörer i samhället.

Kopplingar till andra mål

Detta mål har en stark koppling till och påverkar flera andra mål inom agendan. Här är några exempel på andra mål som är beroende av eller har kopplingar till mål 2:

Mål 1: Ingen fattigdom - Hunger och fattigdom är intimt sammankopplade. Utan tillgång till tillräckligt med mat blir människor sårbara för fattigdom och undernäring. Att uppnå noll hunger är därför en central del i att utrota fattigdom i alla dess former.

Mål 3: God hälsa och välbefinnande - Tillgång till näringsrik mat är avgörande för att upprätthålla god hälsa och välbefinnande. Hunger och undernäring kan leda till en rad hälsoproblem, såsom immunbrist, hämmad tillväxt och sjukdomar. Att utrota hunger kan förbättra folkhälsan och främja välbefinnande.

Mål 4: God utbildning - Hunger och undernäring kan påverka barn och ungas förmåga att koncentrera sig, lära och utvecklas. Genom att se till att barn och unga får tillräckligt med näring kan du bidra till att skapa en grund för en bra utbildning och främja lika möjligheter för alla.

Mål 5: Jämställdhet – Kvinnor och flickor utgör en stor del av den globala jordbrukssektorn och är viktiga aktörer inom livsmedelsproduktion. Att främja jämställdhet och ekonomiska möjligheter för kvinnor inom jordbruket kan bidra till att öka produktiviteten och förbättra livsmedelssäkerheten.

Mål 13: Bekämpa klimatförändringar - Livsmedelsproduktion och livsmedelsförsörjning påverkas av klimatförändringarna. Minskad skörd, ökad torka och förändrade vädermönster kan leda till otrygghet med mat och ökad hunger. Genom att främja hållbara jordbruksmetoder och anpassa sig till klimatförändringarna kan man bidra till att säkra livsmedelsförsörjningen.

Mål 17: Partnerskap för genomförande - För att uppnå noll hunger krävs samarbete mellan regeringar, civilsamhället, den privata sektorn och internationella organisationer. Genom att skapa starka partnerskap och mobilisera resurser kan du effektivt arbeta för att säkerställa en hållbar och rättvis livsmedelsförsörjning.

Dessa är några exempel på hur mål 2 i Agenda 2030 är beroende av och har kopplingar till andra mål. Genom att integrera insatser för att uppnå dessa mål kan vi främja hållbar utveckling och en värld utan hunger och undernäring.

Slutsats

För att uppnå mål 2 i Agenda 2030, vilket är att eliminera hunger och uppnå livsmedelssäkerhet, måste vi genomföra betydande förändringar i samhället på flera olika nivåer.

På global nivå krävs det att vi skiftar vårt fokus från en produktionsorienterad tillväxtmodell till en hållbar och rättvis modell. Det innebär att vi måste prioritera hållbart jordbruk och livsmedelsproduktion som respekterar ekosystemens gränser och främjar biologisk mångfald. Vi behöver också öka våra insatser för att minska matavfall och förluster längs hela livsmedelskedjan, från produktion till konsumtion.

På nationell nivå måste regeringar anta politiska åtgärder och strategier som främjar investeringar i jordbruket, förbättrar markägandet för småbrukare och småskaliga jordbrukare, och stärker sociala skyddsnät för de mest sårbara befolkningsgrupperna. Det är också viktigt att investera i utbildning och forskning inom jordbruk och nutrition för att förbättra produktiviteten och hållbarheten i livsmedelsproduktionen.

På lokal nivå behöver samhällen främja en övergång till mer hållbara och självförsörjande livsmedelssystem. Detta kan innebära att stödja lokal matproduktion, främja urban odling, och främja näringsrik och varierad kost på individuell nivå. Det är också viktigt att säkerställa tillgången till rent vatten och sanitet, eftersom detta är avgörande för att uppnå god nutrition och livsmedelssäkerhet.

För att genomföra dessa förändringar måste vi också främja samarbete och partnerskap mellan olika intressenter, inklusive regeringar, civilsamhället, privata sektorn och forskningsinstitutioner. Endast genom att arbeta tillsammans kan vi utbyta kunskap, resurser och bästa praxis för att påskynda framstegen mot mål 2.

Sammanfattningsvis kräver uppnåendet av mål 2 i Agenda 2030 betydande förändringar i samhället på global, nationell och lokal nivå. Det kräver en övergång till hållbara livsmedelssystem, politiska åtgärder, investeringar i jordbruk och nutrition, och ett starkt engagemang från olika aktörer. Genom att genomföra dessa förändringar kan vi gemensamt arbeta mot att eliminera hunger och främja livsmedelssäkerhet för alla.

För att uppnå mål 2 i Agenda 2030, vilket är att eliminera hunger och uppnå livsmedelssäkerhet, måste vi genomföra betydande förändringar i samhället på flera olika nivåer.

System eller struktur som kan stärka eller försvåra omställningen.

Den fria marknadens betydelse - berättelse

Det var en gång en värld som hade satt upp ambitiösa mål för att uppnå hållbar utveckling. Dessa mål kallades Agenda 2030-hållbarhetsmålen och inkluderade allt från att bekämpa fattigdom och hunger till att främja jämställdhet och skydda miljön.

Men för att nå dessa mål krävdes en integrerad och omfattande ansträngning från hela samhället, inklusive den fria marknaden.

I denna värld var den fria marknaden en drivkraft för ekonomisk tillväxt och innovation. Företag och entreprenörer hade möjligheten att skapa värde och generera vinster genom att erbjuda produkter och tjänster som mötte konsumenternas behov. Men samtidigt var det viktigt att säkerställa att den fria marknaden fungerade i harmoni med de hållbarhetsmål som fastställts i Agenda 2030.

En av de mest påtagliga effekterna av den fria marknaden på genomförandet av Agenda 2030 var dess möjligheter att prioritera ekonomisk tillväxt och minska fattigdom. När företag investerade i lokala samhällen och skapade sysselsättning ökade levnadsstandarden och minskade ojämlikheten. Genom att erbjuda utbildning och yrkesutbildning till människor i utsatta situationer kunde den fria marknaden öka deras förmåga att integreras i ekonomin och därmed minska fattigdom och social utestängning.

En annan viktig roll som den fria marknaden spelade var att driva innovation och teknisk utveckling. Genom incitament som konkurrens och potentiella vinster uppmuntrades företag att hitta nya lösningar för att möta hållbarhetsutmaningarna. Till exempel kunde företag inom energisektorn investera i förnybara energikällor och energieffektivitetsteknik för att minska koldioxidutsläppen och bidra till att bekämpa klimatförändringarna. På samma sätt kunde företag inom livsmedelsindustrin arbeta för att minska matsvinnet och främja hållbara jordbruksmetoder för att bekämpa hunger och skydda ekosystemen.

Samtidigt var det nödvändigt att fastställa regler och ramar för den fria marknaden för att se till att den inte orsakade skada på miljön eller underminerade de sociala framsteg som gjorts. Regelverk kunde fastställas för att främja ansvarsfullt företagande och hållbar affärspraxis. Detta kunde inkludera regler för att minska föroreningar, främja mänskliga rättigheter och skydda arbetstagares välfärd. Genom att fastställa dessa regler kunde man säkerställa att den fria marknaden fungerade som ett verktyg för att nå hållbarhetsmålen och inte som ett hinder för dem.

Kapitel 3

Mål 3 God hälsa och välbefinnande

God hälsa är en grundläggande förutsättning för människors möjlighet att nå sin fulla potential och att bidra till samhällets utveckling. Människors hälsa påverkas av ekonomiska, ekologiska och sociala faktorer.

Under de senaste decennierna har stora framsteg gjorts för att förbättra människors hälsa globalt, till exempel har barndödligheten minskat med 50% sedan 1990. Investeringar i hälsa genom förebyggande insatser och modern och effektiv vård för alla gynnar samhällets utveckling i stort och skapar förutsättningar för människors grundläggande rättigheter till välbefinnande.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Befolkningen i Sverige har en hög medellivslängd, god självskattad hälsa och god tillgång till hälso- och sjukvård. Hälsan är dock ojämlikt fördelad mellan olika grupper i samhället. Det finns även flera globala hälsoutmaningar där svenskt engagemang och agerande behövs.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Ökande psykisk ohälsa i alla åldrar.

Livsstilsbetingade riskfaktorer för icke-smittsamma sjukdomar, såsom ohälsosamma matvanor, stillasittande, rökning och alkohol.

Hälsoproblem kopplade till buller, luftföroreningar och kemikalier.

Ökad antibiotikaresistens är en global utmaning.

Bristande tillgång till och politiskt motstånd mot sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter är en global utmaning.

MÅL i sikte

- Antalet mödrar som dör när de föder barn ska minskas till mindre än 70 av 100 000 förlossningar där barnet är levande när det föds.
- Se till att inga barn under fem år dör av till exempel sjukdomar och olyckor som hade kunnat förhindras.
- Epidemier av sjukdomar som aids, tuberkulos, hepatit och andra sjukdomar som smittar många ska stoppas.
- Ordna insatser så att personer som dör för tidigt av sådana sjukdomar som inte smittar ska minska med en tredjedel. Främja, stödja, människors psykiska hälsa och välbefinnande.
- Ordna mer insatser som förebygger drogmissbruk, så att färre personer börjar med droger. Skapa bättre behandling för personer som missbrukar alkohol och droger.
- Alla ska ha tillgång till hälsovård och information om den sexuella hälsan. Det handlar till exempel om sexualitet och graviditet, och hur man skyddar sig mot graviditet och könssjukdomar.
- Det ska finnas allmän hälso- och sjukvård av bra kvalitet, till alla människor. Det ska finnas ekonomiskt skydd om man blir sjuk, och bra medicin och vaccin som alla kan ha råd med.
- Antalet personer som blir sjuka och dör på grund av skadliga kemikalier och föroreningar ska minska väldigt mycket. Föroreningar i luften, vattnet och marken ska också minska.
- Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobak ska genomföras. Den bestämmer att det ska finnas kontroll av tobak i alla länder, för att minska användningen av tobak.

Samhället 2030 berättelse

när målen är uppfyllda

Det var år 2030, och världen hade genomgått en häpnadsväckande transformation när det gäller hälsa och välbefinnande. FN:s hållbarhetsmål för hälsa hade blivit verklighet, och människor över hela jorden fick njuta av en förbättrad livskvalitet och längre livslängd.

I en avlägsen by på landsbygden föddes en ny liten själ till världen. Modern var trygg och omgiven av kunnig personal, som hade tillgång till modern medicinsk utrustning och utbildning. Tack vare framsteg inom förlossningsvården hade antalet mödrar som dog vid förlossningen minskats drastiskt till mindre än 70 av 100 000 födselar där barnet överlevde.

I samma by hade barnens välmående blivit en prioritet. Ingen under fem år fick lida av sjukdomar som kan förhindras eller olyckor. Genom effektiva vaccinationsprogram, förebyggande vård och en stark satsning på utbildning och medvetenhet lyckades man skydda de unga som är varje samhälles framtid.

På en global nivå hade sjukdomsepidemier som aids, tuberkulos, hepatit och andra smittsamma sjukdomar blivit effektivt stoppade. Vetenskapliga genombrott och samarbete över nationsgränserna ledde till utvecklingen av innovativa behandlingar, förebyggande åtgärder och omfattande vaccinationskampanjer. Världens befolkning kunde andas ut med vetskapen om att ingen längre skulle drabbas av dessa plågor.

Hälsa handlar inte bara om fysiskt välmående, utan också om psykiskt välbefinnande. Stigma och tystnad kring psykiska problem hade bytts ut mot en öppen dialog och resurser för att stödja människors psykiska hälsa. Regeringar och samhällen hade insett att psykiskt välmående var avgörande för att uppnå en hållbar framtid, och investerade därför i mentalvård och förebyggande åtgärder.

Framsteg hade också gjorts när det gällde drogmissbruk. Genom att prioritera förebyggande insatser och erbjuda bättre behandlingsalternativ hade antalet personer som började med droger minskat avsevärt. De som redan kämpade med missbruk fick tillgång till individuellt

Tillgången till sexuell hälsa och reproduktiv vård hade utvidgats till alla. Oavsett var man befann sig på planeten hade man tillgång till nödvändig information om sexualitet, preventivmetoder och skydd mot könssjukdomar. Jämlikhet och autonomi över ens egen kropp hade blivit normen.

En av de mest imponerande prestationerna var att skapa en allmän hälso- och sjukvård av hög kvalitet till alla människor, oavsett bakgrund eller inkomst. Inget barn, kvinna eller man behövde oroa sig för att inte ha råd med sjukvård eller mediciner. Ekonomiskt skydd vid sjukdom och sjukförsäkringar hade blivit allmänna rättigheter, och hälsovårdssystemen var effektiva och välfungerande.

Samtidigt hade ansträngningarna för att minska föroreningar och skadliga kemikalier i luft, vatten och mark gett positiva resultat. Genom att investera i hållbara tekniker och förändra produktionsmetoder hade antalet sjukdomsfall och dödsfall orsakade av miljöföroreningar minskat avsevärt. Världshälsoorganisationens ramkonvention om tobak hade också genomförts, och tobaksindustrin var under strikt kontroll för att minska användningen av tobak och dess skadliga effekter.

År 2030 hade världen uppnått sina mål för hälsa och välbefinnande. Ingen människa behövde lida i onödan, och jordens invånare levde längre och friskare. Genom en stark vilja att samarbeta, investera i forskning och utbildning samt genom att prioritera människors välmående, hade vi skapat en hållbar och hälsosam framtid för kommande generationer.

Hinder för att uppnå målen

För att vår värld ska kunna se ut som beskrivet år 2030 finns det flera potentiella hinder och utmaningar att övervinna. Här är några

Ojämlighet och tillgång till vård: Om ojämlikheten i tillgång till hälso- och sjukvård fortsätter att vara utbredd kan det vara svårt att uppnå en värld där alla har tillgång till högkvalitativ vård. Om ekonomiska och sociala klyftor kvarstår kan vissa grupper och regioner vara underprivilegierade när det gäller hälsotjänster.

Brister i hälsoinfrastruktur: Otillräcklig infrastruktur inom hälso- och sjukvården, särskilt i avlägsna eller fattiga områden, kan begränsa tillgången till vård. Det kan finnas brist på vårdinrättningar, medicinskt utbildad personal och nödvändig medicinsk

utrustning.

Kostnader och finansiering: Högkvalitativ vård och innovativa teknologier kan vara kostsamma. Om hälso- och sjukvårdstjänster inte är ekonomiskt överkomliga för alla kan det begränsa tillgången till vård och hindra framsteg mot övergripande hälsomål.

Utmaningar med teknik och digitalisering: Även om användningen av teknik och innovationer kan förbättra tillgången till vård, kan det finnas tekniska och infrastrukturella hinder som förhindrar att sådana lösningar implementeras effektivt. Brist på teknisk kunskap, internetanslutning och digitala resurser kan begränsa möjligheterna till distansvård och teknikbaserade hälsoapplikationer.

Ökande sjukdomsburda: Vissa sjukdomar och hälsoproblem kan fortsätta att öka, vilket kan göra det svårt att uppnå målet om god hälsa och välbefinnande för alla. Det kan inkludera utmaningar med nya infektionssjukdomar, åldrande befolkningar och ökande prevalens av icke-smittsamma sjukdomar som diabetes och hjärt-kärlsjukdomar.

Politisk instabilitet och konflikter: Konflikter och politisk instabilitet i olika delar av världen kan påverka tillgången till vård och hälsosystemets funktion. Krig och sociala oroligheter kan förstöra infrastruktur, utdriva hälso- och sjukvårdspersonal och störa sjukdomsprevention och behandling.

För att övervinna dessa hinder krävs en stark politisk vilja och engagemang på global nivå. Det kräver också investeringar i hälsoinfrastruktur, utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal, ekonomisk rättvisa och inkluderande politiska beslut. Internationellt samarbete, forskning och teknologisk innovation kommer att vara viktiga för att möta dessa utmaningar och skapa en värld där god hälsa och välbefinnande är en realitet för alla.

Sammanfattning

För att uppnå en framtid där alla har tillgång till högkvalitativ vård och god hälsa år 2030 finns det flera hinder och utmaningar att övervinna.

Ojämlighet i tillgång till vård och brister i hälsoinfrastruktur kan begränsa möjligheten för vissa grupper och regioner att få tillgång till vård.

Kostnader och finansiering kan också vara ett hinder för att erbjuda högkvalitativ vård till alla.

Tekniska hinder och brist på teknisk kunskap kan försvåra implementeringen av

innovativa lösningar inom vården.

Dessutom kan ökande sjukdomsbörda och politisk instabilitet i världen också påverka möjligheten att uppnå hälsomålen.

För att övervinna dessa hinder krävs en stark politisk vilja och globalt engagemang. Det krävs investeringar i hälsoinfrastruktur och utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal för att förbättra tillgången till vård. Ekonomisk rättvisa och inkluderande politiska beslut är också viktiga för att säkerställa att vårdtjänster är tillgängliga för alla oavsett ekonomisk ställning. Internationellt samarbete, forskning och teknologisk innovation kommer att spela en avgörande roll för att möta dessa utmaningar och skapa en värld där god hälsa och välbefinnande är en grundläggande rättighet för alla.

Kopplingar till andra mål

Detta mål är centralt och har kopplingar till flera andra mål inom agendan. Här är några exempel på andra mål som är beroende av eller har kopplingar till mål 3:

Mål 1: Ingen fattigdom - God hälsa och fattigdom är starkt kopplade. Människor i fattigdom har ofta begränsad tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster och lever under ogynnsamma förhållanden som kan påverka deras hälsa negativt. Genom att utrota fattigdom kan man förbättra tillgången till sjukvård och främja god hälsa.

Mål 2: Ingen hunger - Uternärning och hunger har en negativ inverkan på hälsan. För att uppnå god hälsa är det viktigt att se till att människor har tillräckligt med och näringsrik mat. Genom att utrota hunger kan man förbättra hälsotillståndet och förebygga sjukdomar.

Mål 4: Bra utbildning - Träning och hälsa är beroende av varandra. En grundläggande utbildning ger människor kunskaper och färdigheter att förbättra sin hälsa och göra medvetna val. Genom att främja utbildning kan man öka hälsomedvetenheten och främja hälsosamma beteenden.

Mål 5: Jämställdhet - Kvinnors hälsa är av särskild betydelse för att uppnå målet om god hälsa för alla. Kvinnor och flickor står ofta inför särskilda hälsoutmaningar och har begränsad

tillgång till vård och reproduktiv hälsa. Genom att främja jämställdhet och säkerställa lika tillgång till hälso- och sjukvård kan kvinnors och flickors hälsa förbättras.

Mål 6: Rent vatten och sanitet – Tillgång till rent vatten och sanitet är grundläggande för att uppnå god hälsa. Brister i vattenförsörjning och sanitet kan leda till spridning av sjukdomar och hälsoproblem. Genom att säkerställa tillgång till rent vatten och förbättra sanitära förhållanden kan folkhälsan förbättras

Mål 13: Bekämpa klimatförändringar - Klimatförändringar påverkar hälsan på en mängd olika sätt, inklusive ökad risk för sjukdomar, minskad luftkvalitet och extrema väderhändelser. Genom att bekämpa klimatförändringarna och anpassa sig till dem kan människors hälsa skyddas och främjas.

Mål 16: Fredliga och inkluderande samhällen - En fredlig och inkluderande miljö är avgörande för att främja hälsa och välbefinnande. Att minska våld, diskriminering och ojämlikhet kan bidra till att skapa trygga samhällen där människor kan leva tillsammans hälsosamt och värdigt liv.

Det här är några exempel på hur mål 3 i Agenda 2030 är beroende av och har kopplingar till andra mål. Genom att integrera insatser för att uppnå dessa mål kan vi främja hållbar utveckling och en värld av god hälsa och välbefinnande.

Slutsats

För att uppnå mål 3 i Agenda 2030, som syftar till att säkerställa hälsa och välbefinnande för alla människor i alla åldrar, krävs det betydande förändringar och insatser på olika nivåer i samhället.

På global nivå måste vi organisera om vårt samhälle och övergå till en hållbar produktions- och konsumtionsmodell. Det innebär att minska överutnyttjandet av naturresurser, övergå till hållbara produkter, främja återanvändning och återvinning, samt minska mängden avfall. Vi måste också ta itu med farliga kemikalier och andra föroreningar genom att säkerställa en miljövänlig återvinning.

På nationell nivå krävs det politisk vilja och ledarskap för att prioritera hållbarhet inom hälso- och sjukvårdssystemen. Det är viktigt att stödja forskning och teknik som främjar hälsa och välbefinnande samt investera i tillgänglig och rättvis hälso- och sjukvård för alla. Utbildning och medvetenhetsskapande är också avgörande för att ändra beteenden och främja en hållbar livsstil.

På individnivå måste vi ta ansvar för våra egna beteenden och konsumtionsvanor. Det handlar om att ändra våra beteendemönster och göra medvetna val som främjar

hälsa och välbefinnande. Utbildning och medvetenhet är nyckeln för att informera allmänheten om de nödvändiga förändringarna och för att skapa engagemang för att uppnå mål 3.

Det finns dock utmaningar som hindrar framsteg inom detta område.

Politiskt motstånd, socioekonomiska faktorer och kulturella utmaningar kan vara hinder för att genomföra de nödvändiga förändringarna.

Brist på kunskap och medvetenhet hos allmänheten kan också vara en utmaning.

För att övervinna dessa hinder krävs det politisk vilja och ledarskap, utbildning och medvetenhetsskapande, samt samarbete och partnerskap mellan olika intressenter.

Sammanfattningsvis kräver uppnåendet av mål 3 i Agenda 2030 betydande förändringar på global, nationell och individuell nivå.

Det kräver en omorganisering av samhället mot en hållbar produktions- och konsumtionsmodell, politiskt engagemang och ledarskap, utbildning och medvetenhetsskapande, samt förändringar i beteendemönster och konsumtionsvanor. Genom att genomföra dessa förändringar kan vi sträva efter att säkerställa hälsa och välbefinnande för alla människor.

Kapitel 4

Mål 4 God utbildning för alla

Utbildning är en grundläggande mänsklig rättighet. Trots det beräknas fortfarande 774 miljoner människor i världen inte kunna skriva och läsa, varav två tredjedelar är kvinnor. Forskning visar att inkluderande utbildning av god kvalitet för alla är en av de viktigaste grunderna för välbefinnande, hälsa och jämställdhet i varje samhälle.

Utbildningssystem världen över måste möta människors behov under hela livet – från förskola, grundskola, gymnasium och högre utbildning, samt alla människors lika möjlighet till livslångt lärande som gynnar deltagande i arbets- och samhällsliv.

Utbildning är nyckeln till välstånd och öppnar en värld av möjligheter som gör det möjligt för var och en av oss att bidra till ett hållbart samhälle.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Sverige har ett väl utbyggt utbildningssystem med avgiftsfri utbildning, en hög utbildningsnivå och en stark tradition av folkbildning. Den svenska skolan lider dock av bristande likvärdighet mellan skolor, lärarbrist och skillnader i resultat mellan pojkar och flickor.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Bristande likvärdighet mellan skolor.

Kunskapsskillnader mellan flickor och pojkar.

Unga som varken arbetar eller studerar.

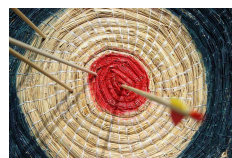
Lärarbrist och ett behov av att stärka lärarens profession och kompetens.

Behov av att stärka utbildning för hållbar utveckling.

Behov av validering av kompetenser erhållna genom icke-formellt lärande.

Minskat svenskt bistånd till utbildning samtidigt som ett finansieringsgap för utbildning råder globalt.

MÅL i sikte

- Alla flickor och pojkar ska få utbildning på grundskola och gymnasium, utan att

behöva betala för det. Utbildningen ska ha bra kvalitet och ge alla de kunskaper de behöver.

- Alla flickor och pojkar ska ha möjlighet att gå på en bra förskola. Förskolan ska ge barnen omvårdnad, alltså ta hand om och vårda dem, samt förbereda dem för att börja i grundskolan.

- Alla kvinnor och män ska ha samma möjligheter att utbilda sig efter gymnasiet. Det ska finnas yrkesutbildning och högskoleutbildning med bra kvalitet, som alla har råd med.

- Antalet ungdomar och vuxna som har de kunskaper som de behöver för att få ekonomisk trygghet ska öka. Det handlar bland annat teknisk om kunskap och yrkeskunskap som behövs för att få ett bra arbete och driva företag.

- Alla ungdomar och de flesta vuxna, både män och kvinnor, ska lära sig att läsa, skriva och räkna.

- Se till att alla som studerar ska få de kunskaper som behövs för en hållbar utveckling. Bland annat genom utbildning om globalt medborgarskap, hållbara livsstilar, mänskliga rättigheter och fred och icke-våld.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har uppnått det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 4, God utbildning för alla. Mänskligheten har skapat en värld där utbildning är tillgänglig för varje individ, oavsett bakgrund eller geografisk plats.

En revolutionerande förändring har skett inom utbildningssektorn. Genom att prioritera investeringar och resurser i utbildning har vi skapat starka och inkluderande utbildningssystem över hela världen. Alla barn har rätt till gratis och obligatorisk grundskoleutbildning av hög kvalitet, och hinder för att gå i skolan har eliminerats.

Lärare är välutbildade, motiverade och har tillgång till resurser och utbildningsmaterial. Genom att satsa på fortbildning och yrkesutveckling för lärare har vi säkerställt att de har de verktyg de behöver för att undervisa på ett engagerande

och effektivt sätt. Lärarnas roll har erkänts och uppskattats som en nyckelfaktor för att skapa en framgångsrik utbildningsmiljö.

Digital teknik har integrerats i utbildningssystemet på ett meningsfullt sätt. Genom att tillhandahålla tillgång till internet och digitala verktyg har vi öppnat upp en värld av kunskap och lärande för elever över hela världen. Utbildningen har blivit mer interaktiv och anpassad till individuella behov och intressen.

Ingen människa nekas längre möjligheten till högre utbildning på grund av ekonomiska eller sociala hinder. Genom att främja lika tillgång till högre utbildning och yrkesutbildning har vi skapat en värld där varje individ kan följa sina intressen och nå sin fulla potential. Utbildningsinstitutioner är inkluderande och diversifierade, och de erbjuder en mängd olika utbildningsprogram och studievägar.

Denna framtid präglas av en stark betoning på livslångt lärande. Utbildning är inte längre begränsad till barndomen och ungdomen, utan fortsätter genom hela livet. Människor har tillgång till utbildning och kunskap som hjälper dem att anpassa sig till en snabbt föränderlig värld och att möta framtidens utmaningar.

Utbildning är inte bara begränsad till klassrummet. Samhällen och familjer spelar en aktiv roll i att främja lärande och utbildning. Föräldrar är engagerade i sina barns utbildning och stödjer deras lärande och utveckling. Utbildning är integrerad i samhället, och det finns möjligheter för praktiskt lärande och samhällsengagemang.

Denna värld präglas av kunskap, kreativitet och innovation. Människor är välutbildade, självsäkra och har förmågan att forma sin egen framtid. Genom att uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 4 har vi skapat en värld där utbildning är en grundläggande rättighet och en nyckelfaktor för individuell och samhällelig utveckling

Hinder för att uppnå målen

För att vår värld ska kunna se ut som beskrivet år 2030 inom hållbarhetsområde 4, God utbildning för alla, finns det flera potentiella hinder och utmaningar att övervinna. Här är några exempel:

Ojämlighet och tillgång till utbildning: Om ojämlikheten i tillgång till utbildning fortsätter att vara utbredd kan det vara svårt att uppnå en värld där utbildning är tillgänglig för varje individ. Ekonomiska, geografiska och sociala faktorer kan fortfarande utgöra hinder för vissa grupper att få tillgång till högkvalitativ utbildning.

Bristande infrastruktur och resurser: Otillräcklig infrastruktur och brist på resurser inom utbildningssektorn kan begränsa möjligheterna till högkvalitativ utbildning. Det kan finnas brist på skolor, kvalificerade lärare, läromedel, digital teknik och andra nödvändiga resurser.

Kvalitet och relevans i utbildningen: Att säkerställa att utbildningen är av hög kvalitet och relevans är en utmaning. Det kräver välutbildade och motiverade lärare, uppdaterade läroplaner och undervisningsmetoder som främjar kritiskt tänkande, problemlösning och kreativitet.

Digital klyfta och tillgång till teknik: Trots framsteg inom digitalisering och teknikintegrering kan det finnas en digital klyfta som hindrar vissa samhällen och individer från att dra nytta av digitala utbildningsresurser. Brist på internetanslutning, bristande tillgång till teknik och brist på digital kompetens kan vara hinder för att utbildningen når alla.

Utbildning i konfliktområden och marginaliserade områden: Konflikter, naturkatastrofer och marginalisering kan ha en negativ inverkan på tillgången till och kvaliteten på utbildning i vissa områden. Det kan vara svårt att etablera och upprätthålla skolor i konfliktområden eller områden som drabbats av naturkatastrofer.

Ekonomisk hållbarhet och finansiering: Att finansiera utbildning på ett hållbart sätt kan vara en utmaning. Om resurserna är knappa eller om ekonomiska hinder inte överkommas kan det vara svårt att erbjuda gratis eller överkomlig utbildning för alla.

För att övervinna dessa hinder krävs stark politisk vilja, internationellt samarbete och investeringar i utbildningsinfrastruktur och resurser. Det kräver också åtgärder för att minska ojämlikheter, främja inkludering och tillhandahålla rättvisa och lika möjligheter till utbildning för alla. Utbildningssystemen måste vara anpassningsbara och svara på behoven hos olika individer och samhällen så att inte vissa grupper hamnar i riskzonen för att inte få tillgång till utbildning.

Sammanfattning

För att uppnå målet om god utbildning för alla år 2030 finns det flera hinder och utmaningar att övervinna.

Ojämlighet i tillgång till utbildning kan vara ett hinder, där ekonomiska, geografiska och sociala faktorer kan begränsa vissa gruppers möjlighet att få tillgång till högkvalitativ utbildning.

Bristande infrastruktur och resurser inom utbildningssektorn kan också hindra tillgången till utbildning av hög kvalitet.

Det kan vara brist på skolor, kvalificerade lärare, läromedel, digital teknik och andra nödvändiga resurser.

Kvaliteten och relevansen i utbildningen är också en utmaning. Det kräver välutbildade och motiverade lärare, uppdaterade läroplaner och undervisningsmetoder som främjar kritiskt tänkande, problemlösning och kreativitet. En digital klyfta kan också vara ett hinder, där brist på internetanslutning, tillgång till teknik och digital kompetens kan förhindra att utbildningen når alla.

Utbildning i konfliktområden och marginaliserade områden står inför unika utmaningar. Konflikter, naturkatastrofer och marginalisering kan påverka tillgången till utbildning och kvaliteten på utbildningen i dessa områden. Ekonomisk hållbarhet och finansiering är också viktiga faktorer. Att finansiera utbildning på ett hållbart sätt kan vara en utmaning, och brist på resurser kan hindra möjligheten att erbjuda gratis eller överkomlig utbildning för alla.

För att övervinna dessa hinder krävs stark politisk vilja, internationellt samarbete och investeringar i utbildningsinfrastruktur och resurser.

Det är viktigt att minska ojämlikheter, främja inkludering och säkerställa lika möjligheter till utbildning för alla.

Utbildningssystemen måste vara anpassningsbara och svara på de olika behoven hos olika individer och samhällen.

Genom att adressera dessa hinder kan vi närma oss en framtid där god utbildning blir tillgänglig för alla och där varje individ har möjlighet att förverkliga sin fulla potential.

Kopplingar till andra mål

Detta mål har en betydande inverkan på och samband med flera andra mål inom agendan. Här är några exempel på andra mål som är beroende av eller har kopplingar till mål 4:

- Mål 1: Ingen fattigdom - Utbildning är en nyckelfaktor för att bryta fattigdomens cykel. Genom att säkerställa inkluderande och rättvis utbildning kan man ge människor möjlighet att förvärva kunskaper och färdigheter som kan hjälpa dem att komma ur fattigdom och förbättra sin ekonomiska situation.
- Mål 3: God hälsa och välbefinnande - utbildning och hälsa har en ömsesidig relation. En tillgänglig och kvalitativ utbildning kan bidra till att förbättra människors hälsa genom att främja hälsomedvetenhet, förebyggande åtgärder och kunskap om hälsosamma beteenden.
- Mål 5: Jämställdhet - Utbildning spelar en viktig roll för att främja jämställdhet och kvinnors och flickors empowerment. Genom att säkerställa lika tillgång till utbildning, särskilt för flickor och kvinnor, kan man minska ojämlikheter och främja jämställdhet i samhället.

Mål 8: Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt - En kvalitativ utbildning är grundläggande för att skapa anständiga arbetstillfällen och främja ekonomisk tillväxt. Genom att tillhandahålla utbildning som är anpassad till arbetsmarknadens behov kan man stärka människors yrkeskunskaper och öka deras anställbarhet.

- Mål 10: Minskad ojämlikhet - Utbildning är en viktig drivkraft för att minska ojämlikheter. Genom att erbjuda lika tillgång till kvalitativ utbildning för alla, oavsett kön, funktionsnedsättning, socioekonomisk bakgrund eller geografisk plats, kan man minska ojämlikheter och främja inkludering och rättvisa.

- Mål 16: Fredliga och inkluderande samhällen - En inkluderande utbildning spelar en avgörande roll för att främja fredliga och inkluderande samhällen. Genom att främja utbildning som främjar tolerans, mänskliga rättigheter och respekt för mångfald kan man minska konflikter och främja social sammanhållning.
- Mål 17: Partnerskap för genomförande - För att uppnå mål 4 krävs starka partnerskap mellan regeringar, utbildningsinstitutioner, civilsamhället och det privata näringslivet. Genom att samarbeta och utbyta kunskap och resurser kan man förbättra utbildningssystemen och främja livslångt lärande.

Genom att integrera insatser för att uppnå dessa mål kan vi främja en inkluderande, rättvis och kvalitativ utbildning för alla och därigenom bidra till en hållbar utveckling.

Slutsats

För att uppnå mål 4 i Agenda 2030, som syftar till att säkerställa inkluderande, rättvis och kvalitativ utbildning för alla, krävs betydande förändringar och insatser på olika nivåer i samhället.

På global nivå måste vi förstärka och utöka våra ansträngningar för att säkerställa tillgång till utbildning för alla barn och ungdomar över hela världen. Det innebär att överbrygga klyftor och se till att barn från utsatta grupper och marginaliserade samhällen får lika möjligheter till utbildning. Vi måste också fokusera på att förbättra utbildningskvaliteten genom att utbilda och stödja kompetenta lärare, tillhandahålla nödvändiga resurser och anpassa läroplaner för att möta de specifika behoven hos olika samhällen.

På nationell nivå är det avgörande att regeringar prioriterar utbildning och investerar tillräckligt med resurser för att bygga upp ett välfungerande utbildningssystem. Det innebär att se till att utbildning är tillgänglig och överkomlig för alla, oavsett socioekonomisk bakgrund eller geografisk plats. Det kräver också att regeringar arbetar för att minska klyftor och ojämlikheter inom utbildningssystemet genom att adressera hinder som kön, etnicitet, funktionshinder och socioekonomisk status.

På individnivå måste vi erkänna vikten av utbildning och sträva efter att öka medvetenheten om dess fördelar. Det handlar om att uppmuntra till livslångt lärande och ge möjligheter till utbildning för alla åldrar och livssituationer. Utbildningens

värde bör inte bara begränsas till formell utbildning, utan även inkludera informellt lärande och yrkesutbildning.

Det finns dock utmaningar som hindrar framsteg inom detta område. Brist på finansiering, bristfällig infrastruktur, konflikter och kriser kan påverka tillgången till och kvaliteten på utbildning. Kulturella normer och traditioner kan också ha en negativ inverkan på flickors och kvinnors utbildningsmöjligheter. För att övervinna dessa hinder krävs det politiskt engagemang och resurser för utbildning, stöd och utbildning av lärare, samt att främja jämställdhet och inkludering inom utbildningssystemet.

Sammanfattningsvis kräver uppnåendet av mål 4 i Agenda 2030 betydande förändringar på global, nationell och individuell nivå. Det kräver att vi arbetar för att säkerställa tillgång till kvalitativ utbildning för alla, överbrygga klyftor och ojämlikheter, och främja livslångt lärande. Genom att genomföra dessa förändringar kan vi sträva efter att ge alla människor möjligheten att få en inkluderande, rättvis och kvalitativ utbildning.

Kapitel 5

Mål 5 Jämställdhet

Jämställdhet mellan kvinnor och män är en förutsättning för en hållbar och fredlig utveckling. Jämställdhet handlar om en rättvis fördelning av makt, inflytande och resurser. Alla former av våld, diskriminering och skadliga sedvänjor mot kvinnor och flickor drabbar såväl individen som hela samhället. Det har bevisats om och om igen att politisk, ekonomisk och social jämlikhet mellan kvinnor och män bidrar till alla dimensioner av hållbar utveckling.

Att leva ett liv fritt från våld och diskriminering är en grundläggande mänsklig rättighet och helt avgörande för att människor och samhällen ska utveckla sin fulla potential.

Vi själva tror att Sverige är ett av världens mest jämställda länder. Agenda 2030-delegationen håller inte med. Det spelar egentligen ingen roll vilken ranking vi har i världen, utan det viktigaste är att vi tittar på vad vi kan göra med våra förutsättningar. Det är en grundtanke i hela Agenda 2030 att vi inte ska jämföra oss med andra länder, utan med oss själva, och våra förmågor och möjligheter att göra kloka val samt förbättra världen.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Sverige ligger i framkant i arbetet med jämställdhet och placerar sig, tillsammans med övriga nordiska länder, konsekvent högt i internationella jämförelser. Trots det kvarstår ett flertal utmaningar innan jämställdhet uppnåtts i Sverige samt stora utmaningar globalt för att säkerställa flickors och kvinnors rättigheter.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Mäns våld mot kvinnor.

Lägre löner och pensioner för kvinnor än män.

Hälsoskillnader mellan kvinnor och män.

Ojämn fördelning av tid spenderad på obetalt hem- och omsorgsarbete.

Kunskapsskillnader mellan flickor och pojkar.

Färre kvinnor än män i chefspositioner och i börsnoterade bolagsstyrelser.

Den åtstramade anhöriginvandringen slår hårt mot kvinnor och flickor.

MÅL i sikte

- Stoppa alla former av diskriminering av alla kvinnor och flickor överallt.
- Stoppa alla former av våld mot alla kvinnor och flickor hemma och utanför hemmet, bland annat människohandel eller sexuellt utnyttjade.
- Stoppa alla skadliga traditioner, som äktenskap mellan barn och tonåringar, att tvinga människor att gifta sig och könsstympning.
- Upprätta register över andel flickor och kvinnor mellan 15–49 år som har genomgått en könsstympning, utefter ålder
- Se till att alla i samhället har tillgång till sexuell hälsovård och rättigheter som handlar om den, som att bestämma över preventivmedel och graviditet.
- Se till att kvinnor har samma rätt till ekonomiska resurser. De ska till exempel kunna äga och bestämma över mark och hus, och få tillgång till ekonomiska tjänster och naturresurser. De ska också ha rätt att ärva.
- Använd mer teknik, särskilt sådan som används i information och kommunikation. Den kan stödja kvinnors makt över sitt eget liv.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har uppnått det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 5, Jämställdhet. Mänskligheten har skapat en värld där könen är jämställda och där alla individer har lika möjligheter och rättigheter.

En historisk förändring har skett när det gäller jämställdhet. Genom att prioritera jämställdhet i alla samhällsområden har vi avskaffat diskriminering och ojämlikheter baserade på kön. Kvinnor och flickor har samma tillgång till utbildning, hälsa, arbete och beslutsfattande som män och pojkar.

Kvinnors rättigheter och möjligheter har stärkts. Genom att främja kvinnors ekonomiska empowerment och entreprenörskap har vi skapat en värld där kvinnor

har lika tillgång till resurser och möjligheter att starta och driva företag. Kvinnor har lika lön och karriärmöjligheter som män, och glastaket har krossats.

Kvinnor har också spelat en aktiv roll i beslutsfattande på alla nivåer. Kvinnor är representerade i politiken, näringslivet och samhällsinstitutioner i lika stor utsträckning som män. Genom att främja jämställdhet i beslutsfattande har vi säkerställt att kvinnors röster hörs och att deras perspektiv beaktas i alla samhällsfrågor.

Våld mot kvinnor och flickor har utrotats. Genom att bekämpa könsbaserat våld och främja rättvisa och skydd för kvinnor har vi skapat en värld där ingen kvinna behöver leva i rädsla eller utsättas för fysiskt eller psykiskt våld. Samhället har nolltolerans mot alla former av könsrelaterat våld.

Denna framtid präglas av en stark jämställdhetskultur. Genom att främja genusmedvetenhet och utbildning har vi ändrat stereotyper och traditionella könsmönster. Män och kvinnor har lika delaktighet i familjeansvar, och omsorgsarbete delas jämlikt. Mäns vårdnadsrättigheter erkänns och främjas.

Ungdomar växer upp i en värld där de ser jämställdhet som en självklarhet. Utbildning och skolor spelar en viktig roll i att främja jämställdhet och genusmedvetenhet från en ung ålder. Barn och unga får lika möjligheter och stöd för sin personliga och ekonomiska utveckling oavsett kön.

Denna värld präglas av jämlikhet och respekt. Människor lever i harmoni och samarbete, och ojämlikheter och diskriminering är ett minne blott. Genom att uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 5 har vi skapat en värld där alla människor kan leva sina liv fullt ut, oavsett kön

Hinder för att uppnå målen

För att vår värld inte ska kunna se ut som beskrivet år 2030 inom hållbarhetsområde 5, Jämställdhet, finns det flera potentiella hinder och utmaningar att övervinna. Här är några exempel:

- Djupt rotade könsnormer och kulturella traditioner: Könsnormer och traditionella könsroller är ofta djupt rotade i samhället och kan vara svåra att förändra. Ojämlika attityder och förväntningar kring könen kan fortsätta att påverka kvinnors och flickors möjligheter och rättigheter.
- Ekonomiska och strukturella hinder: Ojämlikhet inom ekonomiska resurser och möjligheter kan vara ett hinder för att uppnå jämställdhet. Kvinnor kan möta hinder i tillgången till ekonomiska resurser, utbildning, företagande och arbetsmarknaden. Strukturer som inte främjar jämställdhet, som exempelvis könsdiskriminering i lönesättning eller karriärmöjligheter, kan också vara hinder.
- Könsbaserat våld och diskriminering: Könsbaserat våld och diskriminering är allvarliga hinder för att uppnå jämställdhet. Våld mot kvinnor och flickor, inklusive sexuellt våld, förtryck och människohandel, måste bekämpas aktivt. Det kräver att samhället tar ställning mot våldet och skapar rättvisa och skydd för kvinnor och flickor.
- Bristande kvinnlig representation i beslutsfattande: Kvinnors representation och deltagande i beslutsfattande organ och ledande positioner är ofta lågt. Bristen på kvinnlig representation kan leda till att kvinnors perspektiv och behov inte beaktas fullt ut. Det krävs aktiva åtgärder för att främja kvinnors deltagande och inflytande i politik, näringsliv och samhälle.
- Uppkomsten av nya utmaningar och motstånd: Trots framsteg inom jämställdhetsområdet kan det uppstå nya utmaningar och motstånd mot jämställdhetsarbete. Det kan finnas konservativa krafter, motstånd mot förändring och ideologiska skillnader som hindrar framsteg mot jämställdhet.

För att övervinna dessa hinder krävs fortsatta insatser på flera nivåer.

Det kräver politisk vilja, lagstiftning och rättspåverkan för att skydda kvinnors rättigheter och bekämpa diskriminering.

Utbildning och medvetandehöjande insatser är också avgörande för att förändra attityder och stereotyper kring kön.

Det krävs också stöd till kvinnors ekonomiska empowerment, inklusive utbildning, tillgång till finansiering och främjande av kvinnors entreprenörskap.

Slutligen behövs partnerskap och samarbete mellan olika aktörer, inklusive regeringar, organisationer i samhället, näringslivet och det internationella samfundet, för att gemensamt arbeta mot jämställdhet och för att övervinna hinder och utmaningar på vägen.

Sammanfattning

För att övervinna dessa hinder krävs politisk vilja, lagstiftning och rättspåverkan för att skydda kvinnors rättigheter och bekämpa diskriminering.

Utbildning och medvetandehöjande insatser är viktiga för att förändra attityder och stereotyper kring kön.

Att stödja kvinnors ekonomiska empowerment, genom utbildning, tillgång till finansiering och främjande av entreprenörskap, är också avgörande.

Partnerskap och samarbete mellan olika aktörer, inklusive regeringar, organisationer i samhället, näringslivet och det internationella samfundet, är nödvändiga för att gemensamt arbeta mot jämställdhet och övervinna hinder och utmaningar.

Genom att påtala dessa hinder kan vi närma oss en framtid där jämställdhet blir en verklighet och där alla individer har lika möjligheter och rättigheter oavsett kön. Det kräver fortsatta insatser och engagemang från alla samhällssektorer för att skapa en jämställd och inkluderande värld.

Kopplingar till andra mål

Detta mål har en stark inverkan på och kopplingar till flera andra mål inom agendan.

Här är några exempel på andra mål som är beroende av eller har kopplingar till mål

5:

- Mål 1: Ingen fattigdom - Kvinnor och flickor är särskilt sårbara för fattigdom. Genom att främja jämställdhet och stärka kvinnors ekonomiska befogenheter kan man bidra till att minska fattigdomen och skapa ekonomiskt välmående för hela samhället.

- Mål 3: God hälsa och välbefinnande - Kvinnors hälsa är en viktig del av målet om god hälsa. Genom att stärka kvinnors tillgång till reproduktiv hälsovård och bekämpa könsrelaterat våld kan man förbättra kvinnors hälsa och främja deras välbefinnande.
- Mål 4: God utbildning - Jämställdhet inom utbildning är en grundläggande förutsättning för att uppnå målet om god utbildning för alla. Genom att främja lika tillgång till utbildning och eliminera hinder som hindrar flickors skolgång kan man främja jämställdhet och skapa en mer inkluderande utbildningsmiljö.
- Mål 8: Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt - Att främja jämställdhet på arbetsplatsen är avgörande för att uppnå anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt. Genom att främja lika löner och möjligheter för kvinnor och män kan man skapa en rättvis arbetsmiljö och bidra till ekonomisk jämlikhet.
- Mål 10: Minskad ojämlikhet - Jämställdhet är en central del av målet om minskad ojämlikhet. Genom att bekämpa könsrelaterad diskriminering och ojämlikhet kan man främja jämlikhet och inkludering i samhället.
- Mål 16: Fredliga och inkluderande samhällen - Jämställdhet och kvinnors deltagande är viktiga för att skapa fredliga och inkluderande samhällen. Genom att stärka kvinnors politiska deltagande, främja kvinnors rättigheter och eliminera våld mot kvinnor kan man bidra till att skapa mer rättvisa och harmoniska samhällen.
- Mål 17: Partnerskap för genomförande - För att uppnå mål 5 krävs starka partnerskap mellan regeringar, civilsamhället och det privata näringslivet. Genom att samarbeta och utbyta kunskap och resurser kan man främja jämställdhet och stärka kvinnors rättigheter på alla nivåer.

Genom att integrera insatser för att uppnå dessa mål kan vi främja jämställdhet, stärka kvinnors och flickors rättigheter och skapa en mer rättvis och inkluderande värld.

Slutsats

För att uppnå mål 5 i Agenda 2030, som syftar till att uppnå jämställdhet och stärka kvinnors och flickors rättigheter och möjligheter, krävs betydande förändringar och insatser på olika nivåer i samhället.

På global nivå är det nödvändigt att aktivt bekämpa diskriminering, våld och ojämlikhet mot kvinnor och flickor. Det innebär att främja kvinnors och flickors deltagande och representation i beslutsfattande organ och politiska processer. Vi

måste också arbeta för att stärka lagstiftning och skyddsnormer som främjar jämställdhet och förhindrar diskriminering och våld baserat på kön. Utbildning och medvetenhetsskapande är också avgörande för att utmana stereotyper och främja jämställdhet.

På nationell nivå krävs det politisk vilja och åtgärder för att främja jämställdhet och kvinnors empowerment. Det handlar om att se till att kvinnor och flickor har tillgång till kvalitativ utbildning, hälso- och sjukvård, ekonomiska resurser och möjligheter till sysselsättning. Det är också viktigt att bekämpa våld mot kvinnor och flickor genom att stärka rättssystemet och tillhandahålla stöd och skydd för offer.

På individnivå är det viktigt att uppmuntra till medvetenhet om och utmaning av könsspecifika normer och fördomar. Det handlar om att främja jämställdhet i relationer, uppmuntra till jämställd arbetsfördelning och ta avstånd från våld och diskriminering. Utbildning och medvetenhet är nyckeln för att bryta ned stereotyper och skapa en kultur som värdesätter jämställdhet.

Det finns dock utmaningar som hindrar framsteg inom detta område. Kulturella och traditionella normer kan vara hinder för att uppnå jämställdhet. Brist på resurser och investeringar för att främja kvinnors och flickors empowerment kan också utgöra hinder. För att övervinna dessa hinder krävs det politisk vilja och ledarskap, utbildning och medvetenhetsskapande samt samarbete och partnerskap mellan olika intressenter.

Sammanfattningsvis kräver uppnåendet av mål 5 i Agenda 2030 betydande förändringar på global, nationell och individuell nivå. Det kräver att vi aktivt bekämpar diskriminering och våld mot kvinnor och flickor, främjar deras deltagande och representation, och arbetar för att stärka lagstiftning och skyddsnormer. Genom att genomföra dessa förändringar kan vi sträva efter att uppnå jämställdhet och stärka kvinnors och flickors rättigheter och möjligheter.

System eller struktur som kan stärka eller försvåra omställningen.

Vetorättens betydelse - berättelse

Det var en gång ett land vid namn Progressia, som hade en stark demokratisk tradition och ett djupt engagemang för hållbar utveckling. Landet hade antagit Agenda 2030:s hållbarhetsmål och hade ambitiösa planer för att uppnå dem.

I Progressia var vetorätten en grundläggande princip inom deras demokratiska system. Varje medlem av landets parlament hade rätt att använda sin vetorätt för att blockera eller ändra förslag och beslut som lades fram för omröstning. Detta gav varje individ makt att påverka politiken och säkerställa att deras åsikter och intressen beaktades.

Trots att Progressia hade goda avsikter och stark politisk vilja att genomföra hållbarhetsmålen, uppstod det utmaningar på grund av vetorätten. I parlamentet fanns det politiker som hade olika åsikter om vad som var bäst för landet och dess medborgare när det kom till hållbarhetsfrågor.

Vissa politiker var skeptiska till vissa åtgärder som krävdes för att uppnå hållbarhetsmålen. De ansåg att vissa åtgärder kunde vara kostsamma för ekonomin eller att de skulle påverka vissa intressen och branscher negativt. Därför använde de sin vetorätt för att stoppa eller försvaga förslag som främjade hållbar utveckling.

Ett exempel på detta var när regeringen föreslog att införa strängare regleringar för att minska avskogningen och bevara landets naturliga resurser. Denna åtgärd skulle ha bidragit till att uppnå hållbarhetsmålen om hållbar skogsförvaltning och bevarande av biologisk mångfald. Trots att majoriteten av parlamentet stödde förslaget, använde en minoritet sin vetorätt för att blockera det. Deras argument var att strängare regleringar skulle ha negativa konsekvenser för skogsindustrin och arbetstillfällena inom sektorn.

På grund av vetorätten och politisk oenighet stagnerade Progressias framsteg mot hållbarhetsmålen. Förslag och åtgärder som var nödvändiga för att främja ekologisk hållbarhet, social rättvisa och ekonomisk omställning hindrades eller fördröjdes på grund av politisk blockering.

Detta skapade frustration bland många medborgare och icke-statliga organisationer som var angelägna om att se verkliga framsteg mot hållbar utveckling. De mobiliserade sig och arbetade för att öka medvetenheten om vikten av att övervinna hinder och uppmuntra politiker att fatta beslut i linje med hållbarhetsmålen.

Efter en tid började det växa fram en bredare insikt om att vetorätten kunde vara en hämsko för Progressias framsteg mot hållbarhetsmålen. Politikerna insåg att det var

nödvändigt att hitta en balans mellan vetorätten och behovet av att agera för en hållbar framtid.

En omfattande debatt inleddes i landet, och medborgare, politiker och intressegrupper deltog aktivt. De diskuterade möjligheter till att omforma vetorätten för att säkerställa att hållbarhetsmålen prioriterades och genomfördes effektivt.

Efter en grundlig utvärdering beslutade Progressias parlament att införa vissa begränsningar för vetorätten när det gällde frågor som direkt påverkade hållbarhetsmålen. Det etablerades en process där vetorätten kunde övertrumfas av en kvalificerad majoritet om det fanns tillräckliga bevis för att åtgärderna var nödvändiga för att uppnå hållbarhet och långsiktig välfärd för medborgarna.

Genom att ändra vetorätten kunde Progressia ta avgörande steg framåt för att genomföra Agenda 2030:s hållbarhetsmål. Genom att balansera demokratiska principer med nödvändigheten av kollektiv handling och hållbar utveckling kunde landet ta itu med utmaningar och skapa en mer hållbar framtid för alla sina medborgare.

Berättelsen om Progressia betonar att vetorätten, även om den är en viktig demokratisk princip, kan påverka genomförandet av Agenda 2030:s hållbarhetsmål om den används som ett verktyg för politisk blockering. Det är viktigt att fortsätta diskutera och arbeta för att hitta rätt balans mellan demokrati och behovet av att agera för en hållbar framtid.

Kapitel 6

Mål 6 Rent vatten och sanitet för alla

70 procent av jordens yta täcks av vatten och 30 procent av land. Det finns 1400 miljoner kubikkilometer vatten på jorden varav 35 miljoner kubikkilometer är sötvatten, saltvattnet utgör alltså 97,5 procent och sötvattnet 2,5 procent.

Vatten är en grundförutsättning för allt levande på jorden, och därmed också en förutsättning för människors hälsa och en hållbar utveckling. Vatten är också en förutsättning för världens livsmedelsproduktion och energiproduktion och brist på vatten kan därför bli orsak till konflikt, både inom och mellan länder. Men vatten är inte nödvändigtvis en källa till konflikt, vattentillgångar kan också fungera som enande kraft som stärker samarbete och skapar lösningar för fred.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

I Sverige är tillgången till vatten och sanitet god och uttaget av vatten i förhållande till tillgängliga resurser är totalt sett lågt. Sveriges största utmaningar bedöms vara att förbättra den bristande vattenstatusen i sjöar och vattendrag, samt att anpassa vattenförsörjningen till periodiskt mycket låga grundvattennivåer i delar av landet.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Endast hälften av Sveriges sjöar och vattendrag uppnår kraven för god vattenstatus enligt EU:s vattendirektiv.

Behov av ökat skydd av ekosystem och vattentäkter.

Behov av att i våra vattendrag förbättra fria passager och återställa forssträckor.

Förorening av vatten i form av kemikalier och näringsämnen.

Hög konsumtion av importerade varor som bidrar till ohållbar vattenanvändning samt användning av farliga kemikalier i andra länder.

Sjunkande, och periodiskt mycket låga, grundvattennivåer i sydöstra Sverige.

MÅL i sikte

- Alla i världen ska ha rättvis tillgång till ett säkert dricksvatten som de har råd med.
- Alla ska ha tillgång till en bra och rättvis sanitet och hygien. Ingen ska behöva uträtta sina behov utomhus.
- Förbättra kvaliteten på vatten genom att minska föroreningar och sluta slänga avfall i vattnet. Minska så mycket som möjligt utsläpp av farliga kemikalier och material i vattnet. Minska utsläpp av obehandlat avloppsvatten med hälften och öka återvinningen och återanvändning av vatten på ett säkert sätt, i hela världen.
- Se till att användandet av vattnet blir mycket mer effektivt. Se till metoderna för att ta vatten och systemen för att dela ut det till människor är säkra. Antalet människor som har brist på vatten ska minska väldigt mycket.
- Samordna skötsel av vattenresurser på alla nivåer i samhället. - Samarbeta över gränserna om det behövs.
- Skydda och återställ vattnets ekosystem. De finns bland annat i berg, skogar, våtmarker, grundvatten och sjöar.
- Öka det internationella samarbetet och stödet till utvecklingsländerna. Det behövs för att de ska kunna bygga upp olika verksamheter och program för bättre vatten och sanitet.
- Stödja och stärka samhällen på lokal nivå, så att de kan delta i arbetet för att få bättre hantering av vatten och sanitet.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har uppnått det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 6, Rent vatten och sanitet för alla. Mänskligheten har skapat en värld där tillgång till rent vatten och sanitet är en grundläggande rättighet för varje individ.

En revolutionerande förändring har skett inom vatten- och sanitetssektorn. Genom att prioritera investeringar och resurser har vi säkerställt tillgången till rent vatten för alla

människor, oavsett var de befinner sig. Vattenkällor har skyddats, vattenförorening har minskat och vattenresurserna har hanterats hållbart.

Ingen människa lider längre av brist på rent vatten. Vattenförsörjningssystem har byggts upp och förbättrats över hela världen. Vattenkranar och brunnar finns tillgängliga inom bekvämt avstånd från bostäder och samhällen. Rent vatten är tillgängligt för drickande, matlagning, personlig hygien och bevattning av grödor.

Sanitära förhållanden har också förbättrats avsevärt. Tillgång till sanitet har utvidgats, och säkra och hygieniska toalettanläggningar har byggts i både städer och landsbygdsområden. Sanitetsinfrastrukturen är tillgänglig för alla och uppfyller höga hygienstandarder. Ingen människa behöver längre leva utan grundläggande sanitära förhållanden.

Denna framtid präglas av en ökad medvetenhet om vattenhantering och sanitet hygien. Utbildning om vattenresurshantering, sanitet, hygien och förebyggande av vattenburna sjukdomar är en integrerad del av samhällets normer. Människor har kunskapen att hantera vattenresurser på ett hållbart sätt och att skydda sig själva från sjukdomar genom god hygien.

Rent vatten och sanitet är en grundläggande grund för hälsa och välbefinnande. Sjukdomar som orsakas av bristande vatten och dålig sanitet har minskat markant. Människor lever ett friskare liv och har bättre förutsättningar att arbeta och utbilda sig. Sjukvårdskostnaderna har minskat och livskvaliteten har förbättrats för alla.

Denna värld präglas av en hållbar vattenhantering och respekt för ekosystem. Vattendrag, sjöar och hav är skyddade och bevarade för att säkerställa en hållbar tillgång till vatten för framtida generationer. Genom att skydda och återställa vattenmiljöer har vi skapat en balans mellan mänskliga behov och bevarande av naturen.

Samhället är självförsörjande när det gäller rent vatten och sanitet. Lokala vattenprojekt och samarbete har stärkts för att möta specifika behov och utmaningar i olika regioner. Invånarna är engagerade i vattenförvaltning och tar ansvar för att bevara och skydda vattenresurserna.

Denna värld präglas av rättvisa och inkludering. Rent vatten och sanitet är tillgängligt för alla, oavsett kön, ålder eller socioekonomisk bakgrund. Ojämligheter har minskat och alla individer har lika möjligheter att leva ett hälsosamt och värdigt liv.

Genom att uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 6 har vi skapat en värld där rent vatten och sanitet är en grundläggande rättighet som säkerställer hälsa, välbefinnande och hållbar utveckling för alla

Hinder för att uppnå målen

Året är 2030 och världen har uppnått det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 6, Rent vatten och sanitet för alla. Mänskligheten har skapat en värld där tillgång till rent vatten och sanitet är en grundläggande rättighet för varje individ.

- En revolutionerande förändring har skett inom vatten- och sanitetssektorn. Genom att prioritera investeringar och resurser har vi säkerställt tillgången till rent vatten för alla människor, oavsett var de befinner sig. Vattenkällor har skyddats, vattenförorening har minskat och vattenresurserna har hanterats hållbart.
- Ingen människa lider längre av brist på rent vatten. Vattenförsörjningssystem har byggts upp och förbättrats över hela världen. Vattenkranar och brunnar finns tillgängliga inom bekvämt avstånd från bostäder och samhällen. Rent vatten är tillgängligt för drickande, matlagning, personlig hygien och bevattning av grödor.
- Sanitära förhållanden har också förbättrats avsevärt. Tillgång till sanitet har utvidgats, och säkra och hygieniska toalettanläggningar har byggts i både städer och landsbygdsområden. Sanitetsinfrastrukturen är tillgänglig för alla och uppfyller den höga hygienstandarden. Ingen människa behöver längre leva utan grundläggande sanitära förhållanden.
- Denna framtid präglas av en ökad medvetenhet om vattenhantering, sanitet och hygien. Utbildning om vattenresurshantering, sanitet, hygien och förebyggande av vattenburna sjukdomar är en integrerad del av samhällets normer. Människor har kunskapen att hantera vattenresurser på ett hållbart sätt och att skydda sig själva från sjukdomar genom god hygien.
- Rent vatten och sanitet är en grundläggande grund för hälsa och välbefinnande. Sjukdomar som orsakas av bristande vatten och dålig sanitet har minskat markant. Människor lever ett friskare liv och har bättre förutsättningar att arbeta och utbilda sig. Sjukvårdskostnaderna har minskat och livskvaliteten har förbättrats för alla.

- Denna värld präglas av en hållbar vattenhantering och respekt för ekosystem. Vattendrag, sjöar och hav är skyddade och bevarade för att säkerställa en hållbar tillgång till vatten för framtida generationer. Genom att skydda och återställa vattenmiljöer har vi skapat en balans mellan mänskliga behov och bevarande av naturen.
- Samhället är självförsörjande när det gäller rent vatten och sanitet. Lokala vattenprojekt och samarbete har stärkts för att möta specifika behov och utmaningar i olika regioner. Invånarna är engagerade i vattenförvaltning och tar ansvar för att bevara och skydda vattenresurserna.
- Denna värld präglas av rättvisa och inkludering. Rent vatten och sanitet är tillgängligt för alla, oavsett kön, ålder eller socioekonomisk bakgrund. Ojämlikheter har minskat och alla individer har lika möjligheter att leva ett hälsosamt och värdigt liv.

Genom att uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 6 har vi skapat en värld där rent vatten och sanitet är en grundläggande rättighet som säkerställer hälsa, välbefinnande och hållbar utveckling för alla.

Sammanfattning

År 2030 har världen uppnått målen inom hållbarhetsområde 6, Rent vatten och sanitet för alla. Genom en revolutionerande förändring inom vatten- och sanitetssektorn har tillgången till rent vatten blivit en grundläggande rättighet för varje individ. Genom att prioritera investeringar och resurser har man säkerställt tillgången till rent vatten oavsett var människor befinner sig.

Rent vatten är nu tillgängligt för alla, och vattenförsörjningssystem har byggts och förbättrats över hela världen.

Sanitära förhållanden har också förbättrats avsevärt, med säkra och hygieniska toalettanläggningar i både städer och landsbygdsområden.

Utbildning om vattenhantering och sanitet, hygien är en integrerad del av samhällets normer, vilket har lett till ökad medvetenhet och kunskap hos människor om

vattenresurshantering och förebyggande av vattenburna sjukdomar.

Denna framtid präglas av en ökad hälsa och välbefinnande för människor, då sjukdomar som orsakas av bristande vatten och dålig sanitet har minskat markant.

Samhället är självförsörjande när det gäller rent vatten och sanitet, och lokala vattenprojekt och samarbete har stärkts för att möta specifika behov och utmaningar i olika regioner.

Det finns också en stark respekt för ekosystem och vattenmiljöer, och vattendrag, sjöar och hav är skyddade för att säkerställa hållbar tillgång till vatten för framtida generationer.

Denna värld präglas av rättvisa och inkludering, där rent vatten och sanitet är tillgängligt för alla oavsett kön, ålder eller socioekonomisk bakgrund.

Ojämlikheter har minskat och alla individer har lika möjligheter att leva ett hälsosamt och värdigt liv.

Genom att uppnå målen inom hållbarhetsområde 6 har man skapat en värld där rent vatten och sanitet är en grundläggande rättighet som säkerställer hälsa, välbefinnande och hållbar

Kopplingar till andra mål

Det finns flera andra mål inom Agenda 2030 som är beroende av eller har kopplingar till mål 6. Här är några exempel:

- Mål 2: Ingen hunger: Tillgång till rent vatten är en grundläggande förutsättning för att bedriva hållbar jordbruksproduktion och uppnå matsäkerhet. Bevattningssystem och vattenhantering är nödvändiga för att förbättra jordbruksproduktionen och säkerställa att tillräcklig mängd vatten finns tillgängligt för

grödor och boskap.

- Mål 3: God hälsa och välbefinnande: Tillgång till rent vatten och sanitet är grundläggande för att upprätthålla god hälsa. Bristen på rent vatten och sanitära faciliteter kan leda till spridning av sjukdomar och hälsoproblem. Därför är framsteg inom Mål 6 avgörande för att uppnå mål 3
- Mål 11: Hållbara städer och samhällen: Rent vatten och sanitet är avgörande för att skapa hållbara och hälsosamma städer. Tillgång till rent vatten är viktigt för invånarnas hälsa och sanitetssystemet. Dessutom kan hållbar vattenförvaltning bidra till att minska risken för översvämningar och förbättra avloppshantering i städer.
- Mål 12: Hållbar konsumtion och produktion: Hållbar vattenförvaltning och effektiv vattenanvändning är centrala för att uppnå hållbar konsumtion och produktion. Genom att främja återvinning och minska föroreningar kan mål 6 bidra till en mer hållbar och cirkulär användning av vattenresurser.
- Mål 14: Hav och marina resurser: Vatten är en integrerad del av havsmiljön och ekosystemen. Genom att förbättra vattenkvaliteten och skydda vattenresurser kan mål 6 bidra till att bevara havs- och marina resurser samt skydda kustsamhällen.
- Mål 15: Ekosystem och biologisk mångfald: Hållbar vattenförvaltning är avgörande för att skydda och bevara ekosystem och den biologiska mångfalden. Genom att skydda våtmarker, floder och sjöar kan mål 6 bidra till att bevara och återställa vattenrelaterade ekosystem.

Dessa är några exempel på hur mål 6 inom Agenda 2030 är sammankopplade med andra mål. Det är viktigt att notera att alla målen i Agenda 2030 är ömsesidigt beroende av varandra och framsteg inom ett mål kan ha positiva effekter på flera andra mål. En holistisk och integrerad strategi är avgörande för att uppnå hållbar utveckling.

Slutsats

För att uppnå mål 6 i Agenda 2030, som syftar till att säkerställa tillgång till rent vatten och sanitet för alla och hantera hållbart vattenförvaltning, krävs betydande förändringar och insatser på olika nivåer i samhället.

På global nivå är det nödvändigt att vidta åtgärder för att skydda och bevara vattenresurser. Det handlar om att minska föroreningarna och förbättra vattenkvaliteten samt säkerställa tillgång till rent vatten för alla människor. Vi måste

också främja hållbara vattenförvaltningsmetoder och ta itu med vattenbrist och översvämningar genom att investera i infrastruktur och förbättra vattenresursplaneringen.

På nationell nivå krävs det politiskt engagemang och ledarskap för att prioritera vattenrelaterade frågor. Det innebär att utveckla och genomföra effektiv vattenpolitik och lagstiftning för att främja hållbar vattenförvaltning. Det är också viktigt att investera i vatteninfrastruktur och förbättra tillgången till rent vatten och sanitet för alla, särskilt i utsatta samhällen och avlägsna områden.

På individnivå är det viktigt att främja medvetenhet och ansvarsfullt beteende när det gäller vattenanvändning och sanitet. Det handlar om att minska slöseri med vatten, främja vattenbesparande tekniker och metoder, och vidta åtgärder för att förhindra vattenföroreningar. Utbildning och medvetenhet är nyckeln för att informera allmänheten om vattenrelaterade frågor och främja beteendeförändringar som främjar hållbar vattenförvaltning.

Det finns dock utmaningar som hindrar framsteg inom detta område. Brist på tillgång till rent vatten och sanitet är en utmaning i många delar av världen, särskilt i utsatta samhällen och avlägsna områden. Klimatförändringar kan också påverka tillgången till vatten och förvärra vattenrelaterade problem. För att övervinna dessa hinder krävs det politisk vilja och ledarskap, investeringar i infrastruktur och teknik, samt samarbete och partnerskap mellan olika intressenter.

Sammanfattningsvis kräver uppnåendet av mål 6 i Agenda 2030 betydande förändringar på global, nationell och individuell nivå. Det kräver skydd och bevarande av vattenresurser, hållbar vattenförvaltning, tillgång till rent vatten och sanitet för alla, samt medvetet beteende och ansvarstagande när det gäller vattenanvändning. Genom att genomföra dessa förändringar kan vi sträva efter att säkerställa tillgång till rent vatten och sanitet för alla och hantera vattenresurser på ett hållbart sätt.

Kapitel 7

Mål 7 Hållbar energi för alla

Tillgång till hållbar, tillförlitlig och förnybar energi och rena bränslen är en förutsättning för att kunna möta flera av de utmaningar världen står inför idag som fattigdom, klimatförändringar och en inkluderande tillväxt. En stor del av jordens befolkning har inte tillgång till el, samtidigt som efterfrågan på energi globalt väntas öka med 37 procent till år 2040.

En stor andel av våra utsläpp av växthusgaser kommer från sättet vi utvinner, omvandlar och använder fossil energi, men förnybara energilösningar blir billigare, mer tillförlitliga och effektivare varje dag. Genom att ändra hur vi producerar och konsumerar energi kan vi säkerställa tillgång till el och energitjänster för alla utan att vi skadar vår planet.

Under 2020 uppgick världens totala elproduktion till cirka 27 000 TWh. Över 60 procent av elproduktionen sker idag med fossila bränslen, främst kol och naturgas.

Totalt sett ökade tillförseln av energi i världen med 5,5 procent under 2021 jämfört med 2020. Oljan utgjorde 31 procent av den totala tillförseln i världen 2021. Förenklat kan olja delas upp i två delar, drivmedel och eldningsolja.

Tillgång till hållbar, tillförlitlig och förnybar energi och rena bränslen är en förutsättning för att kunna möta flera av de utmaningar världen står inför idag som fattigdom, klimatförändringar och en inkluderande tillväxt. En stor del av jordens befolkning har inte tillgång till el, samtidigt som efterfrågan på energi globalt väntas öka med 37 procent till år 2040.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

I Sverige råder god allmän tillgång till energi och andelen slutlig användning av förnybar energi är relativt hög, men utmaningarna för omställning till långsiktigt hållbar energiproduktion och energianvändning är omfattande. Sveriges ambition är en fossilfri och förnybar energiförsörjning.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Fortsatt omställning av energisektorn till förnybar energi för ett långsiktigt hållbart energisystem.

Fortsatt arbete med att ställa om till en fossilfri transportsektor och en biobaserad ekonomi.

Fortsatt energieffektivisering.

Ställa om till ett robust energisystem med hög leveranssäkerhet och konkurrenskraftiga priser.

På global nivå domineras energiförsörjningen fortfarande av olja, kol och gas, som tillsammans uppgår till drygt 80 procent.

MÅL i sikte

- Se till att alla i världen har tillgång till energitjänster som är moderna och fungerar, till ett pris de har råd med.

- Den förnybara energin ska öka mycket i hela världen.

- Energin ska bli dubbelt så mycket bättre och effektiv, i hela världen.

- Samarbetet mellan länder ska bli starkare, så att alla får tillgång till forskning och teknik

inom ren energi. Stödja investeringar i infrastruktur och teknik för ren energi.

- Bygg ut infrastrukturen för energi i utvecklingsländerna. Se till att de har den senaste tekniken för modern och hållbar energi.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har uppnått det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 7, Hållbar energi för alla. Mänskligheten har skapat en värld där tillgången till hållbar energi är universell och där energiförbrukningen är klimatneutral och resurssnål.

En revolutionerande förändring har skett inom energisektorn. Genom att prioritera investeringar i förnybar energi och energieffektivitet har vi minimerat vår beroende av fossila bränslen och minskat koldioxidutsläppen. Sol-, vind-, vatten- och bioenergi utgör nu huvuddelen av den globala energimixen.

Alla samhällen har tillgång till pålitlig och hållbar energi. Rent och förnybart energiutbud är tillgängligt för alla, oavsett om de befinner sig i städer eller på landsbygden. Elektricitet är tillgänglig för att driva hushåll, skolor, sjukhus och företag, och energifattigdom har utrotats.

Energiesektorn är decentraliserad och diversifierad. Småskaliga förnybara energikällor finns spridda över hela världen, vilket minskar sårbarheten för störningar och ökar lokal självförsörjning. Människor har tillgång till energisystem som är anpassade till deras specifika behov och geografiska förutsättningar.

Energiutveckling är hållbar och miljövänlig. Energiproduktion och -konsumtion är resurssnål och minimerar negativa miljöeffekter. Åtgärder för energieffektivisering har genomförts inom industri, byggnader, transporter och andra sektorer för att optimera energianvändningen och minska slöseri.

Denna framtid präglas av en stark medvetenhet om energianvändning och klimatförändringar. Människor har utbildats om hållbar energi och energieffektivitet, vilket har skapat en kultur av ansvarsfullt energibeteende. Energibesparingar och återvinning är en naturlig del av vardagen, och koldioxidutsläppen har minskat avsevärt.

Energiesektorn är också en katalysator för ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Utbyggnaden av förnybar energi har skapat miljontals nya jobb inom produktion, installation, underhåll och forskning och utveckling. Lokala och regionala energisystem har främjat ekonomisk utveckling och skapat nya möjligheter för företag och entreprenörer.

Denna värld präglas av en globalt samarbete för hållbar energi. Länder och regioner arbetar tillsammans för att dela kunskap, teknologi och resurser för att främja förnybar energi och hållbar utveckling. Energisamarbeten och partnerskap har stärkts för att möta de globala utmaningarna med energiförsörjning och klimatförändringar.

Genom att uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 7 har vi skapat en värld där hållbar energi är tillgänglig för alla, att klimatförändringar minimeras och ekonomisk tillväxt går hand i hand med miljöskydd.

Hinder för att uppnå målen

För att vår värld ska kunna se ut som beskrivet år 2030 inom hållbarhetsområde 7, Hållbar energi för alla, finns det flera troliga hinder och utmaningar att övervinna. Här är några exempel:

- Beroende av fossila bränslen: Trots framsteg inom förnybar energi kan beroendet av fossila bränslen vara ett hinder för att uppnå klimatneutral energiförbrukning. Motstånd från fossilbränsleindustrin och politiska intressen kan försvåra övergången till hållbar energi.
- Brist på politisk vilja och engagemang: För att uppnå universell tillgång till hållbar energi krävs politisk vilja och engagemang från regeringar och internationella organisationer. Brister i politiskt ledarskap och prioriteringar kan hindra framsteg och investeringar inom förnybar energi.
- Utmaningar inom infrastruktur och teknik: För att säkerställa tillgång till hållbar energi för alla krävs utbyggnad av infrastruktur för förnybar energiproduktion och distribution. Utmaningar som bristande elnät, teknisk kapacitet och höga initiala investeringskostnader kan vara hinder för att utveckla och implementera förnybara energisystem.
- Ekonomiska utmaningar och finansiering: Övergången till hållbar energi kan kräva betydande investeringar, och ekonomiska utmaningar kan vara hinder för att genomföra nödvändiga åtgärder. Brister i finansiering, inklusive brist på tillgång till kapital och investeringar, kan försvåra övergången till hållbar energi.
- Teknologisk utveckling och innovation: Utvecklingen av ny teknik och innovation inom förnybar energi är avgörande för att öka effektiviteten och kostnadseffektiviteten hos hållbara energilösningar. Brist på teknologisk utveckling och innovation kan vara ett hinder för att snabbt och effektivt införa förnybara energikällor.
- Socioekonomiska och geografiska utmaningar: Vissa samhällen, särskilt i avlägsna eller fattiga områden, kan möta socioekonomiska och geografiska hinder

för att få tillgång till hållbar energi. Särskilda insatser och anpassade lösningar behövs för att säkerställa att alla samhällen och individer inkluderas i den hållbara energiomställningen.

För att övervinna dessa hinder krävs samarbete mellan regeringar, organisationer i samhället, näringslivet och samhället i stort. Utbildning, medvetandehöjande och politiska åtgärder behövs för att främja övergången till hållbar energi och minska hinder för en hållbar energiframtid.

Sammanfattning

För att nå målen inom hållbarhetsområde 7, Hållbar energi för alla, finns det flera hinder och utmaningar att övervinna. Ett av de främsta hindren är beroendet av fossila bränslen, vilket kan försvåra övergången till hållbar energi på grund av motstånd från fossilbränsleindustrin och politiska intressen. Utöver det kan brist på politisk vilja och engagemang från regeringar och internationella organisationer hindra framsteg och investeringar inom förnybar energi.

Infrastruktur och teknik utgör också en utmaning, då utbyggnaden av infrastruktur för förnybar energiproduktion och distribution kräver betydande resurser. Bristande elnät, teknisk kapacitet och höga investeringskostnader kan vara hinder för att utveckla och implementera förnybara energisystem. Ekonomiska utmaningar och finansiering utgör ytterligare hinder, då övergången till hållbar energi kräver betydande investeringar och brist på tillgång till kapital och investeringar kan försvåra genomförandet av nödvändiga åtgärder.

Teknologisk utveckling och innovation spelar också en avgörande roll, då framsteg inom förnybar energi är nödvändiga för att öka effektiviteten och kostnadseffektiviteten hos hållbara energilösningar. Brist på teknisk utveckling och innovation kan vara ett hinder för att snabbt och effektivt införa förnybara energikällor. Socioekonomiska och geografiska utmaningar är ytterligare hinder, särskilt för avlägsna eller fattiga samhällen som kan möta svårigheter att få tillgång till hållbar energi.

För att övervinna dessa hinder krävs samarbete och partnerskap mellan olika aktörer, inklusive regeringar, samhällets organisationer, näringslivet och samhället i stort.

Utbildning och medvetandehöjande åtgärder behövs för att främja övergången till hållbar energi och minska hinder för en hållbar energiframtid. Dessutom behövs politiska åtgärder för att stödja och främja investeringar inom förnybar energi samt skapa incitament för att minska beroendet av fossila bränslen.

Kopplingar till andra mål

Det finns flera andra mål inom Agenda 2030 som är beroende av eller har kopplingar till mål 7. Här är några exempel:

Mål 1: Ingen fattigdom: Tillgång till pålitlig, hållbar och modern energi är avgörande för att bekämpa fattigdom. En tillförlitlig energitillgång kan förbättra människors levnadsvillkor, möjliggöra utbildning och förbättra hälsovården.

Mål 3: God hälsa och välbefinnande: Tillgång till hållbar energi är nödvändig för att säkerställa en tillförlitlig hälso- och sjukvård, särskilt i avlägsna områden. Energikällor som solenergi kan ge elektricitet till hälsofaciliteter och därmed förbättra tillgången till medicinsk utrustning och belysning.

- Mål 4: Hög kvalitet på utbildning: Tillgång till energi är avgörande för att förbättra utbildningsmöjligheterna. Elektricitet möjliggör belysning i skolor, användning av tekniska hjälpmedel och tillgång till informations- och kommunikationsteknologi, vilket bidrar till att förbättra utbildningskvaliteten.
- Mål 5: Jämställdhet: Tillgång till hållbar energi kan ha en positiv inverkan på kvinnors och flickors liv. Genom att tillhandahålla ren energi kan bördan av att samla bränsle minska, vilket kan frigöra tid för utbildning, inkomstgenerering och deltagande i samhället.
- Mål 9: Industri, innovation och infrastruktur: Tillgång till pålitlig energi är nödvändig för att driva ekonomisk tillväxt och hållbar industriell utveckling. Hållbar energi kan främja innovation inom sektorer som förnybar energi, energieffektivitet och hållbar transport.

- Mål 13: Bekämpa klimatförändringar: För att minska koldioxidutsläppen och begränsa klimatförändringarna är en övergång till hållbar energi nödvändig. Genom att främja användningen av förnybara energikällor och förbättra energieffektiviteten kan mål 7 bidra till att minska negativa klimatpåverkan.

Dessa är bara några exempel på hur mål 7 inom Agenda 2030 är sammankopplade med andra mål. Agenda 2030 är en holistisk och integrerad ram för hållbar utveckling, där alla mål är ömsesidigt beroende av varandra och framsteg inom ett mål kan bidra till framsteg inom andra mål.

Slutsats

För att uppnå mål 7 i Agenda 2030, som syftar till att säkerställa tillgång till hållbar energi för alla, krävs betydande förändringar och insatser på olika nivåer i samhället.

På global nivå måste vi organisera om vårt energisystem och övergå till hållbara energikällor. Det innebär att minska vår beroende av fossila bränslen och öka användningen av förnybar energi som sol- och vindkraft. Vi måste också förbättra energieffektiviteten i produktion och konsumtion samt främja innovation och teknik som främjar hållbar energi.

På nationell nivå krävs det politisk vilja och ledarskap för att prioritera investeringar och utveckling av hållbar energiinfrastruktur. Det handlar om att främja politiska åtgärder och regleringar som främjar förnybar energi och energieffektivitet. Vi måste också se till att energitillgången är rättvis och inkluderande, särskilt för utsatta samhällen och avlägsna områden.

På individnivå är det viktigt att främja medvetenhet om energikonsumtion och uppmuntra till energieffektiva beteenden. Det handlar om att minska vår energiförbrukning, göra medvetna val i vår konsumtion och övergå till mer hållbara energialternativ i våra hem och transportmedel. Utbildning och medvetenhet är nyckeln för att informera allmänheten om de nödvändiga förändringarna och för att skapa engagemang för att uppnå mål 7.

Det finns dock utmaningar som hindrar framsteg inom detta område.

-Brist på tillgång till energi och infrastruktur är en utmaning i många delar av världen, särskilt i fattiga och avlägsna områden.

-Ekonomiska och tekniska hinder kan också begränsa utvecklingen av hållbara

energilösningar.

För att övervinna dessa hinder krävs det politisk vilja och ledarskap, investeringar i hållbar energiinfrastruktur och teknik, samt samarbete och partnerskap mellan olika intressenter.

Sammanfattningsvis kräver uppnåendet av mål 7 i Agenda 2030 betydande förändringar på global, nationell och individuell nivå. Det kräver en omställning till hållbara energikällor och ökad energieffektivitet, politiskt engagemang och ledarskap för att främja hållbar energi, samt medvetna beteenden och val som minskar vår energiförbrukning. Genom att genomföra dessa förändringar kan vi sträva efter att säkerställa tillgång till hållbar energi för alla och bidra till en mer hållbar framtid.

Kapitel 8

Mål 8 Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt

2020 befann sig mer än hälften av världens arbetstagare i osäkra anställningar, ofta med dålig lön och begränsad tillgång till både utbildning och socialförsäkringar. Under de kommande 20 åren väntas dessutom den globala arbetskraften öka med 800 miljoner människor vilket kräver stora ansträngningar för att skapa nya jobb som också är hållbara för människor och miljö.

Anständiga arbetsvillkor främjar en hållbar ekonomisk tillväxt och är en positiv kraft för hela planeten. Vi måste skydda arbetstagarnas rättigheter och en gång för alla stoppa modernt slaveri, människohandel och barnarbete. Genom att skapa goda förutsättningar för innovation och entreprenörskap samt säkerställa anständiga arbetsvillkor för alla gynnas en hållbar ekonomisk tillväxt som inkluderar hela samhället.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Sverige har en god ekonomisk utveckling och minskande arbetslöshet. Det finns dock ojämlikheter på arbetsmarknaden och i arbetslivet. En särskild satsning görs globalt för anständiga arbetsvillkor genom partnerskapet Global Deal.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

- Behov av välfärdsmått som kompletterar BNP.
- Svårigheter för vissa grupper att etablera sig på arbetsmarknaden.
- Otrygga anställningsförhållanden.
- Brist på arbetskraft inom vissa sektorer.
- Löneskillnader mellan kvinnor och män.
- Utmaningar relaterade till arbetsmiljö i form av stress och psykisk ohälsa.
- Grov utsatthet i form av tvångsarbete, modernt slaveri, människohandel och barnarbete är en global utmaning.

MÅL i sikte

- Se till att ekonomin i alla länder växer på ett sätt som passar länderna. Den totala ekonomiska aktiviteten under ett år eller BNP (bruttonationalprodukten) i utvecklingsländerna ska öka med minst 7 procent.

- Få högre ekonomisk produktivitet genom att satsa på variation, och bättre versioner av teknik och nya uppfinningar. Satsa på områden där man ökar varornas värde, och där det finns många jobb.

- Stödja politik för att företag ska bli mer produktiva och ha bra villkor för dem som arbetar. Stöd kreativitet och nya lösningar och uppmuntra företagande, till exempel att små och medelstora företag växer.
- Resurserna i konsumtionen och produktionen ska användas mer effektivt i hela världen. Ekonomin ska växa, utan att samtidigt skada miljön.
- Alla kvinnor och män, även ungdomar och personer med funktionsnedsättning, ska ha full sysselsättning, alltså kunna arbeta heltid. Alla som arbetar ska ha bra villkor och samma lön för samma arbete.
- Minska antalet ungdomar som inte jobbar eller studerar.
- Hitta sätt att stoppa arbete under tvång, modernt slaveri och handel med människor, nu eller så fort som möjligt. Se till att förbjuda att barn arbetar eller används som soldater, så att det kan stoppas helt.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har uppnått det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 8, Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt. Mänskligheten har skapat en värld där människor kan arbeta under värdiga förhållanden och ekonomisk tillväxt sker på ett hållbart och inkluderande sätt.

Arbetet för anständiga arbetsvillkor har lett till att exploatering och ojämlikheter på arbetsmarknaden har minskat avsevärt. Alla arbetstagare har tillgång till rättvisa och säkra arbetsförhållanden. Slaveri, barnarbete och tvångsarbete har utrotats och mänskliga rättigheter respekteras fullt ut.

Arbetstagares rättigheter och förmåner har stärkts. Löner är rättvisa och motsvarar arbetets värde. Arbetstiden är rimlig och anpassad till hälsa och välbefinnande. Arbetstagare har rätt till socialt skyddsnät och socialförsäkringar som säkerställer trygghet vid sjukdom, arbetslöshet och pensionering.

Fackföreningsrättigheter är starka och kollektivförhandlingar spelar en central roll i att säkerställa anständiga arbetsvillkor. Arbetsmarknaden präglas av samarbete och dialog mellan arbetsgivare, arbetstagare och myndigheter. Alla har möjlighet att påverka arbetsförhållandena och delta i beslutsfattandet.

Ekonomisk tillväxt har skett på ett hållbart och inkluderande sätt. Ekonomiska system och politik främjar jämlikhet, rättvisa och hållbar utveckling. Investeringsströmmar har styrts mot sektorer som främjar socialt och miljömässigt ansvarstagande.

Entreprenörskap och innovation har blomstrat. Små och medelstora företag har fått stöd och möjligheter att växa. Affärsverksamhet bedrivs med hänsyn till sociala och miljömässiga aspekter. Hållbara företagsprinciper och ansvarsfullt företagande är normen snarare än undantaget.

Ingen människa lever i extrem fattigdom. Arbetslösheten har minskat markant och tillgången till anständigt arbete har ökat. Inkomstskillnaderna har minskat och alla har tillgång till resurser och möjligheter för att leva ett värdigt liv.

Denna framtid präglas av en stark solidaritet och samarbete mellan länder och sektorer. Globala partnerskap främjar utbyte av kunskap, teknologi och resurser för att främja ekonomisk tillväxt och anständiga arbetsvillkor över hela världen.

Genom att uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 8 har vi skapat en värld där arbete är en källa till värdighet och ekonomisk tillväxt är hållbar och inkluderande för alla

Hinder för att uppnå målen

För att nå den beskrivna tillvaron där anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt uppnås på ett hållbart och inkluderande sätt, finns det flera hinder och utmaningar som behöver övervinnas. Här är några exempel:

- Ojämlikhet och sociala orättvisor: Ett av de största hindren är den befintliga ojämlikheten i samhället. Det kan finnas politiska, ekonomiska och sociala strukturer som skapar och upprätthåller ojämlikhet. Att minska inkomstskillnader och säkerställa

rättvisa arbetsvillkor för alla kräver omfattande politiska åtgärder och reformer.

- Svaga arbetsrättigheter och bristande fackligt skydd: Många länder och regioner har svaga arbetsrättsliga regelverk och begränsat fackligt skydd. För att uppnå anständiga arbetsvillkor måste arbetsrättigheter stärkas och fackföreningsrättigheter främjas.
- Informellt arbete och brist på socialt skydd: En stor del av världens arbetskraft är involverad i informellt arbete, vilket kan vara osäkert och utan något socialt skyddsnät. Att utöka socialt skydd till alla arbetstagare, oavsett anställningsform, är en viktig utmaning.
- Utmaningar inom globala leverantörskedjor: Globala leverantörskedjor kan vara komplexa och svåra att övervaka. Det är en utmaning att säkerställa att företag och organisationer agerar ansvarsfullt och respekterar arbetsvillkor längs hela leverantörskedjan.
- Ekonomiskt system och politiska prioriteringar: Att uppnå hållbar ekonomisk tillväxt och anständiga arbetsvillkor kräver omvandling av det rådande ekonomiska system och politiska prioriteringar. Det kan finnas motstånd och intressen som förhindrar en omfattande förändring.
- Brist på utbildning och kompetensutveckling: För att uppnå anständiga arbetsvillkor och främja ekonomisk tillväxt behövs utbildning och kompetensutveckling. Brist på tillgång till utbildning och utbildningsmöjligheter kan vara ett hinder för att förbättra arbetsvillkor och stödja ekonomisk tillväxt.
- Hållbara affärsmodeller och ansvarsfullt företagande: För att främja hållbar ekonomisk tillväxt behöver affärsverksamheter anpassa sina modeller för att inkludera sociala och miljömässiga hänsyn. Det kräver en förändring av affärskulturen och att företag integrerar hållbarhetsprinciper som en central del av sin verksamhet.
- Globalt samarbete och resursfördelning: Att uppnå anständiga arbetsvillkor och hållbar ekonomisk tillväxt över hela världen kräver starkt globalt samarbete och resursfördelning. Utmaningarna kan variera mellan länder och regioner, och ett globalt partnerskap är avgörande för att adressera dessa skillnader och skapa likvärdiga möjligheter för alla.

För att övervinna dessa hinder krävs en kombination av politiska åtgärder, lagstiftning, investeringar, utbildning och medvetenhetsskapande. Det kräver också ett engagemang från regeringar, företag, fackföreningar, samhällets organisationer och individer att aktivt arbeta för att främja anständiga arbetsvillkor och hållbar ekonomisk tillväxt.

Sammanfattning

År 2030 har världen framgångsrikt uppnått målet om anständiga arbetsvillkor och hållbar ekonomisk tillväxt. Exploatering och ojämlikheter på arbetsmarknaden har minskat avsevärt, och alla arbetstagare har tillgång till säkra och rättvisa arbetsförhållanden. Slaveri, barnarbete och tvångsarbete är utrotade, och mänskliga rättigheter respekteras fullt ut. Löner är rättvisa och motsvarar arbetets värde, och arbetsvillkoren är anpassade till hälsa och välbefinnande. Fackföreningsrättigheter är starka, och samarbete mellan arbetsgivare, arbetstagare och myndigheter är normen. Ekonomisk tillväxt sker på ett hållbart och inkluderande sätt, med investeringar som främjar socialt och miljömässigt ansvarstagande. Små och medelstora företag har fått stöd, och affärsverksamhet bedrivs med hänsyn till sociala och miljömässiga aspekter.

Trots dessa framsteg finns det hinder att övervinna. Ojämlikhet och sociala orättvisor kräver omfattande politiska åtgärder och reformer. Arbetsrättigheter måste stärkas, och socialt skydd måste utökas till alla arbetstagare. Globala leverantörskedjor är komplexa och kräver övervakning för att säkerställa ansvarsfullt beteende. Förändringar i ekonomiska system och politiska prioriteringar kan möta motstånd. Utbildning och kompetensutveckling är avgörande, och affärsverksamheter måste anpassa sig till hållbara affärsmodeller. Slutligen krävs starkt globalt samarbete och resursfördelning för att adressera utmaningar över hela världen.

För att övervinna dessa hinder krävs en bred insats från regeringar, företag, fackföreningar och samhällets organisationer. Det kräver politiska åtgärder, investeringar, utbildning och medvetenhetsskapande för att säkerställa att anständiga arbetsvillkor och hållbar ekonomisk tillväxt blir verklighet för alla.

Kopplingar till andra mål

Det finns flera andra mål inom Agenda 2030 som är beroende av eller har kopplingar till mål 8. Här är några exempel:

- Mål 1: Ingen fattigdom: Att främja ekonomisk tillväxt och produktiv sysselsättning är avgörande för att minska fattigdomen. Genom att skapa fler och bättre jobbmöjligheter kan mål 8 bidra till att lyfta människor ur fattigdom och främja ekonomisk inkludering.
- Mål 4: Hög kvalitet på utbildning: Sysselsättning och utbildning är nära varandra. Genom att främja tillgång till utbildning av hög kvalitet och yrkesutbildning kan mål 8 bidra till att utrusta människor med de färdigheter som behövs för att få anständiga och produktiva jobb.
- Mål 5: Jämställdhet: Mål 8 betonar vikten av att främja jämställdhet i arbetslivet. Att erbjuda lika möjligheter till sysselsättning och anständiga arbetsvillkor för kvinnor och män är en viktig del av att uppnå jämställdhet och kvinnors ekonomiska egenmakt.
- Mål 10: Minskad ojämlikhet: Ekonomisk tillväxt och produktiv sysselsättning kan bidra till att minska ojämlikheter. Genom att främja inkluderande tillväxt och arbeta för att minska skillnaderna i inkomster och ekonomiska möjligheter kan mål 8 bidra till att skapa en mer rättvis och jämlik samhällsutveckling.
- Mål 12: Hållbar konsumtion och produktion: Hållbar ekonomisk tillväxt och produktiv sysselsättning är kopplad till en mer hållbar konsumtion och produktion. Genom att främja resurseffektivitet, hållbar produktion och konsumtionsmönster kan mål 8 bidra till en mer hållbar utveckling och minska påverkan på miljön.
- Mål 16: Fredliga och inkluderande samhällen: Sysselsättning och ekonomisk stabilitet är viktiga för att skapa fredliga och inkluderande samhällen. Genom att främja varaktig ekonomisk tillväxt och anständiga arbetsvillkor kan mål 8 bidra till att minska sociala spänningar och främja stabilitet och sammanhållning.

Dessa är några exempel på hur mål 8 inom Agenda 2030 är sammankopplade med andra mål. Alla mål i Agenda 2030 är ömsesidigt beroende av varandra och framsteg inom ett mål kan ha positiva effekter på flera andra mål. En integrerad och hållbar strategi är avgörande för att främja hållbar utveckling.

Slutsats

För att uppnå mål 8 i Agenda 2030, som syftar till att främja anständigt arbete och ekonomisk tillväxt, krävs liknande betydande förändringar och insatser på olika nivåer i samhället.

På global nivå krävs det en omstrukturering av arbetsmarknaden för att främja anständiga jobb och ekonomisk tillväxt. Det innebär att skapa en gynnsam affärsmiljö och ekonomiska möjligheter för företag och arbetstagare. Det kräver också att främja rättvisa och inkluderande arbetsvillkor, samt att bekämpa informellt arbete och slavarbete.

På nationell nivå krävs det politisk vilja och ledarskap för att främja ekonomisk tillväxt och skapa anständiga jobb. Det handlar om att investera i utbildning och yrkesutbildning för att stärka arbetstagarnas kompetens och anpassa dem till arbetsmarknadens behov. Det kräver också att främja jämställdhet på arbetsplatsen och bekämpa diskriminering i anställning och lönesättning.

På individnivå är det viktigt att främja entreprenörskap och ekonomiskt medvetande. Det handlar om att främja utbildning och kunskap om företagande och ekonomiskt oberoende. Det kräver också att skapa tillgång till finansiella tjänster och mikrokrediter för att stödja småföretag och mikroentreprenörer.

Det finns dock utmaningar som hindrar framsteg inom detta område. Brist på sysselsättning, särskilt för ungdomar och kvinnor, är en utmaning i många delar av världen. Ojämlighet i inkomstfördelning och tillgång till resurser kan också hindra ekonomisk tillväxt och skapa anständiga jobb. För att övervinna dessa hinder krävs det politisk vilja och ledarskap, investeringar i utbildning och kompetensutveckling, samt samarbete och partnerskap mellan arbetsmarknadsparterna.

Sammanfattningsvis kräver uppnåendet av mål 8 i Agenda 2030 betydande förändringar på global, nationell och individuell nivå. Det kräver en omstrukturering av arbetsmarknaden för att främja anständiga jobb och ekonomisk tillväxt, politiskt engagemang och ledarskap för att skapa en gynnsam affärsmiljö och jämlika arbetsvillkor, samt individuellt entreprenörskap och ekonomiskt medvetande. Genom att genomföra dessa förändringar kan vi sträva efter att främja anständigt arbete och ekonomisk tillväxt för alla och bidra till en hållbar framtid.

System eller struktur som kan stärka eller försvåra omställningen.

Länders suveränitet - berättelse

Det var en gång en värld där ländernas suveränitet spelade en avgörande roll för genomförandet av Agenda 2030 och dess hållbarhetsmål. Agenda 2030 var en ambitiös global överenskommelse som syftade till att adressera de mest pressande utmaningarna i världen, inklusive fattigdom, ojämlikhet och klimatförändringar.

I denna värld var varje land suveränt och hade full kontroll över sina interna angelägenheter. Det innebar att varje lands regering hade befogenhet att fatta beslut om hur de skulle implementera och uppnå de olika hållbarhetsmålen i Agenda 2030. Detta skapade en utmaning eftersom vissa länder hade olika prioriteringar och resurser för att hantera hållbarhetsutmaningarna.

För vissa länder var hållbarhetsmålen högst prioriterade och de arbetade aktivt för att integrera dem i sin nationella politik. Dessa länder erkände vikten av att bekämpa fattigdom, främja utbildning, förbättra hälso- och sjukvårdssystemet och minska sin klimatpåverkan. De förstod att genom att uppnå dessa mål skulle de inte bara förbättra sina egna samhällen utan också bidra till en mer hållbar och rättvis värld.

Men det fanns också länder där suveräniteten användes som en förevändning för att försumma eller ignorera de hållbarhetsmål som inte låg i deras omedelbara intresse. Dessa länder prioriterade sin ekonomiska tillväxt över miljöhänsyn och sociala utmaningar. De betraktade Agenda 2030 som en inskränkning på deras suveränitet och var ovilliga att ta itu med de stora förändringar som krävdes för att uppnå hållbarhet.

Konflikter mellan länder uppstod också på grund av oenighet om de bästa metoderna för att uppnå hållbarhetsmålen. Vissa länder förespråkade marknadslösningar och investeringar i grön teknik, medan andra föredrog statlig reglering och stöd till traditionella industrier. Denna oenighet försvårade samarbetet och den globala koordinationen som var nödvändig för att framgångsrikt genomföra Agenda 2030.

Trots dessa utmaningar var det också många exempel på hur ländernas suveränitet kunde användas på ett positivt sätt för att främja genomförandet av Agenda 2030. Några länder, som insåg att de delade liknande utmaningar, bildade koalitioner och allianser för att gemensamt arbeta mot hållbarhetsmålen. Genom att dela erfarenheter och resurser kunde dessa länder dra nytta av suveräniteten samtidigt som de främjade globalt samarbete.

Gradvis insåg fler länder vikten av att samarbeta och samordna sina ansträngningar för att uppnå hållbarhet. Genom att erkänna att globala problem kräver globala lösningar kunde suveränitet användas som en grund för att forma internationella överenskommelser och samarbetsplattformar. Genom att ländernas regeringar gemensamt antog och åtog sig att uppfylla de gemensamma hållbarhetsmålen blev suveränitet en kraft för förändring snarare än hinder.

Slutligen blev suveräniteten en anledning till att länderna tog på sig en större roll i att genomföra Agenda 2030. De insåg att de, som suveräna nationer, hade ansvaret för sina egna befolkningars välfärd och för att skydda planeten. Genom att integrera hållbarhetsmålen i sina nationella planer och politik kunde länderna skapa en framtid där suveräniteten och globalt samarbete inte stod i konflikt, utan snarare stärkte varandra.

Så, trots utmaningarna och skillnaderna som suveränitet kan skapa, visade den här berättelsen att suveränitet också kan vara en kraft för att driva framåt genomförandet av Agenda 2030 och dess hållbarhetsmål. Med ömsesidigt erkännande av våra gemensamma utmaningar och ett starkt globalt samarbete kan länderna samarbeta för att forma en mer hållbar och rättvis värld.

Kapitel 9

Mål 9 Hållbar industri, innovationer och infrastruktur

En fungerande och stabil infrastruktur är grunden för alla framgångsrika samhällen. För att möta framtida utmaningar som vi människor och vår planet står inför måste våra industrier och infrastrukturer göras mer inkluderande och hållbara.

Innovation och teknologiska framsteg är nyckeln till att finna hållbara lösningar för såväl ekonomiska som miljömässiga utmaningar. Det bidrar dessutom till att skapa nya marknader och arbetstillfällen som kan bidra till en effektiv och jämlik resursanvändning. Att investera i hållbara industrier, forskning, miljövänlig teknik och innovation är alla viktiga sätt att skapa förutsättningar för en hållbar utveckling.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Sverige har en väl utbyggd infrastruktur, har länge verkat för hållbar industri och har ett innovationsfrämjande klimat. Framåt bedöms utmaningarna vara kopplade till omställningsbehovet i Sverige och globalt, resurseffektiv industri, att motverka klimatförändringar och en transportinfrastruktur i linje med ambitionen om en fossilfri transportsektor.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

- Ta tillvara digitaliseringens möjligheter förutsätter fortsatt utbyggnad av säkra och tillgängliga nät med hög överföringshastighet och geografisk täckning.
- Omställning till en fossilfri transportsektor innebär nya krav och förutsättningar för att modernisera och utveckla transportinfrastrukturer.
- Stärka svensk konkurrenskraft i övergången mot cirkulär och biobaserad ekonomi.
- Ökad resurseffektivitet och miljöhänsyn i produktionen.

Mål i sikte

- Bygg ut infrastrukturen inom och mellan länder, så att den håller god kvalitet. Den ska vara tålig, hållbar och pålitlig. Infrastrukturen ska stödja ekonomisk utveckling och att människor mår bra. Den ska också finnas till för alla, till ett pris de har råd med.

- Jobba för att industrialiseringen blir inkluderande och hållbar. Öka sysselsättningen i industrin. Öka också industrins totala ekonomiska aktivitet (BNP) utifrån ländernas förhållanden, och dubbla industrins BNP i de minst utvecklade länderna.

- Ge exempelvis små industriföretag tillgång till ekonomiska tjänster, som till exempel krediter till ett bra pris. Hjälp dem också så att de kan vara en del av marknaden.
- Rusta upp infrastrukturen och anpassa industrin för hållbar utveckling. Den ska bli mer hållbar och använda resurser mer effektivt. Den ska använda fler rena och miljövänliga tekniker och processer inom industrin, utifrån de förutsättningar som finns i länderna.
- Förbättra forskningen och tekniken i industrin i alla länder. Uppmuntra nya uppfinningar, och öka antalet personer som jobbar med forskning och utveckling.
- Bygg ut infrastrukturen i utvecklingsländerna, så att den blir hållbar och tålig. Ge dem ekonomiskt, teknologiskt och tekniskt stöd till utbyggnaden.
- Stödja utvecklingsländernas egen utveckling av teknik, forskning och nya uppfinningar. Se till att det finns en bra policy för till exempel variation i industrin och att öka produktion av varor med landets råvaror. Råvaror är billigare att sälja än produkter man gör av dem.
- Öka tillgången till teknik för information och kommunikation mycket. Se till att det finns en allmän tillgång till internet, som alla har råd med, i de minst utvecklade länderna.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har uppnått det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 9, Hållbar industri, innovationer och infrastruktur. Mänskligheten har skapat en värld där industriell utveckling och infrastrukturfrämjande sker på ett hållbart och innovativt sätt.

Industrin har genomgått en omfattande transformation mot hållbarhet. Företag har antagit hållbara produktionsmetoder och minimerat sin påverkan på miljön. Koldioxidutsläppen har minskat drastiskt och resursanvändningen är effektiv och cirkulär. Återvinning och återanvändning är integrerade i produktionsprocessen, vilket minskar avfall och främjar en cirkulär ekonomi. Innovation och teknologi spelar en nyckelroll i den hållbara utvecklingen. Forskning och utveckling har drivits framåt för att hitta innovativa lösningar på globala utmaningar. Tekniker som artificiell intelligens, robotik och Internet har tillämpats för att optimera produktionen och öka effektiviteten. Digitalisering och automatisering har skapat en mer anpassningsbar och hållbar industri.

Infrastrukturen har moderniserats och anpassats till hållbarhetsprinciper. Hållbara transportsystem, inklusive snabb och pålitlig kollektivtrafik, har minskat beroendet av privata fordon och minimerat trafikstockningar och föroreningar. Infrastruktur för förnybar energi, som sol- och vindkraftparker samt energilagringssystem, är väl utbyggd och säkerställer tillgång till ren och pålitlig energi.

I denna framtid är samhällen välanslutna och integrerade. Digitalisering och bredbandsinfrastruktur har ökat tillgången till information och möjliggjort fjärrarbete och distansutbildning. Ingenjörskonst och innovation har även förbättrat tillgången till ren vattenförsörjning, sanitet och grundläggande infrastruktur i avlägsna och underutvecklade områden.

Hållbar industri, innovationer och infrastruktur har inte bara främjat ekonomisk tillväxt, utan även socialt välbefinnande och jämlikhet. Fler jobbtillfällen har skapats inom den hållbara sektorn, och en diversifierad arbetsstyrka med inkluderande möjligheter har blomstrat. Samtidigt har det varit en prioritering att inkludera marginaliserade grupper, såsom kvinnor och ungdomar, i den tekniska och industriella utvecklingen.

Denna värld präglas av ett starkt globalt samarbete och partnerskap. Länder och företag samarbetar för att dela kunskap, teknologi och resurser för att främja hållbar industri och innovativa lösningar. Utbildning och kapacitetsbyggande är centrala för att säkerställa att människor har de färdigheter som krävs för den snabbt föränderliga arbetsmarknaden.

Genom att uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 9 har vi skapat en värld där industriell utveckling och infrastrukturfrämjande går hand i hand med hållbarhet och innovation, vilket leder till en blomstrande och hållbar framtid för alla.

Hinder för att uppnå målen

För att vår värld ska kunna se ut som beskrivet år 2030 inom hållbarhetsområde 8, Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt, finns det flera troliga hinder och utmaningar att övervinna. Här är några exempel:

- Ojämlikheter och bristande rättigheter: Utmaningar med ojämlikheter och bristande respekt för arbetstagares rättigheter kan vara hinder för att uppnå anständiga arbetsvillkor. Det kan finnas politiskt motstånd, bristande genomförande av lagar och svagare fackföreningsrättigheter som försvårar arbetstagarnas ställning och leder till exploatering och ojämlikheter på arbetsmarknaden.

- Sociala och kulturella normer: Vissa sociala och kulturella normer kan vara motståndskraftiga mot förändringar i arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt. Traditionella attityder och strukturer kan begränsa kvinnors och marginaliserade gruppers tillgång till anständigt arbete och jämlika möjligheter.
- Ekonomiska och politiska intressen: Intressen inom näringslivet och politiken kan stå i konflikt med arbetstagares rättigheter och hållbar ekonomisk tillväxt. Vissa företag och politiska aktörer kan ha incitament att exploatera arbetskraften eller främja snedvridna ekonomiska system som gynnar vissa grupper på bekostnad av andra.
- Svag institutionell kapacitet: Svag institutionell kapacitet och brist på effektiva reglerings- och tillsynssystem kan vara hinder för att upprätthålla anständiga arbetsvillkor och främja hållbar ekonomisk tillväxt. Bristfälliga eller korrupta institutioner kan minska genomförandet av arbetsrättsliga regler och hindra ekonomiska reformer.
- Komplex global ekonomi: Den globala ekonomin är komplex och sammankopplad, och det kan vara svårt att hantera utmaningar med ojämlikhet och exploatering på global nivå. Olika nationella ekonomiska politik och konkurrens kan påverka arbetstagarens rättigheter och ekonomisk tillväxt på olika sätt.
- Miljöutmaningar: Klimatförändringar och miljöproblem kan ha negativa konsekvenser för arbetsmarknaden och ekonomisk tillväxt. Till exempel kan naturkatastrofer och extrema väderförhållanden påverka arbetsmöjligheter och ekonomiska sektorer negativt.

För att övervinna dessa hinder krävs samarbete och åtgärder från regeringar, arbetsmarknadsparter, civilsamhället och internationella organisationer.

Effektiva reglerings- och tillsynssystem behövs för att skydda arbetstagares rättigheter.

Investeringsströmmar och ekonomiska politik behöver riktas mot hållbar och inkluderande tillväxt.

Utbildning, medvetandehöjande och jämställdhetsfrämjande insatser kan bidra till att förändra sociala och kulturella normer.

Starka globala partnerskap och samarbete är avgörande för att adressera utmaningarna på global nivå och främja anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt över hela världen.

Sammanfattning

År 2030 har världen framgångsrikt uppnått målet om hållbar industri, innovationer och infrastruktur. Infrastrukturen är av hög kvalitet, tålig och tillgänglig för alla till rimliga priser. Industriell utveckling sker på ett inkluderande och hållbart sätt, vilket har ökat sysselsättningen och BNP inom sektorn, särskilt i utvecklingsländer.

Små industriföretag har tillgång till ekonomiska tjänster och är en aktiv del av marknaden. Infrastrukturen och industrier har anpassats för hållbar utveckling och använder resurser mer effektivt. Ren och miljövänlig teknik har integrerats i produktionen.

Forskning och teknik inom industrin har blomstrat, och nya uppfinningar uppmuntras. Infrastrukturen i utvecklingsländerna har rustats upp med ekonomiskt, teknologiskt och tekniskt stöd.

Tillgången till information och kommunikationsteknik, inklusive internet, har ökat avsevärt i de minst utvecklade länderna, vilket har främjat digital inkludering och möjligheter för alla.

Även om målen har uppnåtts, har flera hinder övervunnits, inklusive ojämlikheter, bristande rättigheter, ekonomiska och politiska intressen, svag institutionell kapacitet, komplex global ekonomi och miljöutmaningar.

Genom samarbete och åtgärder från regeringar, arbetsmarknadens parter och internationella organisationer har dessa hinder tacklats för att skapa en värld där hållbar industri, innovationer och infrastruktur är nyckeln till hållbar utveckling och ekonomisk tillväxt.

Kopplingar till andra mål

Det finns flera andra mål inom Agenda 2030 som är beroende av eller har kopplingar till mål 9. Här är några exempel:

- Mål 1: Ingen fattigdom: Hållbar industrialisering och infrastrukturutveckling kan bidra till att minska fattigdomen genom att skapa ekonomiska möjligheter och generera arbetstillfällen. En stark infrastruktur kan stödja produktiviteten och ekonomisk tillväxt, vilket i sin tur kan minska fattigdomsnivåerna.
- Mål 2: Ingen hunger: Infrastruktur och teknik är avgörande för att förbättra jordbruksproduktionen, distributionen av livsmedel och skapa hållbara livsmedelssystem. Till exempel kan förbättrad transportinfrastruktur underlätta att få tillgång till livsmedel i avlägsna områden och underlätta handel med jordbruksprodukter.
- Mål 7: Hållbar energi: Infrastrukturutveckling är nödvändig för att främja användningen av förnybara energikällor och förbättra energieffektiviteten. Tillgång till hållbar energi kräver utbyggd energiinfrastruktur och tillgång till moderna energisystem för att säkerställa pålitlig och hållbar energiförsörjning.
- Mål 11: Hållbara städer och samhällen: Hållbar infrastruktur är centralt för att utveckla hållbara och motståndskraftiga städer. Investeringar i infrastruktur för transporter, bostäder, vatten- och avloppssystem samt förbättrad stadsplanering kan skapa levande, inkluderande och hållbara städer.
- Mål 12: Hållbar konsumtion och produktion: Hållbar industrialisering och innovation är viktiga för att främja resurseffektivitet och övergången till cirkulär ekonomi. Genom att främja hållbar produktionsteknik och industriella processer kan mål 9 bidra till att minska miljöpåverkan och resursförbrukning.
- Mål 13: Bekämpa klimatförändringar: Hållbar infrastruktur och teknik är nödvändig för att minska klimatpåverkan. Genom att investera i klimatsmarta infrastrukturprojekt och främja innovation inom förnybar energi och energieffektivitet kan mål 9 bidra till att minska utsläppen och hantera klimatförändringarna.

Det är viktigt att notera att målen i Agenda 2030 är ömsesidigt beroende av varandra och att framsteg inom ett mål kan ha positiva effekter på flera andra mål. En integrerad och holistisk strategi är avgörande för att främja hållbar utveckling.

Slutsats

För att uppnå mål 9 i Agenda 2030, som syftar till att bygga en robust infrastruktur, främja inkluderande och hållbar industrialisering samt främja innovation, krävs betydande förändringar och insatser på olika nivåer i samhället.

På global nivå är det nödvändigt att främja hållbar och inkluderande industrialisering och infrastrukturutveckling. Det handlar om att främja ekonomisk diversifiering och

förbättra tillgången till modern infrastruktur, såsom transportnät, energiinfrastruktur och digitala kommunikationssystem. Vi måste också främja innovation och teknikutveckling för att möta de utmaningar och behov som uppstår.

På nationell nivå krävs det politisk vilja och ledarskap för att skapa en gynnsam miljö för industriell utveckling och innovation. Det handlar om att utveckla och genomföra effektiva industripolitik och regleringar som främjar konkurrenskraft och hållbar tillväxt. Det är också viktigt att investera i infrastrukturutveckling och förbättra tillgången till moderna och hållbara teknologier.

På individnivå är det viktigt att främja entreprenörskap och innovation samt skapa en kultur av entreprenörskap och affärsutveckling. Det handlar om att främja utbildning och kunskapsutbyte för att främja teknisk kompetens och innovation. Utbildning och medvetenhet är nyckeln för att informera allmänheten om möjligheterna och fördelarna med industriell utveckling och innovation.

Det finns dock utmaningar som hindrar framsteg inom detta område.

-Brist på kapital, teknisk kompetens och tillgång till marknader kan vara hinder för att främja industriell utveckling och innovation, särskilt i utvecklingsländer.

-Ojämlighet och brist på tillgång till utbildning och kompetensutveckling kan också vara hinder för att främja entreprenörskap och innovation.

För att övervinna dessa hinder krävs det politisk vilja och ledarskap, investeringar i utbildning och infrastruktur, samt samarbete och partnerskap mellan offentliga och privata sektorer.

Sammanfattningsvis kräver uppnåendet av mål 9 i Agenda 2030 betydande förändringar på global, nationell och individuell nivå. Det kräver främjande av hållbar och inkluderande industrialisering, investeringar i infrastrukturutveckling, främjande av innovation och entreprenörskap, samt utbildning och kunskapsutbyte. Genom att genomföra dessa förändringar kan vi sträva efter att bygga en robust infrastruktur, främja inkluderande och hållbar industrialisering samt främja innovation för att skapa en hållbar och välmående framtid.

Kapitel 10

Mål 10 Minskad ojämlikhet

Jämlikhet betyder att alla människor ska behandlas lika och ha samma rättigheter. Sådant som kön, etnicitet, religion eller funktionsvariation spelar ingen roll. Jämlikhet är viktigt i ett hållbart samhälle där ingen ska lämnas utanför. En rättvis fördelning av pengar och att alla ska kunna vara med och påverka samhället är grunden för jämlikhet.

Många länder har fått det bättre, och färre personer är fattiga idag. Men jämlikheten har ändå minskat, både inom länder och mellan länderna. I ett jämställt samhälle blir det mindre konflikter, och människorna har större chans att vara med och påverka samhället.

Grunden för ett hållbart samhälle är en rättvis fördelning av resurser och såväl ekonomiskt, socialt och politiskt inflytande i samhället. Globala målens ledord är Leave No One Behind och mål 10 belyser vikten av att verka för ett samhälle där ingen lämnas utanför i utvecklingen.

Ett jämlikt samhälle bygger på principen om allas lika rättigheter och möjligheter oberoende av till exempel kön, etnicitet, religion, funktionsvariation, ålder och annan ställning. Även om många länder har haft en positiv ekonomisk utveckling med minskad fattigdom under de senaste decennierna, så har klyftorna ökat både inom och mellan länder. Jämlikhet minskar risken för konflikter och främjar alla människors möjlighet att delta i och påverka samhällsutvecklingen.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Sverige är ett av de mest jämlika länderna i världen, men är samtidigt det OECD-land där den ekonomiska ojämlikheten ökar allra mest. Det finns även ojämlikheter mellan grupper gällande faktorer såsom hälsa, utbildning och arbete.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Ökande inkomstskillnader.

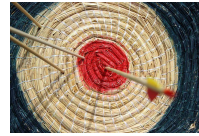
Bostads- och arbetsmarknadssegregation.

Ojämlikheter i hälsa samt bristande likvärdighet i utbildning (se mål 3 och mål 4).

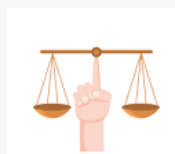
Diskriminering i samhället samt att svenskt diskrimineringsskydd inte omfattar ett generellt diskrimineringsförbud.

Varierande förutsättningar mellan kommuner vilket medför utmaningar att erbjuda likvärdig offentlig service.

MÅL i sikte

- Se till att inkomsterna ökar mer än de gör nu för de 40 procent av människorna som har den lägsta inkomsten i ett land.
- Gör det möjligt, och jobba för att alla blir inkluderade i det sociala, ekonomiska och politiska livet. Sådant som kön, funktionsnedsättning, ursprung, religion eller ekonomisk situation ska inte spela någon roll.
- Se till att alla har samma möjligheter. Minska risken att det blir ojämlikt, bland annat genom att avskaffa lagar och politik som kan diskriminera. Stödja sådan lagstiftning, politik och liknande som kan öka jämlikheten.
- Jobba för stegvis ökad jämlikhet, genom att införa politik om ekonomi, löner, och socialt skydd.
- Kontrollen och övervakningen av de ekonomiska marknaderna och instituten ska bli bättre. Stöd genomförandet av sådan kontroll.
- Se till att stärka utvecklingsländernas representation och röst. De ska vara med och ta beslut i internationella ekonomiska institutioner, så att dessa kan bli mer effektiva och trovärdiga, och tvingas ta ansvar.
- Se till att migrationen blir mer ordnad, säker och ansvarsfull. Migrationspolitiken ska vara planerad och fungera bra.
Mål- Genomför Världshandelsorganisationens avtal. Det är en princip för en mer rättvis behandling av utvecklingsländerna, särskilt de som är minst utvecklade.
- Uppmuntra ett offentligt bistånd till utveckling, och ekonomiskt stöd. Det kan till exempel vara om utländska investeringar direkt till de stater som behöver den ekonomiska hjälpen mest.
- Minska: migranternas avgift för att överföra pengar utomlands så att det blir mindre än 3 procent. Tjänster för överföring till andra länder ska inte kosta mer än 5 procent

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har uppnått det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 10, Minskad ojämlikhet. Mänskligheten har skapat en värld där ojämlikheter har minskat och alla människor har lika möjligheter till ett värdigt och meningsfullt liv.

Ett av de viktigaste framstegen har skett inom ekonomisk jämlikhet. Genom att främja en rättvis och inkluderande fördelning av resurser och välbefinnande har klyftorna mellan rika och fattiga minskat avsevärt. Sociala skyddsnät och progressiva skattesystem har införts för att säkerställa att alla har tillgång till grundläggande tjänster och förmåner.

Utbildning har spelat en central roll i att minska ojämlikheter. Kvalitetsutbildning har blivit tillgänglig för alla, oavsett socioekonomisk bakgrund eller geografisk plats. Inga barn står utan skolgång, och utbildning betraktas som en grundläggande mänsklig rättighet. Möjligheter att utbilda sig har utvidgats genom digital teknik och innovativa undervisningsmetoder.

Kvinnors och flickors rättigheter har prioriterats, och jämställdhet är normen. Genom att främja kvinnors deltagande i arbetslivet och i beslutsfattande positioner har kvinnor fått ökad ekonomisk självständighet och inflytande. Lönegapet har minskat, och könsdiskriminering har aktivt bekämpats på alla nivåer av samhället.

Minskad ojämlikhet har även uppnåtts genom social inkludering och rättvisa. Människor med funktionsnedsättningar, etniska minoriteter och andra marginaliserade grupper har fått lika möjligheter och skydd mot diskriminering. Deras röster hörs och deras behov beaktas i beslutsfattande processer.

Hälsa och välbefinnande har blivit universella rättigheter. Tillgången till hälso- och sjukvård av hög kvalitet har utvidgats till alla människor, oavsett deras socioekonomiska status. Inga människor lider längre av bristande tillgång till grundläggande hälsovård eller livsviktiga mediciner.

Samhället präglas av inkludering, respekt och solidaritet. Mänskliga rättigheter respekteras och skyddas, och rättsväsendet är opartiskt och rättvist. Ingen diskrimineras på grund av sin identitet eller bakgrund, och alla människor har möjlighet att delta och påverka samhället.

Denna framtid präglas av globalt samarbete och partnerskap. Länder och organisationer arbetar tillsammans för att främja social rättvisa och jämlikhet över nationsgränserna.

Ekonomiska och tekniska resurser fördelas på ett rättvist sätt, och rika länder stödjer aktivt de fattigare länderna i deras strävan efter att minska ojämlikheten och främja hållbar utveckling.

Genom att uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 10 har världen skapat en mer rättvis och inkluderande framtid för alla. Ojämlikheter har minskat, och alla människor har lika möjligheter att blomstra och bidra till samhället på sina egna unika sätt.

Hinder för att uppnå målen

För att vår värld inte ska kunna se ut som beskrivet år 2030 inom hållbarhetsområde 10, Minskad ojämlikhet, finns det flera potentiella hinder och utmaningar att övervinna. Här är några exempel:

- Ekonomiska och politiska intressen: Maktobalanser, ekonomiska intressen och politiska ideologier kan påverka fördelningen av resurser och motverka åtgärder för att minska ojämlikheter. Motstånd från rika och inflytelserika grupper kan försvåra implementeringen av rättvist skattesystem och sociala skyddsnet som syftar till att minska klyftorna.
- Utbildningssystemets utmaningar: Ojämlikheter inom utbildningssystemet kan förstärka sociala klyftor och försvåra möjligheterna för alla att få tillgång till kvalitetsutbildning. Svaga skolsystem, brist på resurser och infrastruktur samt socioekonomiska hinder kan vara hinder för att säkerställa lika möjligheter till utbildning för alla.
- Kulturella och sociala normer: Ojämlikheter kan vara rotade i djupt rotade sociala och kulturella normer. Könsdiskriminering, diskriminering av etniska minoriteter och fördomar mot vissa grupper kan vara hinder för att uppnå jämlikhet. Att förändra sådana normer och att uppnå en inkluderande och jämställd kultur kan vara en utmaning.
- Brist på inkluderande politik och rättvisa institutioner: Svaga institutioner och korruption kan motverka ansträngningar för att minska ojämlikheten. Bristande implementering av lagstiftning och brist på insyn och ansvarsskyldighet kan försvåra arbetet för att främja rättvisa och inkluderande samhällen.
- Miljöförändringar och naturkatastrofer: Klimatförändringar och naturkatastrofer kan förvärra ojämlikheter genom att drabba de mest sårbara

samhällsgrupperna hårdast. Miljörelaterade utmaningar kan underminera framsteg inom social rättvisa och ekonomisk jämlikhet.

- Nationella och globala konflikter: Konflikter och politiska instabilitet kan ha negativa effekter på ekonomisk utveckling och social rättvisa. Krig, inre splittring och bristande samarbete mellan länder kan hindra framsteg mot minskad ojämlikhet.

För att övervinna dessa hinder krävs en bred och holistisk strategi som innefattar politiska åtgärder, institutionella reformer, utbildning och medvetandehöjande samt internationellt samarbete. Det krävs politisk vilja att prioritera minskad ojämlikhet och skapa inkluderande samhällen där alla människor har lika möjligheter och rättigheter.

Sammanfattning

År 2030 har världen framgångsrikt uppnått målet om minskad ojämlikhet och skapat en mer rättvis och inkluderande framtid. Ekonomisk jämlikhet har främjats genom åtgärder för rättvis fördelning och progressiva skattesystem, vilket har minskat klyftorna mellan rika och fattiga. Utbildning har spelat en central roll i att minska ojämlikheter, och alla har tillgång till kvalitetsutbildning oavsett bakgrund.

Kvinnors och minoriteters rättigheter har prioriterats, och jämställdhet är normen. Social inkludering och rättvisa har blivit en grundpelare i samhället, och alla människor har lika möjligheter och skydd mot diskriminering.

Hälsa och välfärd har blivit universella rättigheter, och tillgången till högkvalitativ hälso- och sjukvård är tillgänglig för alla. Samhället präglas av inkludering, respekt och solidaritet, och mänskliga rättigheter respekteras och skyddas.

Internationellt samarbete och rättvis fördelning av resurser har varit nyckeln till att övervinna hinder som ekonomiska intressen, svaga utbildningssystem, kulturella normer och brist på inkluderande politik. Genom politisk vilja och åtgärder har världen skapat en mer rättvis och jämlik framtid där ojämlikheter minskat avsevärt.

Kopplingar till andra mål

Det är viktigt att tänka på att målen i omställningen är integrerade och ömsesidigt beroende av varandra, vilket innebär att framsteg inom ett mål kan påverka framstegen mot andra mål. Nedan följer några kopplingar och beroenden som Mål 10 har till andra mål i omställningen:

- Mål 1 - Ingen fattigdom: Ojämlikheter och fattigdom är nära kopplade till varandra. Minskade ekonomiska ojämlikheter kan bidra till att minska andelen människor som lever i fattigdom och därmed främja Mål 1.
- Mål 4 - God utbildning: Utbildning spelar en viktig roll i att minska ojämlikheter. Genom att tillhandahålla lika tillgång till kvalitetsutbildning och främja inkludering kan mål 9 bidra till att minska ojämlikheterna.

Mål 5 - Jämställdhet: Genom att främja jämställdhet mellan könen kan Mål 5 bidra till att minska ojämlikheter. Kvinnor och flickor är ofta mer sårbara för ojämlikhet och mål 9 bidrar till att minska ojämlikhetsdiskriminering, och genom att främja deras rättigheter och jämlika möjligheter kan Mål 10 främjas.

- Mål 8 - Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt: Minskade ekonomiska ojämlikheter kan bidra till att främja anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt. Rättvis fördelning av inkomster och resurser kan skapa en mer hållbar och inkluderande ekonomi, vilket främjar Mål 8.

Mål 16 - Fredliga och inkluderande samhällen: Ojämlikheter kan vara en underliggande orsak till social oro och konflikter. Genom att minska ojämlikheter kan Mål 16 främjas genom att skapa fredliga och inkluderande samhällen.

Det är viktigt att notera att dessa kopplingar och beroenden är exempel och att det finns fler samband mellan Mål 10 och andra mål i omställningen. Genom att arbeta mot Mål 10 och de andra målen i samverkan kan vi främja en mer hållbar och inkluderande värld för alla.

Slutsats

För att uppnå mål 10 i Agenda 2030, som syftar till att minska ojämlikheter inom och mellan länder, krävs betydande förändringar och insatser på olika nivåer i samhället.

På global nivå är det nödvändigt att främja ekonomisk och social integration för att minska ojämlikheter. Det handlar om att främja rättvisa handelsavtal och skapa en gynnsam internationell handelsmiljö. Vi måste också främja utvecklingsbistånd och investeringar i utvecklingsländer för att främja ekonomisk tillväxt och minska fattigdomen. Det är också viktigt att minska den ekonomiska klyftan genom att främja progressiv beskattning och sociala skyddsnät.

På nationell nivå krävs det politiskt engagemang och ledarskap för att minska ojämlikheter. Det handlar om att utveckla och genomföra effektiv social och ekonomisk politik som främjar inkludering och jämlikhet. Det är också viktigt att investera i utbildning, hälso- och sjukvård samt sociala program för att främja möjligheter och minska klyftor.

På individnivå är det viktigt att främja medvetenhet och inkluderande beteende för att minska ojämlikheter. Det handlar om att främja tolerans, respekt och jämlikhet i samhället. Utbildning och medvetenhet är nyckeln för att informera allmänheten om frågor om ojämlikhet och främja beteendeförändringar som främjar inkludering och rättvisa.

Det finns dock utmaningar som hindrar framsteg inom detta område.

Brist på tillgång till utbildning, arbete och sociala resurser är en utmaning i många delar av världen, särskilt för sårbara grupper och marginaliserade samhällen.

Ojämlikheter kan också förstärkas av diskriminering och brist på lika möjligheter. För att övervinna dessa hinder krävs det politisk vilja och ledarskap, investeringar i sociala program och resurser, samt samarbete och partnerskap mellan olika intressenter.

Sammanfattningsvis kräver uppnåendet av mål 10 i Agenda 2030 betydande förändringar på global, nationell och individuell nivå. Det kräver främjande av ekonomisk och social integration, investeringar i utbildning och sociala program, samt främjande av inkludering och jämlikhet. Genom att genomföra dessa förändringar kan vi sträva efter att minska ojämlikheter och skapa en mer rättvis och inkluderande värld.

Mål 11 Göra städer och bosättningar inkluderande, säkra, motståndskraftiga och hållbara

Över hälften av världens befolkning bor i urbana områden, och andelen väntas stiga till 70 procent år 2050. Växande städer kan skapa nya möjligheter för ekonomisk tillväxt, men kan också bidra till ökade sociala klyftor och påfrestningar på ekosystem. Den snabba och stora inflyttningen till städer ställer nya krav som behöver bemötas på ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart sätt.

Hållbar stadsutveckling omfattar hållbart byggande och hållbar planering av bostäder, infrastruktur, offentliga platser, transporter, återvinning och säkrare kemikaliehantering som i sin tur kräver ny teknik och samarbete mellan flera sektorer. Inkluderande och innovativ stadsplanering behövs för att göra städerna säkra och hållbara för framtiden.

Hållbar utveckling av städer betyder att man bygger och planerar bostäder, allmänna platser, transporter, återvinning och hantering av kemikalier på ett hållbart sätt. För att göra städerna säkra och hållbara måste man planera så att ingen lämnas utanför.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

En stor majoritet av Sveriges befolkning bor i och runt städer och tätorter. Samtidigt som urbaniseringen medför sociala och miljömässiga utmaningar utgör stadsutveckling också ett viktigt verktyg i arbetet med hållbar utveckling.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Bostadssegregation.

Bostadsbrist och ökad skuldsättning.

Risk för kvalitetsbrister i planering och byggande vid en hög takt i byggnation.

Städers klimat- och miljöpåverkan.

Städernas bristande motståndskraft

MÅL i sikte

- Se till att alla har tillgång till bostäder som fungerar och är säkra, till ett pris som alla har råd med. Alla ska ha tillgång till grundläggande tjänster, och slumområdena ska rustas upp.
- Det ska finnas säkra, tillgängliga och hållbara system för transporter, till ett pris som alla har råd med. Trafiken ska bli säkrare, särskilt genom att kollektivtrafiken byggs ut för alla.
- Städer ska vara inkluderande och hållbara. Se till att människor får delta vid planeringen och skötseln av bostäder, som ska vara hållbar, i alla länder.
- Andel städer med demokratisk struktur för det civila samhällets deltagande i stadsplanering och förvaltning som nyttjas regelbundet
- Antalet personer som dör och drabbas av katastrofer, till exempel på grund av vatten, ska minska. De ekonomiska förlusterna på grund av katastrofer ska minska. Särskilt fokus ska ligga på människor som är fattiga och i utsatta situationer.
- Se till att stärka sådant som kan skydda och trygga världens värdefulla naturarv och kulturarv.
- Minska den negativa miljöpåverkan per person i städerna. Se till att det blir bättre kvalitet på luften, och fokusera på hanteringen av avfall.
- Alla ska ha tillgång till grönområden och offentliga platser som är säkra och inkluderande. De ska vara tillgängliga för alla, även kvinnor och barn, äldre personer och personer med funktionsnedsättning.

- Andel av den bebyggda staden som är tillgänglig för allmän användning, utefter kön, ålder och funktionsnedsättning
- Stödja positiva och miljömässiga kopplingar mellan olika områden i städer, områden nära städer och på landet. Det ska göras genom att stärka planeringen för utveckling, både inom länderna och i regioner.
- Öka antalet städer och samhällen som genomför strategier och planer för att öka inkludering, att använda resurser effektivt, att klara klimatförändringarna och för att minska katastrofer.
- Stödja de minst utvecklade länderna ekonomiskt och med teknisk hjälp, så att de kan bygga hållbart. Byggnaderna ska bestå av lokalt material, och de ska tåla mycket.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Städer har genomgått en radikal förvandling för att bli hållbara. Genom att fokusera på kollektivtrafik och hållbara transportsystem har utsläppen från privatbilar minskat betydligt. Städernas infrastruktur har optimerats för att främja hållbar mobilitet, med välutvecklade cykelvägar och gångstråk. Grönområden har integrerats i stadsmiljön, vilket inte bara bidrar till bättre luftkvalitet utan också främjar fysisk aktivitet och välbefinnande.

Energiförsörjningen i städerna är nu huvudsakligen baserad på förnybara källor. Solpaneler och vindkraftverk pryder taken och fasaderna på byggnaderna och förser städerna med ren och hållbar energi. Energisnåla tekniker och energieffektivitet har också implementerats, vilket har minskat energiförbrukningen och koldioxidutsläppen betydligt.

Stadsplaneringen har genomsyrats av principerna om social rättvisa och inkludering. Alla invånare har tillgång till prisvärda bostäder av hög kvalitet och grundläggande infrastruktur. Slumområden har omvandlats till välordnade och välmående samhällen, där invånarna ges möjlighet att delta i beslutsfattandet och utvecklingen av sitt område.

Hållbara städer främjar också lokal produktion och hållbara konsumtionsmönster. Genom att främja lokala företag och jordbruk stimuleras ekonomisk tillväxt och skapandet av arbetstillfällen. Invånare uppmuntras att göra medvetna och hållbara val i sin konsumtion, vilket minskar avfallet och främjar en cirkulär ekonomi.

Städerna har blivit centrum för kulturellt utbyte och innovation. Kulturell mångfald och kreativitet frodas, och människor från olika bakgrunder och discipliner samarbetar för att lösa gemensamma utmaningar. Innovativa teknologier och digitalisering har integrerats för att förbättra stadsförvaltning, serviceleverans och kommunikation mellan invånare och myndigheter.

Hållbara städer och samhällen är också motståndskraftiga mot klimatförändringar och naturkatastrofer. Anpassningsåtgärder har vidtagits för att skydda städerna mot översvämningar, stormar och andra klimatrelaterade risker. Invånarna är väl förberedda och har tillgång till nödvändiga resurser och infrastruktur för att hantera och återhämta sig från eventuella påfrestningar.

I denna framtid har världens städer och samhällen förvandlats till levande och hållbara platser där människor trivs, samarbetar och lever i harmoni med naturen. Genom att uppnå målen inom hållbarhetsområde 11 har världen skapat en framtid där stadslivet präglas av hållbarhet, inkludering och möjligheter för alla

Hinder för att uppnå målen

För att vår värld ska kunna uppnå det beskrivna scenario år 2030 inom hållbarhetsområde 11, Hållbara städer och samhällen, finns det flera hinder som måste övervinnas:

- **Brist på politisk vilja och prioritering:** Utan starkt politiskt engagemang och prioritering kan det vara svårt att implementera nödvändiga åtgärder för hållbar utveckling i städerna. Politiska beslutsfattare behöver förstå vikten av hållbara städer och samhällen och agera i enlighet med det.
- **Ekonomiska utmaningar:** För att genomföra hållbara stadsprojekt och investeringar krävs finansiella resurser. Bristen på ekonomiska medel eller

ekonomiska begränsningar kan vara ett hinder för att genomföra nödvändiga förändringar i infrastrukturen och övergången till förnybara energikällor.

- **Tekniska utmaningar:** Införandet av hållbara teknologier och infrastrukturer kan kräva teknisk expertis och innovation. Om det finns tekniska begränsningar eller svårigheter att anpassa befintliga infrastrukturer kan det försvåra övergången till hållbara städer och samhällen.
- **Sociala och kulturella faktorer:** Förändringar i beteendemönster och konsumtionsvanor kan vara utmanande på grund av sociala och kulturella faktorer. Invånarnas motivation och motstånd mot förändring kan påverka implementeringen av hållbara lösningar.
- **Urbanisering och befolkningstillväxt:** Snabb urbanisering och befolkningstillväxt kan skapa utmaningar för att bygga och förvalta hållbara städer. Planering, infrastruktur och resursfördelning måste hanteras på ett hållbart sätt för att möta behoven hos en växande befolkning och undvika att ojämlikheter förstärks.
- **Brist på samarbete och samordning:** För att skapa hållbara städer och samhällen krävs samarbete och samordning mellan olika aktörer, såsom regeringar, stadsplanerare, invånare och näringslivet. Brist på samarbete och samordning kan försvåra genomförandet av integrerade hållbarhetslösningar.

För att övervinna dessa hinder krävs insatser på flera fronter.

Starkt politiskt ledarskap och prioritering av hållbar utveckling är avgörande.

Finansiella resurser och ekonomiskt stöd behövs för att genomföra nödvändiga investeringar och projekt.

Teknisk innovation och expertis behövs för att utveckla och implementera hållbara teknologier.

Det krävs också skapande av medvetenhet och utbildning för att förändra beteenden och konsumtionsmönster.

Samarbetet mellan olika aktörer, både inom och mellan städer, är avgörande för att skapa integrerade hållbarhetslösningar och utbyta bästa praxis.

Sammanfattning

Målen inom hållbarhetsområde 11, Hållbara städer och samhällen, har som syfte att förvandla våra städer till hållbara, inkluderande och motståndskraftiga platser där alla kan trivas. Detta inkluderar mål som att förbättra bostäder, transport, miljöpåverkan, och involvera samhället i stadsplaneringen.

I framtidsscenario år 2030 där målen är uppfyllda, har städerna genomgått radikala förändringar. Kollektivtrafik och hållbara transportsystem har minskat utsläppen från privatbilar. Förnybara energikällor dominerar energiförsörjningen, och städerna har fokus på social rättvisa och inkludering i stadsplaneringen. Lokal produktion och hållbara konsumtionsmönster främjas, och städerna är centra för kulturellt utbyte och innovation. De är också motståndskraftiga mot klimatförändringar och katastrofer.

För att uppnå detta scenario behöver vi övervinna hinder som brist på politisk vilja och prioritering, ekonomiska utmaningar, tekniska hinder, sociala och kulturella faktorer, snabb urbanisering och brist på samarbete. Starkt politiskt ledarskap, finansiella resurser, teknisk innovation, medvetenhet och samarbete mellan olika aktörer är avgörande för att skapa hållbara städer och samhällen.

Kopplingar till andra mål

Liksom tidigare nämnts är målen i omställningen integrerade och ömsesidigt beroende av varandra. Här är några kopplingar och beroenden som Mål 11 har till andra mål i omställningen:

- Mål 1 - Ingen fattigdom: Målet att minska fattigdom och ojämlikhet är kopplat till mål 11. Genom att skapa inkluderande städer och bostättningar kan man främja ekonomisk utveckling och förbättra livskvaliteten för människor som lever i fattigdom.
- Mål 3 - Hälsa och välbefinnande: En hållbar stadsmiljö kan främja hälsa och välbefinnande för invånarna. Tillgång till rena luft- och vattenresurser, grönområden och hälsovårdstjänster är viktiga aspekter av Mål 3 som kan uppnås genom att förbättra stadsmiljön enligt Mål 11.
- Mål 7 - Hållbar energi: Mål 11 har en koppling till Mål 7 genom att främja hållbar energiförsörjning i städer. Genom att integrera förnybara energikällor, energieffektivisering och smarta energisystem kan man skapa energisnåla och hållbara städer.

- Mål 13 - Bekämpa klimatförändringarna: Städer är ansvariga för en stor del av koldioxidutsläppen och påverkas också av klimatförändringar. Genom att anpassa staden till klimatförändringar och minska utsläppen kan Mål 11 bidra till att bekämpa klimatförändringarna enligt Mål 13.
- Mål 16 - Fredliga och inkluderande samhällen: Genom att skapa inkluderande, trygga och hållbara städer kan Mål 11 bidra till att främja fredliga och inkluderande samhällen enligt Mål 16. En väl fungerande stadsmiljö kan främja social sammanhållning och minska konflikter.

Dessa exempel illustrerar några av de kopplingar och beroenden som Mål 11 har till andra mål i omställningen. Genom att arbeta med målen som helhet kan vi skapa mer hållbara, inkluderande och motståndskraftiga städer som främjar människors välbefinnande och planetens hälsa.

Slutsats som berättelse

Det var en gång en stad vid namn Solhåla, som strävade efter att bli en hållbar och levande plats för sina invånare. För att uppnå mål 11 i Agenda 2030, arbetade stadens invånare, myndigheter och organisationer tillsammans med en brinnande passion och beslutsamhet.

De insåg att för att skapa en hållbar stad behövde de förändra sin stadsplanering. Genom att integrera grönområden och parker, skapade de en naturlig oas mitt i stadens kärna. De byggde också smarta bostäder som använde förnybar energi och energieffektiva tekniker. Solpaneler pryddes taken och gröna tak blev en vanlig syn, vilket hjälpte till att minska energiförbrukningen och utsläppen.

Transport var en annan viktig aspekt för att uppnå målet. Invånarna i Solhåla hade tröttnat på trafikstockningar och luftföroreningar. De satsade på en omfattande kollektivtrafikinфраstruktur som gjorde det enkelt att ta sig runt i staden utan att behöva använda privatbilarna. Det byggdes också omfattande cykelvägar och gångbanor för att främja hållbara transportalternativ och förbättra invånarnas hälsa.

För att bevara stadens unika kultur och historia, tog Solhåla steg för att skydda sitt kulturarv. Gamla byggnader renoverades och fick nytt liv samtidigt som de bevarade sin historiska charm. Naturområden och grönområden runt omkring staden skyddades och värderades för sin ekologiska mångfald. Invånarna hade tillgång till naturliga rekreationsområden och kunde njuta av en balans mellan stadsliv och naturens skönhet.

Men det som gjorde Solhåla särskilt framgångsrik var inkludering och delaktighet. Invånarna var aktiva deltagare i stadsutvecklingen och deras åsikter och behov lyssnades på. Genom medborgardialog och engagemang fick de vara med och forma sin stad, vilket skapade en stark känsla av gemenskap och ansvarstagande.

Solhålas framgång berodde också på samarbete och kunskapsutbyte. Stadens myndigheter och organisationer samarbetade tätt med varandra och utbytte bästa praxis för att uppnå hållbarhetsmålen. De delade resurser, tekniskt kunnande och lärdomar för att snabba upp utvecklingen.

Genom deras kollektiva ansträngningar och visionära ledarskap blev Solhåla en förebild för hållbara städer runt om i världen. De visade att för att uppnå mål 11 i Agenda 2030, behövde man inte bara fokusera på tekniska lösningar, utan också inkludera invånarna, skydda kulturarv och samarbeta över gränserna.

Solhåla blev en plats där människor trivdes, där natur och stad samverkade harmoniskt och där hållbarhet var genomgående för varje aspekt av livet. Deras framgångsrika resa var ett bevis på att när människor kommer samman och strävar mot en gemensam vision kan de förändra världen och skapa en bättre framtid för alla.

System eller struktur som kan stärka eller försvåra omställningen.

Demokratiformer kan gynna eller förhindra omställningen (3 olika modeller)

Demokratiformer som en positiv kraft kan spela en viktig roll i olika länder.. Här är några sätt på hur demokrati kan bidra till att målen i Agenda 2030 uppfylls.

- **Delaktighet och medborgarinflytande:** I demokratiska samhällen har medborgarna möjlighet att delta i beslutsprocessen och påverka politiken. Detta inkluderar möjligheten att engagera sig i miljö- och hållbarhetsfrågor, påverka politiska agendor och delta i samhällsdiskussioner. Genom att främja medborgarnas delaktighet kan demokratiska system skapa utrymme för att prioritera och driva fram hållbara initiativ och lösningar.
- **Offentlig debatt och transparens:** Demokratiska system möjliggör en offentlig debatt och öppenhet i politiska beslutsprocesser. Detta gör det möjligt för miljö- och hållbarhetsfrågor att lyftas fram och diskuteras öppet. Genom att främja transparens och tillgång till information kan demokratiska länder också stärka medborgarnas förmåga att utöva påtryckningar på politiska beslutsfattare för att prioritera ekologisk

hållbarhet.

- Miljöskydd och hållbara politiska åtgärder: Demokratiska samhällen kan skapa politiska institutioner och lagstiftning som främjar miljöskydd och hållbarhet. Medborgarnas rättigheter och möjligheter att påverka politiska beslut kan leda till en mer ansvarsfull och transparent politisk process. Detta kan bidra till att införa och genomföra lagar och regleringar som främjar ekologisk hållbarhet, till exempel genom att främja förnybar energi, främja återvinning och minska utsläpp.
- Civilsamhällets engagemang: I demokratiska länder kan civilsamhället spela en aktiv roll i att främja ekologiskt hållbar utveckling. Ideella organisationer, gräsrotsrörelser och miljöorganisationer kan driva fram frågor och påverka politiken genom kampanjer, opinionsbildning och aktivism. Detta bidrar till att öka medvetenheten och engagemanget för hållbarhet i samhället.

Det är dock viktigt att notera att demokratiska processer inte är en garanti för ekologisk hållbarhet. Utmaningar som korruption, partipolitik och lobbying kan påverka beslutsfattande och försvaga politikens inriktning mot hållbarhet. För att säkerställa en ekologiskt hållbar utveckling inom demokratiska system krävs det en kombination av medborgaraktivism, starka institutioner och politisk vilja att prioritera miljö och hållbarhet

Demokratiformer som en negativ kraft kan spela en viktig roll i olika länder..
Här är några sätt på hur demokrati kan förhindra att målen i Agenda 2030 uppfylls.

- Politisk polarisering: I vissa demokratiska system kan politisk polarisering och partisplittring försvåra enighet och en sammanhållen strategi för fattigdomsbekämpning. Om olika politiska grupperingar inte kan enas om prioriteringar och åtgärder kan det leda till förseningar eller obstruktion i genomförandet av effektiva program och politik.
- Byråkratiska processer: Demokratiska beslutsprocesser kan vara långsamma och byråkratiska, vilket kan leda till fördröjningar i att anta och genomföra fattigdomsrelaterade åtgärder. Byråkrati och administrativa hinder kan begränsa snabbheten och effektiviteten i beslutsfattande och genomförande.
- Intressenternas inflytande: I ett demokratiskt system kan olika intressentgrupper och lobbyister ha starkt inflytande över politiska beslut. Om vissa intressen prioriteras framför andra kan det leda till ojämlik fördelning av resurser och hindra en rättvis och effektiv fattigdomsbekämpning.
- Kortfristigt tänkande: Demokratiska regeringar kan vara benägna att fokusera på kortfristiga politiska vinster snarare än långsiktiga utvecklingsmål. Det kan vara

svårt att få politiker att investera i fattigdomsrelaterade program och politik som kanske inte ger omedelbara politiska fördelar eller popularitet.

- Svagheter i representation: Vissa demokratiska system kan ha brister i representativitet och inkludering, vilket kan resultera i att vissa grupper och samhällsskikt inte tillräckligt tas hänsyn till i fattigdomsbekämpningen. Detta kan förstärka ojämlikheter och försvåra möjligheten att uppnå målen.

Sammanfattningsvis kan demokratiska hinder och utmaningar, såsom politisk polarisering, byråkrati, inflytande från intressenter, kortfristigt tänkande och svagheter i representation, förhindra att målen att uppnå en värld utan fattigdom uppfylls. För att övervinna dessa hinder krävs en balans mellan demokratiska principer och behovet av att vidta effektiva åtgärder för att bekämpa fattigdom. Det kräver också politiskt ledarskap, dialog och samarbete för att uppnå målen.

Demokratiska system - berättelse

Det var en gång en värld där demokrati spelade en avgörande roll för genomförandet av Agenda 2030 och dess hållbarhetsmål. Demokrati var en grundläggande princip som innebar att folket hade möjlighet att påverka beslutsprocessen och delta i utformningen av politiken som påverkade deras samhällen och miljö.

I denna värld var det genom demokratiska processer som ländernas regeringar valdes och deras politik formades. Demokrati gav människor rätten att uttrycka sina åsikter, organisera sig och vara med och fatta beslut som rörde deras framtid och välbefinnande. Detta skapade en plattform för medborgarna att engagera sig i hållbarhetsmålen i Agenda 2030 och påverka deras genomförande.

I demokratiska länder fanns en stark koppling mellan medborgarnas engagemang och politikens inriktning mot hållbarhet. Medborgare hade rätt till information och kunde kritiskt granska regeringens åtgärder för att säkerställa att de var i linje med hållbarhetsmålen. De hade också rätt att organisera sig och påverka politiska beslut genom exempelvis protester, kampanjer och deltagande i offentliga samråd.

Medborgarnas engagemang och deltagande spelade en viktig roll för att skapa politisk vilja och pressa regeringar att agera för att uppnå hållbarhetsmålen. Genom att organisera sig i samhällets organisationer, intressegrupper och medborgarrörelser kunde människor samlas kring specifika hållbarhetsfrågor och påverka politiken på lokal, nationell och internationell nivå.

Demokratin underlättade också ansvarsutkrävande och transparens i genomförandet av Agenda 2030. Regeringar var skyldiga att redovisa sina framsteg och rapportera om sina åtgärder för att uppnå de olika hållbarhetsmålen. Medborgare hade möjlighet att övervaka och utvärdera regeringens prestationer och påtala brister eller bristande efterlevnad. Detta bidrog till att skapa incitament för regeringar att vara ansvariga och arbeta aktivt för att uppnå hållbarhet.

Icke-demokratiska länder mötte däremot större utmaningar när det gällde genomförandet av Agenda 2030 och dess hållbarhetsmål. I dessa länder saknade medborgare ofta möjlighet att uttrycka sina åsikter och påverka politiken på samma sätt som i demokratiska samhällen. Beslutsfattandet var koncentrerat till en liten grupp människor eller en enda regeringsmakt, vilket ledde till brist på öppenhet, ansvarighet och medborgarinflytande.

Även om det fanns utmaningar i att genomföra Agenda 2030 i demokratiska länder, som politisk oenighet och konkurrerande intressen, var demokratin ändå en avgörande faktor för att skapa en bredare förståelse och enighet om behovet av att arbeta mot hållbarhet. Genom att ge människor rättigheter, friheter och möjligheter att påverka politiken blev demokratin en kraft för att driva fram genomförandet av hållbarhetsmålen.

Således visar denna berättelse att demokrati spelade en avgörande roll för att främja genomförandet av Agenda 2030 och dess hållbarhetsmål. Genom att ge människor möjlighet att delta, påverka och övervaka politiken kunde demokratin skapa en starkare politisk vilja och ett ansvarsutkrävande system som prioriterade hållbarhet på både lokal och global nivå.

Kapitel 12

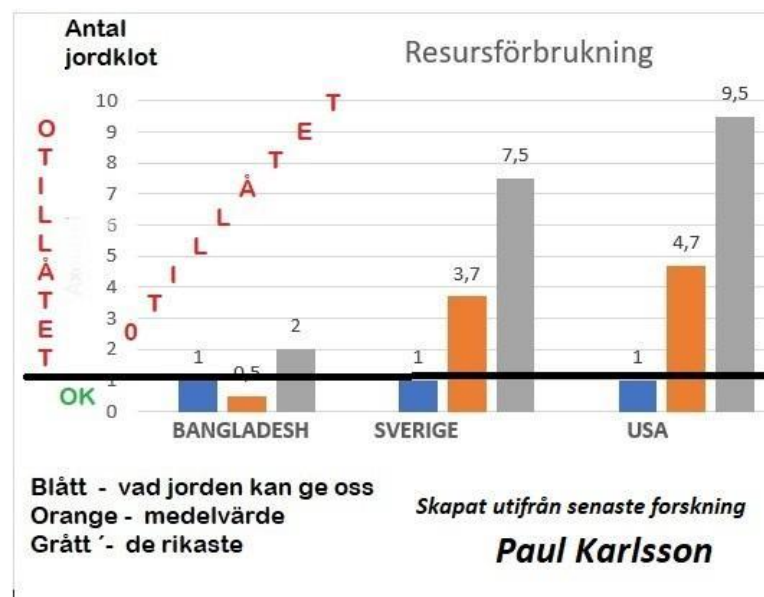

Mål 12 Konsumtion och produktion

Vår planet har försett oss med ett överflöd av naturresurser, men vi människor har inte nyttjat det på ett ansvarsfullt sätt och konsumerar nu långt bortom vad vår planet klarar av. Visste du exempelvis att 1/3 av den mat som produceras slängs? Att uppnå hållbar utveckling kräver att vi minskar vårt ekologiska fotavtryck genom att ändra hur vi producerar och konsumerar varor och resurser.

Hållbar konsumtion innebär inte bara miljöfördelar utan även sociala och ekonomiska fördelar såsom ökad konkurrenskraft, tillväxt på såväl den lokala som globala marknaden, ökad sysselsättning, förbättrad hälsa och minskad fattigdom.

Omställning till en hållbar konsumtion och produktion av varor är en nödvändighet för att minska vår negativa påverkan på klimat, miljö och människors hälsa.

Konsumtionen i världen! Nästan 100 länder har samma situation som Bangladesh. (2021)

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Hållbar konsumtion och produktion har av OECD identifierats som det mål där Sverige har störst utmaningar. Rådande konsumtionsmönster har negativ inverkan på människors hälsa, klimatet och miljön, i såväl Sverige som globalt.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

En omställning från linjär till cirkulär ekonomi innebär en omfattande och långsiktig samhällsomställning.

De konsumtionsbaserade utsläppen av växthusgaser är höga, speciellt kopplat till livsmedel, transport och boende.

En stor andel av de varor och produkter som konsumeras i Sverige produceras i andra länder som har lägre hållbarhetskrav.

Importerade varor leder till utsläpp av farliga ämnen i Sverige, ämnen som varken är tillåtna i Sverige eller EU.

Utfasning av farliga kemikalier och minskad kemikalieanvändning.

Svaga genomlysningskrav för svenska företag vid internationell verksamhet.

MÅL i sikte

- Genomföra det tioåriga ramverket för hållbara modeller inom konsumtion och tillverkning. De utvecklade länderna ska vara först och visa vägen för utvecklingen, men alla länder ska se till att göra det de kan.

- Se till att sköta om, och använda naturresurser på ett hållbart och effektivt sätt.

- Minska matsvinnet, alltså den mat som slängs, med hälften i hela världen. Det gäller både det som slängs av privatpersoner, butiker och efter skörden.
- Se till att kemikalier och alla sorters avfall hanteras på ett miljövänligt sätt. Minska också utsläppen av dem i luften, vattnet och marken.
- Minska mängden avfall genom att se till att saker inte slängs. I stället ska man återanvända och återvinna avfallet.
- Alla, men särskilt stora företag, ska uppmuntras att införa hållbara metoder i verksamheten. De ska också uppmuntras att ha med information om sin hållbarhet när de rapporterar om sin verksamhet.
- Offentlig upphandling är när myndigheter och andra statliga verksamheter köper in varor och tjänster. De ska ha hållbara metoder som passar med ländernas lagar och politik.
- Se till att människor överallt har information och medvetenhet om hur man lever hållbart och i harmoni med naturen.
- Stöd utvecklingsländerna att stärka vetenskapen och tekniken som behövs för att ha en mer hållbar konsumtion och produktion.
- Ta fram och genomför metoder som tittar på hur en hållbar utveckling påverkar en hållbar turism. Turismen ska skapa arbeten, och stödja den lokala kulturen och lokala produkter.
- Ta bort subventioner, alltså ekonomiskt stöd, av fossila bränslen som uppmuntrar till slösaktig konsumtion. Använd de möjligheter som finns i landet för att se till att marknaden inte är snedvriden, alltså orättvis genom att göra det lättare att köpa fossila bränslen.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

En av de viktigaste förändringarna är övergången till förnybar energi och hållbara produktionsmetoder. Sol- och vindkraftsanläggningar är vanliga och ersätter de fossila bränslen som tidigare var huvudsakliga energikällor. Genom att minska

utsläppen har vi lyckats bromsa klimatförändringarna och skapa en renare och hälsosammare miljö för människor och natur.

Inom tillverkningssektorn har cirkulär ekonomi blivit normen. Produkter designas med tanke på återvinning och återanvändning. Materialen som används är biologiskt nedbrytbara eller återvunna. Genom att förlänga produkternas livslängd och minska avfallet har vi lyckats minska påverkan på miljön och spara resurser.

Människors konsumtionsvanor har också förändrats radikalt. Med ökad medvetenhet om miljökonsekvenserna av våra val är ansvarsfull konsumtion och etiska val standarden. Konsumenter prioriterar produkter som är tillverkade på ett rättvist sätt, utan utnyttjande av arbetskraft eller skadlig påverkan på miljön. Detta har lett till att företag har omstrukturerat sina verksamheter för att bli mer hållbara och socialt ansvarstagande.

Den globala fattigdomsnivån har minskat avsevärt då ekonomisk tillväxt har skett på ett hållbart och inkluderande sätt. Genom att främja en rättvis fördelning av resurser och utbildning har vi lyckats minska ojämlikheter och ge alla människor möjlighet att leva ett värdigt liv.

Samhället har blivit mer medvetna om vikten av att skydda och bevara naturresurserna. Skogar, hav och biologisk mångfald återhämtar sig tack vare ett effektivt naturvårdsarbete. Genom att skydda ekosystemen och bevara hotade arter har vi säkerställt att den biologiska mångfalden fortsätter att berika vår planet.

I denna hållbara framtid har människor lärt sig att leva i harmoni med naturen. Vi har insett att vår överlevnad och välbefinnande är beroende av en balans mellan mänskliga behov och planetens resurser. Genom att följa de mål som fastställts inom Agenda 2030 har vi skapat en bättre och hållbar värld för framtida generationer.

Hinder för att uppnå målen

Trots framstegen och de positiva förändringarna i beskrivningen finns det fortfarande hinder som måste övervinnas för att uppnå de angivna målen för en hållbar framtid. Här är några av de hinder som kan identifieras:

- **Motstånd mot förnybar energi:** Trots att sol- och vindkraftsanläggningar har blivit vanliga och ersatt fossila bränslen, finns det fortfarande motstånd och påverkan från fossilbränsleindustrin. Vissa intressen kan motsätta sig övergången till förnybar energi på grund av ekonomiska intressen eller motstånd mot förändring.
- **Utmaningar med energilagring:** Ett av de stora hindren för en bred övergång till förnybar energi är behovet av effektiva energilagringssystem. Sol- och vindkraft är intermittent energikällor och kräver avancerade lagringslösningar för att kunna möta konstant efterfrågan.
- **Hög kostnad för hållbara produktionsmetoder:** Att övergå till hållbara produktionsmetoder kan vara kostsamt för företag, särskilt små och medelstora företag. Det kräver investeringar i ny teknik och omstrukturering av produktionssystem, vilket kan vara en utmaning för företag med begränsade resurser.
- **Konsumtionsvanor och beteendeförändringar:** För att uppnå ansvarsfull konsumtion och etiska val krävs beteendeförändringar hos konsumenter. Att ändra konsumtionsvanor och prioritera hållbara produkter kan vara en utmaning, särskilt i samhällen där bekvämlighet och prislapp ofta prioriteras.
- **Bekämpning av global fattigdom:** Trots att ekonomisk tillväxt sker på ett hållbart och inkluderande sätt finns det fortfarande utmaningar med att minska global fattigdom och ojämlikhet. Det kräver fortsatta insatser för att främja en rättvis fördelning av resurser och tillgång till utbildning och möjligheter.
- **Utmaningar med naturvård och bevarande:** Att skydda och bevara naturresurser kräver effektiva åtgärder och samarbete på global nivå. Det finns utmaningar med att hantera miljöförstöring, illegal skogsavverkning, överfiske och andra hot mot ekosystem och biologisk mångfald.
- **Kortsiktiga ekonomiska intressen:** Många av de nödvändiga förändringarna för hållbar framtid kan kräva kortsiktiga ekonomiska uppoffringar. Vissa intressen kan vara motvilliga att göra sådana uppoffringar och kan prioritera kortsiktiga vinster över långsiktiga hållbarhetsmål.

Att övervinna dessa hinder krävde politisk vilja och internationellt samarbete. Det krävde teknologiska innovationer och en medvetenhet bland allmänheten om behovet av förändring. Det var en resa som skulle kräva uthållighet och engagemang från alla. För bara genom att ta itu med dessa hinder och fortsätta att arbeta mot hållbarhetsmålen kunde de skapa en bättre värld för kommande generationer.

Min hemstad har ändrat skepnad under en femårsperiod. Man har gjort en varsam men väl synlig förändring. De stora affärskomplexen har delats i mindre enheter eftersom det mesta av överflödsvarorna har försvunnit ur produktionen. De dominerande affärerna är fortfarande kvar men deras varusortiment har krympt från kanske 20 000 artiklar till 7 000.

På de utrymmen som blivit lediga har tidigare okända verksamheter tagit plats. Secondhand har blivit så stort att det finns specialbutiker för dam, herr, och barn både kläder och skor. Ibland anger man till och med att butikerna säljer med inriktning på vissa åldrar.

Möbel, inredning, fritid, sport, musik och djuraffärer för begagnade grejor har växt upp som svampar ur jorden. 2024 fanns det i min stadsdel en enda stor second-hand-butik som sålde allt och dessutom betjänar flera förorter. Idag har verksamheten ökat till minst 25 butiker.

Andra verksamheter som har tillkommit är butiker som utför reparationer och ändringar med inriktning på möbler, elektronik, skor och kläder. Detta beror på att produktionen har fått högre krav om hållbarhet och möjlighet att reparera varor man säljer. Man ser också företag i centrum som tar hand om olika sorters avfall, även miljöfarligt och transporterar det till närmaste återvinningscentral. Dessa är nu också helt förändrade i sitt omhändertagande.

Någonting annat som man inte kan undgå att se är butiker där man hyr ut allt från verktyg till speciella redskap och maskiner.

Ett annat tecken på en tid med nya värderingar är att man överallt ser uppmaningar om att inte köpa mer livsmedel än man behöver. I de stora affärerna dyker det ständigt upp påminnelser om detta och man har nu samma kilopris oavsett storleken på förpackningen. Förpackningarna har också markant ändrat form och färger och är nu helt gjorda i återvinningsbart material. Även på restauranger frågar man numera gäster om portioners storlek..

Reklam med uppmaningen "att köp dig lycklig" har nästan upphört och ersatts av konsumentinformation och livsstilskampanjer för nya värderingar om vår konsumtion. Vi uppmanas att vara minimalister i vårt sätt att leva.

På vägarna har biltrafiken och i synnerhet långtradare minskat kraftigt och i städerna har gågator och gröna ytor ökar betydligt. Även i hamnar och på flygplatser är trafiken betydligt mindre samtidigt som kollektivtrafik byggs ut och ökas allt mer.

I hemmen har man en standard som har anpassats till den nya andan och man har på kort tid vant sig vid tanken att boendet också ska anpassas till människors situation och behov.

Ute på landsbygden har det också skett en förändring i fråga om samhällets service. Man har bestämt sig för att medborgare bara i undantagsfall ska ha mer än ett visst antal kilometer till sjukvård, apotek, bank och livsmedelsaffärer.

En global berättelse – Konsumtion och Produktion – Kenya

I kustområden har många miljoner människor kunnat återuppta det kustnära fisket, som har varit deras försörjning i generationer. Fiskbestånden var nära kollaps i början av 2020-talet. Människor har återigen börjat med småskalig tillverkning av vardagsartiklar och likaså är fler sysselsatta i mindre jordbruk som nu dominerar landsbygden. Det har betytt ett stort uppsving för de lokala marknadsplatserna.

En liter mjölk kostade tidigare ungefär lika mycket som i Sverige, trots att en arbetare i Sverige per timme tjänade vad en arbetare i Kenya kan hoppas tjäna per vecka. Nu har priserna jämnats ut tack vare att fler fått rättigheter att bruka jorden, bättre metoder, redskap och infrastruktur så att jordbrukare också kan sälja sina produkter på andra platser och med andra villkor. Man har också skapat en fredlig samexistens inom länder.

Befolkningen var tidigare en av världens fattigaste, trots att det finns både guld och diamanter i marken och jorden är bland de bördigaste i Afrika. När naturresurser ska utvinna på ett hållbart sätt, kemikalier och avfall ska hanteras på ett ansvarsfullt sätt, så tappade utländska investerare intresset för många verksamheter i fattiga länder. När länderna och det egna folket drev verksamheter utvecklades landet och befolkningen. Vinsterna stannade därigenom inom landet.

Man lyckades också bromsa den informella sektorn. Nu har arbetarna mer makt över sin egen situation och därigenom undviker man att låsa fast människor med låg utbildning i dåligt betalda jobb.

Ägandet av resurser och rättigheter att utvinna dessa har också förändrats och därigenom har outnyttjade naturresurser som tidigare sågs som en orsak till resursbrist vänts till vinster både för enskilda och samhället.

Den kortsiktiga girigheten var en gång på väg att beröva den afrikanska befolkningen rätten att ta del av kontinentens ofantliga rikedomar, men genom att uppfylla målsättningarna i Agenda 2030 har man utvecklat sina samhällen så att en värdig levnadsstandard sprider sig till allt fler.

Man har kunnat förverkliga gamla tankar om att "Det finns inga ursäkter för att Afrikas befolkning och miljö än en gång ska bekosta omvärldens behov av råvaror och billiga konsumtionsvaror".

Den ojämlika maktfördelningen, när det gäller produktionen, som gällde i nästan alla fattiga länder, har varit stora problem. Det betyder inte bara att människor är fattiga, utan även att ojämlikheten i sig utestänger de fattiga från utveckling genom att koncentrera resurserna till samhällseliten.

De flesta afrikanska stater är redan i utgångsläget långt mer ojämlika än i synnerhet de europeiska. En stor anledning till detta är det stora informella arbetslivet (svartjobb) och en omfattande korruption. Hur resurser koncentreras beror alltså inte på laglig och legitim utveckling med snedfördelning av resurserna. I Kenya kunde man till exempel 2013 inte redovisa ungefär 30 procent av föregående års statsbudget.

Ineffektiviteten och rofferiet har varit så omfattande att det är svårt att förstå kenyanernas tålamod med de styrande. I Kenya har idéer om omfördelning och utjämning aldrig haft något starkt fäste.

När man uppfyllde målbeskrivningarna och redovisningssystemet enligt Agenda 2030, inom Konsumtion och Produktion, betydde det en klar uppgång av levnadsstandarden för den fattigaste delen av befolkningen och länderna blev också rikare och kunde förbättra sin infrastruktur.

Sammanfattning

De mål som satts upp inom hållbarhetsområde 12, Hållbar konsumtion och produktion, syftar till att skapa en mer hållbar och ansvarsfull hantering av resurser och konsumtion. Detta inkluderar mål som att främja förnybar energi, minska

matsvinnet, hantera kemikalier och avfall miljövänligt, främja cirkulär ekonomi och uppmuntra företag och offentlig sektor att integrera hållbarhet i sin verksamhet.

I det framtida samhället 2030 där målen är uppfyllda, har övergången till förnybar energi och hållbara produktionsmetoder minskat koldioxidutsläpp och skapat en renare miljö. Cirkulär ekonomi har blivit normen, och medvetna konsumenter prioriterar ansvarsfull konsumtion. Människor lever i harmoni med naturen och bekämpar global fattigdom samtidigt som de bevarar naturresurserna.

Trots framstegen finns hinder som motstånd mot förnybar energi, tekniska utmaningar, kostnader för hållbar produktion, beteendeförändringar, och utmaningar med naturvård och fattigdomsbekämpning. Att övervinna dessa hinder kräver politisk vilja, teknologisk innovation, medvetenhet och internationellt samarbete.

Målet är att skapa en bättre och mer hållbar värld för framtida generationer genom att adressera dessa utmaningar och följa de mål som satts upp inom Agenda 2030.

Kopplingar till andra mål

Om vi uppfyller Mål 12: Hållbar konsumtion och produktion i Agenda 2030 kommer det att ha en betydande påverkan på flera andra mål inom Agendan.

I det här kapitlet finns en berättelse om kopplingen till varje annat mål. För att ingående belysa sambanden

Mål 1: Ingen fattigdom: Hållbar konsumtion och produktion kan bidra till att minska fattigdomen genom att skapa ekonomiska möjligheter och bättre levnadsförhållanden för människor. Genom att främja hållbara produktionsmetoder, rättvis handel och ekonomiskt gynnsamma villkor för producenter kan Mål 12 bidra till att minska fattigdomen och främja ekonomisk utveckling.

Mål 2: Ingen hunger: Hållbar konsumtion och produktion kan förbättra livsmedelsproduktionen och säkerställa att alla har tillgång till tillräcklig, näringsrik och säker mat. Genom att minska matsvinn, främja hållbara jordbruksmetoder och

säkra rättvis tillgång till mark och resurser kan Mål 12 bidra till att bekämpa hungern och främja livsmedelssäkerheten.

Mål 3: Hälsa och välbefinnande: Hållbar konsumtion och produktion kan bidra till att förbättra hälsan och välbefinnandet genom att främja säkra och giffria produkter, minska föroreningar och förbättra arbetsförhållandena inom produktionen. Genom att främja hållbara produktions- och konsumtionsmönster kan Mål 12 bidra till att främja en hälsosam och hållbar livsstil.

Mål 6: Rent vatten och sanitet: Hållbar konsumtion och produktion är viktigt för att skydda och bevara vattenresurserna. Genom att minska vattenförbrukningen, förbättra vattenkvaliteten och effektivisera vattenhanteringen inom produktionen kan Mål 12 bidra till att säkerställa rent vatten och sanitet för alla.

Mål 13: Bekämpa klimatförändringarna: Hållbar konsumtion och produktion är avgörande för att minska utsläppen av växthusgaser och minska klimatpåverkan. Genom att främja energieffektivitet, övergången till förnybar energi, och minska användningen av resurser och avfall kan Mål 12 bidra till att bekämpa klimatförändringarna och främja en hållbar miljö.

Mål 15: Ekosystem och biologisk mångfald: Hållbar konsumtion och produktion kan bidra till att skydda och bevara ekosystemen och den biologiska mångfalden. Genom att främja hållbart skogsbruk, bekämpa illegal handel med djur och växter, och minska föroreningar kan Mål 12 bidra till att skydda naturen och främja hållbara ekosystem.

Det finns också andra kopplingar mellan Mål 12 och flera andra målen i Agenda 2030, men dessa exempel ger en överblick över de breda konsekvenserna av att uppnå hållbar konsumtion och produktion. Genom att satsa på hållbar och ansvarsfull konsumtion och produktion kan vi bidra till att uppnå flera mål inom Agendan samtidigt.

Alla kopplingar som berättelse

Vilka samband finns mellan mål 1 och mål 12?

Berättelse

Mål 1: Ingen fattigdom: I en avlägsen by levde en ung pojke som hette Malik. Han och hans familj kämpade mot extrem fattigdom, där tillgången till mat, vatten och hälsovård var en ständig kamp. Malik drömde om en framtid där alla människor kunde få leva ett värdigt liv utan att oroa sig för grundläggande överlevnad.

Mål 12: Hållbar konsumtion och produktion: Samtidigt i en modern storstad fanns en ung kvinna vid namn Maya. Hon var djupt medveten om de stora utmaningar som

världen stod inför på grund av överkonsumtion och överutnyttjande av resurser. Maya trodde starkt på att om mänskligheten skulle förändras och anamma hållbara produktions- och konsumtionsmönster, skulle de kunna bevara jordens resurser för kommande generationer.

Dessa två berättelser om Malik och Maya kan tyckas vara helt fristående, men i Agenda 2030 fanns en tydlig koppling mellan Mål 1 och Mål 12, som skulle förena deras drömmar och förhoppningar.

En dag hade Malik och hans by nåtts av nyheten om Agenda 2030 och dess ambitiösa mål. Först verkade det avlägset och överkligt, men med tiden kom förändringarna långsamt till byn. Genom hållbara metoder och resurshantering kunde de öka sina grödor, förbättra vattenkvaliteten och ge bättre hälsovård till invånarna. Malik och hans familj började se hoppet om ett liv bortom fattigdomens snara.

Samtidigt hade Maya, den unga kvinnan från staden, kämpat för att övertyga sitt samhälle om vikten av att minska överkonsumtion och övergå till mer hållbara produktionsmetoder. Genom att inspirera företag och regeringar att agera ansvarsfullt, såg hon hur produktionen blev mer miljövänlig och resurserna användes på ett mer hållbart sätt.

Det var när Malik och Maya slutligen korsades att kopplingen mellan Mål 1 och Mål 12 blev tydlig. Mayas stadsbaserade företag fann nya marknader i Maliks by och började samarbeta för att främja hållbar produktion och handel av jordbruksprodukter. Genom att införa hållbara metoder i byn kunde de gemensamt öka produktionen och förbättra Maliks och hans byinvånares levnadsvillkor.

Detta beroende mellan Mål 1 och Mål 12 visade sig vara ett exempel på hur globalt samarbete och målmedvetna insatser kan ge verklig förändring. Genom att minska extrem fattigdom och främja hållbar konsumtion och produktion kunde Malik och Maya, på varsitt håll, bidra till att bygga en värld där alla människor kunde få leva i värdighet och jorden skulle skyddas för framtida generationer. De insåg att genom att förena sina drömmar och mål kunde de skapa en bättre framtid för hela mänskligheten.

Vilka samband finns mellan mål 2 och mål 12?

Mål 2: Ingen hunger: Hållbar konsumtion och produktion kan förbättra livsmedelsproduktionen och säkerställa att alla har tillgång till tillräcklig, näringsrik och säker mat. Genom att minska matsvinn, främja hållbara jordbruksmetoder och säkra rättvis tillgång till mark och resurser kan Mål 12 bidra till att bekämpa hungern och främja livsmedelssäkerheten.

Berättelse

Låt mig berätta en historia om hur Mål 2 och Mål 12 i Agenda 2030 visade sig vara sammanlänkade och hur det påverkade livet för två personer.

I en avlägsen by levde en ung kvinna som hette Amina. Hon älskade sitt lantbruk och odlade grödor för att försörja sin familj och sitt samhälle. Men Amina stod inför en utmaning. Hennes grödor var beroende av osäkra och oförutsägbara väderförhållanden. Torka och översvämningar hotade ofta hennes skördar, vilket ledde till matbrist i byn.

Mål 2 - Ingen hunger: Mål 2 i Agenda 2030 strävar efter att utrota hunger och säkerställa tillgång till näringsrik mat för alla människor. Aminas dröm var att ingen i hennes by skulle behöva gå hungrig, men hon stod inför utmaningen att producera tillräckligt med mat för att möta behoven hos alla bybor.

Mål 12: Hållbar konsumtion och produktion: Samtidigt bodde en ung man vid namn Raj i en närliggande stad. Han var ingenjör och ägde en tillverkningsfabrik. Raj insåg att hans fabrik bidrog till miljöförstöring genom att släppa ut föroreningar och generera stora mängder avfall. Han kände att det var dags att förändra sitt sätt att producera och konsumera för att bevara miljön åt framtida generationer.

Dessa två unga individer, Amina och Raj, var på ytan inte särskilt kopplade till varandra. Amina fokuserade på jordbruket och Raj på industrin. Men när Agenda 2030 presenterades och de fick kännedom om de globala målen för hållbar utveckling, insåg de hur deras drömmar kunde samverka.

En dag möttes Amina och Raj på en konferens som handlade om hållbar utveckling. De började prata om sina respektive utmaningar och insåg snart att det fanns en möjlighet till samarbete.

Amina berättade för Raj om de problem hon mötte med oregelbundna väderförhållanden och matbristen i hennes by. Raj delade med sig av sina insatser för att minska föroreningarna från sin fabrik och öka effektiviteten i produktionen. Tillsammans började de utforska hur de kunde använda teknologi och hållbara metoder för att förbättra jordbruket i Aminas by och samtidigt minska miljöpåverkan från Rajs fabrik.

Genom att kombinera sina kunskaper och resurser lyckades Amina och Raj implementera moderna bevattningssystem i byn för att motverka torka och förbättra skördarna. De återanvände också avfall från Rajs fabrik som gödningsmedel för odlingarna, vilket minskade behovet av kemiska gödningsmedel och minskade miljöpåverkan.

Resultaten var anmärkningsvärda. Byborna fick nu tillräckligt med mat, och hungern började minska. Samtidigt minskade Rajs fabrik sin miljöpåverkan och blev mer hållbar.

Amina och Raj insåg att genom att samarbeta och arbeta tillsammans mot både Mål 2 och Mål 12 i Agenda 2030 kunde de skapa en positiv förändring i sina samhällen och bidra till en mer hållbar och rättvis framtid för alla.

Denna berättelse visar hur Mål 2 och Mål 12 i Agenda 2030 kan vara sammanlänkade. Genom att kombinera ansträngningar inom jordbruk, matproduktion och industri kan vi arbeta mot att utrota hunger och samtidigt främja hållbar konsumtion och produktion för att skydda vår planet och dess resurser.

Vilka samband finns mellan mål 3 och mål 12?

Mål 3: Hälsa och välbefinnande: Hållbar konsumtion och produktion kan bidra till att förbättra hälsan och välbefinnandet genom att främja säkra och giffria produkter, minska föroreningar och förbättra arbetsförhållandena inom produktionen. Genom att främja hållbara produktions- och konsumtionsmönster kan Mål 12 bidra till att främja en hälsosam och hållbar livsstil.

Berättelse

Låt mig ta dig med på en resa till en liten by där en ung kvinna vid namn Sofia bodde. Hon var känd för sitt intresse för hälsa och välbefinnande. Sofia var engagerad i att förbättra bybornas liv genom att dela med sig av kunskap om hälsosam kost och motion.

Mål 3 - Hälsa och välbefinnande: Mål 3 i Agenda 2030 syftar till att säkerställa hälsa och välbefinnande för alla människor i alla åldrar. Sofia brann för detta mål och önskade att alla i hennes by skulle ha tillgång till grundläggande sjukvård, rent vatten och kunskap om hur man kan leva ett hälsosamt liv.

Samtidigt bodde i en närliggande stad en ung man vid namn Erik. Han var en entreprenör som ägde en fabrik som tillverkade engångsartiklar av plast. Erik var medveten om de miljömässiga konsekvenserna av plastavfall och ville göra något åt problemet.

Mål 12 - Hållbar konsumtion och produktion: Mål 12 i Agenda 2030 handlar om att främja hållbar konsumtion och produktion för att minska miljöpåverkan och förvalta naturresurserna på ett ansvarsfullt sätt. Erik kände att det var dags att omvandla sin fabrik och övergå till mer miljövänliga alternativ för att minska mängden plastavfall.

En dag, när Sofia och Erik deltog i en hållbarhetskonferens, korsades deras vägar. De började prata om sina respektive utmaningar och insåg snart att deras mål var sammanlänkade.

Sofia berättade för Erik om hälsoproblemen som vissa av byborna stod inför på grund av förorenat vatten och bristande tillgång till sjukvård. Erik delade med sig av sina insatser för att minska plastavfallet och sökte efter mer hållbara alternativ för sina produkter.

Tillsammans började de utforska hur de kunde samarbeta för att främja både Mål 3 och Mål 12 i Agenda 2030. Sofia föreslog att Erik kunde övergå till att tillverka återanvändbara och biologiskt nedbrytbara produkter för att minska avfallet från hans

fabrik. Hon erbjöd sig också att organisera workshops i byn för att lära invånarna om vikten av hållbar konsumtion och hur man kan minska plastavfallet genom att använda återanvändbara alternativ.

Erik var entusiastisk över idén och började omstrukturera sin fabrik för att producera mer miljövänliga produkter. Han skapade också samarbetspartnerskap med Sofia för att genomföra workshops i byn och främja hälsa och välbefinnande bland invånarna.

Resultaten var anmärkningsvärda. Invånarna i byn började förändra sina konsumtionsvanor och använda färre engångsartiklar. De började också fokusera på en hälsosam livsstil, vilket ledde till en minskning av sjukdomar och förbättrad hälsa i byn.

Sofia och Erik insåg att genom att kombinera sina ansträngningar och samarbeta för både Mål 3 och Mål 12 i Agenda 2030, kunde de skapa en positiv förändring i sina samhällen och bidra till en hållbar framtid för alla.

Denna berättelse visar hur Mål 3 och Mål 12 i Agenda 2030 kan vara sammanlänkade. Genom att främja hälsa och välbefinnande samtidigt som man arbetar för att minska miljöpåverkan och främja hållbar konsumtion och produktion, kan vi skapa en mer hälsosam och hållbar värld för alla.

Vilka samband finns mellan mål 6 och mål 12?

Mål 6: Rent vatten och sanitet: Hållbar konsumtion och produktion är viktigt för att skydda och bevara resurserna av vatten. Genom att minska vattenförbrukningen, förbättra vattenkvaliteten och effektivisera vattenhanteringen inom produktionen kan Mål 12 bidra till att säkerställa rent vatten och sanitet för alla.

Berättelse

Låt mig ta dig med till en avlägsen by omgiven av frodig grönska och klara vattenkällor. Där bodde en ung man vid namn Amir. Han var djupt förankrad i sitt samhälles traditioner och värderade naturen som en helig gåva.

Mål 6 - Rent vatten och sanitet: Mål 6 i Agenda 2030 strävar efter att säkerställa tillgång till rent vatten och sanitet för alla människor. För Amir och hans bybor var vatten en knapp resurs, och det var en daglig kamp att säkra tillräckligt med rent vatten för sina behov.

Samtidigt fanns det i en närliggande stad en ung kvinna vid namn Maya. Hon var en miljöaktivist som var djupt engagerad i att bekämpa vattenförorening och främja hållbar användning av naturresurser.

Mål 12 - Hållbar konsumtion och produktion: Mål 12 i Agenda 2030 handlar om att främja hållbar konsumtion och produktion för att skydda miljön och använda resurserna på ett ansvarsfullt sätt. Maya kämpade för att minska överkonsumtionen och föroreningarna som hotade vattnet i sjöarna och floderna runt staden.

En dag, när Amir besökte staden för att samla förnödenheter, möttes han av Maya vid en miljökonferens. Där diskuterade de båda sina utmaningar och insåg snart att deras mål var sammanlänkade.

Amir berättade för Maya om den ständiga kampen för vatten i hans by och hur de desperat behövde rent vatten för att överleva och odla sina grödor. Maya delade med sig av sina insatser för att minska föroreningarna i vattnet och främja hållbara vattenhanteringsmetoder.

Tillsammans började de utforska hur de kunde samarbeta för att främja både Mål 6 och Mål 12 i Agenda 2030. Maya föreslog att de kunde inrätta ett projekt för att rena och bevara vattenkällorna i Amirs by. Genom att använda hållbara filtreringssystem och återanvändbara vattenbehållare kunde de minska avfallet och föroreningarna.

Amir erbjöd sig att dela med sig av sin kunskap om traditionella vattenhanteringsmetoder som hade använts i hans by i generationer. Dessa metoder var i harmoni med naturen och bevarade vattnet på ett hållbart sätt.

Resultaten var fantastiska. Byborna fick nu tillgång till rent vatten, och behovet av att resa långa avstånd för att hitta vatten minskade dramatiskt. Samtidigt minskade vattenföroreningen i staden tack vare Maya och Amirs insatser för att främja hållbar vattenhantering.

Amir och Maya insåg att genom att kombinera sina ansträngningar och samarbeta för både Mål 6 och Mål 12 i Agenda 2030, kunde de skapa en positiv förändring i sina samhällen och bidra till en mer hållbar och renare framtid för alla.

Denna berättelse visar hur Mål 6 och Mål 12 i Agenda 2030 kan vara sammanlänkade. Genom att främja tillgång till rent vatten och sanitet samtidigt som man arbetar för att minska vattenföroreningen och främja hållbar vattenhantering, kan vi skapa en värld där alla människor har tillgång till en värdefull resurs och naturens helighet bevaras för kommande generationer.

Vilka samband finns mellan mål 13 och mål 12?

Mål 13: Bekämpa klimatförändringarna: Hållbar konsumtion och produktion är avgörande för att minska utsläppen av växthusgaser och minska klimatpåverkan. Genom att främja energieffektivitet, övergången till förnybar energi, och minska användningen av resurser och avfall kan Mål 12 bidra till att bekämpa klimatförändringarna och främja en hållbar miljö.

Berättelse

Låt mig ta dig med till en vacker kuststad där en ung kvinna vid namn Lara bodde. Hon älskade havet och var en passionerad miljöaktivist. Lara hade sett havsnivåerna stiga och klimatförändringar påverkade hennes älskade stad och dess invånare på ett oroande sätt.

Mål 13 - Bekämpa klimatförändringarna: Mål 13 i Agenda 2030 handlar om att vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna och dess påverkan. Lara var fast besluten att föra medvetenheten om de hot som klimatförändringarna utgjorde för både hennes lokala samhälle och hela världen.

Samtidigt bodde i samma stad en ung man vid namn Alex, som var en entreprenör och ägde en produktionsfabrik. Han var medveten om att industriproduktionen och överkonsumtionen hade en betydande negativ inverkan på klimatet och miljön.

Mål 12 - Hållbar konsumtion och produktion: Mål 12 i Agenda 2030 handlar om att främja hållbar konsumtion och produktion för att minska miljöpåverkan och hantera naturresurserna mer ansvarsfullt. Alex insåg att det var dags att omvandla sin fabrik och övergå till mer hållbara produktionsmetoder för att minska klimatpåverkan och bevara miljön.

En dag möttes Laras och Alex på en lokal miljökonferens. Där delade de båda sina insikter om de utmaningar som klimatförändringarna och överkonsumtionen innebar för samhället och miljön.

Lara berättade om de drastiska förändringar hon hade sett i kuststaden, inklusive ökad översvämning och minskande fiskbestånd i havet. Alex delade med sig av sina ansträngningar för att minska produktionsavfallet och övergå till mer miljövänliga material och tekniker.

Tillsammans började de utforska hur de kunde samarbeta för att främja både Mål 13 och Mål 12 i Agenda 2030. Lara föreslog att de kunde organisera workshops och kampanjer för att informera lokalbefolkningen om de små förändringar de kunde göra i sina liv för att minska sin klimatpåverkan. Hon inspirerade också Alex att utforska hållbara alternativ för sina produkter.

Alex var entusiastisk över idén och började omstrukturera sin fabrik för att producera mer miljövänliga produkter och minska utsläppen. Han använde förnybara energikällor och återvunna material för att minska fabriken fotavtryck på miljön.

Resultaten var betydelsefulla. Genom Laras och Alexs insatser för att bekämpa klimatförändringarna och främja hållbar konsumtion och produktion, började staden se en minskning av klimatpåverkan och en ökad medvetenhet om miljöfrågor bland invånarna.

Lara och Alex insåg att genom att kombinera sina ansträngningar och samarbeta för både Mål 13 och Mål 12 i Agenda 2030, kunde de skapa en positiv förändring i sitt samhälle och bidra till en mer hållbar och klimatsmart framtid för alla.

Denna berättelse visar hur Mål 13 och Mål 12 i Agenda 2030 kan vara sammanlänkade. Genom att bekämpa klimatförändringarna och minska överkonsumtionen genom hållbar konsumtion och produktion, kan vi arbeta mot en bättre framtid där både miljön och mänskligheten skyddas mot klimatets hot.

Vilka samband finns mellan mål 15 och mål 12?

Mål 15: Ekosystem och biologisk mångfald: Hållbar konsumtion och produktion kan bidra till att skydda och bevara ekosystemen och den biologiska mångfalden. Genom att främja hållbart skogsbruk, bekämpa illegal handel med djur och växter, och minska föroreningar kan Mål 12 bidra till att skydda naturen och främja hållbara ekosystem.

Berättelse

Låt mig ta dig med till en avlägsen skog där en ung man vid namn Jonas levde. Han älskade naturen och var djupt förankrad i att bevara skogens rikedomar och dess mångfald av djur- och växtliv.

Mål 15 - Ekosystem och biologisk mångfald: Mål 15 i Agenda 2030 handlar om att bevara och hållbart förvalta ekosystemen och främja biologisk mångfald. Jonas brann för detta mål och var fast besluten att skydda skogen och dess invånare för framtida generationer.

Samtidigt bodde en ung kvinna vid namn Emma i en närliggande stad. Hon var en miljöaktivist och ägde en tillverkningsfabrik som producerade kemiska rengöringsmedel. Emma var medveten om att de kemikalier som användes i produktionen kunde skada miljön och hota skogarnas biologiska mångfald.

Mål 12 - Hållbar konsumtion och produktion: Mål 12 i Agenda 2030 handlar om att främja hållbar konsumtion och produktion för att minska miljöpåverkan och använda resurserna på ett ansvarsfullt sätt. Emma insåg att det var dags att omvandla sin fabrik och övergå till mer miljövänliga och biologiskt nedbrytbara alternativ för att skydda skogen och dess invånare.

En dag möttes Jonas och Emmas vid en miljökonferens. Där delade de båda sina insikter om de utmaningar som skogen stod inför på grund av kemisk förorening och överexploatering.

Jonas berättade om skogens biologiska mångfald och dess betydelse för balansen i ekosystemet. Han uttryckte sin oro för skogsskövlingen som hotade djurens och växternas livsmiljöer. Emma delade med sig av sina ansträngningar för att minska miljöpåverkan från sin fabrik och sökte efter mer hållbara och biologiskt nedbrytbara rengöringsmedel.

Tillsammans började de utforska hur de kunde samarbeta för att främja både Mål 15 och Mål 12 i Agenda 2030. Jonas föreslog att de kunde organisera kampanjer och workshops för att öka medvetenheten om skogens betydelse och den biologiska mångfalden. Han inspirerade också Emma att utforska mer hållbara alternativ för rengöringsmedel, som inte skulle skada skogens ekosystem.

Emma var entusiastisk över idén och började omstrukturera sin fabrik för att producera mer miljövänliga och biologiskt nedbrytbara rengöringsmedel. Hon använde naturliga ingredienser som inte skulle skada skogen eller dess invånare.

Resultaten var betydelsefulla. Genom Jonas och Emmas gemensamma insatser för att bevara skogen och dess biologiska mångfald, började skogen återhämta sig och djur- och växtlivet trivdes på nytt. Samtidigt minskade miljöpåverkan från Emmas fabrik, vilket gav ett positivt bidrag till skogens hälsa och bevarandet av dess mångfald.

Jonas och Emma insåg att genom att kombinera sina ansträngningar och samarbeta för både Mål 15 och Mål 12 i Agenda 2030, kunde de skapa en positiv förändring i sina samhällen och bidra till en mer hållbar och välmående framtid för skogen och alla dess invånare.

Denna berättelse visar hur Mål 15 och Mål 12 i Agenda 2030 kan vara sammanlänkade. Genom att bevara och hållbart förvalta ekosystemen, inklusive skogar, samtidigt som man arbetar för att minska miljöpåverkan genom hållbar konsumtion och produktion, kan vi skydda den biologiska mångfalden och skapa en balanserad och hållbar planet för nuvarande och kommande generationer.

Det finns också andra kopplingar mellan Mål 12 och flera andra mål i Agenda 2030, men dessa exempel ger en överblick över de breda konsekvenserna av att uppnå hållbar konsumtion och produktion. Genom att satsa på hållbar och ansvarsfull konsumtion och produktion kan vi bidra till att uppnå flera mål inom Agendan samtidigt.

Slutsats

För att uppfylla målen i fråga om konsumtion och produktion hade vi tvingats organisera om samhället i grunden. Att vi i de rika länderna inte kunde fortsätta med överutnyttjandet av naturresurser utan i stället övergå till hållbara produkter, återanvändning och återvinning förstod vi. Likaså att vi måste minska att 30% av våra livsmedel inte blir mat för människor. Kemikalier och andra farliga ämnen måste återvinnas på miljövänligt sätt och mängden avfall måste minska markant.

Den nuvarande ekonomiska modellen, politiskt motstånd och brist på samarbete, socioekonomiska faktorer, kulturella utmaningar, brist på kunskap och medvetenhet hos allmänheten samt behovet av att förändra beteendemönster och konsumtionsvanor, hindrar också framsteg. Utbildning och medvetenhetsskapande är också viktigt för att ändra beteenden och främja en hållbar livsstil. Att det krävs politisk vilja och ledarskap för att prioritera hållbarhet, stödja forskning och teknik, inser vi också.

Slutsatsen som en berättelse

Låt mig ta dig med på en resa till en fiktiv plats vid namn Ekobyen, där invånarna hade ett brinnande engagemang för att uppnå mål 12 i Agenda 2030 - hållbar konsumtion och produktion. Deras berättelse ger oss en insikt i vad som krävs för att skapa en värld med ansvarsfulla och hållbara konsumtionsmönster.

I Ekobyen var invånarna trötta på den ökande konsumtionskulturen som ledde till överutnyttjande av resurser och negativ miljöpåverkan. De insåg att en förändring var nödvändig och att de behövde återgå till en mer balanserad och ansvarsfull syn på konsumtion.

En viktig del av deras resa var att minska avfall och främja återvinning. Invånarna i Ekobyen blev mästare på att återbruka och återanvända material. Genom att skapa en kultur av kreativitet och innovation kunde de ge nytt liv åt gamla saker och minska behovet av att producera nytt. Gamla kläder blev omsydda och trasiga föremål fick nytt liv genom reparation. Genom att etablera återvinningsstationer och ge invånarna lättillgängliga alternativ för återvinning, kunde de minimera avfallet och maximera resursåtervinningen.

En annan nyckelfaktor var att främja hållbar produktion och konsumtion genom att prioritera miljövänliga produkter och tjänster. Invånarna i Ekobyen stödde lokala företag som arbetade för att minska sin miljöpåverkan och erbjuda hållbara alternativ. Genom att efterfråga och stödja dessa produkter och tjänster bidrog de till att skapa en marknad för hållbara varor och driva innovation inom hållbar produktion.

Invånarna i Ekobyen insåg också att utbildning och medvetenhet spelade en avgörande roll i att främja hållbar konsumtion och produktion. De organiserade workshops och informationskampanjer för att sprida kunskap om hållbarhet och inspirera andra att göra medvetna val. Genom att utbilda unga generationer och integrera hållbarhetsprinciper i utbildningssystemet kunde de säkerställa en långsiktig förändring mot hållbarhet.

Men vad som verkligen gjorde Ekobyen speciell var att de skapade en samhällskultur som värderade delning och gemenskap framför överflöd. Invånarna delade resurser, verktyg och kunskap med varandra. De skapade delningsekonomiska plattformar och bytte varor och tjänster sinsemellan. Genom att återuppliva de traditionella värdena av samarbete och solidaritet, skapade de ett samhälle där det inte handlade om att ha mest, utan om att dela och bidra till varandras välbefinnande.

Helhetssyn

Ekobyen visade att för att uppnå mål 12 i Agenda 2030 behövde man omforma våra konsumtionsvanor och prioritera hållbarhet över överflöd. Det handlade om att minska avfall, främja återvinning, stödja hållbara produkter och tjänster, utbilda och

medvetandegöra samt återuppliva värden av delning och gemenskap. Genom att följa Ekobyens exempel kan vi skapa en värld där konsumtion och produktion drivs av hållbara principer och där vi tar ansvar för våra val och deras påverkan på planeten och samhället som helhet.

Agenda 2030 omfattar hela samhällets verksamhet och därför får du en presentation av hur de olika temana påverkar och är beroende av varandra. Där inser du att det inte går att frigöra och kämpa för omställning inom bara ett tema.

Nu lämnar vi de enskilda målen och behandlar den helhet som uppstår när alla mål är sammanfattade och analyserade. Fyra berättelser i olika former beskriver hur samhället skulle kunna vara utformat år 2030 när hänsyn tas till helheten. Även i detta helhetsperspektiv finns det hinder av övergripande slag. Hur ser de ut och hur svåra är de?

Det är viktigt att skydda detta samhälle mot oönskade förändringar i framtiden oavsett hur långt vi kommer i förändringsarbetet..

Dags att återgå till verkligheten 2023 för att väga den mot vad de uppfyllda målen i Agenda 2030 skulle kunna ge oss för samhälle år 2030.

När är människors egenskaper och personligheter det största hindret i förändringsarbetet? En rad praktiska exempel som lämpar sig för egna reflektioner och eftertankar.

Helheten i en sammanfattning och en avgörande faktor för vår framtid. Vad vill världsledarna? Frågan är; " Vad beror skillnaden mellan vad som uppnås och vad som skulle kunna bli resultatet om alla mål uppfylldes?"

Kapitel 13

Mål 13 Bekämpa klimatförändringarna

Med beaktande av att Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar är det främsta internationella, mellanstatliga forumet för förhandlingar om hur världen ska hantera klimatförändringarna.

Klimatförändringarna är ett verkligt och obestridligt hot mot hela vår civilisation. Utsläppen av växthusgaser fortsätter att stiga och som följd riskerar vi att nå en genomsnittlig global uppvärmning som överstiger två grader, vilket skulle få allvarliga konsekvenser för ekosystem, havsförurning, mänsklig säkerhet, matproduktion, vattentillgång, hälsa och ökad risk för naturkatastrofer.

Effekterna är redan nu synliga och kommer att bli katastrofala såvida vi inte agerar nu. Genom utbildning, innovation och efterlevnad av våra klimatförpliktelser kan vi göra nödvändiga förändringar för att skydda planeten. Dessa förändringar ger också stora möjligheter att modernisera vår infrastruktur som kommer att skapa nya arbetstillfällen och främja välbefinnande över hela världen.

Parisavtalet slår fast att den globala temperaturökningen ska begränsas till under två grader, med strävan efter att begränsa den till 1,5 grader. Detta ska framförallt uppnås genom att minska utsläppen av växthusgaser. En annan del av avtalet handlar om att ge stöd till dem som drabbas av klimatförändringarnas effekter och öka möjligheterna till klimatanpassning.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Sverige ligger relativt långt fram i klimatomställning, men Parisavtalet förutsätter snabbare utsläppsminskningar från de industrialiserade länderna. De nationella utsläppen är relativt låga och i den aktuella klimatpropositionen siktar Sverige på noll i nettoutsläpp till år 2045.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Utsläpp av växthusgaser i andra länder till följd av svensk konsumtion.

Utmaningar för ekosystemen till följd av klimatförändringar.

Fortsatt övergång från det fossilberoende samhället till ett hållbart biobaserat.

Klimat- och miljöskadliga subventioner inom EU.

MÅL i sikte

- Alla länder måste få hjälp att anpassa sig och bättre tåla naturkatastrofer, och katastrofer som beror på klimatet.
- Antal länder med nationella och lokala strategier för katastrofriskreducering
- Att minska klimatförändringarna ska vara en del av politiken och planeringen i alla länder.
- Förbättra utbildningen, kunskapen och kompetensen hos människan och samhället för att tåla klimatförändringar. Det gäller att minska klimatförändringarna och deras konsekvenser, och att kunna anpassa sig till förändringar. Det behövs också system för att kunna varna för klimatförändringar i tid.

- Fortsätta att göra det som FN har kommit överens om i sin ramkonvention om hållbar utveckling. Målet är att industriländerna gemensamt betalar 100 miljarder US-dollar per år för att se till att utvecklingsländerna får hjälp att genomföra ramkonventionen.

- Stödja insatser i de minst utvecklade länderna, så att de kan planera och genomföra sådant som behövs för klimatet. Särskilt fokus ska vara på kvinnor, ungdomar och små samhällen som står utanför utvecklingen.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har lyckats uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 13, Bekämpa klimatförändringar. Mänskligheten har tagit avgörande steg för att minska utsläppen av växthusgaser, anpassa sig till klimatförändringar och skydda planeten för framtida generationer.

Genom ambitiösa åtgärder och internationellt samarbete har världen övergått till en kolneutral ekonomi. Förnybara energikällor har blivit den främsta energikällan och utvecklingen av fossilbränslefria teknologier har revolutionerat energisektorn. Sol- och vindkraft har utvidgats i stor skala och nya innovationer inom hållbara energisystem har introducerats. Tack vare dessa ansträngningar har koldioxidutsläppen minskat avsevärt och klimatförändringarna bromsats upp.

Samtidigt har anpassningsåtgärder vidtagits för att hantera konsekvenserna av klimatförändringar. Kustsamhällen har stärkt sina skydd mot stigande havsnivåer och stormar, med innovativa ingenjörskonstruktioner och naturliga lösningar som mangroveträsk och kustrestaurering. Jordbrukssystem har blivit mer motståndskraftiga genom att använda smarta bevattningsmetoder, toleranta grödor och hållbara jordbruksmetoder som minskar sårbarheten för torka och extrema väderförhållanden.

Internationellt samarbete har spelat en central roll i att bekämpa klimatförändringar. Länder har aktivt arbetat tillsammans för att minska utsläpp och dela teknologi och kunskap. Globala avtal och överenskommelser har stärkts för att säkerställa att alla länder tar sitt ansvar för att minska klimatpåverkan. Ekonomiskt stöd har också

tillhandahållits till utvecklingsländer för att hjälpa dem att anpassa sig till klimatförändringar och övergå till hållbara utvecklingsmodeller.

I denna framtid har medvetenheten om klimatförändringar och hållbarhet genomsyrat samhället i stort. Medborgarna har blivit aktiva agenter för förändring och har anpassat sina livsstilar för att minska sin egen klimatpåverkan. Gröna initiativ och hållbara val är integrerade i vardagen, från att välja kollektivtrafik och eldrivna fordon till att minska avfall och konsumera mer hållbart.

Det finns också en nyvunnen respekt och förståelse för naturen och dess betydelse för planetens hälsa. Skogar har återplanterats och bevarats, vilket bidrar till att absorbera koldioxid och skydda biologisk mångfald. Naturliga ekosystem har återhämtat sig och djurlivet har fått en chans att frodas igen.

Genom att uppnå målen inom hållbarhetsområde 13 har världen tagit stora kliv mot att bevara planeten för framtida generationer. Klimatförändringar är inte längre en hotfull dystopi, utan snarare en framgångssaga om mänsklighetens förmåga att göra positiva förändringar och skapa en hållbar framtid för alla.

Hinder för att uppnå målen

För att vår värld ska kunna se ut som beskrivet år 2030 inom hållbarhetsområde 13, Bekämpa klimatförändringar, finns det flera hinder och utmaningar som måste övervinnas. Här är några exempel:

- Brister i politiskt engagemang: För att effektivt bekämpa klimatförändringar krävs starkt politiskt ledarskap och engagemang på global nivå. Om politiska beslutsfattare inte prioriterar klimatåtgärder eller inte samarbetar för att ta itu med utmaningen kan det vara svårt att uppnå kollektiva mål och överenskommelser.
- Kortsiktigt tänkande och brist på medvetenhet: Klimatförändringar är en utmaning som kräver långsiktig planering och åtgärder.
- Brist på medvetenhet och förståelse för klimatförändringarnas allvar samt kortsiktigt tänkande kan minska viljan att vidta nödvändiga åtgärder och investeringar för att bekämpa klimatförändringar

- Motstånd och intressekonflikter: Vissa intressen och industrier kan motarbeta förändringar som påverkar deras befintliga verksamhet. Fossilbränsleindustrin och andra branscher med höga klimatutsläpp kan kämpa emot övergången till förnybar energi. Dessa intressekonflikter kan förhindra eller fördröja genomförandet av nödvändiga åtgärder.

- Ekonomiska utmaningar: Att övergå till en kolneutral ekonomi och implementera hållbara energisystem kan vara en kostsam process. Bristen på finansiella resurser och ekonomiskt stöd kan utgöra hinder för att genomföra nödvändiga åtgärder och investeringar i förnybar energi och klimatanpassning.

- Tekniska begränsningar: Utveckling och implementering av klimativänliga teknologier och lösningar kan kräva teknisk expertis och innovation. Om det finns tekniska begränsningar eller svårigheter att anpassa befintlig infrastruktur kan det försvåra övergången till hållbara energisystem och minska effektiviteten i klimatanpassningsåtgärder.

- Internationellt samarbete: Att bekämpa klimatförändringar kräver ett starkt internationellt samarbete och solidaritet. Om det inte finns tillräcklig global enighet och samverkan mellan länder kan det vara svårt att nå överenskommelser, dela teknologi och resurser samt ta itu med de globala utmaningarna på ett effektivt sätt. .

För att övervinna dessa hinder krävs starkt politiskt ledarskap, ekonomiskt stöd och teknisk innovation. Ökat medvetande och utbildning om klimatförändringar och dess konsekvenser är också viktiga för att mobilisera allmänhetens stöd och engagemang. Internationellt samarbete och dialog är avgörande för att nå överenskommelser och ta itu med intressekonflikter. Det krävs också fortsatt forskning och utveckling av klimatsmarta teknologier samt ekonomiska incitament för att underlätta övergången till hållbara energisystem.

Personlig berättelse

Jag befinner mig i en värld där det är år 2030 och målen inom hållbarhetsområde 13, "Bekämpa klimatförändringarna", har uppfyllts. Det är en värld som jag drömt om och arbetat för under lång tid.

Jag minns hur vi tillsammans, som en global gemenskap, tog tag i utmaningen med klimatförändringar. Vi insåg att vi hade ett gemensamt ansvar att skydda vår planet

för kommande generationer. Politiska ledare över hela världen satte klimatåtgärder högst upp på dagordningen och samarbetade för att hitta lösningar.

Vi gjorde en avgörande insats för att minska utsläppen av växthusgaser. Fossilbränsleindustrin ersattes gradvis med förnybara energikällor som sol- och vindkraft. Innovativa teknologier inom hållbar energi utvecklades och implementerades i stor skala. Jag minns hur jag själv installerade solpaneler på mitt hus och blev en del av den gröna energiomställningen.

Vi förändrade även våra konsumtionsvanor. Vi blev medvetna om vår påverkan och började göra medvetna val för att minska vår klimatpåverkan. Kollektivtrafik och eldrivna fordon blev normen, och vi minskade avfallet genom återvinning och återanvändning. Hållbarhet blev en integrerad del av vårt vardagsliv.

Vi lade stor vikt vid att anpassa oss till klimatförändringarna. Kustsamhällen vidtog åtgärder för att skydda sig mot stigande havsnivåer och stormar. Innovativa ingenjörskonstruktioner och naturliga lösningar som mangroveträsk och kustrestaurering användes för att stärka skyddet. Jordbruket blev mer motståndskraftigt genom smarta bevattningsmetoder och grödor som tål extrema väderförhållanden.

Internationellt samarbete var nyckeln till vår framgång. Länder över hela världen arbetade tillsammans för att minska utsläpp och dela teknologi och kunskap. Globala avtal och överenskommelser stärktes för att se till att alla länder tog sitt ansvar. Ekonomiskt stöd och resurser till utvecklingsländer för att hjälpa dem att anpassa sig till klimatförändringarna och övergå till hållbara utvecklingsmodeller.

Nu, när jag ser tillbaka på den resa vi har gjort, är jag fylld av hopp och stolthet. Vi har bevisat att mänskligheten kan göra positiva förändringar när vi arbetar tillsammans mot ett gemensamt mål. Vi har skapat en framtid där vår planet är skyddad och där vi lever i harmoni med naturen.

Jag ser människor runt omkring mig som lever sina liv med respekt och omtanke för miljön. Vi är medvetna om att naturen är sårbar och vi tar vårt ansvar att vårda den. Skogar har återplanterats och bevarats, vilket hjälper till att absorbera koldioxid och skydda den biologiska mångfalden. Jag kan se att naturliga ekosystem har återhämtat sig och djurlivet frodas på nytt.

Vi har skapat en framtid där vi inte längre fruktar klimatförändringarna som en dystopi, utan istället ser det som en framgångssaga om mänsklighetens förmåga att

göra positiva förändringar. Vi har bevisat att genom beslutsamhet, samarbete och innovation kan vi forma en hållbar framtid för alla.

I denna framtid är jag fylld av hopp och engagemang. Jag fortsätter att vara en aktiv agent för förändring och arbetar för att säkerställa att vi fortsätter att skydda och bevara vår planet. Jag vet att vägen framåt kan vara utmanande, men jag är fast besluten att fortsätta kämpa för en värld där klimatförändringar är en utmaning vi har övervunnit och där hållbarhet är en grundläggande princip i allt vi gör.

Sammanfattning

Klimatförändringar utgör ett verkligt och allvarligt hot mot hela vår civilisation. Utsläppen av växthusgaser fortsätter att öka, vilket riskerar att leda till en genomsnittlig global uppvärmning som överstiger två grader. Detta skulle få allvarliga konsekvenser för ekosystem, havsförsurning, mänsklig säkerhet, matproduktion, vattentillgång, hälsa och ökad risk för naturkatastrofer. Effekterna av klimatförändringarna är redan märkbara och förväntas bli katastrofala om inget görs.

Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar är det främsta internationella forumet för förhandlingar om hur världen ska hantera klimatförändringarna. Parisavtalet är en viktig del av detta arbete och fastställer målet att begränsa den globala temperaturökningen till under två grader Celsius, med strävan efter att begränsa den till 1,5 grader. Målet ska uppnås genom att minska utsläppen av växthusgaser och stödja de länder som drabbas av klimatförändringarnas effekter.

För att säkerställa att världen kan uppnå de beskrivna målen inom hållbarhetsområde 13, Bekämpa klimatförändringar, måste vi övervinna flera hinder och utmaningar.

Starkt politiskt ledarskap och engagemang är nödvändigt för att prioritera klimatåtgärder och samarbeta på global nivå.

Ekonomiska utmaningar, såsom brist på finansiering och stöd, kan utgöra hinder för att genomföra nödvändiga åtgärder och investeringar i förnybar energi och klimatanpassning. Tekniska begränsningar kan försvåra övergången till hållbara

energisystem och anpassning av infrastruktur. Internationellt samarbete är avgörande för att nå överenskommelser, dela teknologi och resurser samt ta itu med de globala utmaningarna.

Motstånd och intressekonflikter från vissa industrier kan förhindra förändringar och övergången till förnybar energi.

Det krävs också ökat medvetande och utbildning för att mobilisera stöd och engagemang från allmänheten.

För att övervinna dessa hinder krävs starkt politiskt ledarskap, ekonomiskt stöd, teknisk innovation, internationellt samarbete och ökad medvetenhet om klimatförändringarnas allvar.

I en framtid där dessa mål har uppnåtts år 2030, har världen genomfört ambitiösa åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser och anpassa sig till klimatförändringar. Kolneutrala ekonomier har etablerats med förnybar energi som den främsta energikällan. Anpassningsåtgärder har stärkt skyddet mot klimatrelaterade risker, och internationellt samarbete har spelat en viktig roll. Medborgarna är medvetna om klimatförändringarnas allvar och har anpassat sina livsstilar för att minska sin klimatpåverkan.

Kopplingar till andra mål

Det finns en tydlig koppling mellan Mål 13 och flera andra hållbarhetsmål. Genom att bekämpa klimatförändringarna och minska utsläppen av växthusgaser kan vi skapa en grund för att uppnå hållbarhet inom andra områden, inklusive energi, städer, hav, biologisk mångfald, konsumtion, och bekämpning av fattigdom och hunger.

Dessa kopplingar illustrerar vikten av att integrera åtgärder för att bekämpa klimatförändringar inom olika sektorer och områden. Genom att arbeta samtidigt mot flera i omställningen kan vi främja en mer hållbar och klimatsmart framtid.

- Mål 1: "Ingen fattigdom" och Mål 2: "Ingen hunger" - Klimatförändringarna påverkar jordbruket och livsmedelsproduktionen, vilket kan leda till ökad fattigdom och hunger. Genom att bekämpa klimatförändringarna kan vi minska sårbarheten för dessa utmaningar.
- Mål 2: Ingen hunger - Undernäring och hunger påverkar hälsan negativt. För att uppnå god hälsa är det viktigt att säkerställa att människor har tillräcklig och näringsrik mat. Genom att utrota hunger kan man förbättra hälsotillståndet och förebygga sjukdomar.
- Mål 7 - Hållbar energi: Mål 13 och Mål 7 är nära kopplade eftersom energisektorn är en betydande källa till växthusgasutsläpp. Genom att främja övergången till förnybar energi och energieffektivitet kan Mål 7 bidra till att minska utsläppen och därmed stödja Mål 13.

Mål 11 -Hållbara städer och samhällen: Städer är ansvariga för en betydande del av koldioxidutsläppen. Genom att främja hållbar stadsplanering, kollektivtrafik, energieffektiva byggnader och andra klimatsmarta lösningar kan Mål 11 bidra till att minska utsläppen och bekämpa klimatförändringarna enligt Mål 13.

- Mål 12 - Hållbar konsumtion och produktion: Minskade utsläpp och bekämpning av klimatförändringar är kopplade till Mål 12 genom att främja hållbara konsumtions- och produktionsmönster. Genom att minska överkonsumtion, främja cirkulär ekonomi och hållbar produktion kan Mål 12 bidra till att minska klimatpåverkan och stödja Mål 13.
- Mål 14 - Hav och marina resurser: Klimatförändringar påverkar haven och marina ekosystem negativt. Minskade utsläpp och åtgärder för att begränsa den globala uppvärmningen kan bidra till att skydda havs- och marina resurser och därmed främja Mål 14.
- Mål 15: "Livet på land" syftar till att skydda, återställa och främja hållbart nyttjande av ekosystem på land samt att bevara biologisk mångfald. Målet handlar om att stoppa förlusten av naturliga livsmiljöer, minska skogsskövling och degradering av mark, samt vidta åtgärder för att skydda hotade arter och främja hållbart skogsbruk.

Berättelse

Mål 1 och Mål 13 i Agenda 2030 har en nära koppling till varandra eftersom de båda handlar om hållbar utveckling och bekämpning av fattigdom, men också om att adressera de globala utmaningarna med klimatförändringar.

- Mål 1: "Inga fattiga" syftar till att utrota extrem fattigdom i alla dess former och dimensioner. Det handlar om att säkerställa att alla människor, särskilt de mest

utsatta och marginaliserade, har tillgång till ekonomiska resurser, tillräckligt med mat, utbildning, hälsovård, och en möjlighet till en värdig och hållbar levnadsstandard.

-

Mål 13: "Bekämpa klimatförändringarna" handlar om att vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa klimatförändringar och dess konsekvenser. Det innebär att minska utsläppen av växthusgaser och främja anpassning till klimatförändringar för att minska sårbarheten för de mest utsatta samhällena.

- Kopplingen mellan mål 1 och mål 13 är tydlig eftersom klimatförändringar kan förvärra fattigdomen och öka ojämlikheterna. De mest sårbara och fattiga människorna, särskilt i utvecklingsländer, är oftast de som drabbas hårdast av klimatförändringarnas effekter, som torka, översvämningar, extrema väderhändelser och matosäkerhet.

- När klimatförändringar förvärrar naturkatastrofer och påverkar jordbruksproduktionen kan det leda till matbrist och livsmedelsprisökningar, vilket i sin tur kan driva fler människor in i fattigdom och osäkerhet. Därför är det viktigt att kombinera insatser för att bekämpa fattigdom och samtidigt minska utsläppen av växthusgaser för att anpassa sig till klimatförändringarna.

- Genom att integrera hållbara lösningar i fattigdomsbekämpningen, som främjar förnybar energi, klimatanpassade jordbruksmetoder och bättre tillgång till klimatinformation, kan vi minska sårbarheten för de mest utsatta samhällena och stödja en mer rättvis och hållbar utveckling.

- Sammanfattningsvis har mål 1 och mål 13 en viktig koppling eftersom de båda handlar om hållbar utveckling och att adressera fattigdomen på ett sätt som tar hänsyn till klimatförändringarnas påverkan. Genom att arbeta tillsammans för att minska utsläppen av växthusgaser och stärka motståndskraften mot klimatrelaterade risker kan vi skapa en mer rättvis och hållbar framtid för alla.

Berättelse

Mål 2 och mål 13 i Agenda 2030 är två olika mål som har en viktig koppling till varandra, eftersom de båda är inbördes beroende av varandra för att uppnå en hållbar och klimatvänlig framtid.

Mål 2: "Utrymme för att uppnå nollnivå för nettoutsläpp och stabilisera klimatförändringar" syftar till att minska de globala utsläppen av växthusgaser för att hålla den globala uppvärmningen väl under två grader Celsius, med strävan att begränsa den till 1,5 grader. Målet fokuserar på att bekämpa klimatförändringarna genom att minska utsläppen och övergå till hållbara och förnybara energikällor.

Mål 13: "Bekämpa klimatförändringarna" handlar om att vidta omedelbara och kraftfulla åtgärder för att bekämpa klimatförändringar och dess påverkan. Det innebär att stödja utvecklingsländerna i att öka sin motståndskraft mot klimatrelaterade risker och integrera klimataspekter i nationell politik och planering.

Kopplingen mellan mål 2 och mål 13 är tydlig eftersom de båda målen är inriktade på att adressera klimatförändringar och dess konsekvenser. För att uppnå mål 2, som innebär att nå nollnivå för nettoutsläpp och stabilisera klimatförändringarna, är det nödvändigt att vidta åtgärder som överensstämmer med mål 13. Det innebär att minska koldioxidutsläppen och främja övergången till förnybar energi samt öka motståndskraften mot klimatrelaterade risker i alla länder.

Å andra sidan, för att effektivt uppnå mål 13 och bekämpa klimatförändringarna, måste det också finnas ambitiösa åtgärder för att minska växthusgasutsläppen och övergå till en hållbar och klimatvänlig ekonomi. Mål 2 ger det övergripande ramverket för att nå dessa utsläppsminskningar och främja hållbarhetsinsatser i alla samhällssektorer.

Således är mål 2 och mål 13 ömsesidigt beroende av varandra för att skapa en hållbar och klimatvänlig framtid. Genom att samverka och arbeta tillsammans kan de bidra till att skydda planeten mot farliga klimatförändringar och säkerställa en bättre framtid för kommande generationer.

Berättelse

Mål 7 och mål 13 i Agenda 2030 är starkt kopplade till varandra eftersom båda målen syftar till att adressera klimatförändringar och främja hållbar utveckling genom att förändra energisystemen på global nivå.

Mål 7: "Hållbar energi för alla" handlar om att säkerställa tillgång till ren, tillförlitlig, hållbar och modern energi för alla. Målet innebär att öka användningen av förnybar energi, förbättra energieffektiviteten och främja en övergång till hållbara energilösningar som minskar påverkan på klimatet och miljön.

Mål 13: "Bekämpa klimatförändringarna" syftar till att vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa klimatförändringar och dess påverkan. Målet är att minska utsläppen av växthusgaser och stärka motståndskraften mot klimatrelaterade risker.

Kopplingen mellan mål 7 och mål 13 är tydlig eftersom energiproduktion och energikonsumtion har en betydande inverkan på klimatförändringarna. Fossilbränsleförbränning, som används för att generera energi inom energisektorn, är en av de främsta källorna till koldioxidutsläpp och andra växthusgaser. Genom att

minska användningen av fossila bränslen och öka användningen av förnybar energi kan vi effektivt minska utsläppen och bromsa klimatförändringarna.

När vi strävar efter att uppnå mål 7 genom att främja förnybar energi som sol-, vind- och vattenkraft, bidrar vi även till att minska klimatförändringarnas påverkan på planeten. Genom att ersätta fossila bränslen med rena och hållbara energialternativ minskar vi utsläppen av växthusgaser och bidrar till att uppfylla mål 13.

Dessutom kan framsteg mot mål 7 och ökad användning av förnybar energi ge positiva effekter i form av minskad luftförorening och förbättrad folkhälsa, vilket i sin tur stärker samhällets motståndskraft mot klimatförändringarnas effekter.

För att skapa en hållbar framtid är det därför avgörande att arbeta för att uppnå både mål 7 och mål 13 parallellt. Genom att övergå till hållbara energisystem och minska utsläppen av växthusgaser kan vi bidra till att bekämpa klimatförändringarna och säkerställa en bättre och hållbar framtid för alla.

Mål 11 och mål 13 i Agenda 2030 är kopplade till varandra eftersom de båda är inriktade på hållbar utveckling och bekämpning av klimatförändringar genom att främja resiliens och hållbarhet i städer och mänskliga bosättningar.

Berättelse

Mål 11: "Hållbara städer och samhällen" syftar till att göra städer inkluderande, säkra, motståndskraftiga och hållbara. Målet handlar om att förbättra människors livskvalitet i städer genom att tillhandahålla bättre bostäder, transport, infrastruktur, miljö och tillgång till grönområden.

Mål 13: "Bekämpa klimatförändringarna" handlar om att vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa klimatförändringar och dess påverkan. Målet är att minska utsläppen av växthusgaser och stärka motståndskraften mot klimatrelaterade risker.

Kopplingen mellan mål 11 och mål 13 är tydlig eftersom städer spelar en avgörande roll i klimatförändringarna. Staden är centrum för ekonomisk aktivitet, energianvändning och utsläpp av växthusgaser. De står för en betydande andel av de globala utsläppen och är också sårbara för klimatförändringarnas effekter, som översvämningar, hetta, torka och stormar.

För att bekämpa klimatförändringarna och minska utsläppen är det nödvändigt att göra städerna mer hållbara och klimativänliga. Detta innebär att främja användningen av förnybar energi i städer, förbättra energieffektiviteten i byggnader och transport, minska avfall och öka återvinningen samt integrera grönområden och gröna

lösningar för att absorbera koldioxid och minska växthuseffekten.

Samtidigt måste städerna anpassa sig till klimatförändringarnas påverkan för att vara motståndskraftiga och minska sårbarheten för sina invånare. Detta kan inkludera att skapa skydd mot översvämningar, förbättra vattenhanteringssystem, planera för extrema väderhändelser och förbättra hälsan och säkerheten för stadens invånare.

Genom att arbeta för att uppnå mål 11 och göra städer mer hållbara och motståndskraftiga kan vi samtidigt bidra till att uppfylla mål 13 och bekämpa klimatförändringarna. Genom att skapa hållbara städer kan vi minska den urbana klimatpåverkan och samtidigt stärka samhällets motståndskraft mot klimatförändringarnas påverkan. Detta bidrar till en mer hållbar och klimativänlig framtid för både stadens invånare och planeten som helhet.

Berättelse

Mål 12 och mål 13 i Agenda 2030 har en nära koppling till varandra eftersom de båda är inriktade på hållbar utveckling och bekämpning av klimatförändringar genom att främja ansvarsfull konsumtion och produktion.

Mål 12: "Hållbar konsumtion och produktion" syftar till att säkerställa att mänsklig konsumtion och produktion blir mer hållbara och resurssnåla. Målet handlar om att minska avfall och de negativa miljöeffekterna från produktion och konsumtion, främja resurseffektivitet, förbättra avfallshantering och uppmuntra till hållbara produktionsmetoder.

Mål 13: "Bekämpa klimatförändringarna" handlar om att vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa klimatförändringar och dess påverkan. Målet är att minska utsläppen av växthusgaser och stärka motståndskraften mot klimatrelaterade risker.

Kopplingen mellan mål 12 och mål 13 är tydlig eftersom vårt sätt att producera och konsumera varor och tjänster har en direkt inverkan på klimatförändringarna. En ohållbar och överdriven konsumtion leder till ökade utsläpp av växthusgaser och förbrukning av naturresurser, vilket bidrar till klimatförändringar och påverkar miljön negativt.

För att bekämpa klimatförändringarna och minska utsläppen är det nödvändigt att övergå till mer hållbara produktionsmetoder och konsumtionsmönster. Detta inkluderar att minska användningen av fossila bränslen, främja användningen av förnybar energi, förbättra energieffektiviteten i produktionen och minska utsläppen av växthusgaser från industrin.

En hållbar konsumtion och produktion innebär också att minska mängden avfall och öka återvinningen. Genom att minska avfallsmängden minskar vi utsläppen av växthusgaser som genereras från deponering och nedbrytning av avfall. Återvinning och återanvändning minskar också behovet av nyproduktion och bidrar till en mer cirkulär ekonomi som minskar belastningen på miljön och klimatet.

Genom att arbeta för att uppnå mål 12 och främja hållbar konsumtion och produktion kan vi samtidigt bidra till att uppfylla mål 13 och bekämpa klimatförändringarna. Genom att förändra vårt sätt att producera och konsumera kan vi minska vår klimatpåverkan och bidra till en mer hållbar och klimativänlig framtid för både människor och planeten som helhet.

Berättelse

Mål 14 och mål 13 i Agenda 2030 är kopplade till varandra eftersom de båda handlar om hållbar utveckling och bekämpning av klimatförändringar genom att adressera utmaningarna med havsförsurning och dess påverkan på klimatet.

-

Mål 14: "Skydda havet och marina resurser för hållbar utveckling" syftar till att bevara och hållbart använda haven och dess resurser. Målet handlar om att skydda havs- och kusters ekosystem, främja hållbart fiske, minska havsförsurning och bekämpa föroreningar för att säkerställa en hälsosam och produktiv havsmiljö.

Mål 13: "Bekämpa klimatförändringarna" handlar om att vidta omedelbara åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser och stärka motståndskraften mot klimatrelaterade risker, inklusive havsförsurning.

Kopplingen mellan mål 14 och mål 13 är tydlig eftersom haven spelar en avgörande roll i klimatförändringarna och dess påverkan. Havens roll som en viktig kolsänka är kritisk för att balansera koldioxidhalten i atmosfären. Haven absorberar en betydande del av de koldioxidutsläpp som genereras av mänskliga aktiviteter, vilket bidrar till att mildra klimatförändringarnas effekter.

Samtidigt leder havsförsurning till att haven blir mer sura på grund av upptag av koldioxid, vilket har skadliga konsekvenser för marina ekosystem och organismer, inklusive koraller, skalade organismer och fiskar. Denna påverkan på havsmiljön påverkar ekosystemens sårbarhet och produktivitet och har en negativ inverkan på det marina livet och dess förmåga att fungera som en kolsänka.

För att bekämpa klimatförändringarna och minska utsläppen av växthusgaser är det därför nödvändigt att arbeta för att minska havsförsurningen och skydda havets

hälsa. Detta innebär att minska utsläppen av koldioxid genom att övergå till förnybar energi och hållbara produktionsmetoder, samt att vidta åtgärder för att skydda havs- och kusters ekosystem.

Genom att uppnå mål 14 och skydda havet och marina resurser för hållbar utveckling kan vi samtidigt bidra till att uppfylla mål 13 och bekämpa klimatförändringarna. Genom att främja hållbara havsförvaltningsmetoder och minska utsläppen av växthusgaser kan vi skydda haven och dess roll som en viktig kolsänka och bidra till en mer hållbar och klimatvänlig framtid för både människor och planeten som helhet.

Mål 15 - Ekosystem och biologisk mångfald: Klimatförändringar har en direkt inverkan på ekosystem och biologisk mångfald. Genom att bekämpa klimatförändringar kan man skydda och bevara världens ekosystem och därmed främja Mål 15.

Berättelse

Mål 15 och mål 13 i Agenda 2030 är kopplade till varandra eftersom de båda handlar om hållbar utveckling och bekämpning av klimatförändringar genom att adressera utmaningarna med bevarande och hållbart nyttjande av ekosystem och biologisk mångfald.

Mål 13: "Bekämpa klimatförändringarna" handlar om att vidta omedelbara åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser och stärka motståndskraften mot klimatrelaterade risker, som påverkar ekosystemen och biologisk mångfald.

Kopplingen mellan mål 15 och mål 13 är tydlig eftersom ekosystemen på land spelar en avgörande roll i att motverka klimatförändringar. Friska och intakta ekosystem fungerar som kolsänkor genom att absorbera koldioxid från atmosfären och lagra den i mark och biomassa. Skogar är särskilt viktiga som kolsänkor, eftersom de binder stora mängder koldioxid.

Samtidigt är ekosystemen och den biologiska mångfalden känsliga för klimatförändringarnas påverkan. Stigande temperaturer, torka, ökad frekvens av bränder och andra extrema väderhändelser kan påverka ekosystemens hälsa och produktivitet. Förändringar i ekosystemen kan också påverka biologisk mångfald och hota olika arter, inklusive de som spelar en viktig roll för ekosystemtjänster och klimatanpassning.

För att bekämpa klimatförändringarna och minska utsläppen av växthusgaser är det därför nödvändigt att arbeta för att skydda ekosystemen och den biologiska mångfalden. Genom att stoppa skogsskövling, främja hållbart skogsbruk, skydda

hotade arter och bevara naturliga livsmiljöer bidrar vi till att stärka ekosystemens förmåga att fungera som kolsänkor och motverka klimatförändringar.

Genom att uppnå mål 15 och skydda livet på land kan vi samtidigt bidra till att uppfylla mål 13 och bekämpa klimatförändringarna. Genom att främja hållbart nyttjande av ekosystem och bevara biologisk mångfald kan vi säkerställa en mer hållbar och klimativänlig framtid för både människor och planeten som helhet.

Slutsats

Låt oss utforska berättelsen om en plats vid namn Grönhjärta, där invånarna gick samman för att bekämpa den pågående klimatkrisen och uppnå mål 13 i Agenda 2030 - åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna. Genom deras resa får vi insikt i vad som krävs för att skapa en hållbar och klimativänlig framtid.

I Grönhjärta befann sig invånarna i en situation där klimatförändringarna hade börjat påverka deras ekosystem och livskvalitet. De förstod att det var dags att agera och att varje individ, gemenskap och nation måste ta ansvar för att minska utsläppen och anpassa sig till de förändrade förhållandena.

En av de viktigaste insikterna i deras resa var behovet av att minska användningen av fossila bränslen och övergå till förnybar energi. Invånarna i Grönhjärta satsade på solenergi, vindkraft och andra förnybara energikällor för att driva sina samhällen och minska koldioxidutsläppen. Genom att investera i grön teknik och främja energieffektivitet bidrog de till att minska sin klimatpåverkan och skapa en renare framtid.

Grönhjärta insåg också vikten av att skydda sina naturliga ekosystem för att bekämpa klimatförändringarna. De bevarade sina skogar, våtmarker och andra naturliga områden som kolsänkor för att absorbera och lagra koldioxid. Genom att återställa och skydda sina naturliga resurser skapade de inte bara en bättre miljö för sig själva utan också en buffert mot de negativa effekterna av klimatförändringarna.

Anpassning var en annan nyckelfaktor i Grönhjärtas resa. De förstod att vissa förändringar redan var oundvikliga och att de behövde vara beredda på att hantera konsekvenserna. Invånarna i Grönhjärta investerade i klimatanpassade jordbruksmetoder och infrastrukturlösningar för att kunna hantera översvämningar

och extrema väderhändelser. Genom att anpassa sig till de förändrade förhållandena kunde de minimera de negativa effekterna och stärka sin motståndskraft.

Men det som verkligen gjorde Grönhjärta framgångsrik var engagemanget och medvetenheten hos deras invånare. De förstod att kampen mot klimatförändringarna var något som krävde deltagande från alla. Genom att organisera kampanjer, utbilda och medvetandegöra sina invånare kunde de skapa en kultur av hållbarhet och klimatansvar. Alla blev ambassadörer för förändring och arbetade tillsammans för att minska utsläppen och skydda planeten.

Grönhjärta visade oss att för att uppnå mål 13 i Agenda 2030 krävs det en övergripande ansträngning för att minska utsläppen, anpassa sig till förändrade förhållanden och skapa medvetenhet och engagemang hos invånarna. Genom att övergå till förnybar energi, skydda naturliga ekosystem, anpassa sig till förändringar och skapa en kultur av hållbarhet kan vi bekämpa klimatförändringarna och bygga en mer motståndskraftig och hållbar framtid. Grönhjärtas berättelse visar att om vi arbetar tillsammans kan vi göra verklig skillnad och säkerställa att kommande generationer kan njuta av en sund och trygg planet.

Kapitel 14

Mål 14 Hav och marina resurser

Världens hav – deras temperatur, kemi, strömmar och liv – driver globala system som gör jorden beboelig för mänskligheten. Haven täcker 70 procent av vår planet och över tre miljarder människor är beroende av den marina och kustnära biologiska mångfalden för sin försörjning. Hur vi hanterar våra hav är avgörande för mänskligheten som helhet och för att balansera effekterna av klimatförändringarna.

Överfiske, förorening, gifter och föroreningar är några av de problem som drabbar våra hav idag. Visste du till exempel att åtta miljoner ton plast hamnar i haven varje år? Fortsätter det i denna takt kommer haven att bestå av mer plast än fisk år 2050. Vi måste skydda våra hav och säkerställa hållbar användning av havsbaserade resurser och ekosystem. Vi har alltid behövt haven. Nu behöver haven oss.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Ett långsiktigt bevarande och nyttjande av haven och de marina resurserna är en utmaning för Sverige. De långsiktiga utmaningarna är kopplade dels till havsbottendöd, miljögifter och plaster, dels till exploatering av kustnära vatten, fiske och fiskemetoder.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Det är en långsam process att vända skeendet med havsbottendöd, även om tillförseln av näringsämnen bromsas.

Klimatförändringar förvärrar många problem i havet då det medför ökad avrinning, havsförsurning och uppvärmningen av haven.

Stor mängd marint skräp och plaster.

Exploatering av kustnära grunda vatten.

Överfiske och destruktiva fiskemetoder.

Havsfrågans gränsöverskridande natur förutsätter samarbete på global, nationell och lokal nivå.

MÅL i sikte

- Stoppa eller minska alla typer av föroreningar i haven. Särskilt de som kommer från verksamheter på land, men också skräp från båttrafik och utsläpp av näringsämnen från jordbruket och annat.
- Se till att haven blir mindre sura, och lös problemet som försurningen har skapat. För att göra det behövs bland annat vetenskapligt samarbete.
- Inför regler för att stoppa att man tar för mycket fisk, att man fiskar på olagliga sätt

och använder skadliga metoder för att fiska. Ta fram planer för hur man ska få mer fisk och bevara fisken, med vetenskapliga metoder.

- Skydda minst 10% av kust-och havsområdena. Det ska göras enligt ländernas och internationella lagar, och med stöd av forskning.

- Ta bort subventioner, alltså ekonomiskt stöd, som gör att fiskare tar för mycket fisk.

- Ta också bort subventioner som hjälper människor att fiska på olagliga sätt, och se till att inte införa nya sådana stöd.

- Öka den ekonomiska nyttan att använda havens resurser på ett hållbart sätt för små önationer under utveckling och de minst utvecklade länderna. Det ska bland annat göras genom hållbart fiske, att använda vattnet på hållbara sätt och genom turism.

- Öka den vetenskapliga kunskapen och utveckla forskning och havsteknik som kan skapa friskare hav. Öka också den marina biologiska mångfalden, som behövs för utvecklingsländernas utveckling.

- Se till att även små företag inom fiske får vara med att använda havets resurser och dess marknad.

- Genomföra de internationella lagarna som står i FN:s havsrättskonvention (UNCLOS). Lagarna ska bevara haven, och stärka ett hållbart sätt att använda så att haven ska kunna bli friska och ge oss fisk och andra resurser.

- Havets och kustens ekosystem måste återställas, så att de blir som de var innan människan förstörde dem. Ekosystemen ska inte heller förstöras mer. Det behövs för att haven ska kunna bli friska och ge oss fisk och andra resurser.

Samhället 2030 berättelser när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har lyckats uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 14, Hav och marina resurser. Mänskligheten har tagit avgörande steg för att skydda och bevara våra hav och marina ekosystem, vilket har resulterat i en hållbar och blomstrande havsmiljö.

Genom att aktivt bekämpa överfiske och skydda hotade arter har fiskbestånden återhämtat sig. Hållbart fiske har införts över hela världen, med strikta regler och övervakningssystem för att säkerställa att fiskeresurserna används på ett ansvarsfullt sätt. Fiskeriindustrin har omvandlats till en modell för hållbarhet och har blivit en viktig drivkraft för ekonomisk utveckling och lokal sysselsättning.

Plastföroreningarna har minskat dramatiskt. Genom att införa effektiva återvinnings- och avfallshanteringssystem har mängden plastavfall som hamnar i haven minskat avsevärt.

Forskning och innovation har lett till framsteg inom biologisk nedbrytning av plast och utveckling av miljövänliga alternativ till engångsprodukter.

Skyddet av kust- och marina livsmiljöer har intensifierats. Kustområden och korallrev har återställts och skyddats för att bevara den biologiska mångfalden och ekosystemens funktion. Genom att skapa marina reservat och skyddade områden har hotade arter och deras livsmiljöer fått en möjlighet att återhämta sig och trivas.

Hållbar turism har blivit normen i kustområden och på öar runt om i världen.

Turistnäringen har anpassat sig till hållbara praxis och resenärer väljer aktivt att stödja resor som främjar bevarande av havsmiljön. Respekten för havet och dess sårbarhet har genomsyrat turismsektorn, och besökare uppmuntras att utforska och njuta av havet på ett sätt som är hållbart och ansvarsfullt.

Forskning och innovation spelar en avgörande roll för att skydda och bevara havet. Vetenskapliga upptäckter och teknologiska framsteg har möjliggjort för oss att bättre förstå havens ekosystem och deras koppling till klimatet. Samarbete mellan forskare, myndigheter och civilsamhället har främjat kunskapsutbyte och implementering av åtgärder för att bevara och återställa havsmiljön.

I denna framtid präglas våra hav av renhet, biologisk mångfald och balans. De spelar en central roll för planetens hälsa och bidrar till att reglera klimatet, förse oss med mat och erbjuda en riklig källa till naturupplevelser och resurser. Genom att uppnå målen inom hållbarhetsområde 14 har världen säkerställt att våra hav och marina resurser kan fortsätta att stödja livet på jorden i generationer framöver.

Hinder för att uppnå målen

För att världen ska se ut som beskrivits år 2030 inom hållbarhetsområde 14, Hav och marina resurser, finns det några hotande hinder som måste övervinnas:

- Bristande globalt samarbete: För att skydda och bevara havet krävs samarbete och överenskommelser på global nivå. Om det saknas politisk vilja eller internationellt samarbete kan det vara svårt att implementera gemensamma åtgärder och regler för att bekämpa överfiske, plastförorening och skydda marina livsmiljöer.
- Illegal fiske och bristande övervakning: Trots ansträngningar att införa hållbart fiske kan illegal fiskeverksamhet fortsätta att vara ett problem. Om det inte finns tillräckliga övervaknings- och sanktionssystem för att förhindra olagligt fiske kan det underminera bevarandemålen och hota återhämtningen av fiskbestånd.
- Brist på teknologiska lösningar: Utvecklingen av teknologier för att bekämpa plastförorening och övervaka havsmiljön kan vara en utmaning. Om det inte finns tillräcklig forskning och innovation för att ta fram effektiva lösningar för plastnedbrytning och övervakning av havets hälsa kan föroreningar och negativa miljöeffekter fortsätta.
- Ekonomiska intressen och bristande incitament: Vissa ekonomiska intressen kan motarbeta övergången till hållbart fiske och turism på grund av ekonomiska förluster eller intressekonflikter. Om det inte finns tillräckliga ekonomiska incitament eller politiska åtgärder för att främja hållbar praxis kan det vara svårt att uppnå målen inom hållbarhetsområde 14.
- Klimatförändringar och surare hav: Klimatförändringar kan ha negativa effekter på havsmiljön, inklusive havsförsurning och temperaturökningar. Dessa förändringar kan påverka marina ekosystem och hota den biologiska mångfalden. Att hantera och anpassa sig till dessa klimatrelaterade utmaningar är avgörande för att skydda våra hav.
- Bristande medvetenhet och engagemang: För att uppnå hållbara hav och marina resurser krävs medvetenhet och engagemang från allmänheten, turister, beslutsfattare och näringsliv. Om det råder bristande medvetenhet om havets betydelse eller brist på engagemang för att genomföra hållbara val och beteenden kan det vara svårt att uppnå målen inom hållbarhetsområde 14.

För att övervinna dessa hinder är det viktigt med starkt politiskt engagemang, internationellt samarbete, teknologisk innovation, ekonomiska incitament och utbildning för att öka medvetenheten om havsmiljön

Sammanfattning

Sammanfattningsvis, för att uppnå hållbarhetsmålen inom område 14, Hav och marina resurser, måste flera hinder övervinnas.

Ett bristande globalt samarbete kan försvåra implementeringen av gemensamma åtgärder för att bekämpa överfiske, plastförorening och skydda marina livsmiljöer. Illegal fiskeverksamhet och bristande övervakning utgör hot mot bevarandemålen och återhämtningen av fiskbestånden.

Utvecklingen av teknologiska lösningar för att bekämpa plastförorening och övervaka havets hälsa kan vara en utmaning.

Ekonomiska intressen och bristande incitament kan motverka övergången till hållbart fiske och turism. Klimatförändringar och surare hav påverkar marina ekosystem och den biologiska mångfalden.

Bristande medvetenhet och engagemang försvårar genomförandet av hållbara åtgärder.

För att övervinna dessa hinder är starkt politiskt engagemang, internationellt samarbete, teknologisk innovation, ekonomiska incitament och utbildning nödvändiga för att öka medvetenheten om havsmiljön och främja hållbara val och beteenden.

Kopplingar till andra mål

Det finns flera andra mål inom Agenda 2030 som är beroende av eller har kopplingar till mål 14. Här är några exempel::

- Mål 2 - Ingen hunger: Havet spelar en viktig roll för världens livsmedelsförsörjning genom fiske och akvakultur. Genom att bevara och hållbart förvalta havsresurserna kan Mål 14 bidra till att säkerställa livsmedelstrygghet och bekämpa hunger enligt Mål 2.
- Mål 6 - Rent vatten och sanitet: Rent vatten och sanitet är grundläggande för att upprätthålla hälsosamma och livskraftiga havsmiljöer. Mål 6, som syftar till att säkerställa tillgång till rent vatten och sanitet för alla, bidrar indirekt till att skydda

havsresurser och det marina ekosystemet.

- Mål 11 - Hållbara städer och samhällen: Även om Mål 14 är specifikt inriktat på havsmiljön, kan hållbar stadsplanering och förvaltning av kustsamhällen spela en viktig roll för att skydda havsresurser och ekosystem. Genom att minska föroreningar och överutnyttjande av resurser kan Mål 11 bidra till att främja en hållbar användning av havet.
- Mål 13 - Bekämpa klimatförändringarna: Klimatförändringar påverkar direkt haven och de marina ekosystemen. Ökande havstemperaturer, havsförsurning och stigande havsnivåer hotar den biologiska mångfalden och det marina livet. Genom att bekämpa klimatförändringar och minska utsläppen kan vi skydda havsmiljön enligt Mål 14.
- Mål 15 - Ekosystem och biologisk mångfald: Havsmiljön är en viktig del av jordens ekosystem och är hem för en stor biologisk mångfald. Genom att bevara och skydda havsmiljön kan Mål 14 bidra till att upprätthålla den biologiska mångfalden enligt Mål 15.

Dessa kopplingar visar hur olika mål i omställningen är ömsesidigt beroende av varandra. Genom att arbeta tillsammans för att uppnå flera mål samtidigt kan vi gynna en hållbar användning och bevarande av havsmiljön och dess resurser.

Slutsats

Låt oss förflytta oss till en kustnära stad vid namn Havsglädje, där invånarna har ägnat sig åt att uppnå mål 14 i Agenda 2030 - att bevara och hållbart nyttja haven och marina resurser. Genom att utforska deras resa kan vi få insikt i vad som krävs för att skapa en frisk och hållbar havsmiljö.

I Havsglädje var invånarna djupt förankrade i sin kärlek till havet och insåg att de behövde skydda det från de påfrestningar som det utsattes för. De förstod att för att bevara havet och dess marina resurser var det nödvändigt att agera på flera nivåer och involvera alla intressenter.

En av de viktigaste insikterna i deras resa var behovet av att minska överfiske och främja hållbar fiskepraxis. Invånarna i Havsglädje samarbetade med fiskare och fiskerimyndigheter för att införa kvotsystem och återhämtningsplaner för hotade fiskbestånd. Genom att främja ansvarsfulla fiskemetoder och stödja lokal fiskeindustri bidrog de till att säkerställa långsiktig hållbarhet och livskraftiga marina ekosystem.

Havsglädje insåg också vikten av att minska föroreningarna och bekämpa plastföroreningen i haven. De införde strikta avfallshanteringssystem och uppmuntrade invånarna att minska användningen av engångsprodukter och plastförpackningar. Genom att organisera strandstädningar och informera om de negativa konsekvenserna av plast i haven skapade de medvetenhet och bidrog till att minska den marina föroreningen.

Skyddet av havets ekosystem var en annan central aspekt i Havsglädjes resa. Invånarna arbetade för att skapa marina skyddade områden och bevara känsliga ekosystem som korallrev och sjögräsängar. Genom att främja hållbar turism och undervisning om havets värde och sårbarhet bidrog de till att öka medvetenheten om vikten av att skydda och bevara den marina biologiska mångfalden.

En annan nyckelfaktor var att främja forskning och innovation för att förstå och hantera de utmaningar som havet står inför. Invånarna i Havsglädje samarbetade med forskningsinstitutioner och teknikföretag för att utveckla nya metoder och tekniker för övervakning, havsförvaltning och marint återställningsarbete. Genom att främja kunskapsutbyte och investera i marin forskning kunde de fatta välgrundade beslut och utforma effektiva åtgärder för havets välbefinnande.

Havsglädje visade oss att för att uppnå mål 14 i Agenda 2030 krävs det ett helhjärtat engagemang för att skydda och hållbart nyttja haven och marina resurser. Genom att främja hållbar fiskepraxis, minska föroreningar, skydda känsliga ekosystem och främja forskning och innovation kan vi skapa en framtid där haven fortsätter att vara livsnerven för planeten. Havsglädjes berättelse visar att om vi sätter vårt fokus på hållbarhet och samarbetar över gränserna kan vi bevara och skydda havet för kommande generationer att njuta av och dra nytta av dess rikedomar.

System eller struktur som kan stärka eller försvåra omställningen.

Personlig frihet - berättelse

Det var en gång en värld där människor hade en stark tro på den personliga friheten. De trodde på rätten att fatta egna val och att leva sina liv enligt sina egna önskemål och värderingar. I denna värld hade de också satt upp ambitiösa mål för att uppnå hållbar utveckling genom Agenda 2030-hållbarhetsmålen. Men hur skulle den personliga friheten påverka genomförandet av dessa mål?

Den personliga friheten var grundläggande för att skapa medvetenhet och engagemang för hållbarhetsmålen. Människor hade rätt att uttrycka sina åsikter, engagera sig i samhällsfrågor och påverka beslutsfattare att prioritera hållbarhet. Genom att ha möjlighet att delta i debatter, organisera sig i olika rörelser och utöva sin rösträtt kunde människor påverka politiska beslut och säkerställa att hållbarhet integrerades i samhällsagendan.

Den personliga friheten var också kopplad till utbildning och kunskapsspridning. Genom att garantera tillgång till kvalitativ utbildning och informationsflöde kunde människor förstå vikten av hållbar utveckling och agera därefter. De kunde lära sig om olika hållbara metoder och innovationer som kan bidra till att uppnå de satta målen. Genom att främja utbildning och kunskapsdelning blev människor bättre rustade att fatta välgrundade beslut i sina egna liv och bidra till hållbarhetsmålen på individuell nivå.

Den personliga friheten innebar också att människor hade möjlighet att agera som förändringsagenter i sina egna liv och samhällen. De kunde göra medvetna val och förändra sina konsumtionsvanor för att vara mer miljövänliga. Genom att välja hållbara produkter och tjänster, minska sin energiförbrukning och bidra till återvinning kan människor leva i enlighet med hållbarhetsmålen. Dessutom hade de friheten att starta egna företag eller samarbeta med andra för att skapa innovativa lösningar för hållbar utveckling. Entreprenörskap och företagande kunde drivas av den personliga friheten att följa sin passion och samtidigt bidra till samhällsnyttiga mål.

Men den personliga friheten hade också en inneboende ansvarighet. Människor var medvetna om att deras val och handlingar hade konsekvenser, både för sig själva och för planeten. Det var viktigt att balansera den personliga friheten med omsorg och respekt för andra människor och ekosystem. Att vara medveten om och följa etiska och moraliska principer var avgörande för att säkerställa att den personliga friheten inte utnyttjades till nackdel för andra eller planeten.

Så, i denna värld blev den personliga friheten en kraftfull drivkraft för att uppnå hållbarhetsmålen enligt Agenda 2030. Genom att främja medvetenhet, utbildning, medborgaraktivism och individuella val kunde människor påverka samhället och bidra till en mer hållbar framtid. Den personliga friheten var inte bara en rättighet utan också en skyldighet att handla ansvarsfullt för att skapa en hållbar och rättvis värld.

Mål 15 Ekosystem och biologisk mångfald

Biologiska mångfald och fungerande ekosystem, eller livsmiljöer för djur och växter, är grunden för allt liv på jorden. Alla vi som lever på jorden är en del av jordens ekosystem, och är lika viktiga för att allt levande ska finnas kvar. Biologisk mångfald innebär att det finns många olika arter av växter och djur och att alla behövs för att ha hållbara ekosystem. Djur och växter gör oss tjänster, ekosystemtjänster, som vi är beroende av. De renar till exempel vattnet och luften.

Många arter har dött ut på grund av att människan påverkar naturen så mycket. De senaste 44 åren har till exempel de vilda ryggradsdjuren minskat med 60%. Några orsaker till det är att mark har förstörts, och skog har huggits ner för snabbt. Öknar där nästan ingenting kan växa eller leva har också blivit större. Om vi ska kunna fortsätta få mat, vatten, energi och material från naturen måste vi vara rädda om den, och arbeta för att skydda den biologiska mångfalden.

Skydda, återställa och främja ett hållbart nyttjande av landbaserade ekosystem, hållbart bruka skogar, bekämpa ökenspridning, hejda och vrida tillbaka markförstörelsen samt hejda förlusten av biologisk mångfald

Att tillgodose mänsklighetens behov av livsmedel, energi, vatten, mineraler och råmaterial utan att skada den biologiska mångfalden och säkerställa hållbart nyttjande ekosystemtjänster är en avgörande utmaning för vår överlevnad.

Ekosystem på land såsom skogar, våtmarker, torrmarker och berg utgör livsmiljöer för miljontals arter samtidigt som de renar luft och vatten. Markförstörelse och avskogning leder till ökade halter av växthusgaser och hotar såväl klimatet som djurarters överlevnad. Visste du exempelvis att populationerna av vilda ryggradsdjur har minskat med 60 procent på 44 år? Vi är alla en del av jordens ekosystem och spelar alla en viktig roll för att bevara livsmiljöer som säkerställer överlevnad av växt- och djurarter på land.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Ett långsiktigt bevarande och nyttjande av ekosystemen med dess biologiska mångfald är en utmaning för Sverige. Skyddade områden med värdefull natur ökar. Utmaningarna framöver inkluderar bland annat ett behov av ökad miljöhänsyn i metoder för nyttjandet samt behov av att utveckla nuvarande områdesskydd.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Att samtidigt som bioekonomin stärks, utveckla ett hållbart skogsbruk där miljömålen nås.

Många arter påverkas negativt och förlusten av biologisk mångfald minskar inte i tillräckligt hög takt, samtidigt som förekomsten av främmande arter fortsätter att öka.

Vissa naturtyper i odlingslandskapet minskar trots satsningar.

Behov av återställande av våtmarker.

MÅL i sikte

- Ekosystemen och ekosystemtjänsterna på land och i sötvatten (till exempel sjöar) ska återställas så att de blir som de var innan människan förstörde dem. De ska sedan användas på ett hållbart sätt. Det gäller särskilt i skogar, våtmarker, berg och i torra områden.
- Skogsareal som andel av total markareal.
- Se till att alla typer av skogar används på ett hållbart sätt, stoppa minskningen av skog och återställ de skogar som minskat mycket. Se till att skogen ökar i hela världen.

- Se till att stoppa spridningen av öknar. Återställ mark och jord som förstörts, till exempel av spridningen av öken, torka och översvämningar. Se till att inte förstöra mer mark än vad som kan återställas i världen.
- Se till att bevara bergens ekosystem och deras biologiska mångfald. På så sätt kan vi få sådant som vi behöver från bergen för en hållbar utveckling.
- Se till att snabbt sluta förstöra växters och djurs naturliga livsmiljöer. Se till att den biologiska mångfalden inte fortsätter att minska. Skydda hotade arter och se till att inte fler arter dör ut.
- Stödja en rättvis fördelning av genetiska resurser från växter och djur. De ska kunna användas av de som behöver dem, på rätt sätt.
- Se till att stoppa tjuvjakt på skyddade arter av djur och växter. Stoppa också handel med dem genom att stoppa både försäljningen och köpet av olagliga produkter från vilda djur och växter.
- Se till att det inte kommer främmande, så kallade invasiva, arter till platser där de förstör ekosystemen. Invasiva arter har ingen naturlig plats i de nya ekosystemen och växer därför okontrollerat. Minska den påverkan invasiva arter gör på ekosystemen, och kontrollera eller utrota de arter som gör mest skada.
- Värdet av ekosystemen och den biologiska mångfalden ska ingå när man planerar och utvecklar saker i samhället och ekonomin. Det ska också finnas med när länder och kommuner planerar och tar fram strategier mot fattigdom.
- Organisera och öka de ekonomiska resurserna som finns, för att bevara och använda ekosystem och biologisk mångfald.
- Samordna så att det finns pengar till att bruka skogen på ett hållbart sätt. Ge utvecklingsländerna extra hjälp så att de har anledning att utveckla hållbara sätt att bruka skogen, och för att bevara skog och plantera ny.
- Öka stödet i alla länder för att kämpa mot tjuvjakt på skyddade djurarter, och handel med dem. Ett sätt är att öka möjligheterna till att kunna försörja sig på något annat, hållbart sätt.

Samhället 2030 när målen är

uppfyllda

Genom att återställa skogar, våtmarker och andra naturliga livsmiljöer har vi återhämtat oss från förlusten av biologisk mångfald och ekosystemtjänster. Skogsavverkning har minskat avsevärt och skogar har fått möjlighet att växa och frodas igen. Genom att återplantera träd och bevara naturliga livsmiljöer har vi återställt ekosystemens balans och främjat biologisk mångfald.

Djurens och växternas artrikedom har skyddats och främjats. Hotade arter har fått en chans att återhämta sig genom att deras livsmiljöer har skyddats och deras habitat har återställts. Strikt reglering av illegal handel med hotade djur och växter har minskat efterfrågan och bevarat de unika arter som vår planet har att erbjuda.

Hållbara jordbruksmetoder har införts över hela världen för att skydda den biologiska mångfalden och bevara jordens fruktbarhet. Genom att främja ekologiskt jordbruk, använda naturliga metoder för skadedjursbekämpning och bevara genetiskt mångfaldiga grödor har vi säkerställt en hållbar livsmedelsproduktion samtidigt som vi skyddar naturen.

Samhällen har blivit medvetna om vikten av biologisk mångfald och har aktivt bidragit till dess bevarande. Utbildning och medvetenhet har spridits och människor har blivit medvetna om det direkta sambandet mellan biologisk mångfald och deras eget välbefinnande. Genom att anamma hållbart levnadssätt och respektera naturen har människor blivit en del av lösningen på att bevara vår planets unika livsmångfald.

Forskning och innovation har spelat en avgörande roll i att bevara ekosystem och den biologiska mångfalden. Genom att utveckla avancerade teknologier och metoder har vi fått bättre förståelse för ekosystemens komplexitet och dess betydelse för vår planets överlevnad. Samarbete mellan forskare, myndigheter och civilsamhället har främjat kunskapsutbyte och implementering av åtgärder för att skydda och bevara den biologiska mångfalden.

I denna framtid präglas vår planet av riklig biologisk mångfald och levande ekosystem. Vi lever i harmoni med naturen och erkänner att vår egen välfärd är beroende av den biologiska mångfalden. Genom att uppnå målen inom hållbarhetsområde 15 har vi säkerställt att vårt ekosystem fortsätter att ge oss

livsnödvändiga tjänster och att den biologiska mångfalden frodas för framtida generationer att uppleva och njuta av.

Hinder för att uppnå målen

För att uppnå den beskrivna framtidsvisionen år 2030 och bevara ekosystemet och den biologiska mångfalden finns det flera hinder som måste övervinnas. Här är några av de viktigaste hindren:

- **Otillräckliga åtgärder och politisk vilja:** För att uppnå målen inom hållbarhetsområde 15 krävs ambitiösa åtgärder och stark politisk vilja från regeringar och internationella samfundet. Om det inte finns tillräckligt politiskt engagemang och handling kan det vara svårt att genomföra de nödvändiga åtgärderna för att skydda och återställa ekosystemen och den biologiska mångfalden.
- **Svag eller bristfällig lagstiftning och reglering:** Utan tillräckliga och effektiva lagar och regler kan skyddet av ekosystem och den biologiska mångfalden vara otillräcklig. Det kan finnas luckor i lagstiftningen eller brist på genomförande och övervakning, vilket gör det möjligt för negativa aktiviteter att fortsätta utan konsekvenser.
- **Kortfristigt tänkande och brist på långsiktiga planer:** Många utmaningar inom bevarande av biologisk mångfald är långsiktiga och kräver kontinuerliga och hållbara lösningar. Om beslutsfattare och intressenter bara fokuserar på kortsiktiga vinster och snabba resultat kan det vara svårt att uppnå de nödvändiga förändringarna för att bevara ekosystemen.
- **Ekonomiska intressen och kortsiktiga vinstmöjligheter:** Ekonomiska intressen kan stå i konflikt med bevarandet av ekosystem och biologisk mångfald. Utvinning av naturresurser, intensivt jordbruk och exploatering av miljöresurser kan vara ekonomiskt lockande på kort sikt, vilket kan göra det svårt att upprätthålla hållbarhetsåtgärder och skydda känsliga livsmiljöer.
- **Klimatförändringar:** Klimatförändringar utgör en stor utmaning för att bevara ekosystem och biologisk mångfald. Förändringar i temperatur, nederbörd och havsnivåer kan påverka livsmiljöer och hotade arter. För att upprätthålla en blomstrande planet måste åtgärder vidtas för att minska utsläppen av växthusgaser och anpassa sig till de befintliga förändringarna.

- **Illegal handel med vilda djur och växter:** Trots stränga regler och internationella avtal fortsätter illegal handel med hotade djur och växter att vara ett allvarligt hot mot den biologiska mångfalden. Bekämpning av illegal handel och smugglingsnätverk kräver samarbete på global nivå och förstärkta insatser från myndigheter och organisationer.
- **Brist på medvetenhet och utbildning:** För att uppnå en harmonisk och blomstrande planet är det viktigt att sprida medvetenhet om vikten av ekosystem och biologisk mångfald. Utbildning och medvetenhet på alla nivåer, från samhället till beslutsfattare, är avgörande för att få stöd och engagemang för att genomföra nödvändiga åtgärder och förändra beteenden.
- **Brist på resurser och teknisk kapacitet:** För att genomföra åtgärder för att skydda och återställa ekosystem och biologisk mångfald krävs tillräckliga resurser och teknisk kapacitet. Utvecklingsländer kan möta särskilda utmaningar när det gäller tillgång till finansiering, teknik och expertis för att genomföra hållbarhetsåtgärder.
- **Svagt samarbete och brist på internationell koordination:** Bevarande av biologisk mångfald är en global utmaning som kräver samarbete och samordning över nationsgränserna. Om det finns brist på samarbete mellan länder, organisationer och intressenter kan det vara svårt att utveckla och genomföra effektiva åtgärder för att skydda ekosystem och arter över hela världen.

För att övervinna dessa hinder är det viktigt att arbeta tillsammans på olika nivåer, från individuell medvetenhet och beteendeförändringar till starkare politiskt åtagande, lagstiftning och internationellt samarbete. Endast genom att adressera och övervinna dessa hinder kan vi hoppas på att nå hållbarhetsmålen för bevarande av biologisk mångfald och skapa en mer hållbar framtid för vår planet.

Sammanfattning

Hinder för att nå målen inom hållbarhetsområde 15 inkluderar ekonomiska intressen som prioriterar kortsiktiga vinster över hållbara alternativ, brist på politisk vilja att implementera nödvändiga åtgärder för att bevara biologisk mångfald, svag eller bristfällig lagstiftning och reglering, brist på medvetenhet och utbildning om vikten av biologisk mångfald, kortsiktigt tänkande och brist på långsiktiga planer samt svagt samarbete och brist på internationell koordination.

För att övervinna dessa hinder krävs en kombination av individuella beteendeförändringar, starkt politiskt engagemang, utveckling av effektiv lagstiftning och reglering, omfattande utbildning och medvetenhetsspridning, långsiktiga planer och hållbara lösningar, samt ökat samarbete och internationell samordning. Genom att ta itu med dessa hinder kan vi hoppas på att nå målen för bevarande av biologisk mångfald och skapa en mer hållbar framtid för vår planet.

Kopplingar till andra mål

Om vi uppfyller Mål 15: Ekosystem och biologisk mångfald i Agenda 2030 kommer det att ha en betydande påverkan på flera andra mål inom Agendan.

Här är några kopplingar och beroenden som Mål 15 har till andra mål i omställningen:

- Mål 1 - Ingen fattigdom: Hållbar förvaltning av ekosystemen på land kan skapa ekonomiska möjligheter för lokalbefolkningen och bidra till att minska fattigdomen. Genom att bevara ekosystemens resurser och främja hållbart nyttjande kan Mål 1 främjas.
- Mål 2 - Ingen hunger: Ekosystemen på land är viktiga för livsmedelsproduktion och jordbruk. Hållbar förvaltning av mark- och skogsresurser kan säkerställa en hållbar och tillräcklig livsmedelsproduktion och bidra till att bekämpa hunger enligt Mål 2.
- Mål 6 - Rent vatten och sanitet: Skyddet av ekosystemen på land är nära kopplat till vattenresurserna. Friska och funktionella ekosystem bidrar till att skydda vattenkällor och säkerställa tillgång till rent vatten enligt Mål 6.
- Mål 13 - Bekämpa klimatförändringarna: Målet att bevara och återställa ekosystemen på land har en koppling till att bekämpa klimatförändringarna. Skogar och andra landområden fungerar som kolreservoarer genom att absorbera koldioxid. Genom att skydda och återställa skogar kan vi minska mängden koldioxid i atmosfären och bidra till att bekämpa klimatförändringarna enligt Mål 13.
- Mål 14 - Hav och marina resurser: Ekosystem på land och i havet är tätt sammanlänkade. Minskad avrinning av föroreningar från land kan bidra till att skydda

havsmiljön och bevara den biologiska mångfalden enligt Mål 14.

Dessa kopplingar visar att ekosystemens hälsa och hållbara förvaltning är avgörande för att uppnå flera mål i omställningen. Genom att bevara den biologiska mångfalden och återställa ekosystemen kan vi främja en mer hållbar och balanserad framtid för både människor och planeten.

Slutsats

Låt mig ta dig med till en förtrollad plats vid namn Naturriket, där invånarna har en passionerad strävan efter att uppnå mål 15 i Agenda 2030 - att bevara och återställa ekosystemen på land och säkerställa en hållbar användning av naturresurserna. Genom att följa deras resa kan vi få insikt i vad som krävs för att skapa en harmonisk samexistens mellan människor och natur.

I Naturriket befann sig invånarna i en situation där de såg de negativa effekterna av avskogning, habitatförlust och förstöring av ekosystem. De insåg att för att bevara naturen och dess resurser måste de agera med omsorg och respekt för den naturliga världen.

En av de viktigaste insikterna i deras resa var att skydda och återställa skogar och biologisk mångfald. Invånarna i Naturriket satsade på återplantering av träd och inrättade skyddade områden för att bevara naturliga ekosystem. Genom att samarbeta med experter inom skogsbruk och lokalbefolkningen bidrog de till att skapa en balans mellan skogsavverkning och bevarande av biologisk mångfald.

I Naturriket insåg man också vikten av att främja hållbart jordbruk och användning av mark. Invånarna arbetade för att införa ekologiska odlingsmetoder och minska användningen av kemiska bekämpningsmedel och konstgödsel. Genom att främja hållbar markanvändning och markåtervinning skapade de en hälsosam och produktiv miljö samtidigt som de bevarade jordens fruktbarhet för kommande generationer.

En annan nyckelfaktor var att bekämpa illegal handel med vilda djur och skydda hotade arter. Invånarna i Naturriket arbetade för att stävja den illegala jakten och handeln genom att stärka övervakningen och införa stränga lagar och påföljder. Genom att främja medvetenhet och utbildning om vikten av att skydda den biologiska mångfalden kunde de skapa en starkare koppling mellan människor och djurliv.

Naturriket insåg också att hållbar användning av naturresurser var avgörande. Invånarna utvecklade förvaltningsplaner och riktlinjer för att säkerställa att exploatering av naturresurser skedde på ett ansvarsfullt sätt. Genom att främja cirkulär ekonomi och återvinning av resurser minskade de slöseri och överutnyttjande.

Det som verkligen gjorde Naturriket framgångsrikt var att de fördjupade sin förståelse och koppling till naturen. Invånarna lärde sig att lyssna på naturen, att förstå dess cykler och samverkan. De omfamnade traditionella kunskaper och visdom från lokalbefolkningen för att utforma hållbara lösningar.

Naturrikets berättelse visar att för att uppnå mål 15 i Agenda 2030 krävs det en ömsesidig respekt och samexistens mellan människor och natur. Genom att skydda och återställa ekosystemen, främja hållbar markanvändning, bekämpa illegal handel med vilda djur och främja hållbar användning av naturresurser kan vi skapa en framtid där människor och naturen lever i harmoni. Naturriket påminner oss om att vi är en del av naturen och att vår överlevnad och välfärd är tätt sammanflätade med välfärden hos alla levande varelser på vår vackra planet.

Kapitel 16

Mål 16 Fredliga och inkluderande samhällen

Fredliga samhällen och frihet från våld utgör både ett mål och ett medel för hållbar utveckling. Inkluderande, ansvarsfulla och rättvisa institutioner är grunden för en god samhällsstyrning fri från konflikter, korruption och våld. Alla människor är lika inför lagen och ska ha lika tillgång till rättvisa och möjligheter att utöva inflytande och ansvarsutkrävande över beslutsfattande.

Inga varaktiga framsteg kan nås i en kontext präglad av konflikt och våld. Våld innebär inte bara mänskligt lidande, det raserar också grunden för samhällets ekonomiska, miljömässiga och sociala utveckling. De länder som är drabbade av krig och utdragna konflikter är de länder som har svårast att lyfta sin befolkning ur

fattigdom. Att stärka rättsstatsprincipen och främja mänskliga rättigheter är nyckeln till fredliga, inkluderande och hållbara samhällen.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Sverige är ett fredligt land med väl fungerande institutioner, stark tilltro till rättssystemet, låg korruption och hög mellanmänsklig tillit. Sverige har dock en omfattande krigsmaterielexport, vilket bland annat utgör en målkonflikt med den feministiska utrikespolitiken och Politik för Global Utveckling.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Kritik från internationella granskningsorgan för mänskliga rättigheter gällande människorättskonventionernas ställning i den nationella rättsordningen.

Det saknas en nationell strategi för bekämpning av korruption.

En något ökad upplevd otrygghet.

Våldsbejakande extremism och organiserad brottslighet.

Barn som utsätts för misshandel och sexuella övergrepp.

Den svenska krigsmaterielexporten innebär en målkonflikt.

MÅL i sikte

- Se till att alla former av våld och död på grund av våld minskar mycket överallt.
- Stoppa alla övergrepp och våld mot barn. De ska inte bli sålda eller utsatta för tortyr.
- Alla ska ha rättssäkerhet och rättvisa, till exempel rätt till att skyddas av lagar och domstolar, både inom och mellan länder.

- Antalet olagliga finanser och pengar, samt vapen, ska minska mycket. Det ska bli lättare att få tillbaka stulna pengar, och all organiserad brottslighet ska minska.
- Alla former av korruption och mutor ska bli mycket mindre.
- Bygg upp institutioner i samhället som är effektiva och transparenta, och som tar ansvar på alla nivåer i samhället.
- De som fattar beslut på alla nivåer i samhället ska lyssna på och representera medborgarna, och låta dem delta i besluten.
- Ge mer och större möjligheter till utvecklingsländerna att delta i institutionerna som styr världen.
- Alla i världen ska få en juridisk identitet, till exempel genom att registrera alla som föds.
- Se till att alla får tillgång till den information som de behöver. Skydda de grundläggande friheterna som finns i ländernas lagar, och i avtal mellan länder.
- De institutioner som jobbar för att förebygga och kämpa mot våld, terrorism och brottslighet ska bli starkare. Det behövs samarbete mellan länder, och utvecklingsländerna behöver extra stöd.
- Se till att införa, och jobba för, politik och lagar mot diskriminering och för hållbar

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Demokrati nämns inte uttryckligen under mål 16, men kan anses vara en nyckel till ett fredligt och väl fungerande samhälle. Sverige placerar sig högt i internationella mätningar med väl fungerande institutioner och ett fritt civilsamhälle.

Året är 2030 och världen har lyckats uppnå det övergripande målet och alla undermål inom hållbarhetsområde 16, Fredliga och inkluderande samhällen. Mänskligheten har

gjort enorma framsteg när det gäller att skapa fredliga och rättvisa samhällen där alla människor kan leva i harmoni och med respekt för varandra.

Konflikter och våld har minskat drastiskt runt om i världen. Genom diplomati, dialog och fredsförhandlingar har nationer funnit hållbara lösningar på sina konflikter. Investeringar i förebyggande av konflikter och fredsupprätthållande åtgärder har gett positiva resultat, och människor kan nu känna sig trygga och säkra i sina samhällen.

Rättvisa och inkludering har blivit kärnvärden i samhällen över hela världen. Diskriminering, ojämlikhet och orättvisor har aktivt bekämpats. Genom att främja mänskliga rättigheter och jämlikhet har samhällen blivit mer inkluderande och respektfulla mot alla individer oavsett kön, etnicitet, religion eller sexuell läggning. Människor har tillgång till lika möjligheter och rättigheter och kan leva sina liv fritt och med stolthet över sin identitet.

Bekämpning av korruption och organiserad brottslighet har stått högt på agendan. Genom att stärka rättssystemet och genomföra effektiva åtgärder mot korruption har samhällen blivit mer transparenta och ansvariga. Människor har förtroende för sina institutioner och känner sig trygga i att rättvisa kommer att skipas.

Utbildning och kunskap har varit nyckelfaktorer för att bygga fredliga och inkluderande samhällen. Genom att investera i utbildning av hög kvalitet och livslångt lärande har människor fått de verktyg de behöver för att bidra till samhällets utveckling. Utbildning har främjat tolerans, respekt och förståelse för olika kulturer och perspektiv, och har skapat en atmosfär av samarbete och fred.

Civilsamhället och ungdomen har spelat en avgörande roll i att forma fredliga och inkluderande samhällen. Genom att engagera sig i politiska processer, bidra till samhällsutveckling och föra fram sina röster har de varit med och skapat förändring. Deras energi, kreativitet och visioner har inspirerat andra och bidragit till en positiv förändring i samhället.

I denna framtid präglas världen av fred, rättvisa och inkludering. Människor lever i harmoni med varandra och med planeten. Genom att uppnå målen inom hållbarhetsområde 16 har vi skapat en grund för en hållbar och fredlig framtid där alla människor kan trivas och blomstra. Jag vaknar upp till ljudet av fågelsång utanför mitt fönster och känner mig omedelbart lugn. Det är en värld där Mål 16 har uppnåtts, och fred och rättvisa är en integrerad del av vår vardag. I mitt samhälle är konflikter och våld ett minne blott, och människor lever sida vid sida i harmoni och ömsesidig respekt.

Personlig berättelse

Jag går ut på gatan och möts av leenden och glada hälsningar från mina grannar. Vårt samhälle är mångfaldigt och inkluderande, och vi omfamnar olikheter som berikar våra liv. Vi firar våra unika kulturer, traditioner och språk, och vi lär oss av varandra för att skapa en starkare gemenskap.

Våra institutioner är transparenta och ansvariga. Korruption och maktmissbruk är ett minne blott, och vi har fullt förtroende för våra ledare och beslutsfattare. Våra institutioner arbetar för att tjäna oss, med medborgarinflytande och deltagande som grundläggande principer. Vi har tillgång till rättssäkerhet och vet att rättvisa kommer att skipas oavsett vår bakgrund eller ekonomiska ställning.

Jag går till mitt jobb och känner mig trygg på arbetsplatsen. Arbetsförhållandena är rättvisa och jämlika. Ingen diskrimineras eller utnyttjas, och vi arbetar tillsammans mot gemensamma mål. Vi har tillgång till utbildning och möjligheter till kompetensutveckling, vilket hjälper oss att förverkliga våra drömmar och bidra till samhällets framsteg.

På kvällen deltar jag i ett lokalt samhällsmöte där vi diskuterar viktiga frågor som påverkar oss alla. Våra röster är värdefulla och lyssnas på, och vi har möjlighet att påverka de beslut som tas. Det är en atmosfär av samarbete och öppen dialog, där vi strävar efter att hitta lösningar som gynnar alla.

När jag går och lägger mig på kvällen känner jag tacksamhet över att få leva i en värld där Mål 16 har uppnåtts. Jag vet att mina barn och kommande generationer kommer att ärva en värld präglad av fred, rättvisa och inkludering. Vi har byggt en hållbar grund för utveckling och framtidstro.

Att leva i en värld där Mål 16 är uppnått innebär att vi kan utveckla vår fulla mänskliga potential, frigöra vår kreativitet och bygga starkare gemenskaper. Det är en värld där vi respekterar varandra och tar ansvar för vår planet. Det är en värld där vi inte bara överlever, utan trivs och blomstrar tillsammans.

Hinder för att uppnå målen

Det finns flera hinder som kan försvåra eller förhindra att världen ser ut som beskrivet år 2030. Här är några potentiella hinder:

- **Fortsatta konflikter:** Trots framsteg i konfliktlösning och fredsförhandlingar kan det finnas konflikter och våld som fortsätter eller eskalerar. Komplexa geopolitiska intressen, territoriella tvister, etniska eller religiösa spänningar och socioekonomiska orättvisor kan alla bidra till fortsatta konflikter runt om i världen.
- **Politisk instabilitet:** För att uppnå fredliga och inkluderande samhällen krävs stabila och effektiva politiska institutioner. Om det råder politisk instabilitet, korruption eller brist på demokratiska processer kan det vara svårt att upprätthålla fred och rättvisa.
- **Klimatförändringar och miljöförstöring:** Om klimatförändringarna fortsätter att påverka världen negativt och om miljöförstöringen fortsätter, kan det vara svårt att uppnå hållbara samhällen. Klimatrelaterade katastrofer, resursbrist och ekologisk obalans kan leda till sociala och politiska spänningar.
- **Ökande ojämlikhet:** Om ojämlikheten i samhället fortsätter att öka, kan det vara svårt att skapa rättvisa och inkluderande samhällen. Brist på tillgång till utbildning, hälso- och sjukvård, ekonomiska möjligheter och politiskt inflytande kan skapa sociala klyftor och orättvisor.
- **Negativa sociala och kulturella normer:** Om negativa sociala och kulturella normer fortsätter att dominera, som diskriminering baserat på kön, etnicitet, religion eller sexuell läggning, kan det vara svårt att skapa inkluderande samhällen. Förändringar av sådana normer kan vara svåra och möta motstånd.
- **Brist på internationellt samarbete:** För att uppnå fredliga och inkluderande samhällen krävs internationellt samarbete och solidaritet. Om det finns brist på globalt ledarskap och samarbete mellan nationer kan det vara svårt att hantera globala utmaningar och uppnå hållbara mål.

Dessa är några exempel på hinder som kan försvåra eller förhindra att världen ser ut som beskrivet år 2030. Att övervinna dessa hinder kräver engagemang, samarbete och åtgärder från både individer och nationer runt om i världen.

Sammanfattning

Fredliga samhällen och frihet från våld är både ett mål och ett medel för hållbar utveckling. För att uppnå detta krävs inkluderande, ansvarsfulla och rättvisa institutioner som kan förhindra konflikter, korruption och våld. Det är viktigt att alla människor är lika inför lagen och har lika tillgång till rättvisa och möjligheter att delta i beslutsfattande. Våld och konflikter förhindrar varaktiga framsteg och underminerar ekonomisk, miljömässig och social utveckling i samhällen, särskilt i länder som drabbas av krig och utdragna konflikter. Att stärka rättsstatsprincipen och främja mänskliga rättigheter är nyckeln till fredliga, inkluderande och hållbara samhällen.

Sverige identifierar utmaningar enligt Agenda 2030, inklusive kritik av mänskliga rättigheter, brist på strategi mot korruption och ökad otrygghet. Mål 16 inkluderar att minska våld, stoppa övergrepp mot barn, främja rättssäkerhet och rättvisa, minska olagliga finanser och organiserad brottslighet, minska korruption och bygga upp effektiva och transparenta institutioner med medborgarinflytande. Målet handlar också om att ge utvecklingsländer större möjligheter att delta i globala institutioner, säkerställa juridisk identitet för alla, tillhandahålla tillgång till information, stärka institutioner mot våld och brottslighet, och bekämpa diskriminering för hållbar utveckling.

2030: En person lever i en värld där Mål 16 är uppnått, vilket innebär fred och rättvisa. Konflikter och våld har minskat dramatiskt genom diplomati och investeringar i förebyggande åtgärder. Samhället är inkluderande och rättvisa, och människor har tillgång till utbildning och möjligheter till kompetensutveckling. Institutioner är transparenta och ansvariga, och politiskt deltagande är högt. Utmaningar som politisk instabilitet, klimatförändringar, ojämlikhet och negativa normer har övervunnits genom samarbete och engagemang på internationell nivå.

Kopplingar till andra mål

Här är några kopplingar och beroenden som Mål 16 har till andra mål i omställningen:

- Mål 5 - Jämställdhet: Mål 16 och Mål 5 är nära kopplade eftersom de båda syftar till att främja inkluderande samhällen. Jämställdhet mellan könen är en viktig komponent för fredliga samhällen och rättvisa institutioner.
- Mål 10 - Minskade ojämlikheter: Mål 16 och Mål 10 har liknande mål genom att arbeta för inkluderande samhällen och rättvisa institutioner. Minskade ojämlikheter och diskriminering är nödvändiga för att uppnå fredliga och inkluderande samhällen.
- Mål 11 - Hållbara städer och samhällen: Mål 16 kan kopplas till Mål 11 genom att främja inkluderande och hållbara städer och samhällen. Effektiva och ansvarsskyldiga institutioner på lokal nivå är avgörande för att skapa en trygg och rättvis samhällsmiljö.
- Mål 16 - Fred, rättvisa och starka institutioner: Mål 16 är i sig självt en del av målet genom att främja fredliga samhällen och starka institutioner. Det har dock också kopplingar till de andra målen genom att skapa en grund för genomförande av hållbar utveckling och främja rättvisa och inkluderande institutioner.
- Mål 17 - Partnerskap för att uppnå målen: Mål 16 är beroende av Mål 17 eftersom partnerskap och samarbete är avgörande för att bygga effektiva institutioner och uppnå hållbar utveckling. Genom att samarbeta och dela kunskap kan vi stärka institutionella kapaciteten och främja fred och rättvisa.

Dessa kopplingar visar vikten av att integrera ansträngningar för att främja fred, inkludering och starka institutioner i arbetet med att uppnå hållbar utveckling. Genom att adressera dessa mål i samverkan kan vi skapa en tryggare, mer rättvis och inkluderande värld för alla.

Slutsats

Bakgrundsinformationen betonar vikten av fredliga samhällen och frihet från våld som både ett mål och ett medel för hållbar utveckling. För att uppnå detta krävs inkluderande, ansvarsfulla och rättvisa institutioner som kan motverka konflikter, korruption och våld. Rättssäkerhet och lika tillgång till rättvisa för alla är viktigt, och våld och konflikter förhindrar varaktiga framsteg och underminerar samhällets ekonomiska, miljömässiga och sociala utveckling. Målet om fredliga och inkluderande samhällen (Mål 16) inom Agenda 2030 är omfattande och inkluderar insatser för att

minska våld, stärka institutioner, bekämpa korruption och främja mänskliga rättigheter.

Samtidigt finns utmaningar och hinder som kan försvåra att uppnå detta mål, inklusive fortsatta konflikter, politisk instabilitet, klimatförändringar, ökande ojämlikhet och negativa sociala normer. För att övervinna dessa hinder krävs engagemang och samarbete på nationell och internationell nivå.

Slutligen ger bakgrundsinformationerna även en vision av en framtid där Mål 16 har uppnåtts, där konflikter och våld minskat dramatiskt, samhällen är inkluderande och rättvisa, och människor lever i harmoni med varandra och planeten. För att nå denna framtid krävs insatser och åtgärder för att skapa hållbara och fredliga samhällen där alla individer kan trivas och blomstra.

Kapitel 17

Mål 17 Genomförande och globalt partnerskap

Världen är idag mer sammankopplad än någonsin tidigare och Globala målen kan bara förverkligas genom globalt partnerskap och samarbete. Genomförandet av målen kräver global solidaritet, kapacitetsutveckling och mobilisering av ekonomiska resurser för att säkerställa att inget land eller någon grupp lämnas utanför i utvecklingen.

Internationella investeringar och samordnad politik behövs för att säkerställa nyskapande teknisk utveckling, rättvis handel, tillförlitlig uppföljning och stöd vid humanitära kriser. Utbyte av kunskap, expertis, teknik och finansiella resurser är samtliga viktiga komponenter för att målen ska nås, i synnerhet för att tillgodose behoven hos de fattigaste och mest sårbara länderna. Mål 17 utgör en verktygslåda för hur Globala målen ska kunna bli verklighet.

Analys inför omställningen av Sverige (2018)

Sammanfattning

Sverige har en stark tradition av samarbete och partnerskap både nationellt och internationellt och har ett starkt och livaktigt civilsamhälle. Sverige är även en stark biståndsnation samt bidrar med andra former av kapacitetsuppbyggnad och resursmobilisering internationellt.

Några identifierade utmaningar utifrån Agenda 2030:

Sverige har jämförelsevis höga avgifter på remitteringar.

Kapital- och skatteflykt är en global utmaning.

Krympande utrymme för det globala samhället.

Handelsavtal som riskerar att särskilt gynna de rikare länderna och att villkor för handel sätts utifrån ett ojämlikt maktförhållande.

Bristen på tillförlitliga data och statistik försvårar resultatuppföljning i många utvecklingsländer.

MÅL i sikte

- Hjälp länderna att organisera hur de får in inkomster, som skatter. Andra länder ska stödja utvecklingsländerna så att deras möjligheter att få in sådana inkomster blir bättre.

- De utvecklade länderna ska hålla sina löften om att ge offentligt bistånd till utveckling. De ska helst ha ett mål om att ge minst 0,20% av sin BNI (bruttonationalinkomst) till de minst utvecklade länderna.- Organiserar mer ekonomiska resurser till utvecklingsländerna, från många olika håll.

- Hjälp utvecklingsländerna att få en skuld som är hållbar på lång sikt. Organiserar en politik som bland annat kan stödja ekonomisk hjälp för att betala av deras skulder om

det behövs, särskilt stora skulder.

- Ta fram och genomför regler som stödjer investeringar i de minst utvecklade länderna.
- Stärk samarbetet mellan nord och syd, och syd och syd. Stärk också trepartssamarbetet, alltså samarbetet mellan stat, arbetstagare och arbetsgivare, inom och mellan länderna, kring tillgången till vetenskap, teknik och uppfinningar. Kom överens om hur man kan öka utbyte av kunskaper inom och mellan länderna.
- Stöd utveckling och spridning av miljövänlig teknik till utvecklingsländerna. Kom överens om bra villkor för att hjälpa utvecklingsländerna att få mer miljövänlig teknik.
- De minst utvecklade länderna ska få hjälp att bygga ut och utveckla vetenskap, teknik, och uppfinningar. De ska också öka användningen av teknik som de behöver, särskilt för information och kommunikation.
- Öka det internationella stödet för att kunna genomföra alla målen för hållbar utveckling i utvecklingsländerna, på ett effektivt sätt. Det ska ske bland annat genom samarbete mellan nord och syd, syd och syd och trepartssamarbete, alltså samarbetet mellan stat, arbetstagare och arbetsgivare.
- Stödja ett handelssystem mellan många olika länder och parter, inom Världshandelsorganisationens ramar. Det ska ha tydliga regler, gälla alla länder, vara öppet och rättvist, och inte diskriminera.
- Öka export från utvecklingsländerna med mycket. Fördubbla de minst utvecklade ländernas del av exporten i världen.
- Se till att de minst utvecklade länderna slipper betala tull och kvoter, så att de kan vara med i handeln i världen. Följ Världshandelsorganisationens beslut om detta.
- Öka stabiliteten i världens totala ekonomi. Den kan bli mer stabil bland annat genom att organisera politiken, och att komma fram till en gemensam politik mellan länderna.
- Respektera att varje land själva ska bestämma över, beroende på vad de faktiskt kan göra, vilken politik de ska ha för hållbar utveckling, och för att stoppa fattigdom.
- Stärka partnerskapet för hållbar utveckling mellan alla länder, och inför mer

partnerskap mellan flera parter. De ska organisera och utbyta kunskaper, teknik och ekonomiska resurser. Alla ska jobba tillsammans för att nå målen för hållbar utveckling, särskilt i utvecklingsländer.

- Öka stödet för att utvecklingsländerna ska kunna få mer tillgång till aktuell och bra information. Informationen ska vara uppdelad efter exempelvis kön, inkomst, etnicitet, funktionsnedsättning.

- Bygga vidare på det som redan gjorts för att utveckla sätt att mäta framsteg mot hållbar utveckling. De ska komplettera BNP (bruttonationalprodukt), och stödja utvecklingsländernas möjligheter att föra statistik.

Samhället 2030 berättelse när målen är

uppfyllda

Året är 2030 och världen har tagit stora steg mot att uppnå målen för hållbar utveckling. Länder runt om i världen har förstått att förverkligandet av dessa mål kräver globalt samarbete och ömsesidigt stöd. En ny era av partnerskap och solidaritet har uppstått för att forma en bättre framtid för alla. Låt oss följa med på en resa och utforska samhället år 2030 utifrån de olika målen.

Målet att hjälpa länderna att organisera sina inkomster genom skatter har visat sig vara en framgång. Genom ökad global samverkan har utvecklingsländerna förbättrat sin förmåga att generera inkomster på ett rättvist och hållbart sätt. Andra länder har varit ivriga att stödja dem i denna strävan och har delat med sig av sin kunskap och expertis.

Utvecklade länder har stått fast vid sina löften att ge offentligt bistånd till utveckling. Med ett mål om att ge minst 0,20% av sin BNI till de minst utvecklade länderna har de bidragit till att minska ojämlikheten och främjat ekonomisk tillväxt och välfärd i dessa regioner.

Organiseringen av ekonomiska resurser till utvecklingsländerna har blivit mer diversifierad. Genom flera olika källor, såsom investeringar, handel och tekniköverföring, har utvecklingsländerna fått tillgång till nödvändiga resurser för sin

utveckling. Det internationella samfundet har arbetat tillsammans för att underlätta detta stöd och garantera att det når fram dit det behövs som mest.

För att säkerställa en hållbar skuldsituation för utvecklingsländerna har en politik utformats som erbjuder ekonomisk hjälp för att hantera eventuella stora skulder. Denna politik har avlastat bördan för utvecklingsländerna och gett dem möjlighet att fokusera på sin ekonomiska tillväxt och sociala utveckling.

Regler som stödjer investeringar i de minst utvecklade länderna har införts och genomförts. Genom att skapa en gynnsam miljö för investeringar har dessa länder lyckats locka till sig både inhemsk och utländsk kapital. Detta har stimulerat deras ekonomier och bidragit till att minska fattigdom och ojämlikhet.

Samarbetet mellan nord och syd samt syd och syd har stärkts betydligt. Dessutom har trepartssamarbetet, där stat, arbetstagare och arbetsgivare samverkar, blivit en viktig del av kunskaps- och tekniköverföringen både inom och mellan länderna. Genom att dela kunskap och erfarenheter har utvecklingsländerna fått möjlighet att bygga upp sin kapacitet inom vetenskap, teknik och innovation.

Spridningen av miljövänlig teknik till utvecklingsländerna har ökat avsevärt. Genom att komma överens om gynnsamma villkor har de fått tillgång till och implementerat hållbara lösningar inom olika sektorer. Detta har inte bara gynnat miljön utan även främjat ekonomisk tillväxt och social välfärd.

De minst utvecklade länderna har fått omfattande stöd för att bygga ut sin vetenskapliga, tekniska och innovativa kapacitet. De har även ökat sin användning av information och kommunikationsteknik, vilket har öppnat nya möjligheter för utbildning, hälsa och ekonomisk tillväxt.

Det internationella stödet för att uppnå hållbar utveckling i utvecklingsländerna har ökat betydligt och har organiserats på ett effektivt sätt. Genom samarbete mellan nord och syd, syd och syd, samt trepartssamarbete har resurserna allokerats på ett sätt som ger maximal nytta och påverkan.

Ett rättvist och öppet handelssystem har etablerats mellan många länder och parter inom Världshandelsorganisationens ramar. Tydliga regler har garanterat att handeln gynnar alla länder och att det inte förekommer diskriminering. Exporten från utvecklingsländerna har fördubblats, vilket har bidragit till en rättvisare och mer balanserad global ekonomi.

Utvecklingsländerna har befriats från tullar och kvoter för att säkerställa att de kan delta fullt ut i världshandeln. Världshandelsorganisationens beslut har respekterats och utvecklingsländerna har fått möjlighet att utveckla och utöka sina handelsrelationer över hela världen.

Stabiliteten i den globala ekonomin har ökat. Genom att organisera politiken och uppnå enighet mellan länderna har man skapat en mer robust och motståndskraftig ekonomi. Detta har minskat risken för kriser och skapat en gynnsam miljö för ekonomisk tillväxt och välfärd.

Det respekteras att varje land självt får bestämma över sin politik för hållbar utveckling och att bekämpning av fattigdom måste anpassas till landets specifika förutsättningar. Det internationella samfundet har erkänt och stöttat denna självbestämmanderätt.

Partnerskapet för hållbar utveckling har stärkts mellan alla länder, och flera nya partnerskap har skapats mellan olika aktörer. Genom att organisera och utbyta kunskaper, teknik och ekonomiska resurser har man tagit ett stort steg mot att uppnå de hållbara utvecklingsmålen. Alla arbetar tillsammans för att skapa en bättre framtid för alla människor, särskilt i utvecklingsländerna.

Stödet för att utvecklingsländerna ska få bättre tillgång till aktuell och relevant information har ökat avsevärt. Informationen är tillgänglig och uppdelad efter exempelvis kön, inkomst, etnicitet och funktionsnedsättning för att säkerställa en inkluderande och rättvis distribution av kunskap.

Arbetet med att mäta framsteg mot hållbar utveckling har fortsatt att utvecklas. Det har skapats nya indikatorer som kompletterar BNP och ger en mer nyanserad bild av utvecklingsländernas framsteg. Stöd för statistikföring har erbjudits för att säkerställa att data samlas in på ett korrekt och tillförlitligt sätt.

I samhället år 2030 är samarbete, solidaritet och rättvisa grundpelare för en hållbar utveckling. Genom att uppfylla målen har världen skapat en plattform för att forma en framtid där inget land eller individ lämnas efter. En ny era av globalt partnerskap har banat vägen för en mer inkluderande, rättvis och hållbar värld för alla.

Hinder för att uppnå målen

Trots de positiva visionerna för år 2030 och betoningen av samarbete och globalt partnerskap finns det flera hinder som kan försvåra eller förhindra att världen ser ut som beskrivet. Här är några potentiella hinder:

- **Brister i politiskt engagemang:** För att uppnå globalt samarbete och implementera hållbarhetsåtgärder krävs ett starkt och konsekvent politiskt engagemang från ledare runt om i världen. Om politiska ledare inte prioriterar hållbar utveckling och inte vidtar konkreta åtgärder kan det vara svårt att uppnå målen inom hållbarhetsområde 17.
- **Ekonomiska utmaningar:** Att mobilisera tillräckliga ekonomiska resurser för att genomföra hållbarhetsprojekt och bistå utvecklingsländer kan vara en utmaning. Ekonomiska hinder, inklusive globala ekonomiska kriser, kan påverka genomförandet av nödvändiga åtgärder och resursmobilisering.
- **Maktobalans och ojämlikhet:** Ojämlikhet och maktobalans mellan olika aktörer kan vara ett hinder för ett effektivt globalt partnerskap. Om vissa länder eller organisationer har överlägsen makt och inte tar hänsyn till eller prioriterar behoven hos de mest sårbara samhället och länderna, kan det vara svårt att uppnå rättvis och inkluderande hållbar utveckling.
- **Motstånd mot förändring:** Det kan finnas intressekonflikter och motstånd mot att genomföra hållbarhetsåtgärder och förändringar i befintliga system. Ekonomiska, politiska eller sociala intressen kan påverka möjligheten att genomföra nödvändiga reformer och övergång till mer hållbara praxis.
- **Brister i implementering och övervakning:** Att genomföra och övervaka genomförandet av hållbarhetsåtgärder på global nivå kan vara en komplex uppgift. Det kräver effektiva styrningsstrukturer, kapacitetsuppbyggnad och övervakningsmekanismer för att säkerställa att åtgärderna verkligen genomförs och att resultaten följs upp.
- **Kortsiktigt tänkande och brist på medvetenhet:** Om det råder brist på medvetenhet om betydelsen av hållbar utveckling och dess konsekvenser på lång sikt kan det vara svårt att få allmänheten och beslutsfattare att agera. Kortsiktiga prioriteringar och brist på kunskap om hållbarhet kan försvåra genomförandet av hållbarhetsåtgärder.

Det är viktigt att övervinna dessa hinder genom starkt politiskt ledarskap, ekonomiskt engagemang, inkluderande beslutsfattande och en omfattande

medvetenhetskampanj. Genom att framhålla dessa hinder kan vi arbeta mot en mer hållbar och inkluderande värld år 2030 och bortom det.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis finns det flera hinder som kan försvåra eller förhindra att världen når målen för hållbar utveckling år 2030. Dessa hinder inkluderar brister i politiskt engagemang, ekonomiska utmaningar, maktobalans och ojämlikhet, motstånd mot förändring, brister i implementering och övervakning samt kortsiktigt tänkande och brist på medvetenhet.

För att övervinna dessa hinder krävs starkt politiskt ledarskap, ekonomiskt engagemang, inkluderande beslutsfattande och en omfattande medvetenhetskampanj. Endast genom att aktivt framhålla och hantera dessa hinder kan vi arbeta mot en mer hållbar och inkluderande värld år 2030 och bortom det.

Kopplingar till andra mål

Här är några kopplingar och beroenden som Mål 17 har till andra mål i omställningen:

- Mål 1 - Ingen fattigdom: Mål 17 har en koppling till Mål 1 genom att främja effektiva partnerskap för att mobilisera resurser och stödja fattigdomsbekämpning. Genom att samarbeta och dela resurser kan vi öka möjligheterna till ekonomisk tillväxt och minska fattigdomen.
- Mål 2 - Ingen hunger: Mål 17 har en koppling till Mål 2 genom att främja partnerskap för att förbättra jordbruk och livsmedelssystem. Genom att dela kunskap, teknik och resurser kan vi öka livsmedelsproduktionen och säkerställa att ingen lider

av hunger.

- Mål 5 - Jämställdhet: Mål 17 kan bidra till att främja jämställdhet genom att stärka partnerskap och mobilisera resurser för att stödja jämställdhetsfrämjande insatser. Genom att samarbeta kan vi öka kvinnors deltagande och inflytande i samhället.
- Mål 13 - Bekämpa klimatförändringarna: Mål 17 har en koppling till Mål 13 genom att främja globalt samarbete för att bekämpa klimatförändringar. Genom att mobilisera finansiella resurser och tekniskt samarbete kan vi stärka åtgärderna för att minska utsläpp och anpassa oss till klimatförändringar.
- Mål 16 - Fred, rättvisa och starka institutioner: Mål 17 har en koppling till Mål 16 genom att främja partnerskap för att stärka institutioner och främja fred och rättvisa. Genom att samarbeta kan vi stärka institutionell kapacitet och främja rättvisa och inkluderande institutioner.

Dessa kopplingar visar att Mål 17 spelar en viktig roll i att stärka samarbetet och resurserna för att uppnå de övriga målen i omställningen. Genom att arbeta tillsammans och dela resurser kan vi skapa en mer hållbar och inkluderande värld för alla.

Personlig berättelse

Låt oss ta en titt på berättelsen om Enighetens by, där invånarna har omfamnat mål 17 i Agenda 2030 - att stärka genomförandemedlen och revitalisera det globala partnerskapet för hållbar utveckling. Genom att följa deras resa får vi insikt i vad som krävs för att skapa ett samarbetsorienterat och inkluderande globalt partnerskap.

I Enighetens by förstod invånarna att ingen nation eller individ kan lösa de globala utmaningarna ensamma. De insåg att för att uppnå hållbar utveckling på global nivå måste samarbete, partnerskap och enighet vara kärnan i deras ansträngningar.

En viktig insikt i deras resa var behovet av att främja ekonomiskt samarbete och handel på rättvisa villkor. Invånarna i Enighetens by arbetade för att minska handelshinder och främja ömsesidiga fördelar i internationella handelsrelationer. Genom att skapa rättvisa och inkluderande handelsavtal och främja handel med fokus på hållbarhet bidrog de till att främja ekonomisk tillväxt och utveckling.

Enhetens by insåg också att finansiella resurser och tekniköverföring spelade en avgörande roll i att främja hållbar utveckling. Invånarna arbetade för att stärka

utvecklingsländernas kapacitet och främja tekniköverföring inom hållbarhetsområden som förnybar energi, vattenförvaltning och jordbruk. Genom att bygga upp partnerskap och utveckla mekanismer för resursmobilisering och tekniköverföring underlättade de för utvecklingsländerna att uppnå sina hållbarhetsmål.

En annan nyckelfaktor var att främja kunskapsutbyte och utbildning. Invånarna i Enighetens by förstod att kunskap och information var avgörande för att driva fram hållbar utveckling. Genom att främja utbildning, forskning och kunskapsdelning inom hållbarhetsområden kunde de främja innovation, bygga kapacitet och sprida bästa praxis för att påskynda genomförandet av Agenda 2030.

Det som verkligen gjorde Enighetens by framgångsrik var deras förmåga att bygga broar och skapa starka partnerskap. Invånarna förstod värdet av att arbeta tillsammans och att inkludera olika intressenter, såsom regeringar, civilsamhället, företag och internationella organisationer. Genom att främja dialog, samarbete och gemensamt beslutsfattande kunde de skapa en kultur av enighet och partnerskap.

Enighetens bys berättelse påminner oss om att för att uppnå mål 17 i Agenda 2030 krävs det ett starkt globalt partnerskap och samarbete på alla nivåer. Genom att främja rättvisa handelsvillkor, stärka resursmobilisering och tekniköverföring, främja kunskapsutbyte och bygga broar mellan olika intressenter kan vi skapa en gemensam front för hållbar utveckling. Enighetens by visar att när vi enas och arbetar tillsammans kan vi övervinna hinder och forma en framtid där samarbete, inkludering och enighet är nyckeln till en hållbar och välmående värld.

System eller struktur som kan stärka eller försvåra omställningen.

Kapitalismen - berättelse

Det var en gång en värld där kapitalismen var det dominerande ekonomiska systemet. I denna värld hade människor en stark tro på marknadens kraft och konkurrensens förmåga att skapa välbefinnande och framsteg. Samtidigt hade de satt upp ambitiösa mål för att uppnå hållbar utveckling genom Agenda 2030-hållbarhetsmålen. Men hur skulle kapitalismen påverka genomförandet av dessa mål?

Kapitalismens drivkraft är vinst och ekonomisk tillväxt. Företag och entreprenörer var motiverade att skapa nya produkter och tjänster för att möta konsumenternas behov

och maximera sina vinster. Detta kan innebära utveckling av innovativa teknologier, effektivisering av produktionsprocesser och expansion av marknader. Dessa ekonomiska framsteg kan i sin tur bidra till att minska fattigdom och öka levnadsstandarden för människor runt om i världen.

Kapitalismen kan också spela en roll för att främja hållbarhetsmålen genom incitament och belöningar. När konsumenterna visar en ökad efterfrågan på hållbara produkter och tjänster, kan företag svara genom att anpassa sina affärsmodeller och erbjuda mer miljövänliga alternativ. Denna efterfrågan kan driva innovation och investeringar inom områden som förnybar energi, återvinning och hållbart jordbruk. Genom att möta marknadens behov och samtidigt bidra till hållbar utveckling kan kapitalismen fungera som en katalysator för förändring.

Men samtidigt fanns det utmaningar med kapitalismen när det kom till att uppnå Agenda 2030-hållbarhetsmålen. Kapitalismen var i grunden inriktad på kortsiktig vinst och individualism, vilket kunde leda till exploatering av resurser och sociala orättvisor. Vissa företag kunde prioritera ekonomisk tillväxt framför miljömässiga eller sociala hänsyn. Detta kunde leda till överutnyttjande av naturresurser, föroreningar och negativa konsekvenser för människor och samhälle.

För att säkerställa att kapitalismen bidrog till genomförandet av hållbarhetsmålen var det nödvändigt att fastställa regler och ramar för att styra företagsbeteende. Regelverk kunde införas för att främja ansvarsfullt företagande, hållbarhetsredovisning och genomförande av miljö- och sociala standarder. På detta sätt kunde man minska negativa externa effekter av kapitalismen och främja en mer hållbar och rättvis ekonomi.

För att uppnå Agenda 2030 var det också nödvändigt att främja samarbete och partnerskap mellan olika sektorer. Kapitalismen kunde fungera som en plattform för att främja dialog och samarbete mellan företag, civilsamhälle och regeringar. Genom att arbeta tillsammans kunde de identifiera gemensamma intressen och mål, samt hitta lösningar som gynnar både ekonomiskt välstånd och hållbar utveckling.

Så, i denna värld spelade kapitalismen en komplex roll när det kom till genomförandet av Agenda 2030-hållbarhetsmålen. Kapitalismen kunde vara en motor för ekonomisk tillväxt och innovation, samtidigt som det krävdes regleringar och samarbete för att hantera dess potentiella negativa konsekvenser. En balans mellan kapitalistiska principer och hållbara värderingar var avgörande för att säkerställa att ekonomiskt välstånd och hållbar utveckling kunde samexistera och främjas.

Kap 18

Helheten är verkligheten

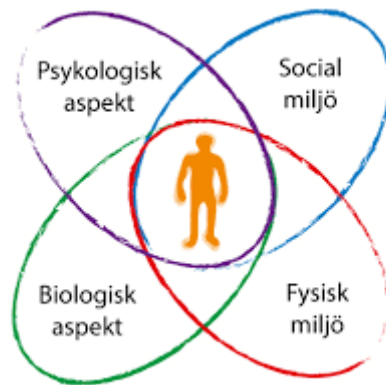
4 berättelser

Vi har granskat målen inom varje hållbarhetsområde, hur samhället kan se ut när varje mål är uppfyllt, de hinder som kan förhindra eller fördröja omställningen, en sammanfattning av varje mål, hur varje mål har kopplingar till eller är beroende av andra mål och en slutsats om målen går att uppfylla.

Nu flyttar vi upp en nivå och ser på de övergripande målen med Agenda 2030, berättelser om det samhälle vi skulle få när alla dessa mål är uppfyllda och vilka hinder vi har på denna nivå. De här berättelserna är mer intressanta eftersom inget mål i Agenda 2030 kan uppfyllas separat. Du har fyra alternativa berättelser att välja på. Välj i innehållsförteckningen till vänster eller skrolla.

Samhället år 2030

1 Kan dagens ekonomiska system hjälpa oss med omställningen?

Det är viktigt att notera att dagens ekonomiska system inte är helt anpassat för att möjliggöra en smidig övergång till alla dessa åtgärder för hållbar utveckling. Det finns flera utmaningar och hinder som behöver övervinnas för att genomföra dessa förändringar på global nivå.

En del av de utmaningar som kan hindra genomförandet inkluderar:

- **Motstånd från ekonomiska intressen:** Ekonomiska intressen och politiska maktstrukturer kan motverka förändringar som påverkar befintliga fördelningsmekanismer. Detta kan göra det svårt att genomföra förändringar som kräver ekonomiska uppoffringar från vissa aktörer.
- **Kortfristig ekonomisk vinst över långsiktig hållbarhet:** Många ekonomiska beslut och investeringar baseras ofta på kortsiktiga vinster, vilket kan hindra övergången till långsiktigt hållbara ekonomiska modeller

Globala ekonomiska ojämlikheter: De ekonomiska skillnaderna mellan länder och regioner kan påverka genomförandet av hållbara utvecklingsåtgärder. Utvecklade länder kan ha större ekonomiska och teknologiska resurser att investera i utvecklingsländerna, men det är inte alltid säkert att dessa investeringar sker på ett hållbart och rättvist sätt.

- **Politiska hinder:** Politiska prioriteringar och nationella intressen kan också spela en roll i hindrandet av omställningen till hållbar utveckling. Nationella regeringar kan vara motvilliga att ge upp vissa fördelar för att främja globala mål.

Brister i internationellt samarbete: För att genomföra dessa förändringar krävs ett

starkt internationellt samarbete. Olika intressen och politiska konflikter mellan länder kan göra det svårt att uppnå gemensamma överenskommelser.

- Svårigheter att mäta framsteg: Mätning av framsteg mot hållbar utveckling kan vara komplex och utmanande. Traditionella ekonomiska indikatorer som BNP kan inte alltid fånga alla aspekter av hållbar utveckling.

Trots dessa utmaningar finns det en ökad medvetenhet om behovet av att främja hållbar utveckling på global nivå. Internationella organisationer, civilsamhället och vissa regeringar har börjat ta initiativ för att adressera dessa frågor. Genom ökad medvetenhet, politisk vilja och samarbete kan dagens ekonomiska system successivt omställas för att bättre främja hållbar utveckling och minska klyftan mellan rika och fattiga länder. Det kommer att kräva engagemang och deltagande från alla intressenter för att säkerställa en mer rättvis och hållbar global ekonomi.

2 Sofias berättelse om omställningen

Det var en gång en ung kvinna vid namn Sofia. Hon växte upp i en värld som var präglad av ojämlikhet, fattigdom och miljöförstöring. Men trots de utmaningar som omgav henne, bar hon alltid en gnista av hopp och en önskan om att göra världen till en bättre plats.

När Sofia blev äldre och fick höra talas om Millenniemålen och dess hållbarhetsmål, blev hon omedelbart inspirerad. Målen beskrev en vision om en rättvis, hållbar och fredlig värld. Hon visste att det skulle kräva en enorm ansträngning och samarbete från alla, men hon var fast besluten att bidra till förändringen.

Sofia började sitt engagemang genom att arbeta som volontär på ett lokalt hjälpprojekt för att bekämpa fattigdom. Hon såg hur deras insatser hjälpte människor att få tillgång till utbildning, hälsovård och rent vatten. Det var en kraftfull upplevelse

att se hur dessa grundläggande rättigheter förändrade människors liv och gav dem hopp för framtiden.

Motiverad av detta arbete insåg Sofia vikten av att säkerställa mattrygghet för alla. Hon anslöt sig till en organisation som främjade hållbart jordbruk och rättvis distribution av mat. Genom att stödja lokala bönder och uppmuntra till hållbara metoder bidrog Sofia till att minska hungern och skapa en mer rättvis matförsörjning.

Hälsa och välbefinnande var också en av Sofias hjärtefrågor. Hon utbildade sig till sjuksköterska och arbetade i samhällen med begränsad tillgång till sjukvård. Genom att erbjuda kvalitativ vård och utbilda människor om förebyggande hälsa, såg hon hur livslängden ökade och barnadödligheten minskade. Hon var stolt över att kunna bidra till människors välbefinnande och lämna en varaktig positiv inverkan på deras liv.

Agenda 2030, som hon kom i kontakt med 2016 medförde att Sofia blev övertygad om att utbildning var nyckeln till förändring. Hon blev en förkämpe för utbildningens stora betydelse och spred sina insikter i områden där hon arbetade och tillgången till utbildning var begränsad. Hon kämpade för att säkerställa att varje barn fick möjlighet att utveckla sin fulla potential, oavsett deras bakgrund. Genom att främja jämställdhet och jämlikhet i skolor bidrog hon till att skapa en rättvis och inkluderande utbildningsmiljö.

Sofia insåg att alla dessa framsteg var beroende av hållbar energi och en ansvarsfull konsumtion och produktion. Hon engagerade sig i projekt som främjade förnybar energi och utvecklingen av hållbara teknologier. Hon uppmanade också till medveten konsumtion och delade kunskap om hur man kan minska sin egen miljöpåverkan. Genom dessa insatser bidrog Sofia till att minska klimatförändringarnas effekter och bevara planetens resurser för framtida generationer.

Under åren märkte Sofia hur världen förändrades. Ojämlikheter minskade, hållbara städer och samhällen blomstrade, och ekosystem återhämtade sig. Fred och inkludering blev normen, och globalt samarbete för att uppnå målen var starkare än någonsin.

Agenda 2030 var inte bara en vision längre, utan en verklighet. Sofia kände en enorm glädje och stolthet över att ha varit en del av den förändringen. Hon insåg att även om målen verkade överväldigande i början, så var det genom individuella insatser och kollektiva ansträngningar som förändring verkligen blev möjlig. Sofias berättelse är bara en av många runt om i världen. Varje individ, varje engagemang och varje handling spelade en roll i att forma en mer rättvis, hållbar och fredlig plats att leva på. Agenda 2030 var en påminnelse om att vi har förmågan att förändra världen när vi

arbetar tillsammans för en gemensam vision.

Kan en enskild persons engagemang, intresse och vilja få ett globalt genomslag?

Sofia lyckades göra att hennes arbete fick global betydelse genom en kombination av passion, engagemang och beslutsamhet. Hennes resa började med volontärarbete på ett lokalt hjälpprojekt för att bekämpa fattigdom. Genom detta arbete såg hon hur grundläggande rättigheter som utbildning, hälsovård och rent vatten förändrade människors liv och gav dem hopp för framtiden. Denna upplevelse inspirerade henne att fortsätta sitt arbete och utvidga sina insatser till andra områden.

Sofia förstod vikten av mattrygghet för alla och anslöt sig till en organisation som främjade hållbart jordbruk och rättvis distribution av mat. Genom att stödja lokala bönder och uppmuntra till hållbara metoder bidrog hon till att minska hungern och skapa en mer rättvis matförsörjning.

Hälsa och välbefinnande var också en viktig del av Sofias arbete. Hon utbildade sig till sjuksköterska och arbetade i samhällen med begränsad tillgång till sjukvård. Genom att erbjuda kvalitativ vård och utbilda människor om förebyggande hälsa, såg hon hur livslängden ökade och barnadödligheten minskade. Hon insåg hur viktig tillgången till hälsovård är för att skapa hållbara och välmående samhällen.

När Sofia kom i kontakt med Agenda 2030 år 2016, blev utbildning en central del av hennes arbete. Hon blev en förkämpe för utbildningens betydelse och spred sina insikter i områden där tillgången till utbildning var begränsad. Genom att främja jämställdhet och jämlikhet i skolor bidrog hon till att skapa en rättvis och inkluderande utbildningsmiljö.

Sofia insåg att hållbar energi och ansvarsfull konsumtion och produktion var avgörande för att uppnå de globala målen. Hon engagerade sig i projekt som främjade förnybar energi och utvecklingen av hållbara teknologier. Hon delade också kunskap om hur man kan minska sin egen miljöpåverkan och uppmanade till medveten konsumtion.

Genom sina insatser och samarbete med olika organisationer och samhällen blev Sofias arbete globalt. Hon insåg att förändring inte kunde ske isolerat och att det krävdes kollektiva ansträngningar för att uppnå en rättvis, hållbar och fredlig värld. Agenda 2030 blev en verklig möjlighet och en vägledning för Sofia och andra att arbeta mot en gemensam vision om en bättre framtid för alla.

Sofias berättelse är en inspirerande påminnelse om att enskilda individers handlingar och engagemang kan göra en verklig skillnad i världen. Genom att arbeta tillsammans mot gemensamma mål kan vi skapa en mer hållbar och inkluderande värld för kommande generationer.

3 En allmän berättelse

Det var en gång en värld där rättvisa, hållbarhet och fred präglade varje hörn av människors liv. Det var år 2030 och alla mål i Agenda 2030 hade uppnåtts. Världen hade genomgått en häpnadsväckande transformation, och människorna levde i harmoni med varandra och med naturen.

I denna värld var fattigdom inte längre en börda som tyngde på människors axlar. Genom hållbara utvecklingsprogram och ett starkt socialt skyddsnät hade global fattigdom minskats till en bråkdel av vad den en gång varit. Alla människor hade tillgång till grundläggande rättigheter såsom utbildning, hälsovård, rent vatten och näringsrik mat. Ingen behövde längre oroa sig för att gå hungrig eller leva i misär.

Hälsovårdssystemet hade utvecklats till att bli av högsta kvalitet och var tillgängligt för alla. Sjukdomar och epidemier var inte längre en konstant oro, eftersom infrastruktur och resurser för att bekämpa dem hade stärkts. Livslängden hade ökat och barnadödligheten hade minskat drastiskt. Människorna kunde leva sina liv i välmående och trygghet.

Utbildning var en universell rättighet för alla, oavsett kön, ålder eller socioekonomisk bakgrund. Skolor och utbildningsinstitutioner var jämlika och erbjöd högkvalitativ undervisning samt möjligheter till personlig utveckling. Kunskap och färdigheter främjades för att stärka människors förmåga att aktivt delta i samhället och forma sin egen framtid.

Jämställdhet var en självklarhet i denna värld. Kvinnor och flickor behandlades med full respekt och deras rättigheter skyddades. De hade samma möjligheter som män

till utbildning, arbete, politiskt deltagande och inflytande över beslutsfattande processer. Inga hinder fanns längre för deras framgång och självförverkligande.

Rent vatten och sanitära anläggningar var tillgängliga för alla. Vattenkvaliteten var hög och säkerställd för att förebygga sjukdomar. Genom goda hygienrutiner minskade spridningen av sjukdomar och folkhälsan förbättrades markant. Människorna kunde leva sina liv utan rädsla för vattenburna sjukdomar.

Energiförsörjningen hade genomgått en revolution. Hållbar och förnybar energi som sol, vind och vattenkraft var den primära källan för energi. Fossilbränsleberoendet var nästan obefintligt och utsläppen av växthusgaser hade minskat dramatiskt. Alla människor hade tillgång till pålitlig och prisvärd energi för sina behov.

Arbetsvillkoren var anständiga och ekonomisk tillväxt var hållbar och inkluderande. Människor hade rättvisa löner och socialt skydd. Sårbara grupper som ungdomar, funktionshindrade och migranter skyddades och gavs lika möjligheter på arbetsmarknaden. Ingen människa behövde längre leva i otrygghet och fattigdom på grund av dåliga arbetsvillkor.

Infrastruktur och teknologisk innovation hade stärkts för att stödja hållbar utveckling. Hållbara transportmedel och kommunikationssystem var tillgängliga för alla och bidrog till att minska koldioxidutsläppen. Investeringsströmmar riktades mot infrastruktur som gynnar miljön och teknologiska framsteg som främjar hållbarhet.

Ojämligheter hade minskat avsevärt både inom och mellan länder. Ett rättvist fördelningssystem hade etablerats för att minska klyftorna och säkerställa inkludering och social rättvisa. Människor hade lika tillgång till resurser och möjligheter och ingen blev lämnad bakom.

Städer och samhällen hade genomgått en hållbar förvandling. Byggnader och infrastruktur var miljövänliga och energieffektiva. Alla hade tillgång till bostäder och grundläggande tjänster som vatten, avlopp och transport. Städerna var säkra och inkluderande, och invånarna kände sig trygga och lyckliga i sina miljöer.

Konsumtions- och produktionsmönster hade förändrats till att vara hållbara och resurseffektiva. Avfallshantering var effektiv och återvinning var vanligt förekommande. Företag agerade ansvarsfullt och strävade efter att minimera sin miljöpåverkan. Människor var medvetna konsumenter och gjorde medvetna val för att minska sin egen påverkan på planeten.

Klimatförändringarna var under kontroll. Utsläppen av växthusgaser hade minskat dramatiskt och övergången till förnybar energi var en fullbordad verklighet. Åtgärder

hade vidtagits för att skydda ekosystemen och bevara biologisk mångfald. Människorna levde i harmoni med naturen och respekterade dess resurser.

Haven och de marina ekosystemen var friska och välskötta. Överfiske och nedskräpning hade minskat avsevärt. Kustzoner skyddades och havets biologiska mångfald bevarades. Människorna förvaltade sina havsresurser på ett hållbart sätt för att säkerställa deras överlevnad för kommande generationer.

Jordens ekosystem och biologiska mångfald var skyddade och restaurerade. Skogsskövlingen hade minskat betydligt och hållbart skogsbruk var normen. Skyddsområden och ekologiska korridorer hade etablerats för att bevara hotade arter och deras livsmiljöer. Människorna hade lärt sig att leva i harmoni med naturen och värna om den biologiska mångfalden.

Fredliga och inkluderande samhällen var normen i denna värld. Rättvisa, icke-diskriminering och effektiva institutioner var grundläggande för att främja rättssäkerhet och tillgång till rättvisa för alla. Konflikter och våld var sällsynta och människor löste sina meningsskiljaktigheter genom dialog och fredliga medel.

Genomförandet av hållbarhetsmålen var en prioritet och var effektivt genomfört. Länder samarbetade och bildade starka partnerskap för att dela kunskap, teknik och resurser. Internationella institutioner och organisationer spelade en aktiv roll för att stödja och främja genomförandet av Agenda 2030.

Denna värld var ett resultat av en omfattande insats och engagemang från regeringar, organisationer, företag och människor över hela världen. Det krävdes mod, beslutsamhet och samarbete för att uppnå denna vision. Människorna hade insett vikten av att leva i harmoni med varandra och med planeten, och de hade agerat i enlighet med det.

Denna berättelse om en värld där alla hållbarhetsmål i Agenda 2030 har uppfyllts, ger oss en vision om vad vi kan åstadkomma om vi arbetar tillsammans för en bättre framtid. Det är en påminnelse om att vi har förmågan att göra verklig förändring och skapa en rättvis, hållbar och fredlig värld att leva på. Låt oss låta denna vision inspirera oss att agera och göra det omöjliga möjligt.

4 En hållbar tillväxt.

I den beskrivna världen, där alla hållbarhetsmål i Agenda 2030 har uppnåtts, har ekonomisk tillväxt varit en viktig drivkraft bakom den övergripande framgången. Den

ekonomiska tillväxten i detta samhälle har dock präglats av hållbarhet och inkludering, där målet har varit att främja välfärd och samtidigt skydda miljön och minska ojämlikheter.

Här är några praktiska aspekter av den ekonomiska tillväxten i detta samhälle:

- Hållbar produktion och konsumtion: Företag och industrier har anpassat sig till mer hållbara produktionsmetoder. Det har inkluderat att minska avfallet, använda förnybara resurser och följa stränga miljöstandarder. Konsumenter har också blivit medvetna om sina val och har i högre grad efterfrågat miljövänliga produkter och tjänster.
- Förnybar energi: Energiförsörjningen i detta samhälle är baserad på förnybara energikällor som sol, vind, vattenkraft och andra hållbara alternativ. Övergången från fossila bränslen till förnybar energi har minskat utsläppen av växthusgaser och bidragit till att bromsa klimatförändringarna.
- Grön teknologi och innovation: Den ekonomiska tillväxten har främjat forskning och utveckling av grön teknologi. Ny teknik har möjliggjort effektivare resursanvändning och minskat miljöpåverkan från olika sektorer som transport, industri och jordbruk.
- Socialt skyddsnät: Ett starkt socialt skyddsnät har bidragit till att minska fattigdom och ojämlikhet. Genom olika sociala program och ekonomiska stöd har samhället stöttat de som är mest sårbara och säkerställt att alla har tillgång till grundläggande resurser och tjänster.
- Hållbara investeringar: Ekonomiska investeringar har inriktats på hållbara projekt och infrastruktur som främjar en balans mellan människors behov och miljöns resurser. Detta har stimulerat gröna industrier och arbetstillfällen som gynnar både människor och planeten.
- Inkluderande arbetsmarknad: Den ekonomiska tillväxten har skapat fler arbetstillfällen och främjat inkludering på arbetsmarknaden. Människor har lika möjligheter oavsett kön, ålder, funktionsförmåga eller bakgrund.
- Hållbara städer och samhällen: Städer har genomgått en omvandling för att bli mer hållbara och inkluderande. Effektivare infrastruktur, kollektivtrafik och grönområden har bidragit till att minska miljöpåverkan och skapa attraktiva levnadsmiljöer.
- Internationellt samarbete: För att uppnå alla målen i Agenda 2030 har samhället samarbetat på global nivå. Internationella partnerskap har främjat teknologiöverföring, kunskapsdelning och finansiellt stöd för hållbara projekt runt om i världen.

I detta samhälle har den ekonomiska tillväxten tjänat som ett verktyg för att uppnå de övergripande målen för hållbarhet, rättvisa och fred. Den har varit hållbar och inkluderande, vilket har möjliggjort en harmonisk samexistens mellan människor och natur. Genom en medvetenhet om hur ekonomisk tillväxt påverkar samhället och planeten har detta samhälle kunnat forma en framtid som alla kan vara stolta över och glädjas åt.

5 Räcker ekonomin för att uppnå alla dessa omställningar?

För att hålla oss inom planetens gränser med konsumtion, priser, tillväxt och en rättvis fördelning är det viktigt att implementera en hållbarhetsstrategi som tar hänsyn till sociala, ekonomiska och miljömässiga aspekter. Här är några väsentliga åtgärder som kan vidtas:

- **Hållbar konsumtion och produktion:** Främja och uppmuntra hållbara konsumtionsvanor genom att öka medvetenheten om miljöpåverkan av produkter och tjänster. Fokusera på att producera varor med lägre miljöpåverkan, använda återvunna material och minska avfall genom återvinning och återanvändning.
- **Prissättning som speglar verkliga kostnader:** Sätt priser som inkluderar de faktiska miljömässiga och sociala kostnaderna för produkter och tjänster. Detta innebär att internalisera externa kostnader såsom utsläpp av växthusgaser, föroreningar och naturförstöring. Prissättningen bör reflektera de verkliga hållbarhetskostnaderna för att skapa incitament för hållbara val.
- **Ekonomisk omstrukturering:** Omstrukturera ekonomin för att minska beroendet av resursintensiva sektorer och uppmuntra tillväxt i hållbara industrier och gröna teknologier. Investera i sektorer som främjar cirkulär ekonomi och resurseffektivitet.
- **BNP som mått på framsteg:** Omvärdera BNP som det primära måttet på framsteg och inkludera hållbarhetsindikatorer i ekonomiska beslutsfattande. Utveckla nya metoder för mätning av välfärd och framsteg som inkluderar social rättvisa och miljöprestanda.
- **Rättvis fördelning av resurser:** Skapa mekanismer och politik som säkerställer en rättvis fördelning av resurser inom samhället. Minska ojämlikheter genom att stärka socialt skyddsnät, främja jämställdhet och ge alla tillgång till grundläggande rättigheter såsom utbildning, hälsovård och bostäder.
- **Utbildning och medvetenhet:** Utbilda allmänheten om hållbarhet och dess betydelse för samhället och planeten. Medvetandegöra konsumenter om deras val och påverkan på miljön och uppmuntra till hållbara beteenden.

- Grön skatteväxling: Inför grön skatteväxling genom att minska skatter på arbete och istället beskatta miljöskadliga aktiviteter och resursuttag. Detta skulle ge ekonomiska incitament för företag och individer att minska sin miljöpåverkan.
- Internationellt samarbete: Samarbete på internationell nivå för att hantera globala utmaningar såsom klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald. Bygg starka partnerskap och främja tekniköverföring och resursdelning för att stödja hållbar utveckling globalt.

Genom att kombinera dessa åtgärder kan vi skapa en hållbar ekonomi som respekterar planetens gränser, främjar rättvis fördelning och ger möjlighet till hållbar tillväxt. Detta kräver ett gemensamt engagemang från regeringar, företag, civilsamhället och enskilda individer för att forma en framtid som är hållbar, rättvis och balanserad för alla.

***Folken måste bli ett, under samlingsnamnet mänskligheten,
tala med en röst som hörs utan bakgrundsbrus
och det enda budskapet måste vara:***

“Vi vill ha beslut som räddar mänskligheten och alla livsformer.”

Kap 19

Ekonomiska system

Omställningen var inte given. För att uppnå det visionära samhälle där alla hållbarhetsmål i Agenda 2030 har uppfyllts och världen är en mer rättvis, hållbar och fredlig plats att leva på fanns det emellertid flera hinder som måste övervinnas. Här ska vi vända och vrida på det största hindret: Ekonomin och det ekonomiska systemet.

Att uppnå alla hållbarhetsmål kräver betydande ekonomiska resurser och investeringar. Det kan vara svårt att få tillräckligt med finansiering och resurser för att genomföra de nödvändiga åtgärderna och projekten, särskilt i de fattigaste länderna. Det kräver också ekonomiska omstruktureringar och förändringar i produktions- och konsumtionsmönster.

Att ställa om till ett ekologiskt hållbart och rättvist samhälle kräver omfattande förändringar i det ekonomiska systemet, både på makro- och mikronivå. Här är några åtgärder och principer som kan vara relevanta för att uppnå en sådan omställning på det personliga planet:

- -Grön omställning och cirkulär ekonomi: Det ekonomiska systemet måste omvandlas till att främja produktion och konsumtion som är hållbara och cirkulära. Det innebär att minska resursanvändningen, återvinna material och minska avfall. Staten kan stimulera detta genom att införa incitament för företag som investerar i miljövänlig teknik och produkter.
- -Skattesystem och subventioner: Skattepolitiken bör omstruktureras för att belöna miljövänliga beteenden och bestraffa skadliga aktiviteter. Subventioner till fossila bränslen bör avvecklas och istället riktas mot förnybar energi och andra hållbara sektorer.
- -Nyckeltal för välbefinnande: Istället för att enbart fokusera på bruttonationalprodukt (BNP) bör samhället mäta och prioritera faktorer som människors välbefinnande, hälsa, utbildning och miljö. Detta kan leda till en mer holistisk syn på framsteg och tillväxt.
- -Fördelning av inkomster och socialt skyddsnät: Ett mer rättvist samhälle kräver en omfördelning av inkomster och tillgångar. Progressiv beskattning av högre inkomster och förmögenheter kan användas för att finansiera sociala program och tjänster som främjar jämlikhet och inkludering.
- -Lokal produktion och konsumtion: Att främja lokal produktion och konsumtion kan minska koldioxidutsläppen från transport och stärka lokala ekonomier. Småskaliga jordbruk och lokala hantverk kan gynnas genom ekonomiska incitament.
- -Utbildning och medvetenhet: Utbildning är nyckeln till förändring. Att integrera hållbarhet och ekologisk medvetenhet i utbildningssystemet kan skapa en generation med medvetna och ansvarstagande medborgare som aktivt bidrar till hållbar utveckling.
- -Delningsekonomi och samarbete: Delningsekonomi och delad konsumtion kan minska överkonsumtion och resursbehov. Plattformar för att dela resurser och tjänster kan främjas och stödjas.
- -Ökad arbetsdelning och kortare arbetsveckor: Att minska arbetstiden kan främja en balans mellan arbete och fritid, minska överkonsumtion och skapa fler arbetstillfällen. Detta kan också bidra till minskad stress och ökad livskvalitet.
- -Hållbara investeringar: Individer och institutioner kan uppmuntras att investera i hållbara projekt och företag som bidrar till miljöskydd och social rättvisa.

- -Vidareutbildning och omställning: I en omställning till en mer hållbar ekonomi kan vissa industrier och yrken påverkas negativt. Det är viktigt att erbjuda möjligheter till omskolning och utbildning för att möjliggöra en smidig övergång för de som påverkas.

Det är viktigt att komma ihåg att dessa åtgärder bör anpassas till varje lands specifika förutsättningar och behov. En omställning till ett ekologiskt hållbart och rättvist samhälle är en komplex uppgift som kräver samarbete på alla nivåer av samhället, från individer och företag till regeringar och internationella organisationer.

Ekonomiska systemet - hjälpmedel vid omställningen?

Det ekonomiska systemet spelar en central roll i omställningen till ett ekologiskt hållbart samhälle. Här är några sätt på vilka det ekonomiska systemet kan bidra till denna omställning:

1. Hållbar produktion och konsumtion: Genom att främja hållbara produktionsmetoder och konsumtionsmönster kan det ekonomiska systemet bidra till att minska miljöpåverkan och resursförbrukning. Det kan inkludera att övergå till förnybar energi, minska avfall och utsläpp, främja cirkulär ekonomi och stödja företag som tar ansvar för sina miljöpåverkande handlingar.
2. Gröna investeringar och finansiella incitament: Det ekonomiska systemet kan främja investeringar i gröna och hållbara projekt genom att erbjuda ekonomiska incitament och fördelaktiga finansiella instrument. Det kan inkludera subventioner för förnybar energi, skatteregler som gynnar hållbara företag, och utveckling av gröna finansiella marknader som hållbara obligationer och gröna investeringsfonder.
3. Ekonomisk omställning och omstrukturering: Det ekonomiska systemet kan stödja övergången från resursintensiva och förorenande industrier till mer hållbara och resurseffektiva sektorer. Det kan innefatta att främja gröna arbetstillfällen, stimulera innovation inom hållbar teknik och stödja omställningen av företag och arbetstagare till mer hållbara verksamheter.
4. Prissättning av miljöresurser: Genom att internalisera kostnaderna för miljöförstöring och resursanvändning kan det ekonomiska systemet bidra till att skapa incitament för hållbara val. Det kan inkludera att införa miljöskatter, avgifter för utsläpp och kvotsystem för att minska koldioxidutsläpp.
5. Ekonomiskt stöd till utvecklingsländer: Det ekonomiska systemet kan hjälpa till att övervinna de ekonomiska hindren för utvecklingsländer att genomföra hållbara åtgärder. Det kan inkludera internationellt ekonomiskt stöd, tekniköverföring och kapacitetssupplyggnad för att underlätta övergången till hållbar utveckling och minska

fattigdomen.

Det är viktigt att notera att det ekonomiska systemet också kan vara en källa till hinder och utmaningar för omställningen till ett ekologiskt hållbart samhälle. Vissa aspekter av det nuvarande ekonomiska systemet, såsom kortvarig vinstmaximering och överkonsumtion, kan vara oförenliga med principerna för hållbarhet. Därför krävs omfattande reformer och policyåtgärder för att främja en övergång till ett ekonomiskt system som är balanserat, rättvist och ekologiskt hållbart.

Ekonomiska systemet - hinder vid omställningen?

Det ekonomiska systemet kan också utgöra ett hinder för omställningen och uppnåendet av en värld utan fattigdom. Här är några sätt på vilka det ekonomiska systemet kan förhindra framsteg:

1. Ojämlighet: Det ekonomiska systemet kan bidra till ojämlikhet genom att koncentrera resurser och möjligheter hos ett fåtal, medan majoriteten av befolkningen har begränsad tillgång till resurser och möjligheter. Om det ekonomiska systemet inte utformas på ett sätt som främjar rättvisa och en mer rättvis fördelning av resurser, kan det vara svårt att utrota fattigdomen.
2. Kapitalismens brister: I ett kapitalistiskt system är vinstmaximering ofta det primära målet för företag. Det kan innebära att företag fokuserar på att generera vinster snarare än att prioritera sociala och miljömässiga hänsyn. Det kan leda till exploatering av arbetskraft och naturresurser, vilket kan försvåra fattigdomsbekämpningen.
3. Bristande ekonomisk tillväxt: För att minska fattigdomen krävs hållbar ekonomisk tillväxt, men ekonomiska kriser, handelskonflikter och bristande investeringar kan påverka möjligheten att skapa en balanserad och rättvis global ekonomi. Om ekonomin inte växer på ett hållbart sätt kan det vara svårt att minska fattigdomen på ett effektivt sätt.
4. Brist på inkluderande ekonomiska möjligheter: Det ekonomiska systemet kan begränsa tillgången till ekonomiska möjligheter för vissa grupper, till exempel kvinnor, etniska minoriteter och personer från socioekonomiskt marginaliserade samhällen. Om dessa grupper inte har tillgång till resurser, utbildning och finansiella möjligheter blir det svårt för dem att bryta sig ur fattigdomscykeln.
5. Brist på hållbarhet: Om det ekonomiska systemet inte tar hänsyn till miljömässiga aspekter och inte främjar hållbar utveckling kan det förvärra fattigdomen. Klimatförändringar och miljöpåverkan kan påverka människors försörjning och tillgång till viktiga resurser som mat och vatten, vilket kan försvåra fattigdomsbekämpningen.

För att övervinna dessa hinder och främja en omställning mot en värld utan fattigdom krävs reformer och förbättringar inom det ekonomiska systemet. Det innefattar att främja en mer rättvis fördelning av resurser, främja inkluderande ekonomiska möjligheter för alla grupper i samhället, prioritera hållbarhet och miljöhänsyn, samt investera i utbildning och yrkesutbildning för att öka människors förmåga att hitta anställning och bryta sig ur fattigdomscykeln. Dessutom krävs politiskt engagemang och samarbete på internationell nivå för att adressera de globala utmaningarna och skapa en mer rättvis och hållbar ekonomi.

Tillväxten

För att världens ekonomi ska kunna växa utan att överutnyttja planetens resurser behöver vi anta en hållbar utvecklingsmodell som balanserar ekonomisk tillväxt med bevarandet och ansvarsfull användning av naturens resurser. Här är några strategier och principer som kan hjälpa till att uppnå detta mål:

- **Cirkulär ekonomi:** Istället för att följa en linjär modell där produkter tillverkas, används och kasseras, bör vi övergå till en cirkulär ekonomi. Det innebär att produkter och material återvinns, återanvänds och återställs så mycket som möjligt för att minimera avfall och resursuttag.
- **Hållbar energi:** Investera i och främja användningen av förnybar energi som sol, vind, vattenkraft och geotermisk energi för att minska utsläppen av växthusgaser och minska vår beroende av icke förnybara energikällor.
- **Effektiv användning av resurser:** Utveckla och använd teknik och processer som ökar effektiviteten i resursanvändningen. Detta kan inkludera bättre energieffektivitet, materialåtervinning och minskad vattenanvändning.
- **Hållbar konsumtion och produktion:** Främja produkter och tjänster som är hållbara och har en låg miljöpåverkan. Detta kan inkludera att minska överkonsumtion, utveckla miljövänligare förpackningar och främja delningsekonomi.
- **Ekologiskt jordbruk och skogsbruk:** Använda metoder som bevarar och återställer ekosystemen i jordbruk och skogsbruk. Detta kan inkludera ekologiskt jordbruk, skogsskötsel med hänsyn till biologisk mångfald och återplantering av träd.
- **Hållbar stadsplanering:** Utforma städer och samhällen som främjar hållbarhet genom att minska bilberoendet, förbättra kollektivtrafiken, främja cykling och gång, och skapa grönområden.
- **Teknologisk innovation:** Investera i forskning och utveckling av miljövänliga teknologier och innovationer som kan minska vår påverkan på miljön och samtidigt

stödja ekonomisk tillväxt.

- Grön ekonomisk politik: Implementera ekonomiska incitament och regleringar som stödjer hållbarhetsmål, såsom koldioxidpriser, subventioner för förnybar energi och miljövänliga produktionsmetoder.
- Utbildning och medvetenhet: Öka medvetenheten om hållbarhetsfrågor och utbilda människor om hur de kan göra mer miljövänliga val i sina liv och i sina företag.
- Globalt samarbete: Samarbeta internationellt för att lösa globala miljöutmaningar, inklusive klimatförändringar och förlusten av biologisk mångfald.

Det är viktigt att komma ihåg att övergången till en hållbar ekonomi inte kommer att vara enkel eller snabb, men det är nödvändigt för att säkerställa planetens långsiktiga överlevnad och välbefinnande för alla människor. Det kräver engagemang och samarbete från regeringar, näringsliv, civilsamhälle och individer över hela världen.

Munkekonomi

Donut Economics är en teori som föreslår en förändring av den ekonomiska modellen som ett svar på mänsklighetens stora utmaning att utrota global fattigdom med hjälp av planetens begränsade naturresurser.

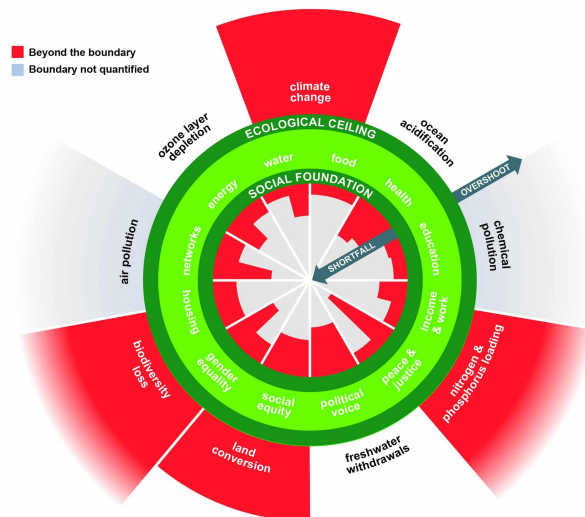
I en typisk inledande ekonomilektion kommer du att få lära dig att definitionen av ekonomi är att studera tilldelningen av knappa resurser. Fokus på knappa resurser har lett till att många människor ser oändlig tillväxt som ett positivt, eller "mer är bättre". Men i verkligheten mäts ekonomisk tillväxt endast av en ökande BNP, helt bortser från de begränsade naturresurserna och konsekvenserna av våra handlingar. Hur skulle ekonomin se ut när ökat överflöd av resurser inte längre är lösningen på problemet med knapphet utan skapar egna svårlösta problem?

I dagens värld saknar bortåt en miljard människor fortfarande livets väsentligheter; lever dagligen med hunger, analfabetism, osäkerhet och har inte rösträtt. Samtidigt har mänsklighetens kollektiva tryck på planeten redan överskridit åtminstone fyra planetära

gränser – klimatförändringar, markomvandling, gödningsmedel och förlust av biologisk mångfald. Den globala ekonomin är också djupt splittrad, full av akuta köns- och inkomstskillnader.

För att säkerställa att ingen lider brist på livets väsentligheter, samtidigt som vi säkerställer att vi kollektivt inte överskrider vårt tryck på jordens livsuppehållande system som vi i grunden är beroende av, introducerade den engelska ekonomen Kate Raworth konceptet Donut Economics 2012, en ekonomisk modell utformad för att passa in. på 2000-talet.

Donut Economics är en ny vision för en ekonomisk modell. Genom att ompröva våra system kan målet för nationella och globala ekonomier ändras från att bara öka BNP till att skapa ett samhälle som kan tillhandahålla tillräckligt med material och tjänster till alla samtidigt som jordens resurser används på ett sätt som inte hotar vår framtida säkerhet och välbefinnande.

Denna modell består av en instrumentpanel med indikatorer som definierar dess gränser. Föreställ dig att titta på en munk uppifrån och ned. Du skulle se en frisk grön region som är den cirkulära munken. Den yttre kanten representerar det ekologiska taket, medan den inre kanten speglar den sociala grunden. Hålet i munken avslöjar gränsen för när människor har uppnått livets basbehov som mat, vatten, sjukvård och yttrandefrihet. Om vi underskrider eller använder våra planetära resurser på ett felaktigt sätt, skulle modellen indikera att vi inte kan säkerställa att de nödvändiga sociala grunderna uppfylls bland medborgarna. I verkliga termer betyder detta människor som lever utan tillgång till riklig mat, rent vatten och nödvändig hälsovård. En stor del av mänsklighetens utmaning är alltså att få ut alla ur det hålet. Samtidigt skulle överutnyttjande av planetens förnybara resurser leda till katastrofala konsekvenser som sötvattensbrist, havsförsurning, kemiska föroreningar och i slutändan klimatförändringar.

I våra nuvarande system är aspekter som ökningen av sjukvårdskostnader till följd av ökande luftföroreningar "externiteter" som inte ingår i kostnaderna för produktion och konsumtion, medan i en inbäddad ekonomi som gör att vi kan se ekonomin som inbäddad i större sociala och ekologiska väv, beaktas dessa kostnader.

I sin kärna är Donut Economics baserad på en ekonomi som är både förnybar och spridande till sin design. Det har enorma konsekvenser för alla grupper som förhandlar om balansen mellan ekonomisk tillväxt och kraftfull social förändring. Nationer kan börja anta en strategi för nolltolerans med stark regulatorisk tillsyn som stoppar aktiviteter som skadar vår planet och undergräver samhällets hälsa. Att ta till sig skattepolitik och offentliga utgifter kan hjälpa till att komma till rätta med ojämlikhet genom att stimulera förskjutningar bort från rikedom och resursutvinning, och driva det mot att skapa jobb och omfördelning av rikedom. Det skulle också kunna bli mer samarbete mellan den offentliga och privata sektorn, särskilt för att få till stånd en hållbar modell i industriskala som krävs för att skapa en cirkulär och förnybar ekonomi. Hittills har över 150 länder använt Donut Economics-modellen. Faktum är att Amsterdam redan implementerade Donut Economics i början av april förra året efter att Nederländerna hade en av världens högsta siffror för dödlighet från coronapandemin. Modellen skalades ned för att ge ett "stadsporträtt" som inte bara avslöjade områden där grundläggande behov inte tillgodoses och planetära gränser överskridits, utan också hur dessa frågor hänger ihop. På grund av modellen riktades frågor direkt, inklusive koldioxidutsläpp från import och exploatering av västafrikansk arbetskraft. Genom att formellt anamma teorin hoppades stadens regering kunna återhämta sig från krisen och undvika framtida kriser.

Modellen tar hänsyn till att människans beteende kan vara samarbetsvillig och omtänksam, precis som den kan vara konkurrenskraftig och individualistisk. Den erkänner också att ekonomier, samhällen och resten av den levande världen är komplexa, ömsesidigt beroende av system som bäst förstås genom systemtänkandets lins. Det kräver att dagens ekonomier har som mål att tillhandahålla tillräckligt med material och tjänster till alla samtidigt som jordens resurser används på ett sätt som inte hotar vår framtida säkerhet och välbefinnande.

Det slutliga målet med detta ramverk är att göra det möjligt för samhällen att göra positiva val och leva i balans för att frodas ekonomiskt, socialt och miljömässigt. Denna nya ekonomiska vision kan inte uppnås av en individ eller en enda organisation. Det kräver snarare intention, planering, samarbete och bidrag från alla intressenter. Vad munken erbjuder är en metafor som hjälper oss att visualisera ett ekonomiskt system som skulle kunna skapa ett välmående samhälle idag och bevara en beboelig planet för alla framtida generationer.

Hur Amsterdam använder Donut Economics-modellen för att skapa en balanserad strategi för både människor och miljö, Maria-Cristina Florian 2 mars 2023.

År 2020, mitt i den första vågen av nedstängningar på grund av pandemin, tillkännagav kommunen Amsterdam sin strategi för att återhämta sig från denna kris genom att omfamna konceptet "Doughnut Economy". Modellen är utvecklad av en brittisk ekonom Kate Raworth och populariserades genom sin bok, "Donut Economics: Sju sätt att tänka som en 2000-tals ekonom", släppt 2017. Här hävdar hon att det sanna syftet med ekonomi inte behöver vara lika med tillväxt. Istället är målet att hitta en sweet spot, ett sätt att balansera behovet av att

förse alla med vad de behöver för att leva ett bra liv, en "social grund" samtidigt som vi begränsar vår påverkan på miljön, "miljötaket." Med hjälp av Raworth har Amsterdam minskat detta tillvägagångssätt till storleken på en stad. Modellen används nu för att informera stads omfattande strategier och utvecklingar till stöd för denna övergripande idé: att tillhandahålla en god livskvalitet för alla utan att sätta ytterligare press på planeten. Andra städer följer detta exempel.

Vad är Donut Economic Model?

Raworth kom fram till "munk"-bilden genom att beskriva två cirklar, den ena inuti den andra. Den yttre cirkeln är inspirerad av ett diagram hon stötte på medan han arbetade för den ideella organisationen Oxfam mot fattigdom. Där tittade en grupp jordsystemforskare på de miljöförhållanden som gör livet på jorden möjligt. De identifierade tillsammans en uppsättning "planetära gränser" som, om de passerades, permanent skulle skada klimatet, marken, haven, den biologiska mångfalden och följaktligen mänsklighetens villkor för liv. Denna yttre ring relaterar till frågor som klimatförändringar, luftföroreningar, förlust av biologisk mångfald, utarmning av ozonskiktet och havsförurning.

Även om Raworth insåg vikten av att sträva efter att hålla sig under detta ekologiska tak, förstod hon också att detta bara är en sida av problemet. Om den yttre ringen beskrev ett maximum, tog hon också fram en inre ring för att representera de minimivillkor som alla behöver för att leva ett gott liv. Härrörande från FN:s mål för hållbar utveckling (Agenda 2030), tar den inre ringen upp akuta problem som tillgång till mat och rent vatten, bostäder av god kvalitet, energi, hälsovård, utbildning, social rättvisa, rätten till en politisk röst, rättvisa och möjligheter till arbete och inkomst.

Målet är att leva i balans med dessa två uppsättningar av villkor, för att uppnå det önskvärda området mellan munkens inre och yttre ring, mellan det övre ekologiska taket och den grundläggande sociala grunden. Raworths teori är specifik när det gäller att beskriva slutresultatet, men den föreskriver inget recept för att uppnå det. Istället utmanar det intressenter att titta på helheten och att förstå effekten av deras beslut på flera faktorer och stadens aktörer.

Amsterdam försöksprojekt?

I april 2020 godkände kommunen Amsterdam, Amsterdam Circular "2020-2025-strategin". med tvåårig inledande praktikhandlingsplan. Strategin är utformad efter en anpassad version av Kate Raworths *munk modell*, vilket gör det till den första kommunen i världen att anta konceptet officiellt. Skapad i samarbete med Raworth, kallas den nedskalade modellen ett *Stadsporträtt*, en holistisk ögonblicksbild av staden som syftar till att fungera som utgångspunkten för stort tänkande, medskapande innovation och systemisk transformation, enligt släppt strategi. Det syftar också till att bli en stimulans för övergripande samarbete inom staden, och involvera ett brett spektrum av aktörer i de beslutsprocesser som formar miljön.

Genom att genomföra en studie upptäckte myndigheterna att 20 procent av stadens hyresgäster inte kunde täcka sina grundläggande behov efter att ha betalat sin hyra. Samtidigt var bara 12 % av de cirka 60 000 som sökte till sociala bostäder online framgångsrika. Den första lösningen kan vara att skapa fler bostäder, men samma modell visade att Amsterdam har ökat sina koldioxidutsläpp avsevärt de senaste åren. Marieke van Doorninck, Amsterdams biträdande borgmästare, drar slutsatsen att staden måste fortsätta att investera i byggsektorn, men att staden också måste reglera dessa initiativ för att säkerställa att byggare använder hållbara material så ofta som möjligt.

Ett av byggnadsprojekten i Amsterdam är Strandeiland (Strandön), en del av IJburg, en skärgård med sex nya öars återvunnen mark från vattnet på den sydöstra sidan av staden. Under hela byggprocessen togs ett antal beslut för att minska påverkan av utvecklingen. Materialet transporterades av båtar som körde på bränsle med låga utsläpp, och grunden lades med hjälp av processer som inte skadar det lokala djurlivet samtidigt som de skyddar medborgarna från stigande havsnivåer.

Tid rapporterar uttalanden från Lianne Hulsebosch, projektets hållbarhetsrådgivare: "Det är inte så att varje dagligt stadsprojekt måste börja med munken, men modellen är verkligen en del av vårt DNA nu". Du märker det i de samtal som vi har med kollegor. "Vi gör saker som vi inte skulle ha gjort för 10 år sedan eftersom vi värderar saker annorlunda."

Kan modellen uppfylla förväntningarna?

Medan Amsterdam är den första kommunen att officiellt anta strategin, är det inte den enda staden som är intresserad av denna modell. Enligt Tid magazine, 2019 arbetade C40, ett nätverk för städer med fokus på klimatåtgärder, tillsammans med Kate Raworth för att skapa rapporter om Amsterdam, Philadelphia, och Portland, som visar dem var de står i förhållande till munken. Det slutade med att Amsterdam antog principen genom sin stadsövergripande strategi.

I juni 2022, beslutade också Köpenhamn att följa Amsterdams exempel. Bryssel, den belgiska huvudstaden, testar också teorin i olika skalor. Ett av deras initiativ är renovering av ett övergivet myntverk från finansministeriet med målet att "minimera miljöpåverkan och maximera de sociala effekterna." Ett annat initiativ var ett bostadsprojekt i Molenbeek, vilket gjorde det möjligt för invånarna att designa och bygga strukturen efter sina behov och följa koden samtidigt som de minimerar sina fotavtryck genom att använda passiva termiska regleringssystem.

I slutet av 2022, gick den lilla staden Dunedin i Nya Zeeland med i projektet, liksom Nanaimo, i brittiska Colombia. Texas, planerar att initiera sina egna versioner av konceptet. Medan alla dessa strategier är inspirerade av *munkmodellen* tolkar de konceptet på sätt anpassade till deras specifika behov och möjligheter.

Donut är inte en föreskrivande modell. Den erbjuder ingen färdplan. Istället presenterar det ett optimistiskt slutresultat att sträva mot: att säkerställa en god livskvalitet för alla utan att

överbelasta miljön. Vägen till att uppnå detta kan se olika ut för varje region: rikare städer eller länder kan upptäcka att deras främsta utmaningar är relaterade till munkens yttre ring, vilket minskar deras fotavtryck för att passa inom planetens gränser. Samtidigt kan låg- eller medelinkomstregioner kämpa mer för att få alla ut ur munkens centrum och in i dess inre ring, vilket säkerställer lika tillgång till grundläggande behov som mat, utbildning och möjligheter att växa.

Kap 20

Verkligheten 2022

Nu har vi skärskådat hur Parisavtalet och Agenda 2030 skulle ha kunnat skapa en positiv framtid för alla livsformer.

Vi har också granskat de hinder som framför allt finns inom strukturer och system som vi själva har skapat. De är så mångåriga och griper in i de flesta av livets verksamheter, att det krävs mer än vilja och beslutsamhet från politikernas sida för att bryta ner dem.

Agenda 2030 kom år 2015 och nu har halva tiden för omställningen passerat (2022) och det är dags att granska hur långt man har hunnit (genomsnittet visas i diagrammet, på nationsnivå hittar man i rapporten).

The Sustainable Development Goals Report 2022 FN

(Rapporten om hållbara utvecklingsmål 2022)

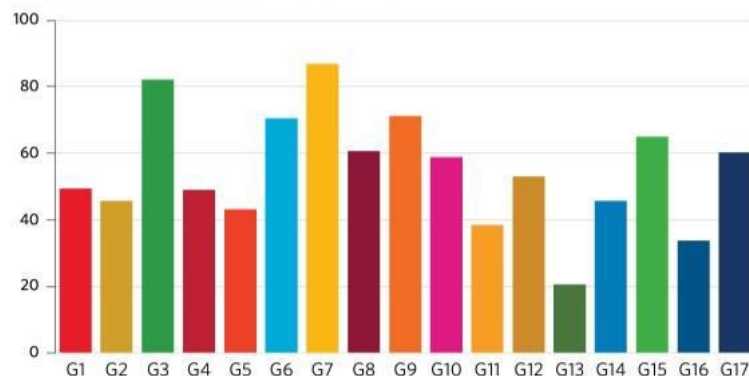
”Vi måste höja oss för att rädda målen för hållbar utveckling – och förbli trogna vårt löfte om en värld av fred, värdighet och välstånd på en sund planet.”

António Guterres

Generalsekreterare, FN

(Målen i Agenda 2030 beskrivs med G i diagrammet)

Andel länder eller områden med tillgängliga data sedan 2015, efter mål (presentation)

Här framgår att G13, Bekämpa klimatförändringarna, är ett eftersatt område.

Beskrivning mål för mål

Mål 1

Först covid-19, och nu Ukrainakrisen, spårar ur framstegen för att få slut på extrem fattigdom

Mellan 2015 och 2018 fortsatte den globala fattigdomen sin historiska nedgång, med den extrema fattigdomen som sjönk från 10,1 procent till 8,6 procent. Det betyder att antalet människor som lever på mindre än 1,90 USD per dag minskade från 740 miljoner till 656 miljoner under denna period. Covid-19 har gjort allvarliga bucklor i den utvecklingen. 2020 var siffran 9,2 procent, den första ökningen av extrem fattigdom sedan 1998 och den största sedan 1990.

År 2020 ökade andelen arbetare som lever i extrem fattigdom för första gången på två decennier

År 2020, för första gången på två decennier, ökade andelen av världens arbetare som lever i extrem fattigdom, och steg från 6,7 procent 2019 till 7,2 procent, vilket förde ytterligare 8 miljoner arbetare ut i fattigdom.

Över hälften av de arbetslösa i höginkomstländer får kontantbidrag jämfört med 1 procent i låginkomstländer

Mål 2

Konflikt, covid-19, klimatförändringar och växande ojämlikhet konvergerar för att undergräva livsmedelssäkerheten över hela världen

Klimatvariationer och extremer, konflikter, ekonomiska chocker och växande ojämlikhet håller världen ur spåret när det gäller att uppnå noll hunger till 2030. Sedan 2014 har antalet människor som svälter och lider av osäkerhet om mat ökat. Covid-19-pandemin förvärrade en redan försämrad situation, med cirka 150 miljoner fler människor som mötte hunger 2021 än 2019. Med andra ord, uppskattningsvis 1 av 10 människor världen över lider av hunger

Den låga arbetsproduktiviteten hos småskaliga livsmedelsproducenter är fortfarande bekymmersam

Småskaliga jordbrukare är ryggraden i jordbruket. Trots deras betydelse för att bekämpa hunger är småskaliga livsmedelsproducenter ofta bland de mest utsatta grupperna på landsbygden och inom jordbruks- och livsmedelssystemet.

Redan långsamma framsteg när det gäller undernäring av barn har sannolikt dragits tillbaka ytterligare av pandemin och växande matosäkerhet

Bra kost sätter barn på en väg att överleva och frodas. Den fulla effekten av pandemin på barns näring kan ta år att visa sig.

Andelen länder som drabbats av höga livsmedelspriser ökade kraftigt under 2020

Mål 3

Covid-19 ledde direkt och indirekt till att nästan 15 miljoner människor dog under de första två åren av pandemin

COVID-19 är nu en ledande dödsorsak. De senaste uppskattningarna tyder på att 14,9 miljoner människor dog som en direkt följd av covid-19 eller av pandemins påverkan på hälsosystemen och samhället 2020 och 2021. Denna uppskattning är nästan tredubblad som de 5,4 miljoner officiellt rapporterade covid-19-dödsfallen under samma period.

Framsteg har gjorts när det gäller mödra- och barnhälsa, men de stora regionala skillnaderna måste åtgärdas

Kompetent kvalificerad födelsebevakning är nyckeln till att minska mödrarnas och nyföddas sjuklighet och dödlighet. Globalt, 2015–2021, uppskattningsvis 84 procent av förlossningarna assisterades av kunnig vårdpersonal, inklusive läkare, sjuksköterskor och barnmorskor. Det var en ökning från 77 procent 2008–2014. Ändå

var täckningen i Afrika söder om Sahara 20 procentenheter lägre än det globala genomsnittet.

De hälsomässiga och ekonomiska effekterna av covid-19 har sannolikt förvärrat ojämna framsteg mot universell hälsotäckning

Mål 4

Långvariga skolavbrott har ökat risken för att barn inte kommer tillbaka till skolan

Covid-relaterade skolnedläggningar hotar att vända år av framsteg som syftar till att hålla barn i skolan. Före pandemin gick 17 procent av barn och ungdomar globalt utanför grund- och gymnasieskolan, jämfört med 26 procent 2000. Från mars 2020 till februari 2022 var skolor över hela världen helt eller delvis stängda i 41 veckor i genomsnitt. Latinamerika och Karibien upplevde den längsta stängningen av skolorna - mer än 60 veckor under de senaste två åren.

COVID-19 har kastat en skugga över en redan förfärlig bild av läranderesultat

COVID-19-pandemin kom vid en tidpunkt då världen redan kämpade med en lärandekris: alltför många barn saknade grunderna för läsning och räknekunskap.

Grundade orättvisor inom utbildning har bara förvärrats under pandemin

Mål 5

Våld mot kvinnor och flickor förekommer i alla länder och drabbar kvinnor i alla åldrar.

Globalt sett har 26 procent av alla kvinnor i åldern 15 år och äldre (641 miljoner) blivit utsatta för fysiskt och/eller sexuellt våld av en man eller en intim partner minst en gång i livet. Begränsade bevis pekar på ett intensifierat våld mot kvinnor under pandemin.

Barnäktenskap och kvinnlig könsstympning är ständiga kränkningar av mänskliga rättigheter som håller tillbaka framsteg för flickor och kvinnor

År 2021 gifte sig nästan var femte ung kvinna före 18 års ålder. Den högsta andelen barnäktenskap återfinns i Afrika söder om Sahara och södra Asien, där 35 procent respektive 28 procent av unga kvinnor var gifta i barndomen.

I många länder saknar kvinnor fortfarande den lagliga rätten till autonomi över sin egen kropp

Skyddet av kvinnors mark och äganderätt har fortfarande en lång väg att gå

Mål 6

Att uppfylla målen för dricksvatten, sanitet och hygien till 2030 kommer att kräva en fyrfaldig ökning av framstegstakten

Andelen av världens befolkning som använder säkert hanterade dricksvattentjänster ökade från 70 procent 2015 till 74 procent 2020. Fortfarande var 2 miljarder människor utan sådana tjänster det året, inklusive 1,2 miljarder människor som saknade ens en grundläggande servicenivå. Åtta av 10 personer som saknar ens grundläggande dricksvattenservice bor på landsbygden, och ungefär hälften av dem bor i de minst utvecklade länderna. Med nuvarande framsteg kommer världen att nå 81 procents täckning år 2030, missa målet och lämna 1,6 miljarder människor utan säkert hanterade dricksvattenförsörjningar.

Världens våtmarker går förlorade i en alarmerande takt; det är dags att skydda och återställa dem i stor skala

Våtmarker anses vara de mest biologiskt mångfaldiga av alla ekosystem och är grogrund för 40 procent av världens växt- och djurarter.

En tidig sanering av vattenföroreningar kommer att kräva aktiv övervakning, vilket i hög grad saknas i de fattigaste länderna

Att förbättra vattenkvaliteten är avgörande för att skydda människors och ekosystemens hälsa.

Stressen på vattenresurserna i norra Afrika och västra Asien är redan på farliga nivåer

Vattenstress uppstår när förhållandet mellan uttaget sötvatten och de totala förnybara sötvattenresurserna ligger över tröskeln på 25 procent.

Mål 7

Framstegen inom elektrifieringen har avtagit, med utmaningen att nå de som är svårast att nå

Den globala tillgången till elektricitet ökade från 83 procent 2010 till 91 procent 2020. Men takten i framstegen har saktat av under de senaste åren, på grund av covid-19 och den ökande komplexiteten att nå de som är svårast att nå. Under 2018–2020 ökade tillgången på el med i genomsnitt 0,5 procentenheter årligen.

Det krävs intensifierade ansträngningar i de minst utvecklade länderna för att få igång tillgången till rena matlagningsbränslen och tekniker

Mellan 2010 och 2020 ökade andelen personer med tillgång till rena matlagningsbränslen och tekniker med 12 procentenheter och nådde 69 procent.

Den internationella offentliga finansieringen av förnybar energi hade redan avtagit före pandemin, trots klimatförändringens växande brådska

Mål 8

Olika chocker, inklusive kriget i Ukraina, fortsätter att hindra en robust ekonomisk återhämtning

Den globala ekonomin förbättras sakta, även om återhämtningen fortfarande är fortsatt bräcklig och ojämn. Före Ukrainakrisen beräknades den globala reala BNP per capita öka med 3,0 procent 2022 och 2,5 procent 2023. Kriget i det landet kommer nu sannolikt att minska tillväxten till 2,1 procent 2022.

Pandemin har resulterat i flyktiga förändringar i arbetsproduktiviteten, vilket påverkar små företag och de fattigaste länderna mest

Effekten av covid-19 har resulterat i oöverträffade och flyktiga förändringar i den globala arbetsproduktiviteten.

Återhämtningen på arbetsmarknaden är fortsatt skakig

Den globala arbetslösheten beräknas ligga kvar över 2019 års nivå på 5,4 procent, åtminstone fram till 2023. 2021 sjönk arbetslösheten något till 6,2 procent, vilket fortfarande innebär 28 miljoner fler arbetslösa 2021 än 2019.

Tilltagande fattigdom och pandemirelaterade störningar tvingar miljontals barn till barnarbete

Mål 9

Tillverkningsproduktionen i mer utvecklade länder har återhämtat sig och lämnat de minst utvecklade länderna bakom sig

Efter att ha sjunkit med 1,3 procent 2020, ökade den globala tillverkningsproduktionen med 7,2 procent 2021, vilket översteg nivån före pandemin. Återhämtningen är dock fortfarande ojämn mellan länderna.

Bristen på krediter eller annat stöd har gett många småskaliga industrier ett dödsstöt

Högteknologiska industrier visar sig vara mycket mer motståndskraftiga i kriser än sina motsvarigheter med lägre teknolog

Mål 10

Kriget i Ukraina ökar redan rekordmånga flyktingar världen över

I mitten av 2021 hade antalet människor som tvingats fly sina länder på grund av krig, konflikt, förföljelse, kränkningar av mänskliga rättigheter och händelser som allvarligt stör den allmänna ordningen vuxit till 24,5 miljoner, det högsta absoluta antalet någonsin.

Covid-19 ökade den relativa fattigdomen i många länder, men andra gick emot trenden

Pandemin har orsakat en ökning av inkomstskillnaderna, vilket äventyrar två decennier av stadiga framsteg

Diskriminering är fortfarande utbredd, med kvinnor och personer med funktionshinder i ökad risk

Mål 11

Att inte lämna någon bakom sig kommer att kräva ett intensifierat fokus på städernas slumområden – hem till 1 miljard människor

År 2020 bodde ungefär var fjärde stadsbor i slumområden eller informella boplatser. Detta leder till mer än 1 miljard människor, varav den högsta andelen som bor i slumområden är i Afrika söder om Sahara, där mer än hälften av stadsbefolkningen bor i slumområden.

Luftkvaliteten övervakas nu i rekordmånga städer, men den är fortfarande undermålig världen över

Luftföroreningar utgör ett betydande hot mot människors hälsa världen över.

Endast ungefär hälften av världens stadsbor har bekväm tillgång till kollektivtrafik

Mellan 2015 och 2030 beräknas den årliga passagerartrafiken globalt öka med 50 procent, och antalet bilar på vägen kommer sannolikt att fördubblas.

När städerna fortsätter att växa, fortsätter det långvariga problemet med kommunalt fast avfall att öka

Mål 12

Ett växande beroende av naturresurser har satt jorden på en ohållbar kurs

Inhemsk materialförbrukning (DMC) mäter den totala mängden material som direkt används av en ekonomi för att möta efterfrågan på varor och tjänster från inom och utanför ett land. Från 2000 till 2019 ökade totala DMC med mer än 65 procent.

För mycket mat går förlorad eller slösas bort – i varje land varje dag

När världen står inför ökande matosäkerhet fortsätter för mycket mat att gå förlorad eller slösas bort. År 2020 uppskattades 13,3 procent av världens mat att gå förlorad efter skörd och innan den nådde detaljhandeln.

Den stora majoriteten av världens elektroniska avfall hanteras inte på ett säkert sätt

Förnybar energi tar fart i utvecklingsländerna överlag, men de fattigaste och mest missgynnade länderna släpar efter

Subventionerna för fossila bränslen är fortfarande oroväckande höga, trots en tillfällig minskning 2020

Mål 13

Stigande globala utsläpp av växthusgaser leder till rekordstora temperaturer och mer extremt väder

År 2020 nådde koncentrationerna av globala växthusgaser nya toppar, och realtidsdata pekar på fortsatta ökningar. När dessa koncentrationer stiger, ökar också jordens temperatur. Med stigande temperaturer upplever världen fler och fler extrema väderhändelser. Detta leder till smältande inlandsisar och glaciärer, intensiv värme och nederbörd samt höjning av havsnivån och andra potentiellt katastrofala händelser, med negativa sociala och ekonomiska konsekvenser. Sådana extremer kunde ses på alla kontinenter 2021: rekordhöga temperaturer i Kanada, dödliga översvämningar i Europa och Asien och torka i delar av Afrika och Sydamerika. Den globala årliga medeltemperaturen beräknas stiga över 1,5 °C över de förindustriella nivåerna under minst ett av de kommande fem åren, och komma brant närmare Parisavtalets lägre mål.

Utsläppen av fossila bränslen återhämtade sig till rekordhöga 2021, vilket raderade pandemirelaterade minskningar

År 2020 sänkte sociala och ekonomiska störningar orsakade av covid-19 energiefterfrågan runt om i världen.

Mål 14

Den ökande försurningen begränsar havets förmåga att dämpa klimatförändringarna

Havet absorberar cirka en fjärdedel av världens årliga koldioxidutsläpp (CO₂) och dämpar därmed klimatförändringarna och mildrar dess effekter. Denna kritiska tjänst har dock ett pris: den förändrar karbonatsystemet och ökar havets surhet. Havsförsurningen hotar organismer och ekosystemtjänster, äventyrar fiske och vattenbruk och påverkar kustskyddet genom att försvaga korallreven. Ytterligare ökningar av försurningen förväntas accelerera under de kommande decennierna. När försurningen förvärras kommer havets förmåga att absorbera CO₂ från atmosfären att minska, vilket begränsar dess roll i att dämpa klimatförändringarna.

Spridningen av plast, avrinning av näringsämnen och andra former av avfall dödar marint liv

De huvudsakliga källorna till havsföroreningar är landbaserade, vilket leder till ett till synes ostoppbara flöde av skräp, avfall och avrinning i havet.

Globala fiskbestånd är fortfarande hotade, även om vägen till hållbarhet är tydlig och farbar

Globala fiskbestånd hotas alltmer av överfiske och från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Mer än en tredjedel (35,4 procent) av de globala bestånden överfiskades 2019,

Påskyndade åtgärder behövs för att stödja småskaliga fiskare, vars försörjning kollapsade under pandemin

Mål 15

Världens skogsareal fortsätter att krympa, främst på grund av jordbrukets expansion

Världens skogsareal fortsätter att minska, men i något långsammare takt än tidigare decennier. Jordbrukets expansion driver nästan 90 procent av den globala avskogningen, inklusive 49,6 procent från utbyggnaden för odlingsmark och 38,5 procent för boskapsbete.

Förändringar i skogsarealen varierar kraftigt från region till region. Asien, Europa och Nordamerika visade en total ökning av skogsarealen från 2000 till 2020 på grund av beskogning, landskapsrestaurering och den naturliga expansionen av skogar. Däremot observerades betydande förluster i Latinamerika och Afrika söder om Sahara, främst på grund av omvandlingen av skogar till jordbruksmark.

Avverkningen av skog fortsätter och **därmed** risken för utrotning av arter i en takt som aldrig tidigare skådats i mänsklighetens historia. Stora variationer finns mellan regioner i både den totala förekomsten av utrotningsrisk och graden av försämring.

De främsta drivkrafterna bakom dessa nedgångar är jordbrukets ohållbarhet och

överskörd av vilda arter. Mänskliga aktiviteter som skogsavverkning och jordbruk inkräktar på livsmiljöer och utsätter till exempel cirka 20 procent av reptilerna i fara.

Mål 16

Civila fortsätter att bära bördan av våldsamma konflikter, med rekordmånga tvångsfördrivna

FN registrerade minst 13 842 dödsfall i samband med väpnade konflikter 2021. Även om det var oacceptabelt högt, minskade antalet civila konfliktrelaterade dödsfall med 17 procent jämfört med 2020 och med 69 procent jämfört med 2015. Många av dessa konfliktsituationer är ömtåliga, med en växande risk för eskalering och tillhörande kränkningar av internationella människors rättigheter och internationell humanitär rätt.

I maj 2022 har antalet människor som tvingats fly från konflikter, våld, kränkningar av mänskliga rättigheter och förföljelse överstigit 100 miljoner. Uppskattningsvis 41 procent av de tvångsfördrivna världen över var barn.

Ungefär en tredjedel av världens befolkning – mestadels kvinnor – säger att de känner sig osäkra när de går ensamma i sina lokala grannskap på natten

Att känna sig otrygg i offentligheten kan i grunden urholka ens känsla av välbefinnande och minska tilliten och samhällsengagemang, bli ett hinder för utveckling. I genomsnitt uppger cirka 69 procent av världens befolkning att de känner sig trygga när de går ensamma på natten i området där de bor – en andel som har varit stabil från 2016 till 2021.

Strömlinjeformade och transparenta affärsprocesser kan hjälpa till att stävja korruption, som finns i alla regioner

Mål 17

Det officiella utvecklingsbiståndet har nått en ny höjdpunkt, till stor del på grund av covid-relaterat bistånd, men når fortfarande inte målet

År 2021 uppgick nettoflöden från medlemsländer till Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklings (OECD) Development Assistance Committee (DAC) till 177,6 miljarder dollar. Denna nivå representerade 0,33 procent av givarnas sammanlagda bruttonationalinkomst (BNI), som når en ny topp.

Internetanvändningen har ökat, föranledd av pandemin, även om fattigare regioner fortfarande ligger efter

Sedan uppkomsten av covid-19 har internet blivit avgörande för att arbeta, lära sig, få tillgång till grundläggande tjänster och hålla kontakten. De senaste uppgifterna visar att upptaget av Internet har accelererat under pandemin. Antalet användare var 4,9

miljarder människor 2021, eller 63 procent av världens befolkning. År 2021 återgick tillväxten till mer blygsamma 5,8 procent, i linje med takten före krisen.

Globala utländska direktinvesteringar återhämtade sig kraftigt 2021, men flödena till de fattigaste länderna visade endast blygsam tillväxt

Globala utländska direktinvesteringsflöden återhämtade sig kraftigt under 2021 och nådde 1,58 biljoner dollar, en ökning med 64 procent jämfört med 2020. Återhämtningen var dock mycket ojämn mellan regionerna.

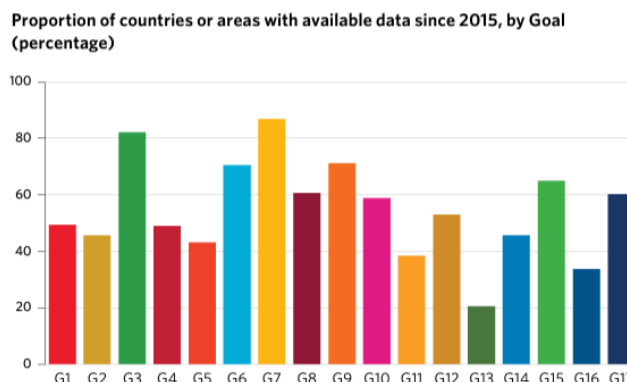
Kap 21

Flytta fram positionerna från 2022, men hur långt kommer vi att nå?

Eftersom pandemin och kriget i Ukraina har haft stor inverkan på omställningstakten kommer världen inte att kunna nå upp till Agenda 2030 målsättningar.

År 2030 kommer världen att fortsätta att stå inför utmaningar och komplexa problem som påverkar olika aspekter av hållbar utveckling. Nu har halva tiden för omställningen passerat.

Nu ser det ut så här:

I diagrammet använder man bokstav G (goal) för att beteckna Mål

Mål 1: Extrem fattigdom och globala kriser.

På grund av en kombination av covid-19-pandemin och Ukrainakrisen har framstegen för att minska extrem fattigdom fördröjts. Trots tidigare positiva trender har den globala fattigdomsgraden ökat från 8,6 procent till 9,2 procent. Detta innebär

att antalet människor som lever i extrem fattigdom har ökat, och ansträngningarna att minska detta kommer att kräva ökad samordning och fokus på sårbara befolkningar.

Mål 2: Livsmedelssäkerhet och globala utmaningar.

Klimatförändringar, konflikter och ojämlikheter har påverkat livsmedelssäkerheten negativt. Ökande hunger och matosäkerhet fortsätter att vara ett stort hinder för utveckling. Ansträngningar för att förbättra jordbrukets produktivitet och främja hållbar användning av naturresurser blir viktigare än någonsin för att möta detta mål.

Mål 3: Hälsa och pandemi utmaningar.

Covid-19 fortsätter att vara en allvarlig hälsokris och orsakar direkt och indirekt förlust av människoliv. Utmaningar med att hantera pandemin och stärka hälsosystemen kvarstår, och globala insatser för att förhindra och bekämpa framtida smittoutbrott är avgörande.

Mål 4: Neddragning av skolverksamhet och skolavbrott.

Långvariga skolnedläggningar på grund av pandemin har ökat risken för att barn inte återvänder till skolan. Fortsatta insatser för att främja tillgång till kvalitetsutbildning och minska skolavbrott blir viktiga för att säkerställa barns rätt till utbildning.

Mål 5: Jämställdhet och våld mot kvinnor.

Ökad medvetenhet om våld mot äldre kvinnor har lett till ökad uppmärksamhet på detta problem. Fortsatta insatser för att bekämpa könsbaserat våld och diskriminering är avgörande för att skapa en mer jämställd värld.

Mål 6: Rent vatten och sanitet.

Trots vissa framsteg är tillgången till rent dricksvatten och sanitet fortfarande en utmaning för många människor runt om i världen. Att öka investeringar i vatten- och sanitetsinfrastruktur kommer att vara nödvändigt för att uppnå målet om hållbar vattenhantering.

Mål 7: Hållbar energi och elektrifiering.

Utmaningar med att öka tillgången till hållbar och ren energi kvarstår. Ansträngningar för att minska utsläppen av växthusgaser och främja övergången till förnybar energi blir alltmer nödvändiga.

Mål 8: Ekonomisk återhämtning och arbetsmarknad.

Global ekonomisk återhämtning fortsätter. Att främja en rättvis och inkluderande ekonomisk återhämtning blir viktigt.

Mål 9: Industri, innovation och hållbarhet.

Tillverkningsindustrin fortsätter att utvecklas, men utmaningar med att säkerställa hållbar produktion och konsumtion kvarstår. Ansträngningar för att främja innovation och hållbar industriell tillväxt kommer att vara nödvändiga för att uppnå detta mål.

Mål 10: Ojämligheter och migration.

Kriser som Ukrainakonflikten har ökat antalet flyktingar och fördrivna människor globalt. Att minska ojämlikheter och skapa en rättvisare värld är viktigt för att hantera dessa utmaningar.

Mål 11: Hållbara städer och stadsplanering.

Att förbättra livskvaliteten i städerna och fokusera på att minska antalet och omfattningen av slumområden blir nödvändigt för att säkerställa hållbar stadsutveckling.

Mål 12: Hållbar konsumtion och produktion.

Beroendet av naturresurser fortsätter att vara en utmaning. Ansträngningar för att främja hållbar konsumtion och produktion blir avgörande för att minska negativ påverkan på miljön.

Mål 13: Klimatförändringar och miljöhot.

Klimatförändringar och extrema väderhändelser fortsätter att påverka världen. Att minska utsläppen av växthusgaser och vidta åtgärder för att anpassa sig till klimatförändringarna blir avgörande för en hållbar framtid.

Mål 14: Havsförurning och marint skydd.

Att hantera havsförurning och skydda marina ekosystem blir alltmer viktigt för att bevara havets biologiska mångfald och dess roll i att reglera klimatet.

Mål 15: Biologisk mångfald och skogsskydd.

Förlusten av skogsareal fortsätter att vara en oroande trend. Att minska avskogning och skydda biologisk mångfald blir avgörande för att bevara ekosystemen och den globala balansen.

Mål 16: Fred, rättvisa och starka institutioner.

Konflikter och våld fortsätter att vara ett hinder för fred och utveckling. Stärkta institutioner och fokuserade insatser för att främja fred och rättvisa blir avgörande för att uppnå detta mål.

Mål 17: Partnerskap och globalt samarbete.

Fortsatt samarbete och partnerskap mellan länder och organisationer blir viktiga för

att uppnå de globala målen för hållbar utveckling. Internetanvändning och tillgång till information kommer att spela en allt viktigare roll i att möjliggöra detta samarbete.

I fyra av målen, Konsumtion och produktion (12), Bekämpa klimatförändringarna (13), Hav och marina resurser (14) och Ekosystem och biologisk mångfald (15), beskriver man att de åtgärder som görs blir avgörande för alla livsformers framtid

Sammanfattningsvis kommer år 2030 att vara en tid av fortsatta utmaningar och framsteg mot hållbar utveckling. Globalt samarbete, innovativa lösningar och beslutsamma åtgärder kommer att vara avgörande för att adressera dessa komplexa problem och skapa en mer hållbar och rättvis värld.

Kap 22

Prioritera det viktigaste för att nå målen

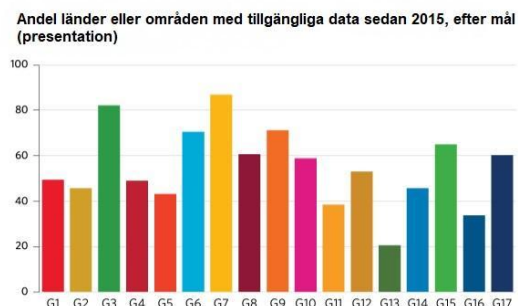
I nedanstående diagram finns inga tveksamheter om vad som måste prioriteras i första hand.

Klimatet, Mål 13, är det enda mål som i materialet beskrivs i kritiska termer. Detta tema framhålls som brådskande att lösa..

Ekosystem och biologisk mångfald, Mål 15, har en oväntad positiv utveckling men beskrivs som tillsammans med Bekämpa Klimatförändringarna, Mål 13, som avgörande för vår framtid.

Hållbar energi för alla, Mål 7, har man hittills kunnat utveckla mest.

Samtidigt måste vi vara medvetna om hur målen hänger ihop med varandra. Alla måls kopplingar till andra kan du läsa i varje kapitel

Att få stopp på klimatförändringarna och utrotningen av biologisk mångfald är av avgörande betydelse inte bara för alla livsformers överlevnad utan också för människors välbefinnande och framtida möjligheter. Här är några centrala skäl till varför detta är så viktigt:

1. Ekologisk balans och hållbarhet: Biologisk mångfald är grunden för ekosystemens funktion och balans. Alla arter är på olika sätt sammanflätade och bidrar till att upprätthålla näringscykler, pollinering, ren luft och vatten, och stabilisering av klimatet. Om arter utrotas eller ekosystem förstörs, riskerar hela dessa system att kollapsa, vilket kan leda till irreversibel skada och förlust av livsuppehållande tjänster.
2. Matförsörjning och jordbruk: Mångfalden av växter och djur är avgörande för livsmedelsproduktion och jordbruk. Variationen i grödor och djurarter är en resurs för utvecklingen av mer motståndskraftiga och produktiva jordbruksmetoder som kan hantera klimatförändringar och svåra väderförhållanden.
3. Medicinsk forskning och läkemedel: Många läkemedel och medicinska behandlingar har sina rötter i naturen. Biologisk mångfald ger en outtömlig källa till potentiella botemedel och behandlingar för sjukdomar och hälsoproblem som vi ännu inte har upptäckt.
4. Klimatreglering: Växter och hav spelar en avgörande roll i att absorbera koldioxid och reglera klimatet. Förstörelsen av skogar och förlusten av biologisk mångfald bidrar till ökade växthusgasutsläpp och förstärker klimatförändringarna.
5. Ekoturism och ekonomi: Många ekonomier är beroende av ekoturism och natursköna områden. Biologisk mångfald lockar besökare och genererar inkomst, samtidigt som det främjar bevarandet av naturområden.
6. Livskvalitet och kulturell betydelse: Biologisk mångfald har en djupgående kulturell och andlig betydelse för många samhällen runt om i världen. Det påverkar människors livskvalitet och bidrar till deras identitet och välbefinnande.
7. Framtidssäkerhet: Att bevara biologisk mångfald och adressera klimatförändringarna handlar om att säkerställa en hållbar och säker framtid för kommande generationer. Det handlar om att lämna en värld som är rik på naturresurser och liv för våra barn och barnbarn att njuta och dra nytta av.

Sammanfattningsvis är att stoppa klimatförändringarna och utrotningen av biologisk mångfald en grundläggande insats för att skydda livet på planeten och säkerställa en

hållbar framtid för alla levande varelser, inklusive människor. Det kräver globalt samarbete, beslutsamma åtgärder och en omställning till mer hållbara och resurseffektiva sätt att leva och verka.

***Slutsatser visar att politikernas brist på vilja och engagemang är en stor anledning till att 9 av Agenda 2030:s 17 globala hållbarhetsmål inte kan uppfyllas.
Det politiska systemet är skapat för helt andra samhällsförhållanden.***

Nu är det upp till folket att visa sin vilja och sitt engagemang och det måste göras genom att skaka av sig det gamla tänkandet.

Vid val i västerländska demokratier kan det se ut så här;

En grupp väljare vill ha lägre skatt.
en annan större satsningar på sjukvården,
en tredje starkare försvar,
en fjärde mer resurser mot våld och kriminalitet,
en femte högre pensioner och
en sjätte mer grön energi.

Är det möjligt att få något gjort åt miljö- och klimathoten utifrån denna önskelista?

Nej, nej och återigen nej. Politikerna kan bara laga och lappa på gamla system när man får en så spretig önskelista från väljarna.

Nu är det dags för världsmedborgare att tänka i två steg;

1 vad är bäst för planeten och livsförutsättningarna?
2 vad är bäst för min grupp och mig?

Låter man alla frågor avgöras i nationella parlament enligt det demokratiska system vi har, så kan inte de gränslösa frågorna lösas.

Så länge som väljarna inte ger politiker klart definierade uppdrag så blir allt för lite gjort i våra ödesfrågor.

Politikernas uppgift i förhållande till väljarna måste vara;
"Ni ska med alla möjliga insatser och största kraft arbeta för att lösa miljö- och klimathoten under kommande mandatperiod....."

Detta är en klart definierad uppgift som vi förväntar att politikerna löser efter bästa förmåga, det vill säga i samarbete med forskare, andra experter och fristående representanter för folket såväl i utarbetande som i beslutsprocessen.

Vill du vara med att skapa en folkrörelse som arbetar för att skapa en enad folkopinion i de viktigaste frågorna; miljö och klimat (där ingår allt som handlar om livsförutsättningarna för alla livsformer). Det räcker med att du stöttar en sådan rörelse

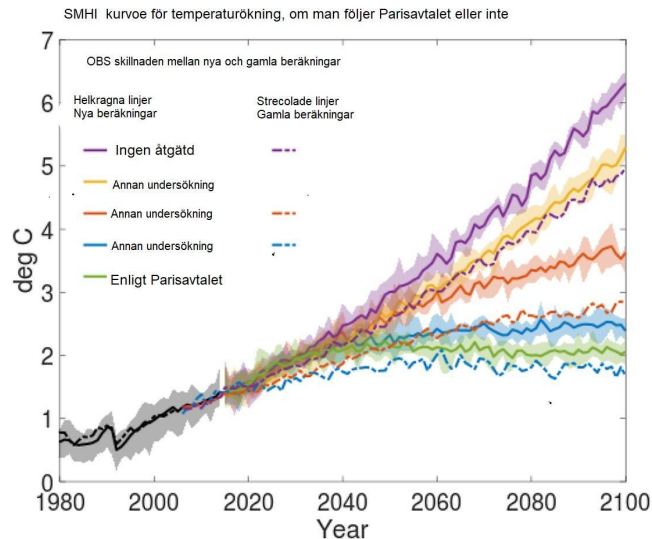
eller

Vill du hellre vara passiv tills det som kallas "dödlig värme" når hela världen? konstant +39° C

+4° ökning av den globala medeltemperaturen kostar kanske flera hundra miljoner människoliv per år.

***Den ekonomiska Inkomstförlusten globalt förväntas vara 23 biljoner dollar årligen,
och blir summor som är 3–4 gånger större än den globala finanskrisen 2008.***

Världen ska överlämnas till kommande generationer!

Kap 23

Oklarheter söker svar

Vad har ett misslyckande med att hejda klimatförändringarna för påverkan på framtiden?

Om klimatfrågorna inte löses kan framtiden vara starkt påverkad av klimatförändringar med allvarliga konsekvenser för mänskligheten och andra livsformer. Här är några av de potentiella scenarierna som kan inträffa om inga åtgärder vidtas för att tackla klimatförändringarna:

- **Ökad global uppvärmning:** Om utsläppen av växthusgaser fortsätter i samma takt som idag, kommer jordens genomsnittliga temperatur att fortsätta att stiga. Det kan leda till ökade värmeböljor, torka och extrema väderhändelser.
- **Havsnivåhöjning:** Smältande glaciärer och polarisar på grund av den stigande temperaturen kan resultera i en snabb havsnivåhöjning. Detta kan innebära översvämningar av kuststäder och ödeläggelse av ekosystem som är beroende av havet.
- **Förlust av biologisk mångfald:** Många arter kan drabbas negativt av klimatförändringar, antingen genom direkt påverkan av förändrade klimatförhållanden eller genom habitatförlust. Detta kan leda till utrotning av många arter och störa ekosystemets funktion.

- Osäkerhet om mat: Förändrade klimatmönster kan påverka jordbruket negativt, vilket kan resultera i minskad livsmedelsproduktion och högre matpriser. Det kan i sin tur leda till matosäkerhet och konflikter över tillgång till resurser.
- Hälsoproblem: Ökande temperaturer och förändrade klimatförhållanden kan påverka människors hälsa genom att öka risken för värmebetingade sjukdomar, sprida smittsamma sjukdomar och förvärra luftkvaliteten.
- Migration och konflikter: Klimatförändringar kan tvinga människor att fly från sina hem på grund av extrema väderhändelser, havsnivåhöjning och livsmedelsosäkerhet. Detta kan leda till ökad migration och ökad risk för konflikter om resurser och territorium.
- Ekonomisk instabilitet: De ekonomiska konsekvenserna av klimatförändringar kan vara betydande, med kostnader för anpassning och återuppbyggnad efter extrema väderhändelser. Det kan även påverka finansiell stabilitet på global nivå.

Det är viktigt att notera att dessa scenarier inte är definitiva och att människor och samhällen runt om i världen arbetar aktivt för att minska utsläppen och anpassa sig till förändringarna. Genom internationellt samarbete och gemensamma ansträngningar kan vi potentiellt undvika de värsta konsekvenserna av ogynnsamma klimatförändringar.

Hur kan löner, kostnader och vinster hanteras i en ekologiskt rättvis hållbar värld?

I en ekologiskt rättvis hållbar värld skulle hanteringen av löner, kostnader och vinster behöva ta hänsyn till principer som främjar ekologisk hållbarhet, social rättvisa och ekonomisk stabilitet. Här är några grundläggande principer som kan vägleda hanteringen av dessa faktorer:

Löner: Rättvisa löner: Alla arbetstagare bör få rättvisa löner som motsvarar deras arbetsinsats och bidrag till samhället. Lönenivåer bör fastställas med hänsyn till arbetsvillkor, utbildning, kompetens och ansvar.

Jämställda löner: Oavsett kön, etnicitet eller bakgrund bör det finnas lika lön för likvärdigt arbete för att säkerställa jämställdhet.

Ekologiskt ansvarsfulla företag: Företag som verkar för att uppnå hållbarhet genom ekologiska och socialt rättvisa initiativ bör premieras genom att erbjuda konkurrenskraftiga löner för att locka och behålla kvalificerad personal.

Kostnader: Internalisera externa kostnader: Företag och samhället som helhet bör internalisera de faktiska kostnaderna som miljöpåverkan och sociala verkningar

medför. Detta innebär att företag måste ta ansvar för sina utsläpp och miljöpåverkan och inkludera dessa kostnader i sin verksamhet och prissättning.

Subventioner och incitament: Staten och andra aktörer bör ge incitament och subventioner till hållbara företag och initiativ för att stödja övergången till en mer hållbar ekonomi.

Vinster: Återinvestera i hållbarhet: Företag bör använda en del av sina vinster för att investera i forskning och utveckling av miljövänliga teknologier, förbättra arbetsvillkor och stödja sociala projekt i samhället.

Socialt ansvarstagande: Företag bör ta hänsyn till de sociala och miljömässiga konsekvenserna av sina verksamheter och arbeta för att minska negativ påverkan på samhället. Detta inkluderar att vara transparenta och ansvariga för sina handlingar.

Köpkraften utgår från jordens resurser

I en ekonomi där köpkraften utgår från jordens resurser skulle ekonomiska beslut och transaktioner formas av gränserna för vad planeten kan producera och regenerera på ett hållbart sätt. Det skulle vara en ekonomi som strävar efter att hålla sig inom de ekologiska gränserna för att undvika överutnyttjande av resurser och förstörelse av ekosystem.

Här är några grundläggande principer och funktioner för en sådan ekonomi:

Hållbarhetsgränser: I stället för att bara sträva efter ekonomisk tillväxt som det främsta målet, skulle ekonomin fastställa hållbarhetsgränser baserade på vetenskapliga riktlinjer. Dessa gränser skulle omfatta faktorer som klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald, vattenförbrukning och användning av icke-förnybara resurser.

Resursbegränsad konsumtion: Konsumtionen av varor och tjänster skulle balanseras med jordens kapacitet att producera och återställa resurser. Överkonsumtion och slöseri skulle aktivt motverkas genom incitament för hållbar konsumtion och användning av resurser.

Cirkulär ekonomi: En övergång till en cirkulär ekonomi skulle vara central i denna modell. Produkter och material skulle utformas för att vara återvinningsbara, och avfallet skulle omvandlas till resurser för att minska trycket på nya råmaterial.

Grön teknologi och innovation: Forskning och utveckling skulle riktas mot gröna och hållbara teknologier för att förbättra produktionsmetoder och minska miljöpåverkan.

Energi och transport: Prioriteringen skulle ligga på förnybar energi och hållbara transportalternativ för att minska koldioxidutsläpp och beroendet av icke-förnybara energikällor.

Rättvis fördelning: En central aspekt av denna ekonomi skulle vara att säkerställa rättvis fördelning av resurser, så att grundläggande behov möts för alla människor samtidigt som miljöpåverkan minimeras.

Ekologisk redovisning: Företag och organisationer skulle behöva redovisa sina ekologiska fotavtryck och hållbarhetsprestanda för att säkerställa transparens och ansvarsskyldighet.

Utbildning och medvetenhet: En hållbar ekonomi skulle kräva en väl informerad och medveten befolkning som förstår vikten av att leva inom planetens resursbegränsningar och tar ansvar för sina konsumtionsval.

En ekonomi där köpkraften utgår från jordens resurser skulle innebära en omställning till en mer hållbar och ansvarsfull ekonomisk modell som balanserar mänskliga behov med planetens kapacitet. Det skulle kräva ett engagemang från alla samhällssektorer, inklusive regeringar, näringsliv och civilsamhälle, för att arbeta tillsammans mot en gemensam och hållbar framtid.

I en ekonomi där köpkraften är anpassad till jordens resurser skulle det troligtvis innebära en betydande omställning för samhället och dess invånare. För de mest sårbara människorna skulle det vara en komplex och utmanande situation att hantera. Här är några sätt de eventuellt skulle kunna klara sig:

- Grundläggande resursfördelning: Samhället skulle troligtvis behöva införa en mer rättvis och jämlik fördelning av grundläggande resurser som mat, vatten, bostäder och hälso- och sjukvård. Detta skulle bidra till att minska klyftorna mellan olika socioekonomiska grupper och säkerställa att de mest sårbara får tillgång till det de behöver för överlevnad.
- Utökad utbildning och färdighetsutveckling: Att investera i utbildning och färdighetsutveckling skulle vara viktigt för att ge de mest sårbara människorna möjlighet att anpassa sig till de nya förhållandena på arbetsmarknaden. Det skulle hjälpa dem att förvärva kunskaper och färdigheter som är relevanta för hållbar produktion och konsumtion.
- Lokal produktion och självhushållning: I en ekonomi där resurserna är begränsade, skulle människor möjligen vara mer benägna att förlita sig på lokal produktion och självhushållning. Detta kan inkludera odling av mat, reparation av

varor istället för att köpa nya och andra metoder för att minska konsumtionsbehovet.

- Stöd för utsatta grupper: Samhället skulle behöva implementera sociala skyddsnät och stödprogram för att hjälpa de mest sårbara medborgarna, inklusive äldre, funktionshindrade och andra som har svårt att klara sig på egen hand. Dessa program skulle säkerställa att deras grundläggande behov tillgodoses.
- Hållbarhetsmedvetenhet och delningsekonomi: I en resursbegränsad ekonomi skulle människor troligtvis vara mer medvetna om hållbarhet och resurseffektivitet. Detta kan leda till en ökad tendens att dela resurser och samarbeta inom samhället för att uppnå gemensamma mål.
- Alternativa ekonomiska system: Det är möjligt att nya ekonomiska system skulle utvecklas för att bättre hantera resursbegränsningar. Dessa kan inkludera idéer som delnings- eller cirkulär ekonomi, där produkter och material återanvänds och återvinns för att minska avfall och konsumtion.
- Det är viktigt att notera att övergången till en ekonomi anpassad till jordens resurser skulle vara en komplex process som kräver samarbete på global nivå och en omställning av hela samhällsstrukturen. Det skulle vara nödvändigt att integrera sociala, ekonomiska och miljömässiga aspekter för att säkerställa en hållbar och rättvis övergång för alla samhällsmedlemmar, särskilt de mest sårbara.

Kap 24

Motsättningar (illustreras med olika berättelser)

En del av de svårigheter vi har för att uppnå det önskvärda samhället beror på de orsaker som finns i de system vi har skapat, men till stor del också av vad vi som människor bär med oss dels i form av egenskaper och dels som personlighet.

Egenskaper är omöjliga att förändra om man inte går in på cellnivå i hjärnan, Vår personlighet är nästan lika svår att förändra, förutom i beteenden som är mindre betydelsefulla. Här finns dock möjligheter genom "manipulation" eller speciell träning.

Vilken typ av ledare behöver världen för att kunna uppnå ett ekologiskt hållbart samhälle?

Låst politiskt läge

Det var en gång ett land där personligheterna hos olika makthavare spelade en avgörande roll för genomförandet av Agenda 2030:s hållbarhetsmål. Dessa personligheter hade olika egenskaper, värderingar och synsätt som påverkade hur väl målen kunde uppnås.

I detta land fanns det makthavare som var visionära och starkt engagerade i hållbarhetsfrågor. Deras ledarskap och passion för miljöskydd, social rättvisa och ekonomisk hållbarhet inspirerade till en ambitiös agenda för att uppnå de hållbarhetsmål som fastställts i Agenda 2030. Deras engagemang smittade av sig på medborgarna och skapade en bredare medvetenhet och entusiasm för att arbeta mot hållbar utveckling.

Å andra sidan fanns det också makthavare som var mer skeptiska till hållbarhetsmålen och hade en kortvarig syn på politik och ekonomi. Deras fokus låg främst på kortsiktiga vinstmöjligheter och ekonomisk tillväxt, vilket ofta gick ut över miljön och social rättvisa. Deras brist på engagemang för hållbarhetsagendan och deras ovilja att vidta nödvändiga åtgärder förhindrade framstegen inom Agenda 2030.

Personligheter hos makthavare påverkade också politiska beslut och prioriteringar. Vissa makthavare hade en mer strategisk och analytisk inställning till hållbarhetsfrågor. De använde evidensbaserade beslutsfattandemodeller och samarbetade med forskare och experter för att motivera sina beslut. Deras förmåga att analysera komplexa problem och ta välgrundade beslut var avgörande för att främja genomförandet av hållbarhetsmålen.

Samtidigt fanns det också makthavare som var mer benägna att låta sina personliga intressen och politiska agenda påverka deras beslutsfattande. Deras handlingar var ofta präglade av partipolitiska hänsynstaganden eller ekonomiska intressen, vilket hindrade genomförandet av hållbarhetsåtgärder. Deras brist på samarbetsvilja och öppenhet för nya idéer begränsade möjligheterna till framsteg inom Agenda 2030.

Berättelsen om personlighetens roll i genomförandet av Agenda 2030:s hållbarhetsmål påminner oss om vikten av att välja och stödja ledare som har en stark förankring i hållbarhetsfrågor. Genom att ha engagerade och visionära ledare kan vi skapa en positiv förändring och ta itu med de utmaningar som hållbarhetsmålen innebär. Det är också viktigt att främja en kultur av evidensbaserat beslutsfattande och samarbete för att säkerställa att hållbarhetsagendan prioriteras

över personliga intressen och kortsiktiga vinstmöjligheter. På så sätt kan vi arbeta mot en mer hållbar och rättvis framtid för oss alla.

Globala makthavare

Det var en gång en värld där personligheter hos globala makthavare spelade en avgörande roll för genomförandet av Agenda 2030:s hållbarhetsmål. Dessa makthavare hade olika egenskaper och stilar i sitt ledarskap som påverkade hur väl hållbarhetsmålen kunde uppnås på en global skala.

I denna värld fanns det globala ledare som var karismatiska och inspirerande. Deras personligheter hade en förmåga att engagera och mobilisera människor runt om i världen. Dessa ledare använde sitt inflytande och sin auktoritet för att främja hållbarhetsagendan och föra samman länder och intressenter för att samarbeta. Genom sin övertygelse och kommunikationsförmåga lyckades de skapa en stark global rörelse för att uppnå hållbarhetsmålen.

Å andra sidan fanns det globala ledare som hade en mer självcentrerad eller kortsiktig inställning. Deras personligheter präglades av egocentrism och en ovilja att göra uppoffringar för att främja hållbar utveckling. Dessa ledare kunde vara motvilliga att samarbeta eller stödja internationella avtal och åtgärder som skulle gynna miljön och samhället. Deras brist på engagemang för hållbarhetsmålen kunde bromsa framstegen och skapa hinder för att nå de uppsatta målen.

Personligheter hos globala makthavare påverkade också den politiska agendan och prioriteringarna på global nivå. Vissa ledare hade en mer progressiv och framåtblickande syn på hållbarhetsfrågor. De var beredda att ta svåra beslut och driva förändring genom politiska reformer och internationella samarbeten. Deras beslutsamhet och envishet i att främja hållbar utveckling bidrog till att driva på genomförandet av Agenda 2030.

Samtidigt fanns det också globala ledare som var mer benägna att prioritera kortsiktiga ekonomiska intressen och politiska fördelar framför hållbarhetsmålen. Deras personligheter präglades av en konkurrensinriktad inställning och en ovilja att göra nödvändiga uppoffringar för att uppnå en hållbar framtid. Deras beslut och handlingar kunde bromsa framstegen och skapa spänningar mellan länder och regioner.

Berättelsen om personlighetens roll i genomförandet av Agenda 2030:s hållbarhetsmål påminner oss om att globala makthavare har en avgörande påverkan på världens hållbarhetsinsatser. Genom att välja och stödja ledare med en stark förankring i hållbarhetsfrågor och en förmåga att mobilisera och samarbeta kan vi främja en positiv förändring på global nivå. Det är också viktigt att uppmuntra och stödja ledare att arbeta för hållbarhetsmålen genom att skapa incitament, främja utbildning och medvetenhet samt skapa en stark global rörelse för hållbar utveckling. På så sätt kan vi tillsammans arbeta mot en mer hållbar och rättvis värld för alla.

Människors personlighet och framtiden för planetens livsformer.

Beslutsfattareshens egenskaper och personlighet spelar en avgörande roll för omställningen till ett hållbart samhälle enligt Agenda 2030 hållbarhetsmål. Här är några sätt på vilka dessa faktorer kan påverka omställningen:

- **Medvetenhet och utbildning:** Människors kunskap och medvetenhet om frågor om hållbarhet är avgörande för att driva förändring. Utbildning och informationskampanjer kan hjälpa till att öka medvetenheten om Agenda 2030-målen och vikten av att vidta hållbara åtgärder. Genom att förstå konsekvenserna av våra handlingar kan vi göra informerade val och fatta beslut som främjar hållbar utveckling.
- **Värderingar och attityder:** Människors värderingar och attityder kan påverka deras beteende och konsumtionsmönster. Om vi värderar hållbarhet och prioriterar miljömässiga och sociala hänsynstaganden kan vi vara mer benägna att anamma livsstilar som är i linje med hållbarhetsmålen. Att odla värderingar som solidaritet, jämlikhet och respekt för naturen kan inspirera oss att agera på ett sätt som stödjer en hållbar omställning.
- **Innovativt tänkande och problemlösning:** Människans kreativitet och innovationsförmåga kan spela en viktig roll i att hitta lösningar på hållbarhetsutmaningar. Genom att vara öppna för nya idéer och tänkesätt kan vi utveckla innovativa teknologier, affärsmodeller och politiska strategier som främjar hållbarhet. Att främja entreprenörskap och stödja forskning och utveckling kan stimulera detta innovativa tänkande och påskynda omställningen till ett hållbart samhälle.
- **Engagemang och samarbete:** Individens engagemang och samarbete är avgörande för att uppnå hållbarhetsmålen. Det krävs att människor, både på individnivå och som del av olika samhällsgrupper och organisationer, arbetar tillsammans mot en gemensam vision. Det kan innebära att engagera sig i frivilligt arbete, delta i miljöinitiativ, organisera kampanjer eller delta i samhällsdiskussioner. Genom samarbete kan vi kombinera våra krafter och resurser för att ta itu med de

utmaningar som hållbarhetsmålen står inför.

- **Ansvarstagande och handling:** Slutligen, för att omställningen till ett hållbart samhälle ska bli framgångsrik, måste människor ta personligt ansvar för sina handlingar. Det handlar om att göra medvetna val i vardagen, minska sin klimatpåverkan, minska resursförbrukningen, främja rättvisa och inkludering, och stödja hållbara initiativ. Genom att agera som individer kan vi skapa en kultur av hållbarhet och påverka andra att göra detsamma.

Sammanfattningsvis kan människans egenskaper och prägning påverka omställningen till ett hållbart samhälle genom medvetenhet, värderingar, innovativt tänkande, engagemang, ansvarstagande och handling. Genom att utnyttja dessa egenskaper på ett positivt sätt kan vi arbeta tillsammans för att uppnå Agenda 2030 hållbarhetsmål och skapa en mer hållbar och rättvis värld.

Vilja och engagemang hos politiker

När det saknas politisk vilja och engagemang i omställningsarbetet enligt Agenda 2030 kan flera problem uppstå och hinder kan uppstå på vägen mot att uppnå de hållbarhetsmål som fastställts. Här är några av de möjliga konsekvenserna:

- **Otillräckliga resurser:** Om politiker inte prioriterar omställningsarbetet enligt Agenda 2030 kan det vara svårt att få tillräckliga resurser och finansiering för att genomföra nödvändiga åtgärder. Det kan vara både ekonomiska resurser och personalresurser som behövs för att driva förändringsprocesser.
- **Svaga politiska åtgärder:** Politisk vilja och engagemang är avgörande för att utforma och införa starka politiska åtgärder och lagstiftning. Utan detta kan det vara svårt att få igenom reformer och regleringar som främjar en hållbar utveckling och minskar negativa miljö- och sociala konsekvenser.
- **Brister i implementering:** Genomförandet av Agenda 2030 kräver samarbete på tvärs över olika politikområden och aktörer. Utan politisk vilja och engagemang kan samordningen bli bristfällig, vilket kan leda till att många initiativ faller mellan stolarna och att genomförandet blir fragmenterat och ineffektivt.
- **Ökat gap mellan mål och handling:** Agenda 2030 syftar till att adressera komplexa globala utmaningar som fattigdom, ojämlikhet, klimatförändringar och ekologisk förstörelse. Utan politisk vilja och engagemang riskerar dessa problem att förbli olösta och gapet mellan de ambitiösa målen och faktisk handling förblir stort.

Sammanfattningsvis kan brist på politisk vilja och engagemang i omställningsarbetet enligt Agenda 2030 resultera i stagnation, otillräckliga resurser, svaga politiska åtgärder, problem med implementering och ett ökat gap mellan mål och handling. Politiskt ledarskap och åtgärder är avgörande för att driva på förändring och uppnå de hållbarhetsmål som fastställts i Agenda 2030.

Ekonomiska intressen och omställning

I den lilla staden Oakville fanns det två framstående personer, James och Maya, som representerade motsatta sidor av debatten om genomförandet av Agenda 2030 hållbarhetsmål. James var en framgångsrik affärsman och ägare till ett stort energibolag. Han var välkänd för sina ekonomiska framgångar och insåg att förändringar behövdes för att skydda miljön, men var skeptisk till att offra ekonomiska intressen för omställningen.

Maya, å andra sidan, var en passionerad miljöaktivist och forskare. Hon hade ägnat sitt liv åt att bekämpa klimatförändringarna och förespråkade för en snabb övergång till förnybara energikällor och hållbara metoder. Hon var övertygad om att omställningen var nödvändig och att ekonomiska intressen inte skulle hindra genomförandet av hållbarhetsmålen.

Deras vägar korsades för första gången vid en konferens om Agenda 2030 i staden. Båda var inbjudna talare och blev omedelbart dragna till varandras starka personligheter och passion för sina respektive ståndpunkter. De blev snabbt rivaler och ofta hamnade de i livliga debatter och diskussioner om hur man bäst skulle kunna genomföra hållbarhetsmålen.

Men trots deras motsättningar hade de en djup respekt för varandra och insåg att de behövde komma överens för att uppnå verklig förändring. Med tiden började de utveckla en vänskaplig rivalitet och insåg att de hade mycket att lära av varandra.

James började förstå att omställningen till förnybara energikällor kunde skapa nya ekonomiska möjligheter och fördelar för hans företag. Han började omvärdera sina affärsmodeller och sökte efter hållbara innovationer som kunde minska företagets koldioxidavtryck samtidigt som det genererade vinst.

Maya, å sin sida, insåg vikten av att ta hänsyn till ekonomiska intressen och företagets behov för att säkerställa att omställningen blev hållbar på lång sikt. Hon började arbeta för att bygga broar mellan miljörörelsen och näringslivet och främja dialog och samarbete för att hitta gemensamma lösningar.

Med tiden blev James och Maya förebilder för samarbete och kompromiss. De reste runt i landet och höll tal tillsammans, där de betonade vikten av att förena ekonomiska intressen och omställningsbehov för att genomföra hållbarhetsmålen. Deras unika partnerskap och förmåga att hitta gemensamma lösningar inspirerade människor runt om i världen att övervinna motsättningar och arbeta tillsammans för en hållbar framtid.

Med deras gemensamma ansträngningar och övertygelse kunde Oakville bli en föregångare för hållbarhet och en modellstad för genomförandet av Agenda 2030 hållbarhetsmål. James och Maya visade att även de mest skilda personligheter och ståndpunkter kan enas och bidra till en bättre värld om de är öppna för dialog och samarbete.

Forskning och politik- samband

Det var en gång ett land där förhållandet mellan politik och forskning spelade en avgörande roll för genomförandet av Agenda 2030:s hållbarhetsmål. I detta land erkändes vetenskap och forskning som viktiga verktyg för att delta i politiska beslutsprocesser och främja hållbar utveckling.

Politikerna i landet insåg att för att uppnå de ambitiösa målen i Agenda 2030 behövde de förlita sig på evidensbaserade beslut. De förstod att forskningen kunde bidra med kunskap och lösningar för att hantera de komplexa utmaningarna inom hållbarhet, inklusive fattigdom, klimatförändringar och ojämlikhet.

Politikerna och forskarna etablerade en nära samverkan och samarbete. Politiska beslutsfattare sökte aktivt vetenskaplig expertis för att stärka sina beslut och utforma strategier för att genomföra hållbarhetsmålen. Forskare, å sin sida, såg till att deras arbete var relevant för samhällsutmaningarna och kommunikerade sina resultat på ett sätt som var begripligt och användbart för politikerna.

Detta samarbete mellan politik och forskning ledde till flera positiva effekter. För det första kunde politiker fatta beslut baserat på vetenskaplig kunskap och bästa tillgängliga bevis. De kunde undvika ideologiska eller partipolitiska influenser och istället fokusera på att utforma effektiva och ändamålsenliga politiska åtgärder.

Forskarnas expertis hjälpte också till att identifiera prioriterade områden och potentiella lösningar. Genom att analysera data och utföra forskning kunde de erbjuda insikter om de mest effektiva strategierna för att minska koldioxidutsläpp, främja hållbar ekonomisk tillväxt och främja social inkludering.

Den nära kopplingen mellan politik och forskning bidrog också till att främja en kultur av transparens och ansvarsskyldighet. Politiska beslut var välgrundade och kunde spåras tillbaka till vetenskapliga källor och forskningsrapporter. Detta ökade allmänhetens förtroende för politiken och skapade en känsla av delaktighet bland medborgarna.

Det fanns dock också utmaningar i förhållandet mellan politik och forskning. Ibland kunde politiska intressen påverka forskningsagendan eller tolkningen av forskningsresultat. Det var viktigt att upprätthålla vetenskaplig integritet och oberoende för att säkerställa att forskningen var opartisk och objektiv.

Trots dessa utmaningar var det övergripande resultatet av samarbetet mellan politik och forskning positivt för genomförandet av Agenda 2030:s hållbarhetsmål. Politiska beslut blev mer evidensbaserade och effektiva, och forskningen kunde informera och stödja genomförandet av hållbarhetsstrategier.

Denna berättelse påminner oss om vikten av att bygga broar mellan politiken och forskningen för att skapa en hållbar framtid. Genom att främja samarbete och använda vetenskapliga insikter kan vi effektivt ta itu med de utmaningar som Agenda 2030 ställer oss inför och arbeta mot en mer hållbar och rättvis värld för kommande generationer.

Ekonomiska intressen och de globala målen

Det var en gång ett land som strävade efter att uppnå hållbarhet i enlighet med FN:s Agenda 2030 och dess hållbarhetsmål. Landet var rikt på naturresurser och hade en blomstrande ekonomi som byggde på traditionella industrier som gruvdrift och tillverkning. Samtidigt hade landet ett starkt engagemang för att bevara miljön och säkerställa en hållbar framtid för sina medborgare.

Men landet stod inför en stor utmaning: motsättningen mellan ekonomiska intressen och behovet av omställning för att uppnå hållbarhetsmålen. De traditionella industrierna var starkt förankrade i landets ekonomi och skapade arbetstillfällen och ekonomisk tillväxt. Men dessa industrier var också kända för att ha negativ påverkan på miljön och bidra till klimatförändringar.

Regeringen i landet insåg att det var nödvändigt att balansera ekonomiska intressen med omställningsbehovet. De inledde samtal och förhandlingar med både

näringslivet och civilsamhället för att hitta lösningar som kunde främja både ekonomisk utveckling och hållbarhet.

Det blev tydligt att det fanns en stark motståndskraft från vissa delar av näringslivet mot förändringar. Företag och industrier som var beroende av fossilbränslen och icke-hållbara produktionsmetoder var oroad för att deras lönsamhet skulle påverkas negativt om de tvingades genomföra omställningar.

Samtidigt fanns det en stark opinion i samhället för att prioritera hållbarhet och skydda miljön för framtida generationer. Miljöorganisationer och aktivister krävde åtgärder för att minska koldioxidutsläpp, bevara biologisk mångfald och främja förnybara energikällor.

Regeringen stod inför en svår utmaning att balansera dessa motstridiga intressen. De insåg att en snabb övergång till hållbara industrier skulle kunna skapa ekonomiska svårigheter och arbetslöshet för vissa sektorer. Å andra sidan förstod de att om de inte vidtog åtgärder för att minska miljöpåverkan och främja hållbarhet, skulle de inte kunna uppnå hållbarhetsmålen och riskera en osäker framtid för landets medborgare.

Regeringen utarbetade en omfattande plan för att främja en gradvis övergång till en hållbar ekonomi. De erbjöd ekonomiska incitament och stöd till företag som genomförde hållbarhetsinitiativ, som att investera i förnybar energi, minska utsläppen och främja cirkulär ekonomi. Samtidigt genomförde de också strängare regleringar och miljönormer för att minska den negativa påverkan från icke-hållbara industrier.

Det var en svår och utdragen process att navigera mellan ekonomiska intressen och omställningsbehov. Vissa företag och industrier var ovilliga att förändra sig och kämpade mot regeringens åtgärder. Men med tiden började fler och fler företag inse vikten av hållbarhet och de ekonomiska möjligheter som följde med övergången till en hållbar ekonomi.

Genom en kombination av ekonomiska incitament, regleringar och utbildning lyckades landet gradvis minska sin miljöpåverkan och främja hållbarhet. Samtidigt som vissa traditionella industrier minskade i omfattning, skapades nya gröna jobb och hållbara företag växte fram.

Genomförandet av Agenda 2030 hållbarhetsmål var en utmanande resa för landet, präglad av motsättningar mellan ekonomiska intressen och omställningsbehov. Men med en stark politisk vilja, samarbete mellan olika intressenter och medvetenheten om vikten av hållbarhet för framtiden, lyckades landet hitta en balans och börja röra sig mot en mer hållbar framtid.

Rik och fattig i omställningen

Det var en gång en värld där klyftan mellan rika och fattiga var djup och utbredd. Vissa människor simmade i överflöd medan andra kämpade för att överleva. I denna värld hade FN antagit Agenda 2030, en ambitiös plan för att främja hållbarhet och utrota fattigdomen. Men denna plan stod inför stora utmaningar på grund av den ojämlika fördelningen av resurser och makt.

I en storstad bodde det två unga kvinnor, Emma och Sara, som föddes och växte upp i skilda världar. Emma tillhörde den rika överklassen och hade allt hon kunde önska sig. Hon hade tillgång till högkvalitativ utbildning och hälsotjänster, och hennes familj ägde flera framgångsrika företag. Å andra sidan kämpade Saras familj för att klara sig varje dag. De levde i en trång bostad och tillbringade långa timmar på fälten för att kunna försörja sig.

Emma och Sara möttes för första gången på en konferens om Agenda 2030. Där blev de båda medvetna om den avgörande rollen som ojämlikhet spelade för att uppnå hållbarhetsmålen. Emma insåg att hon hade privilegier som gjorde att hon kunde påverka förändringar, medan Sara kämpade för att ens få sina grundläggande behov tillfredsställda.

Trots att de kom från olika världar insåg Emma och Sara att de hade en gemensam vision. De ville båda se en värld där möjligheterna och resurserna fördelas mer rättvist. Tillsammans bestämde de sig för att arbeta för att minska klyftan mellan rika och fattiga och främja hållbar utveckling.

Emma använde sin ställning och sina resurser för att starta sociala program och initiativ som skulle ge fattiga människor tillgång till utbildning och hälsovård. Hon samarbetade med företag för att skapa hållbara jobb och investeringar i förnybar energi och teknik som skulle minska klimatpåverkan.

Å andra sidan delade Sara med sig av sina erfarenheter och insikter om de utmaningar som fattiga människor mötte i sin vardag. Hon arbetade för att stärka fattiga samhällen och främja ekonomisk inkludering genom mikrokrediter och entreprenörskapsprogram. Hon kämpade också för att öka medvetenheten om Agenda 2030-målen bland de som hade makt och inflytande.

Genom sitt samarbete och engagemang lyckades Emma och Sara mobilisera andra människor och organisationer för att gemensamt arbeta mot en mer hållbar framtid. De insåg att det var nödvändigt att förändra det system som upprätthöll klyftan

mellan rika och fattiga. De kämpade för att införa rättvisa skattesystem, minska korruption och främja socialt ansvarstagande bland företag och regeringar.

Det var ingen lätt resa, men Emma och Sara såg hur deras ansträngningar började ge resultat. Fler människor fick tillgång till utbildning och bättre levnadsvillkor. Många fattiga samhällen blomstrade och blev självförsörjande. Klyftan mellan rika och fattiga minskade gradvis, och fler människor blev medvetna om vikten av hållbarhet.

Emma och Sara visade att genom att överbrygga motsättningen mellan rik och fattig, kunde Agenda 2030-målen för hållbar utveckling uppnås. Genom att samarbeta och dela resurser kunde de skapa en mer rättvis och hållbar värld för alla.

Jag som fattig

Jag vaknar upp varje morgon i en trång och skraltig bostad. Det är enkelt att se hur fattigdom omger mig på alla sidor. Det finns ingen elektricitet, ingen rinnande vatten och ingen bekvämlighet som de flesta tar för givet. Varje dag är en kamp för överlevnad, och de grundläggande behoven är alltid i fokus.

Min mage kurrar konstant av hunger. Det är svårt att hitta mat som är näringsrik och tillräcklig för att stilla hungern. Ibland blir jag tvungen att välja mellan att köpa mat eller betala för andra grundläggande behov, som hyra eller medicinsk vård. Fattigdomen begränsar mina val och gör att jag alltid måste prioritera det mest akuta.

Arbetsmöjligheterna är få och lågavlönade. Jag är tvungen att arbeta i osäkra och exploaterande förhållanden bara för att få en liten inkomst som knappt räcker till att täcka mina dagliga behov. Det finns ingen möjlighet till karriärutveckling eller att skapa en bättre framtid för mig själv eller min familj.

Det är svårt att se mina barn lida på grund av fattigdomen. De har inte råd att gå i skolan och deras framtid ser osäker ut. Jag drömmer om att ge dem bättre möjligheter och chansen till en utbildning som kan öppna dörrar för dem. Men fattigdomen håller mig tillbaka och jag känner mig maktlös inför deras situation.

Fattigdomen sträcker sig bortom det materiella. Den påverkar mitt självförtroende och min känsla av egenvärde. Jag känner skam och stigma för att vara fattig, som om det vore mitt fel att jag hamnade i denna situation. Det är en känsla av otillräcklighet som ständigt gnager i mitt hjärta.

Trots alla svårigheter kämpar jag varje dag för att överleva och hoppas på en bättre framtid. Jag letar efter möjligheter och tar tillvara på de små framsteg jag kan göra. Jag drömmer om en tid då fattigdom inte längre ska definiera mitt liv, då jag kan ge mina barn en bättre framtid och skapa en positiv förändring för mig själv och min gemenskap.

Fattigdomen i första person är en berättelse om kamp, överlevnad och hopp. Det är en påminnelse om att ingen förtjänar att leva i dessa omständigheter och att vi som samhälle måste arbeta tillsammans för att skapa en mer rättvis och jämlik värld där fattigdom inte längre är en verklighet för så många människor.

Kap 25

Konkret verklighet 2023

Nu har vi skärskådat hur Parisavtalet och Agenda 2030 skulle ha kunnat skapa en positiv framtid för alla livsformer och de hinder som måste övervinnas.

Vi har också fått inblick i hur olika målområden samverkar och är beroende av varandra. liksom de hinder som finns inom strukturer och system som vi själva har skapat.

Dessa hinder är så mångåriga och griper in i de flesta av samhällets verksamheter, att det krävs mer än vilja och engagemang från beslutsfattarnas sida för att bryta ner dem.

Slutligen har vi kunnat läsa flera berättelser om hur livet 2030 skulle kunna se ut när vi har uppfyllt alla målsättningar i Agenda 2030 och vilka hinder vi i så fall skulle ha behövt övervinna.

Nu är vi tillbaka i den verklighet vi har 2023 och försöker spana efter den verklighet som går att upptäcka. Vi vill veta hur dagens situation passar in i omställningen.

I månadsskiftet juli/augusti kom en rapport från FN; 2023: "Ännu ett år av extrema fara för dem som kämpar för att försörja sina familjer." Orsaken håller sig på avstånd från oss i Sverige, vi har bara en svagare påverkan på våra skördar och

vårt vatten nu. 2018 minskade skördarna med 30 %, grundvattnet sinade i södra Sverige och matpriserna steg. 2023 räknar man med en minskning av skördarna med 15%, grundvattenbristen är lika stor och prisökningar på livsmedel kommer vi att få.

Samtidigt släpptes en rapport om att campingbranschen i Sverige hade en stark ökning 2022 och att den kommer att öka ytterligare 2023. Vi är i dagsläget ett gynnat land och allt fler upptäcker det och söker sig hit. Just nu som semesterfirare, men i framtiden? Som klimattflyktingar?

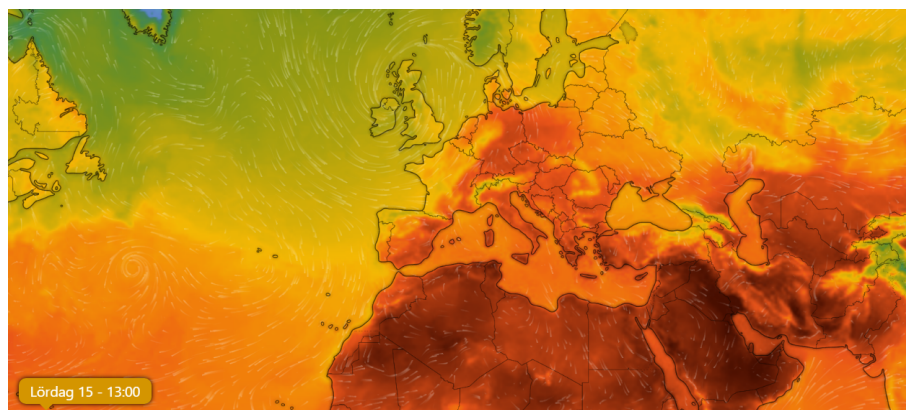
Här nedan ser vi orsaken som stavas Den GLOBALA UPPVÄRMNINGEN och värre och värre blir det allt snabbare.

Lika illa var det i södra Europa 2022. Utanför bilden har vi Sydostasien, delar av norra Kina, Kanada, östra USA och delar av Sydamerika som har mycket besvärliga förhållanden.

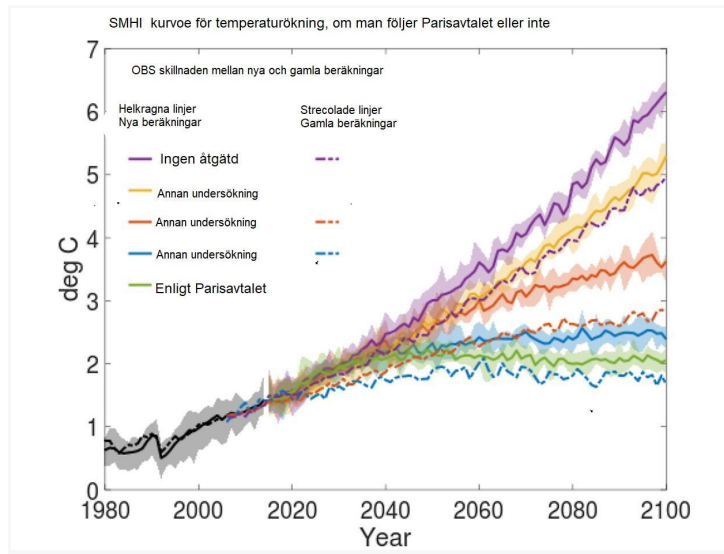
Kartbilden visar situationen i Europa de senaste månaderna 2023 med vissa variationer.

I Sverige hade vi en värmetopp i tio dagar i slutet av juni. I höst har vi haft ovanligt intensiva och långvariga regnoväder som har gett svåra översvämningar lokalt men också fyllt på magasinen med grundvatten.

Vi i Sverige tillhör dem som hittills har skonats! Hur länge till?

Så här var situationen runt hela jordklotet i områden norr om ekvatorn under en extremt lång tid. I Sydeuropa började rekordvärmen redan i maj och höll i sig till och med mitten av september.

Notera och agera på att vi kan nå 2° temperaturökning redan år 2040

Kap 26

Framtiden

Fem berättelser - olika modeller.

Det var en gång ett land vid namn Harmonia, som var välkänt för sin demokrati och sina ambitiösa mål för hållbar utveckling. Landet hade engagerade medborgare och en stark politisk vilja att uppnå Agenda 2030:s hållbarhetsmål.

Agenda 2030 var en global överenskommelse som antagits av länder runt om i världen för att adressera de mest brådskande utmaningarna för hållbar utveckling. I Harmonia hade regeringen arbetat hårt för att integrera målen i sin politik och strategier, och de hade uppnått viss framgång genom att främja förnybar energi, ekologiskt jordbruk och social inkludering.

Trots deras ansträngningar stod Harmonia inför utmaningar som hotade att hindra genomförandet av Agenda 2030-målen. En av dessa utmaningar var vetorätten, en

rättighet som gav varje medlem av Harmonias parlament möjlighet att blockera eller ändra beslut som rörde politiska åtgärder och reformer.

Det fanns politiker i parlamentet som var skeptiska till vissa av åtgärderna som krävdes för att uppnå hållbarhetsmålen. De ansåg att vissa åtgärder kunde vara ekonomiskt kostsamma eller strida mot vissa intressen, särskilt inom industrisektorn. Dessa politiker använde vetorätten för att stoppa eller försvaga förslag som främjade hållbar utveckling, vilket skapade en politisk kamp i Harmonia.

Många medborgare i Harmonia blev frustrerade över detta hinder och krävde förändring. De organiserade sig i icke-statliga organisationer och genomförde protester och kampanjer för att uppmärksamma betydelsen av hållbar utveckling och behovet av att övervinna politisk blockering. De lyckades skapa medvetenhet och öka trycket på politikerna att agera.

Sakta men säkert började politikerna i Harmonia inse att vetorätten kunde vara en hämsko för landets framsteg mot hållbarhetsmålen. Det höll tillbaka förändringar och hindrade implementeringen av nödvändiga politiska reformer. Därför inledde regeringen en diskussion om att ompröva användningen av vetorätten och undersöka möjligheter till förändring.

Efter omfattande debatter och samråd med medborgarna beslutade Harmonias parlament att begränsa vetorätten när det gäller specifika frågor som direkt påverkade landets framsteg mot Agenda 2030-målen. De etablerade en process som involverade offentliga samråd, utvärdering av vetorättens användning och en kvalificerad majoritet för att undvika politisk blockering. Genom att göra detta kunde landet ta avgörande steg framåt för att uppnå hållbarhetsmålen och säkerställa en bättre framtid för sina medborgare och miljön.

Berättelsen om Harmonia och dess hinder genom vetorätten visar på vikten av att balansera demokratiska principer med behovet av att agera för en hållbar framtid. Att hitta sätt att övervinna politisk blockering och främja samarbete och förändring är avgörande för att uppnå Agenda 2030:s mål och skapa en mer hållbar och rättvis värld för alla.

Så kan framtiden beskrivas, eller så här

Året är 2030, och vi befinner oss i en värld där den politiska viljan och engagemanget har nått en alarmerande låg nivå. Människor runt om i världen har blivit apatiska och desillusionerade av politikens oförmåga att lösa de globala utmaningar som hotar

mänskligheten. Förtroendet för politiker och de etablerade politiska institutionerna har eroderats till den grad att många väljer att distansera sig från politiken helt och hållet.

I den här dystopiska världen har samhällsproblemen eskalerat. Klimatförändringar har lett till ökad extremväder, havsnivån har stigit och naturkatastrofer har blivit allt vanligare. Ekonomiska klyftor har fördjupats, och många lever i extrem fattigdom medan en liten elit kontrollerar majoriteten av världens tillgångar. Teknikens framsteg har skapat nya möjligheter, men den har också resulterat i ökad arbetslöshet och social polarisering.

Det politiska systemet har förvandlats till en korrupt och byråkratisk maskin där politiker prioriterar sina egna intressen och partipolitik framför det gemensamma bästa. Korruption och maktmissbruk är vanligt förekommande, och politiker ses av många som odugliga och opålitliga.

Medborgarna har gett upp hoppet om att deras röster och åsikter kommer att göra någon skillnad. Många väljer att inte rösta i valen och deltar inte i politiska diskussioner. Det politiska deltagandet är minimalt, och samhället känns alltmer splittrat och apatiskt.

Men trots den dystopiska bilden finns det också tecken på hopp och förändring. I det underjordiska nätverket av aktivister, frivilliga och teknologipionjärer har något börjat gro. De har insett att de inte längre kan förlita sig på de etablerade politikerna för att rädda världen. Istället har de börjat ta saken i egna händer och arbetar tillsammans för att hitta lösningar på samhällets problem.

Gräsrotsrörelser och ideella organisationer har blivit mer betydelsefulla än någonsin tidigare. De arbetar för att lösa lokala och globala utmaningar genom innovativa projekt och samarbeten. Genom sociala medier och teknologins kraft har de lyckats skapa en gemenskap av människor som delar deras vision om en bättre framtid.

Samtidigt har artificiell intelligens och automatisering gjort det möjligt för människor att släppa vissa av sina dagliga arbetsuppgifter och fokusera på mer meningsfulla aktiviteter. Detta har gett utrymme för fler att engagera sig i samhällsfrågor och politik på olika sätt.

Medborgardeltagande har fått en ny innebörd när tekniken möjliggör för medborgare att direkt påverka beslutsfattande genom digitala plattformar. Politiska beslut har blivit mer transparenta och tillgängliga för allmänheten, vilket ökar ansvarsutkrävandet från politikerna.

I denna värld har den politiska viljan och engagemanget kanske nått en bottenpunkt, men det finns en spira av hopp som börjar gro. Människor har insett att om de vill ha förändring måste de själva vara drivkraften bakom den. De har lärt sig att kollektiv handling och samarbete kan övervinna apati och kraftlöshet.

Med tiden växer dessa frön av förändring och sprider sig över hela världen. Det blir tydligt att det inte längre är hållbart att låta politiken och samhället styras av en opålitlig och korrupt elit. Människor börjar återigen tro på kraften i sina egna röster och deras förmåga att skapa en mer rättvis och hållbar framtid.

Så, om än långsamt, börjar världen återigen röra sig mot en tid av förändring, där medborgarna tar ansvar för sitt samhälle och politiken återspeglar deras behov och önskemål. Året 2030 kan vara en vändpunkt, där vi inser att det är gemensamt engagemang och kollektiv handling som kommer att forma vår framtid. Det finns fortfarande hopp om en bättre värld, men det är upp till oss att göra den till verklighet.

**-Framtiden är en konsekvens av vad vi gör idag eller vad vi inte gör.
Framtiden blir till av våra handlingar eller vår oförmåga att handla.**

**Konsekvenserna av vad vi gör eller inte gör avgör alltså hur framtiden kommer att se ut.
Vi har därigenom ett oerhört stort ansvar för framtiden.**

I en värld där dagens val formar morgondagens verklighet, finner jag mig själv vandrande genom en levande lektion i ansvar och påverkan. Varje steg jag tar, varje val jag gör, är som ett penseldrag på den omålade duken av morgondagen. Jag påminns ständigt om att framtiden inte är en avlägsen dröm, utan snarare en spegling av mina handlingar och mina underlåtelser.

Det är en tid då jag inte längre kan blunda för mina val, då jag inser att varje plastflaska som jag slarvar med att återvinna är som en borttappad nyckel i en osäker framtid. När jag ser på den smala bäcken som en gång var en brusande flod, förstår jag att mina vanor hur jag använder vatten antingen kan torka ut eller bevara de värdefulla resurser som vårt samhälle så desperat behöver.

I den här världen är inget val för litet, inget bidrag för obetydligt. Jag ser hur mina val att stödja hållbara energikällor är som ett frö som planteras för att skapa en grönare framtid, medan min likgiltighet gentemot förnybar energi är som en broms som håller tillbaka den progressiva förändringen.

Men det är inte bara mina positiva handlingar som spelar en roll; det är också vad jag inte gör. Varje gång jag tystnar och skäms för orättvisor, varje gång jag undviker att

agera när jag ser någon som behöver hjälp, skapar jag en skugga över morgondagen. Jag inser, att min röst, min medkänsla och min förmåga att stå upp för det som är rätt är avgörande för att forma en framtid som är värdig för alla.

Det är en läxa som inte kan undervärderas. Framtiden är inte bara en abstrakt idé som flyter bortom vår räckvidd; den är en ständig påminnelse om vår makt och vårt ansvar. Varje beslut jag tar är som en dominoeffekt som skapar en kedjereaktion av konsekvenser. Jag inser nu att jag inte bara är en åskådare av morgondagen. Jag är dess arkitekt.

Så när jag står här, omgiven av möjligheter och utmaningar, förstår jag att framtiden inte är något främmande eller avlägset. Den är en manifestation av mina val, mina övertygelser och mina handlingar. Jag bär med mig en känsla av ansvar som driver mig att handla klokt, att tänka på konsekvenserna och att vara medveten om att varje steg jag tar idag formar den värld som följande generationer kommer att ärva när deras tid kommer.

En annan syn på framtiden:

**-Framtiden tillhör de ännu inte födda,
eftersom de blir många gånger fler än de som lever idag.**

**Framtiden kommer att finnas även om inte människan finns.
Är framtiden bestämd utan vår medverkan?**

I skuggan av dagens solnedgång, när den sista strimman av dagsljus bleknar bort, ser jag framåt och föreställer mig en framtid som ännu är höljd i dunkel. Det är en gåva vi formar med varje andetag och varje beslut. Jag tänker på de kommande generationerna, de som ännu inte har andats vår luft eller känt våra smaker. Deras framtida vägar är ännu utforskade, deras berättelser ännu oskrivna, och ändå, vi har redan satt spår på deras kartor.

Det är en paradox, att vi som lever idag bär en del av ansvaret för dem som ännu inte har sett dagens ljus. De kommer att vara fler än oss, en skara som sträcker sig bortom horisonten. Jag känner en våg av ödmjukhet och oro när jag tänker på det. Vi har beslutat över deras livssituation innan de ens har haft chansen att uttrycka sina drömmar och önskningar.

Jag ställer mig frågan: Vad har vi för rätt att forma deras morgondag utan att höra deras röster? Är det inte vår plikt att ge dem en plattform, en röst, en chans att vara

medskapare av sina egna öden? Vi har byggt broar mellan generationer, men har vi byggt dem starka nog att bära med sig tankarna och drömmarna från de ännu inte födda?

Det är en påminnelse om att vår makt sträcker sig längre än vår egen tidslinje. Vi är inte bara förenade med de som har gått före oss, utan också med de som kommer efter. Jag tänker på de stjärnor som ännu inte har tänts på himlen och undrar vilken riktning de kommer att ta. Vårt ansvar sträcker sig över tidens gränser, och vår roll som föregångare blir att skapa en plattform för dem att stå på, att ge dem verktyg att bygga sina egna framtida sagor.

Så när jag blickar in i mörkret och tänker på de ännu inte födda, känner jag en djup önskan att forma en framtid som är rättvis, inkluderande och hållbar. Att låta deras röster höras och deras drömmar bli förverkligade. För framtiden tillhör dem, och det är vår uppgift att säkerställa att den är en plats där de kan trivas och blomstra, precis som vi har haft chansen att göra.

och ytterligare ett alternativ

**-Framtiden är en möjlighet och de viktiga frågorna att ställa är då,
möjlighet till vad och för vem?**

Framtiden kan demokratiseras för att nå det samhälle vi vill leva i.

**Ställer vi inte frågorna anser vi att målet är givet
och vi antar att alla tjänar på den.**

Så framställs ofta ny teknik som lösningen på allt.

Framtiden är förhoppningsfull eftersom vi kan fylla den med önskvärda ting. "Vanligt" folk har svårt att påverka framtiden mer än i ett småskaligt perspektiv. Det är ett område som expertisen tar hand om.

I skuggan av dagens händelser och skiftande tid, funderar jag över de kommande kapitlen som väntar i vår gemensamma historia. Framtiden reser sig som en öppen bok, lockande med möjligheter och äventyr som ännu inte har skrivits. Där finns drömmar som ännu inte har formats, innovationer som ännu inte har gestaltats och en samhällsstrukturer som vi kan forma till det bättre.

Men i denna framtidens trädgård, där blommor av förändring väntar på att blomma, står vanligt folk inför en unik utmaning. Våra händer är som små frön i denna stora

åker, och vår förmåga att påverka framtiden kan kännas begränsad till småskaliga insatser. Men betyder det att våra drömmar om en strålande framtid är dömda att förbli drömmar?

Det är här vi möter expertisens vägledning och kraft. De är som trädens rötter, djupt rotade i kunskap och erfarenhet, och de sträcker sig ut över landskapet för att stödja framväxten av en framtid som är både hållbar och önskvärd. Med deras vägledning kan vi hitta de vägar som leder till framsteg och utveckling, och de kan hjälpa oss att undvika faror och fallgropar som vi kanske inte ens hade förutsett.

Expertisen är som en guide som hjälper oss att navigera genom den okända terrängen och ta välgrundade beslut. De kan omvandla våra småskaliga ansträngningar till kraftfulla handlingar som påverkar samhället i stort. De tar sig an de komplexa utmaningarna och gör dem begripliga och hanterbara för oss alla.

Så även om vanliga människor kanske inte har den direkta makten att forma hela framtiden, har vi fortfarande en viktig roll att spela. Vi kan fortfarande så frön av förändring i våra egna liv och gemenskaper, och vi kan bidra till en kollektiv strävan mot en önskvärd framtid. Expertisen och vanligt folk kan samverka som en kraftfull allians, där vision och kunskap förenas för att skapa en bättre morgondag.

När jag tänker på framtiden, känner jag en glimt av hopp och förväntan. Jag vet att även om våra händer kan kännas små, är vårt kollektiva inflytande större än vi kanske föreställer oss. Genom att arbeta tillsammans med expertisen, kan vi omforma det som är möjligt och skapa en framtid som är ljus, spännande och önskvärd för oss alla.

Uppvaknandet

FN höll i en konferensvecka om hur Agendas mål har uppfyllts. Det ska bli en avgörande vecka, 18 - 22 september 2023, därför att det var då som världsledarna fullt ut accepterade den ytterst allvarliga situationen som vår planet och alla livsformer befann sig i. De beslut som antogs under detta möte räddade framtiden.

Året var 2030, och jag minns det som om det var igår. Det var en tid av glädje och hopp för mänskligheten när vi äntligen hade uppfyllt alla Agenda 2030-mål. Jag vill dela med mig av min personliga berättelse om den framtid vi nådde när vi gemensamt arbetade för en bättre värld.

Jag vaknade en solig morgon i mitt hem, som nu drivs helt av förnybar energi. Solpaneler täckte taken på husen runt omkring, och vinden snurrade tyst i horisonten. Den gröna energin var tillgänglig för alla, och vi hade lyckats minska vårt kolavtryck avsevärt.

När jag tittade ut genom fönstret såg jag grannarna samla sig i en närliggande samlingslokal. Det var en måndag, och det var dags för vårt gemenskapens veckomöte. Alla var välkomna att delta och bidra med sina tankar och idéer om hur vi kan göra vår stad ännu bättre.

På vägen till mötet passerade jag en livlig stadspark. Den var full av människor som njöt av den rena luften och det frodiga grönskande landskapet. Barnen sprang runt och lekte på lekplatserna, medan vuxna tog del av yogaklasser och meditationsövningar som hölls under de skuggiga träden.

När jag kom till mötet blev jag varmt välkommen av vänner och grannar. Under mötet delade vi erfarenheter om hur våra liv hade förändrats sedan vi nådde Agenda 2030-målen. Vi pratade om hur tillgång till rent vatten och sanitet förbättrat vår hälsa och ökat vår livskvalitet. Ingen i vårt samhälle behövde längre oroa sig för brist på mat eller vatten.

Vi talade också om utbildning och jämställdhet. Alla barn hade nu tillgång till högkvalitativ utbildning, oavsett bakgrund eller ekonomisk ställning. Kvinnor och män delade på ansvaret i hemmet och på arbetsplatserna på ett mer rättvist sätt. Vi firade de framsteg vi hade gjort mot att uppnå målen om att utrota fattigdom och hunger.

Efter mötet gick jag till mitt arbete på ett lokalt teknologiföretag. Företaget var engagerat i att utveckla innovativa lösningar för att bekämpa klimatförändringarna och främja en hållbar livsstil. Våra ansträngningar hade lett till en renare miljö och fler gröna jobbopportuniteter för vårt samhälle.

På kvällen åt jag middag med min familj, och vi diskuterade dagens händelser. Våra barn var glada över att leva i en värld där naturen respekteras och där deras framtid var säkrad. Vi reflekterade över hur långt vi hade kommit sedan 2023, när vi först satte upp Agenda 2030-målen.

I den framtiden jag upplevde var det fredligt och hållbart. Mänskligheten hade arbetat tillsammans för att lösa globala utmaningar och skapa en bättre värld för alla. Vi hade uppfyllt vårt åtagande gentemot planeten och var på väg mot en ljusare framtid för kommande generationer. Det var en framtid fylld av hopp, samarbete och möjligheter.

Kap 27

**Människans egenskaper och personlighet
hindrar också omställningen till ett ekologiskt hållbart samhälle.**

Vi har målat upp framtidsscenarier om hur framtiden skulle kunna se ut, granskat hinder för detta, fått inblick i hur olika målområden samverkar och är beroende av varandra liksom de hinder som finns inom strukturer och system som vi själva har skapat.

Dessa hinder är så mångåriga och griper in i de flesta av samhällets verksamheter, att det krävs mer än vilja och engagemang från beslutsfattarnas sida för att bryta ner dem.

Nu kommer vi till nyckelfrågan, vilken roll spelar eller har människan spelat i allt vi har beskrivit?

Människan står bakom allt och har inte förrän på senare år förstått sig på motståndet som under lång tid har signalerats mot hennes framfart.

För att förstå hur vi bara har kört på utan att stanna för alla rödljus på resan, måste vi granska vad som driver oss. Hjärnan förstås! Men kan inte vi styra över hjärnan?

Vi börjar med en berättelse om hur vi människor fungerar i verkligheten, oberoende av på vilken nivå vi befinner oss i samhället.

Ett förhållningssätt till samhället

Det var en gång ett samhälle som strävade efter att göra en omställning till ett ekologiskt hållbart samhälle. Många människor var engagerade och inspirerade att bidra till en renare och mer hållbar miljö. Men tyvärr stod de inför ett hinder som hotade deras strävan

Korruption.

Korruption var utbredd på olika nivåer i samhället. Det fanns politiker och tjänstemän som använde sina befattningar för personlig vinning istället för att agera i allmänhetens intresse. När det gällde omställningen till ett ekologiskt hållbart samhälle utgjorde korruption ett allvarligt hinder.

En av de mest framträdande effekterna av korruption var att ekonomiska resurser och investeringar inte riktades mot hållbara initiativ och miljövänliga projekt. Pengar som skulle ha använts för att utveckla och implementera grön teknologi och infrastruktur i stället hamnade i fickorna på korrupta aktörer. Detta ledde till en brist på finansiellt stöd för projekt och initiativ som kunde ha främjat omställningen till ett ekologiskt hållbart samhälle.

En annan konsekvens av korruption var att regler och lagar inte tillämpades konsekvent eller rättvist. Miljöskyddslagar och regleringar kunde kringgåas genom muta och maktmissbruk. Företag och industrier som orsakade stor miljöpåverkan kunde undkomma ansvar och undvika att vidta åtgärder för att minska sina utsläpp eller förbättra sin hållbarhetspraxis. Detta ledde till att miljön fortsatte att förstöras och omställningen till ett hållbart samhälle blev betydligt svårare att uppnå.

En annan aspekt av korruption som hindrade omställningen var att beslut inom politik och planering påverkades av korrupta intressen. Politiker och beslutsfattare kunde påverkas av mutor och lobbyverksamhet från företag som hade ekonomiska intressen i att fortsätta med ohållbara metoder och aktiviteter. Detta resulterade i att politiska beslut och strategier inte gynnade hållbara lösningar och istället gynnade kortsiktig ekonomisk vinning.

Korruption underminerade också förtroendet och engagemanget hos människor som ville bidra till omställningen till ett ekologiskt hållbart samhälle. När korruptionen blomstrade och orättvisa rådde på samhällsnivå, kände människor sig uppgivna och tveksamma till att delta i förändringsprocessen. Det skapade en kultur av misstro och brist på samarbete som försvårade genomförandet av hållbara initiativ.

För att övervinna detta hinder var det avgörande att bekämpa korruptionen på olika nivåer. Det krävdes stark politisk vilja och åtgärder för att stärka rättssystemet, förbättra transparensen och ansvarigheten samt främja etiska normer och värderingar. Dessutom behövdes det ett aktivt medborgardeltagande för att övervaka och rapportera korruption och för att främja en kultur av integritet och ärlighet.

Med tiden och genom hårt arbete lyckades samhället ta itu med korruptionen. Genom att bekämpa korruptionen skapades en rättvis och jämlik spelplan där ekonomiska resurser och investeringar kunde riktas mot hållbara initiativ. Miljöskyddslagar och regler tillämpades strikt, vilket ledde till en minskning av miljöpåverkan. Politiska beslut och strategier blev mer inriktade på hållbara lösningar och människor återfick sitt förtroende och engagemang för att arbeta mot ett ekologiskt hållbart samhälle.

Berättelsen om samhället visar tydligt hur korruption kan vara ett hinder för en omställning till ett ekologiskt hållbart samhälle. Genom att bekämpa korruptionen och främja integritet kan vi öppna vägen för att uppnå en renare och mer hållbar värld där miljön och samhällets bästa sätts i första rummet.

Två mänskliga bromsar

Vi människor har många goda egenskaper och om dessa får samverka kan vi uppnå en ekologiskt hållbar värld, men då måste vi se till att de egenskaper som skapar korruption inte får härja fritt.

Våra främsta inre motståndare är narcissism och schizofreni och de kan vi inte själva välja bort. Alla måste inse att dessa egenskaper kan få katastrofala konsekvenser hos makthavare om de är starkt utvecklade. Personer som är i detta tillstånd kan inte tillåtas ha stor påverkan på avgörande beslutsprocesser.

Alltså ska vi medborgare inte låta dessa personer få tillgång till makt av större omfattning.

Vi måste välja bort personer med dessa egenskaper genom olika metoder.

Psykopati och narcissism är två olika personlighetsdrag eller störningar som delar vissa likheter men också har sina egna särdrag. De kan förekomma var för sig eller i kombination hos en person. Låt oss utforska hur dessa två begrepp förhåller sig till varandra:

Överlappande egenskaper:

- Brist på empati: Både psykopater och narcissister har ofta svårt att känna empati för andra människor. De kan vara likgiltiga för andras känslor eller behov.
- Självcentrering: Såväl psykopater som narcissister är ofta självcentrerade och fokuserade på sina egna behov och önskemål.
- Manipulativt beteende: Både psykopater och narcissister kan vara skickliga manipulatörer och använda andra människor för sina egna syften.
- Bristande samvete: Både grupperna har ofta svårt att känna skuld eller ånger för sina handlingar, även om de skadar andra.

• Skillnader:

- Psykopati: är en bredare term som beskriver en personlighetsstörning där individen uppvisar brist på samvete, impulsivitet, bristande ansvarskänsla och tendenser till antisocialt beteende. Psykopater kan vara manipulativa och lura andra, men deras mål är ofta mer inriktade på att uppnå sina egna önskemål, och de kan vara beredda att bryta lagar och normer för detta ändamål.
- Narcissism: Narcissism är en personlighetsstörning som kännetecknas av en överdriven självupptagenhet, behov av beundran och en brist på empati. Narcissister är fixerade på sin egen självbild och vill ha ständig bekräftelse och beundran från andra. De kan vara manipulativa för att få uppmärksamhet och beundran snarare än att bryta lagar eller vara antisociala.

Det är viktigt att notera att inte alla personer med narcissistiska eller psykopatiska drag är farliga eller kriminella. Många kan leva produktiva liv och fungera inom samhället utan att vara en skadlig kraft. Det är också viktigt att förstå att dessa två begrepp inte är ömsesidigt exklusiva, och det finns fall där en person kan uppvisa drag av både psykopati och narcissism.

Sammanfattningsvis

är psykopati och narcissism två olika personlighetsdrag med några överlappande egenskaper men också vissa viktiga skillnader. Deras inverkan på individens beteende och samspel med andra människor kan variera beroende på graden av uttryck av dessa drag och andra faktorer i individens liv och personlighet.

Psykopati

är en personlighetsstörning som kan ha signifikanta konsekvenser när det gäller politiskt ledarskap och beslut som rör omställning mot ett ekologiskt hållbart samhälle. Här är några sätt på vilka psykopati kan påverka politisk ledning och viljan till omställning, både negativt och positivt:

Negativ påverkan:

- **Brist på empati och hänsyn:** Psykopater kännetecknas av en betydande brist på empati och ansvarskänsla gentemot andra. Detta kan innebära en avsaknad av oro för miljön och kommande generationers välbefinnande, vilket kan resultera i politiska beslut som gynnar kortsiktig ekonomisk vinning på bekostnad av miljön.
- **Manipulativt beteende:** Psykopater är skickliga manipulatörer och kan använda sitt charm och förmåga att övertala för att vinna stöd för politik som egentligen inte gynnar ekologisk hållbarhet. De kan lura allmänheten eller andra beslutsfattare att tro att deras åtgärder är bäst för miljö och klimat, även om de egentligen inte är det.
- **Risken för korruption:** Psykopater kan vara benägna att bryta mot lagar och normer för personlig vinning. Detta kan öka risken för korruption inom politiken, vilket kan leda till att beslut påverkas av personliga intressen snarare än samhällets bästa och miljöns välmående.

Potentiellt positiv påverkan

- **Självintresse i att bevara resurser:** Psykopater är ofta mycket självcentrerade och kan vara angelägna om att bevara resurser och ekonomisk stabilitet om det gynnar deras egna intressen. Om de ser ekologisk hållbarhet som en väg till personlig vinning, kan de faktiskt stödja åtgärder som främjar miljön.
- **Beslutsamhet och risktagande:** Psykopater är ibland benägna att ta stora risker och vara beslutsamma i sina handlingar. Om de ser en möjlighet att bli framgångsrika eller få erkännande genom att driva en ekologiskt hållbar politisk agenda, kan de vara villiga att driva igenom svåra reformer som andra kanske inte vågar genomföra.

Det är viktigt att komma ihåg att psykopati är en komplex personlighetsstörning och inte alla psykopater agerar på samma sätt. Politiskt ledarskap påverkas också av en mängd andra faktorer, inklusive politiska ideologier, väljarnas tryck och internationell påverkan. Även om psykopati kan ha en negativ inverkan på politiskt ledarskap och beslut om hållbarhet, är det långt ifrån den enda faktorn som spelar roll. Samhällets

förmåga att genomföra ekologiskt hållbara reformer kräver en bredare förståelse av politiska, ekonomiska och sociala krafter.

Narcissism

kan påverka politisk ledning och viljan till omställning mot ett ekologiskt hållbart samhälle på flera sätt, både positiva och negativa. Här är några möjliga effekter:

Negativ påverkan

- **Kortsiktig vinning:** Narcissistiska ledare kan vara mer benägna att fatta beslut som gynnar dem personligen eller ger snabba resultat för att öka sin egen popularitet och beundran. Det kan leda till en preferens för kortsiktiga ekonomiska vinster över långsiktig hållbarhet.
- **Brist på empati:** Narcissistiska individer har ofta svårt att förstå och känna empati för andra, inklusive framtida generationer och ekosystem. Detta kan göra det svårt för dem att prioritera miljöfrågor och ta hänsyn till de långsiktiga konsekvenserna av deras beslut.
- **Förnekelse och självbild:** Narcissistiska ledare kan vara benägna att förneka eller bortse från vetenskapliga fakta och bevis som motsätter sig deras egna åsikter eller självbild. Om de inte ser sig själva som miljövännar eller om de anser att miljöproblem hotar deras prestige, kan de motarbeta ekologisk hållbarhet.

Positiv påverkan (potentiellt):

- **Önskan om beundran och framgång:** Narcissistiska ledare kan också vara angelägna om att bli beundrade och framgångsrika, och om en hållbar miljö blir en trend eller viktigt för allmänheten, kan de anpassa sig till detta för att uppfylla sina behov. De kan driva politiska åtgärder som främjar miljövänliga projekt och initiativ om det är fördelaktigt för deras image.
- **Stark kommunikationsförmåga:** Narcissistiska individer har ofta en förmåga att kommunicera och marknadsföra sig själva effektivt. Om de använder sina färdigheter för att övertyga allmänheten om vikten av ekologisk hållbarhet, kan de spela en positiv roll genom att höja medvetenheten och stödet för miljöfrågor.

Det är viktigt att komma ihåg att inte alla narcissistiska ledare agerar på samma sätt eller har samma prioriteringar. Politiskt ledarskap påverkas av en mängd faktorer, inklusive politiskt klimat, offentlig opinion och ekonomiska omständigheter. Omställning mot ett ekologiskt hållbart samhälle beror inte enbart på ledarens personlighet utan också på politikens strukturer, medborgarnas engagemang och den

bredare politiska miljön. Att förstå hur narcissism kan påverka politiskt ledarskap är en del av den komplexa analysen av politiska beslut och deras konsekvenser för hållbarheten.

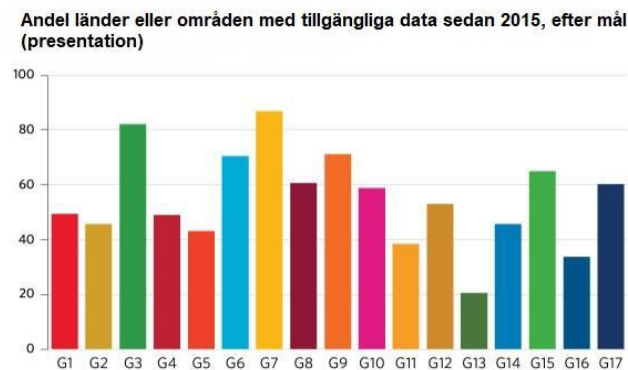
“Vi vill ha beslut som räddar mänskligheten och alla livsformer.”

Kan vi få dessa beslut med makthavare som har för stark narcissism eller psykopati?

Kap 28

Det gamla eller visionerna - vad ska vara vår ledstjärna?

Hur lyckas vi de visioner som världsledarna har bestämt att vi ska uppnå till år 2030 (Målen i Agenda 2030 beskrivs med G i diagrammet)

Här framgår att speciellt G13, Bekämpa klimatet, är ett akut och eftersatt område.

Så här ser vår kamp ut för att uppnå visionerna år 2030.

***The Sustainable Development Goals Report 2022 FN.
(Rapporten om hållbara utvecklingsmål 2022)***

”Vi måste höja oss för att rädda målen för hållbar utveckling – och förbli trogna vårt löfte om en värld av fred, värdighet och välbefinnande på en sund planet.”

António Guterres

Generalsekreterare, FN

Hur långt har vi kommit efter halva omställningstiden?

Mål 13 22%,
mål 16 37 %.
mål 1,2, 4, 5, 11 och 14 mellan 42 och 48 %,
mål 8, 10, och 12 mellan 52 och 60 %,
mål 6, 9, 15 och 17 mellan 61 och 75 % och slutligen
mål 3 och 7 mellan 82 och 86 %.

Hur långt kommer vi att kunna nå?

Vi har bristande politisk vilja och engagemang, ett ekonomiskt system som måste göras om i grunden, vetorätten och länders suveränitet som hinder, den personliga friheten i förhållande till staters frihet, demokratisystemets oförmåga, kriget i Ukraina och ett resultatet efter halva omställningstiden som inte är uppmuntrande .

Personligt perspektiv på framtidsförhoppningarna

Låt mig ta dig med på en personlig resa genom de komplexa utmaningarna och möjligheterna med Agenda 2030. Jag heter Mia och jag är en ung aktivist som brinner för hållbar utveckling och en bättre värld. Jag har alltid trott på kraften hos människors gemensamma ansträngningar för att skapa förändring, men jag har också insett att vägen framåt är full av hinder och kompromisser.

När jag först hörde talas om Agenda 2030 kände jag en våg av hopp och optimism. Att världens ledare hade kommit överens om 17 ambitiösa mål för att utrota fattigdom, skydda planeten och säkerställa fred och rättvisa verkade vara en verklig möjlighet att göra skillnad. Men snart ställdes jag inför verkligheten av politiskt spel och bristande engagemang.

Jag deltog i möten och demonstrationer där jag mötte människor från hela världen som delade min passion. Vi pratade om de utmaningar vi stod inför: bristen på politisk vilja och engagemang, det befintliga ekonomiska systemets oberäknelighet och det faktum att några få länders vetorätt kunde blockera framsteg för alla andra.

Det var en kamp att balansera suveräniteten hos olika nationer med det globala målet att skapa en bättre framtid.

När halva omställningstiden hade gått var vi tvungna att se tillbaka och reflektera över de uppnådda resultaten. Jag mindes de olika målen och deras procentandelar av framsteg.

Mål 13, om klimatåtgärder, hade nått 22%, och även om det inte var tillräckligt för att stoppa klimatförändringarna helt, var det en början.

Mål 16, att främja fredliga och inkluderande samhällen, låg på 37%. Det fyllde mig med hopp att se ökningen, men jag visste att vi behövde mer för att förändra världens konfliktlandskap.

Målen som handlade om utbildning, jämställdhet, hållbar stadsutveckling och havsskydd låg mellan 42 och 48%. Det var som om världen hade börjat förstå vikten av dessa områden, men vi hade fortfarande en lång väg att gå.

Mål 8, 10 och 12, som handlade om anständiga arbetsvillkor, minskad ojämlikhet och hållbar konsumtion, hade nått mellan 50 och 55%. Jag kände en blandning av hopp och frustration när jag tänkte på de små framstegen, samtidigt som jag var medveten om att ekonomiska intressen fortfarande stod i vägen för verkliga förändringar.

Mål 6, 9, 15 och 17, som rörde sig kring rent vatten och sanitet, hållbar industri, ekosystemskydd och globalt partnerskap, hade nått mellan 61 och 75%. Dessa siffror visade att när vi arbetade tillsammans kunde vi göra framsteg, men vi var fortfarande fast i ett system som gynnade kortsiktig vinning över långsiktig hållbarhet.

Slutligen nådde mål 3 och 7, som handlade om hälsa och hållbar energi, mellan 82 och 86%. Dessa siffror fyllde mig med hopp om vad som kunde uppnås när politisk vilja och globalt samarbete verkligen kom samman.

Min personliga resa inom Agenda 2030 hade varit både utmanande och upplyftande. Jag insåg att förändring var möjlig, men den krävde ständigt arbete, engagemang och kamp för att övervinna politiska hinder, ekonomiska intressen och nationella suveränitetsfrågor. Kriget i Ukraina påminde mig om de verkliga konsekvenserna av globala konflikter och hur de kunde påverka våra strävanden.

Mitt hopp för framtiden var att de små framstegen skulle ackumuleras till större förändringar. Jag fortsatte att kämpa för Agenda 2030 och var fast besluten att påverka förändring genom mina handlingar och mitt engagemang. För även om

vägen var svår och lång, såg jag ljuset i möjligheten att forma en mer hållbar och rättvis värld för oss alla.

Reaktion på förändringar. Vad tänker människor?

Vad betyder rapporten för fortsättningen av omställningen?

När människor får informationen om de hinder som finns och hur långt vi har nått efter halva omställningstiden, är reaktionerna mångfacetterade och varierar beroende på deras perspektiv, erfarenheter och förhoppningar. Här är några möjliga reaktioner:

- **Frustration och ilska:** Många människor kan känna frustration och ilska över de hinder som bromsar framstegen. Bristen på politisk vilja, ekonomiska intressen och geopolitiska konflikter kan verka som en mur som står i vägen för en bättre värld. De som har kämpat för förändring kan känna sig överväldigade av utmaningarna.
- **Besvikelse och avskräckning:** Att höra att halva omställningstiden har passerat och ändå nått relativt låga procentandelar av framsteg kan leda till besvikelse och avskräckning. Vissa kan känna att deras ansträngningar inte har gett tillräckliga resultat och att framtiden kan vara osäker.
- **Hopp och motivation:** Trots hindren kan vissa människor reagera med ökat hopp och motivation. De ser de små framstegen som tecken på att förändring är möjlig och att det krävs mer arbete och engagemang för att övervinna de komplexa problemen. De ser rapporten som en möjlighet att mobilisera större ansträngningar.
- **Reflektion och samarbete:** Rapporten kan också få människor att reflektera över sitt eget ansvar och vad de kan göra för att påverka förändring. Det kan inspirera till samarbete och enighet för att övervinna de hinder som hindrar framsteg.
- **Realism och pragmatism:** Vissa reagerar kanske med realism och pragmatism. De förstår att komplexa globala utmaningar inte kan lösas över en natt. De ser rapporten som en påminnelse om att förändring tar tid och att det krävs långsiktiga strategier och samarbeten.

För fortsättningen innebär rapporten att det finns en tydlig uppfattning om var styrkorna och svagheter i våra ansträngningar ligger. Att ha en objektiv bedömning av var vi befinner oss efter halva omställningstiden ger vägledning för de nästa stegen:

- **Mobilisering och påtryckningar:** Rapporten kan fungera som bränsle för att öka medvetenheten och mobiliseringen. Personer och grupper som är engagerade i

hållbarhetsfrågor kan använda rapporten för att kräva mer åtgärder från sina regeringar och internationella institutioner.

- **Dialog och samarbete:** Rapporten kan stimulera till öppen dialog mellan olika aktörer, inklusive regeringar, civilsamhället, näringslivet och akademiker. Att förstå hindren och framstegen kan vara en plattform för att identifiera gemensamma lösningar och samarbeta för att övervinna utmaningarna.
- **Anpassning och omvärdering:** Rapporten kan fungera som en anledning att omvärdera strategier och taktiker. Om vissa områden har nått högre framsteg än andra, kan det vara klokt att undersöka vad som fungerar och applicera dessa insikter på områden som halkar efter.
- **Utmaning av normer:** Rapporten kan fungera som en katalysator för att utmana normer och antaganden som hindrar framsteg. Den kan belysa hur ekonomiska och politiska system behöver omvandlas för att bättre stödja hållbar utveckling.

Sammanfattningsvis fungerar rapporten som en vägledning och en kallelse till handling. Den kan inspirera till att övervinna hindren och driva på för att uppnå Agenda 2030:s mål, även om det innebär att övervinna politiska, ekonomiska och sociala utmaningar på vägen.

FN.s ambitioner

FN (Förenta Nationerna) är en internationell organisation som syftar till att främja fred, säkerhet, samarbete och hållbar utveckling mellan länder och människor runt om i världen. Organisationen står inför många globala utmaningar och arbetar aktivt med att hitta lösningar för att lyckas med omställningen mot en mer hållbar och fredlig värld. Nedan är några av de strategier och lösningar som FN har fokuserat på:

- **Agenda 2030 och de globala målen för hållbar utveckling:** FN har antagit Agenda 2030, som inkluderar de 17 globala målen för hållbar utveckling (Global Goals). Dessa mål syftar till att adressera en rad utmaningar, inklusive fattigdom, ojämlikhet, klimatförändringar, fred och rättvisa. Genom att engagera medlemsländer och intressenter arbetar FN för att uppnå dessa mål genom samarbete, politiska åtgärder och resursallokering.
- **Klimatåtgärder och Parisavtalet:** FN har spelat en central roll i att driva fram globala klimatåtgärder. Genom att samla länderna kring gemensamma mål för att minska växthusgasutsläppen och anpassa sig till klimatförändringar arbetar FN för att bekämpa klimatförändringar och bevara planetens hälsa.

- **Fredsbevarande och konfliktlösning:** FN spelar en avgörande roll i att främja fred och säkerhet genom fredsbevarande operationer och diplomati. Genom att underlätta samtal, medling och konfliktlösning försöker FN förhindra konflikter och främja hållbar fred runt om i världen.
- **Humanitärt arbete:** FN är engagerat i att hjälpa människor i nöd genom humanitärt arbete. Genom att samordna insatser från olika organisationer och regeringar arbetar FN för att erbjuda hjälp till människor som drabbats av naturkatastrofer, konflikter och andra kriser.
- **Utbildning och hälsa:** FN strävar efter att förbättra utbildning och hälsa för alla världen över. Genom program som UNICEF och Världshälsoorganisationen (WHO) arbetar FN för att säkerställa tillgång till utbildning, hälsovård och grundläggande behov för människor i alla åldrar.
- **Förbättrat internationellt samarbete:** FN fungerar som en plattform för internationellt samarbete och dialog. Genom att främja diplomatisk kommunikation och multilateralt samarbete arbetar FN för att lösa globala problem som inte kan hanteras endast av enskilda länder.

Sammanfattningsvis arbetar FN genom en kombination av politiska, diplomatiska, humanitära och utvecklingsmässiga åtgärder för att möta globala utmaningar och främja en hållbar och fredlig omställning. Organisationens mål är att samla länder och intressenter för att gemensamt hitta lösningar som kan gynna hela mänskligheten.

Det är viktigt att notera att FN är en komplex internationell organisation som involverar 193 medlemsländer med olika intressen, prioriteringar och politiska agendor. Trots att FN har uppnått vissa framsteg och genomfört viktiga initiativ, finns det flera faktorer som kan förklara varför organisationen kanske inte har lyckats på alla områden eller uppfyllt sina visioner till den grad som önskas:

- **Politiska och nationella intressen:** Medlemsländerna i FN har ofta olika politiska agendor och prioriteringar. Olika länders intressen kan ibland gå på tvärs mot varandra, vilket kan försvåra enighet och samarbete kring vissa globala frågor. Politiska konflikter och rivaliteter kan förhindra en gemensam front för att uppnå vissa mål.
- **Brist på resurser:** Genomförandet av FN:s visioner och initiativ kräver betydande ekonomiska, tekniska och mänskliga resurser. Ibland kan det vara brist på finansiering och kapacitet för att fullt ut genomföra planerade program och projekt.
- **Byråkrati och tröghet:** FN är en stor och komplex organisation med olika organ, byråer och avdelningar. Beslutsfattande och processer kan vara tidskrävande

och byråkratiska, vilket kan fördröja implementeringen av projekt och hinder för snabba åtgärder.

- **Bristande förtroende:** Det kan finnas bristande förtroende mellan medlemsländerna och FN:s organisationer, vilket kan påverka samarbetet och genomförandet av initiativ. Länder som känner sig bortglömda eller marginaliserade kan vara mindre benägna att stödja och delta i FN:s program.
- **Komplexitet av globala problem:** De utmaningar som FN står inför, såsom fattigdom, klimatförändringar, konflikter och hälsa, är komplexa och ofta beroende av många faktorer. Att hitta effektiva lösningar på dessa problem kan vara svårt och kräver ofta en långsiktig och holistisk strategi.
- **Säkerhetsutmaningar och geopolitiska faktorer:** Konflikter och osäkerhet i olika delar av världen kan göra det svårt för FN att agera och genomföra program på ett effektivt sätt. Geopolitiska spänningar och konflikter kan påverka både beslutsfattande och genomförande av FN:s initiativ.
- **Bristande respekt för internationell rätt:** Vissa länder kanske inte följer internationell rätt eller FN:s beslut och resolutioner, vilket kan underminera genomförandet av åtgärder och insatser som syftar till att upprätthålla fred och säkerhet.

Sammanfattningsvis är FN en komplex och utmanande organisation som står inför en mängd olika hinder när det gäller att genomföra sina visioner och mål. Dessa hinder kan vara politiska, ekonomiska, strukturella och geopolitiska, och de kan variera beroende på den specifika frågan eller situationen. Att uppnå enighet och framsteg i en sådan mångfacetterad miljö är en pågående utmaning.

Det brinner i knutarna

I en värld där tiden är knapp och traditionella metoder förändras, befann sig en grupp engagerade individer mitt i en kamp för förändring. De stod inför överväldigande utmaningar och stängda dörrar, men de vägrade att ge upp. Istället beslutade de sig för att kombinera och anpassa olika strategier på ett kreativt och fokuserat sätt för att uppnå sin fredliga målsättning.

Prioritera och fokusera. Med en bristande tidssituation insåg gruppen att de inte kunde rikta sina krafter åt alla håll. De valde istället att identifiera de mest akuta frågorna som krävde förändring och koncentrerade sina ansträngningar på dessa. Genom att fastställa en tydlig väg framåt kunde de undvika att förlora sig i komplexiteten.

Digital snabbmobilisering. Sociala medier blev deras megafon till världen. Genom att använda virala kampanjer och inlägg som går att dela spreds deras budskap som en löpeld. Hashtags som förenar människor över hela världen blev ett kraftfullt verktyg för att samla stöd och sprida medvetenhet på en global skala.

Kreativa aktioner. För att fånga uppmärksamheten hos en bred publik planerade gruppen kreativa och oväntade reaktioner. De iscensatte spektakulära flash mobs och konstnärliga installationer som inte bara drog till sig mediernas intresse utan också berör människors känslor och engagemang.

Snabbt lobby- och påverkansarbete. Genom sina befintliga nätverk och kontakter kunde de snabbt kommunicera med beslutsfattare. De skapade välformulerade meddelanden som belyser problemet och krävde förändring. Deras övertygande argument och strategiska tillvägagångssätt påskyndade politiska beslut.

Skapa lokal solidaritet. Gruppens fokus på lokal nivå var en nyckel till framgång. Genom att samarbeta med sin närmaste omgivning lyckades de skapa en stark lokal rörelse. Denna rörelse fick en snöbollseffekt som spred sig till nationell och till och med internationell nivå.

Bli en informationskälla. Med tiden som en bristvara förberedde gruppen korta videor, infografik och snabbfakta som delades i en mängd olika kanaler. Denna snabbt genererade informationskälla hjälpte till att sprida medvetenhet om frågan och uppmana människor att agera.

Samla bred uppslutning. Genom att samarbeta med andra likasinnade organisationer och grupper stärkte gruppen sin röst och accelererade mobiliseringen. En gemensam front visade sig vara kraftfullare och effektivare för att påverka förändring.

Mobilisera internationellt. Genom sina internationella kontakter kunde gruppen snabbt nå ut över gränserna. De vädjade om stöd från andra länder och organisationer, och deras budskap spreds som en våg över kontinenter.

Engagera influencers och opinionsbildare. Genom att involvera personer med inflytande i samhället och på sociala medier kunde gruppen sprida sitt budskap till bredare målgrupper och samtidigt mobilisera stöd från oväntade håll.

Skapa större medvetenhet. Genom att utnyttja olika kommunikationsmetoder, från gatukonst till sociala medier, kunde gruppen snabbt nå ut till en bred publik och öka medvetenheten om problemet och dess lösningar.

I en situation där tid var en avgörande faktor visade dessa engagerade individer att genom att vara snabba, flexibla och kreativa i sitt tillvägagångssätt kunde de påverka

på ett fredligt sätt. Genom att kombinera teknologi, samarbete och engagemang på ett strategiskt sätt kunde de övervinna hinder och ha en betydande inverkan på utvecklingen. Deras historia blev ett inspirerande exempel på hur människor, när de kämpar tillsammans, kan skapa förändring även när utmaningarna verkar oöverstigliga.

Konkreter händelser ändrar synen på framtiden

Under senare år har världen drabbats av svåra händelser. Pandemin och kriget i Ukraina har påverkat hela världens befolkning. Dessa händelser har krävt stora satsningar och resurser som skakat om planerna på omställning mot Agenda 2030 hållbarhetsmål och också minskat vårt hopp om en bra framtid.

Tänk nu om det dyker upp ett nytt okänt hot så att allt färre barn föds och att man konstaterar att många högt stående livsformer har blivit sterila. En "förorening" har drabbat jorden. Kan sperma- och ägg banker bidra till att livsformerna startar om? Hur ändras synen på framtiden?

I en tid med allt fler extremhändelser och förändringar, formas vår syn på framtiden av en kollektiv resa från oro till ansvar, från självbevarelsedrift till medkänsla och samarbete. Vår värld har förändrats, och med den har vår syn på framtiden blivit både en utmaning och en möjlighet att skapa en mer hållbar och sammanlänkad värld.

I en värld präglad av miljö- och klimatförändringar, där 2023 står som ett mörkt rekordår av extrema händelser som skakar jordens alla hörn, vävs en komplex berättelse om mänsklighetens upplevelser och syn på framtiden. De som bor i de hårdast drabbade områdena kämpar dagligen mot ökande hot och överväldigande utmaningar. Deras syn på framtiden är en blandning av stark beslutsamhet och en oroande skörhet, där de trotsar ödet och kämpar för överlevnad med en kraft som drivs av nödvändighet och hopp om förändring.

Samtidigt påverkas även de områden som inte omedelbart berörs av de extrema händelserna. För dem ställs framtidsutsikterna inför en komplex mosaik av insikt, medvetenhet och moralisk förpliktelse. De ser på avstånd när andra lider och tvingas möta de etiska och praktiska frågorna kring deras egen roll i att forma en mer hållbar

framtid. Trots att de inte upplever samma omedelbara hot, skapar de ändå en ny syn på framtiden - en som betonar vikten av samarbete, innovation och att ta ansvar för planetens välbefinnande.

Denna kollision av perspektiv skapar en berättelse om mänsklighetens resiliens (förmågan att stå emot och klara av en förändring) och sammanhållning. Det är en påminnelse om att vi alla delar samma planet och är sammankopplade genom dess öden. Med 2023 som en skoningslös påminnelse om naturens makt och vår sårbarhet, sträcker sig berättelsen långt bortom detta år, och den utmanar oss att omdefiniera vår syn på framtiden, agera kollektivt och forma en bättre värld för kommande generationer.

Sveriges statsminister i verkligheten

I gryningen bröt solens första strålar igenom den mystiska dimman som svepte över de omgivande sjöarna och skogarna vid den lilla stugan i Yellowknife, Kanada. En magisk känsla låg i luften, men den idylliska stämningen bröts abrupt av ett oroande meddelande från myndigheterna, som nådde Ulf Kristersson och hans fru Birgitta. De insåg att de hade hamnat mitt i en naturkatastrof som skakade hela området och hotade deras egen säkerhet. De 20 000 invånarna i staden fick nu evakueringsorder. Klockan 12.00 följande dag skulle alla ha lämnat staden. De som vägrade kunde stadsledningen inte ta ansvar för.

Evakueringsplanerna var i full gång, men flygplatserna kunde inte hantera alla. De som var mest i behov av hjälp, som kvinnor med små barn och äldre som inte var helt friska, prioriterades för att evakueras med flygplan. Ulf och hans fru insåg att de inte hade något val. De skulle behöva ta sig till närmaste evakueringscenter och bebyggelse, som låg över 1000 kilometer bort, med bil. Innan avfärd passerade alla som lämnade staden ett registreringscenter där de fick beskedet att ta med en tonåring och hennes mormor på resan.

Under resans gång blev det allt tydligare hur naturen hade drabbats av skoningslösa bränder och rök längs den enda vägen mellan staden och evakueringscentret. Hotet var påtagligt och risken var hög. Den påfrestande resan krävde 36 timmar av uthållighet och flera stopp på grund av den tjocka röken som svävade i luften.

Vid ankomsten till evakueringscentret möttes Ulf av människor som hade tvingats till uppbrott och som nu stod inför en osäker framtid. Ögonen hos de drabbade berättade historier om förlust och hopp. Deras berättelser var fulla av förtvivlan. Denna upplevelse förstärkte insikten om att klimatförändringarna inte var en avlägsen fara, utan en pågående kris som påverkar alla, oavsett samhällsposition.

Ulf:s möte med de drabbade och den påfrestande resan genom skogsbrändernas dimma förändrade hans perspektiv på klimatförändringar. Han insåg att beslutsamma åtgärder och hållbara lösningar var av yttersta vikt. Att lyssna på experter och investera i anpassningsteknologier blev avgörande för att möta denna utmaning. Denna erfarenhet blev en nyckel för att omforma hans syn på ledarskap och stärka hans beslutsamhet att leda landet mot en mer hållbar framtid.

När statsministern återvände till Sverige hade han med sig en djupt rotad förändring i hur han såg sin roll som ledare. Klimatfrågan var inte längre något som kunde skjutas på framtiden. Med ögonen öppna för klimatförändringarnas allvar var han fast besluten att agera för att göra en positiv skillnad. Den 1000 km långa utmanande resan från Yellowknife till evakueringscentret blev en vändpunkt i hans liv, och han var fast besluten att använda sin position för att genom sitt ledarskap göra verklig förändring för både sitt land och hela planeten.

Människor har förmåga att omvandla kunskap de redan har genom konkreta, starka upplevelser där också de delarna i hjärnan som berör känslolivet är aktiva. Detta har forskningen sedan en längre tid känt till. Borde vi sätta alla världsledare på en konferensort som har samma situation som Yellowknife i Kanada?

Då kanske vi skulle få helt andra prioriteringar i politiken än de som finns idag?

men

det är vi väljare som bestämmer hur politikerna ska prioritera i demokratier.

I beräkningar av det ekologiska fotavtrycket utgår man inte från faktiska spår i naturen utan använder statistik över konsumtion och produktion för att uppskatta hur mycket av planetens förnyelsebara förmåga som behövs för att ta fram allt som vi konsumerar och absorbera avfallet som bildas. I Living Planet Report rapporterar WWF regelbundet hur fotavtrycket för mänskligheten och de olika länderna utvecklas, samtidigt som effekterna på den biologiska mångfalden visas. Om alla levde som vi i Sverige skulle det behövas cirka 4 planeter.

Leva inom 1,0 fotavtryck?

En dag vaknar du upp i det vackra Sverige och känner ett starkt kall att leva i harmoni med naturen. Ditt mål är enkelt men djupt rotat i ekologisk hållbarhet. Du öppnar ditt fönster och andas in den friska luften, medveten om att varje andetag är kopplat till planetens hälsa. Idag ska det hända efter två veckor av förberedelser.

För att uppfylla detta mål om ekologisk hållbarhet börjar du dagen med att göra medvetna val. Istället för att snabbt slänga på dig kläder från den senaste snabba modekollektionen väljer du noga ut plagg som är tillverkade av hållbara material och producerade med minimal miljöpåverkan. Du inser att varje val du gör rörande kläder har en direkt koppling till den globala textilindustrins påverkan på miljön.

Din frukost är en sammansättning av lokala och ekologiska livsmedel. Du tar dig tid att utforska de lokala producenterna för att stödja närproducerad mat och minska transporternas påverkan. Varje tugga är en medveten handling för att minska det ekologiska fotavtrycket.

Transport är en annan viktig faktor i din strävan mot hållbarhet. Du väljer cykeln framför bilen och kollektivtrafiken när det är möjligt. Varje resa blir en möjlighet att minska koldioxidutsläpp och främja en mer hållbar livsstil.

Ditt hem är också en plats där du tar ansvar. Solpaneler pryder taket, och du har investerat i energieffektiva apparater. Medvetenheten om att varje kilowatt du använder direkt påverkar planetens resurser driver dig att vara sparsam och effektiv.

Efter en dag med medvetna val slår du dig ner för att koppla av. Du väljer att förlora dig i en bok istället för att sluka timmar framför en TV eller dator. Mindre energikonsumtion och mindre elektroniskt avfall är en del av din strävan mot ekologisk hållbarhet.

När du reflekterar över dagen känner du en känsla av tillfredsställelse. Du inser att genom dina handlingar, steg för steg, är du på väg att minska ditt ekologiska fotavtryck. Om alla i Sverige skulle

leva som du, skulle vi närma oss ett hållbart sätt att existera på denna planet. Att leva i harmoni med naturen är inte bara ett mål, det är din livsstil.

35 000 kronor att konsumera för per månad.

Möt Erik, en man med ett nyfunnet engagemang för att minska sitt ekologiska fotavtryck. Med 35 000 kronor i konsumtionsutrymme per månad står han inför utmaningen att omforma sin livsstil till 1.0 ekologiskt fotavtryck. En resa som kräver kreativitet, medvetenhet och några uppoffringar.

Först och främst tar Erik en närmare titt på sin bostadssituation. Han funderar över möjligheten att flytta närmare sitt arbete för att minska pendlingens påverkan. Genom att byta till en mindre bostad, kanske till och med överväga delat boende, kan han både minska sina boendekostnader och minska energiförbrukningen.

Eriks nästa steg är att tänka på sin mat. Han beslutar att skära ned på sitt köttintag och istället satsa på en växtbaserad kost. Att handla lokalt och odla egna grönsaker blir en prioritet. Genom att minska sitt beroende av livsmedel med hög koldioxidpåverkan kan Erik minska sitt ekologiska fotavtryck avsevärt.

Transport är en annan aspekt av Eriks liv som behöver förändring. Han överväger att sälja sin bil och istället förlita sig på cykling, kollektivtrafik och delade transportmedel. Varje resa blir inte bara ett äventyr utan också ett steg mot att minska koldioxidutsläppen.

När det kommer till kläder inser Erik att han inte behöver ständigt följa de senaste trenderna. Istället för att köpa kläder impulsivt väljer han att investera i hållbara plagg av hög kvalitet som varar längre. Han utforskar även second-hand butiker och byter kläder med vänner för att minska sitt avtryck inom modeindustrin.

Erik gör också förändringar i sitt hem. Genom att installera solpaneler, använda energisnåla apparater och vara noga med att släcka lamporna när de inte behövs, minskar han sin energiförbrukning avsevärt.

Slutligen, för att balansera sin livsstils omvandling, söker Erik efter gemenskap och stöd. Han deltar i lokala miljögrupper och engagerar sig i samhällsprojekt som främjar hållbarhet. Genom att inspirera och bli inspirerad av andra inser han att varje individuell handling har en kollektiv inverkan.

Erik upptäcker att förändring inte bara handlar om uppoffringar utan också om att skapa en rikare och mer meningsfull livsstil. Med 35 000 kronor som ekonomiskt utrymme och en vilja att göra skillnad är han på väg att leva i harmoni med planeten.

60 000 per månad till 1,0 fotavtryck

Familjen Larsson, bestående av två vuxna och deras två barn, står inför utmaningen att omforma sina konsumtionsvanor för att uppnå 1.0 ekologiskt fotavtryck med en månatlig budget på 50 000 kronor. Medvetna om behovet av hållbarhet och inspirerade av en önskan att lämna en hälsosam planet till sina barn, gör de gemensamma ansträngningar för att göra betydande förändringar i sina livsstilar.

För det första tittar familjen på sitt boende. De funderar över möjligheten att minska sin bostad till en mindre, mer energieffektiv variant. Genom att investera i energisnåla apparater och förbättra isoleringen minskar de sin energiförbrukning.

Matvanor är nästa område för förändring. Familjen övergår till en huvudsakligen växtbaserad kost och minskar sitt köttintag. De börjar handla mer lokalt och ekologiskt, och planterar till och med några grönsaker i trädgården för att minska sitt avtryck ytterligare. Det blir inte bara ett kul projekt för barnen, utan också en lärande upplevelse om hållbarhet.

Transport blir en nyckelaspekt för familjen. De överväger att byta ut sin bil mot en elbil eller att använda kollektivtrafik och cykla oftare. Helgutflykter blir tillfällen att utforska närområdet istället för att ta långa bilresor.

För kläder blir det en kombination av second-hand shopping och att satsa på hållbara klädmärken. Genom att byta och återanvända kläder, samt att vara medvetna om materialval, minskar familjen sitt avtryck inom modeindustrin.

I hemmet installerar de solpaneler för att dra nytta av förnybar energi och byter ut traditionella glödlampor mot energisnåla LED-lampor. Barnen involveras i att stänga av onödiga elektroniska apparater och lampor för att lära sig om energieffektivitet.

Familjen Larsson ser också över sina fritidsaktiviteter. Istället för att köpa nya leksaker eller prylar, utforskar de naturen tillsammans, deltar i lokala evenemang och satsar på upplevelser över materiella ägodelar.

Samtidigt engagerar de sig i lokala hållbarhetsprojekt och deltar i närsamhällets insatser för att minska sitt kollektiva fotavtryck. Det blir en möjlighet att bygga gemenskap och inspirera andra att göra liknande förändringar.

Genom att göra dessa justeringar och vara medvetna om sina val skapar familjen Larsson en miljövänlig livsstil. Med en budget på 50 000 kronor visar de att hållbara val inte bara är möjliga utan också tillgängliga och berikande för hela familjen.

Livsstilen med 60 000 för konsumtion

Familjen Larsson hade länge levt en bekväm och välbeställd livsstil. Uppväxta i en tid av ekonomisk tillväxt och överflöd, hade de gradvis anpassat sig till den omgivande konsumtionskulturen utan att noga reflektera över konsekvenserna av sina val.

Allting började med deras bostad. Drömmen om det större huset i det exklusiva området blev en självklarhet när karriärerna blomstrade och inkomsterna ökade. Utan att tveka investerade de i det rymliga hemmet med alla moderna bekvämligheter, från ett extra rum för varje familjemedlem till den stora, välskött trädgården som bjöd in till lyxiga trädgårdsfester.

Mat blev en smakupplevelse och en statussymbol för familjen Larsson. De njöt av internationella rätter, exotiska ingredienser och restaurangbesök blev en vanlig del av deras liv. Att handla snabbt och bekvämt blev en prioritet, och de ansåg att pris inte var någon fråga när det gällde kvalitet och bekvämlighet.

Familjens livsstil återspeglades även i deras resvanor. Exotiska semester, weekendresor och äventyrsutflykter blev en del av deras DNA. Att utforska världen var en självklarhet, och de flög i första klass för att maximera komforten under resorna.

Mode var en annan aspekt där familjen Larsson gick i takt med trenderna. De köpte kläder från högprofilerade varumärken och följde de senaste trenderna. Kläderna var inte bara plagg, utan också uttryck för deras sociala status och individuella smak.

Bilen var självklart av senaste modell och användes flitigt för alla sorters ärenden, från snabba matinköp till långa bilresor. Tanken på att minska antalet fordon eller överväga alternativa transportsätt var inte något som hade korsat deras sinnen.

Denna höga konsumtionsnivå hade blivit normen för familjen Larsson, en livsstil som de levde i utan att ifrågasätta. Det var först när de började reflektera över planetens hälsa och effekterna av deras livsstil på miljön som de insåg behovet av en förändring. Med insikt och en önskan att bidra till en mer hållbar framtid började de omvärdera och justera sina konsumtionsvanor för att minska sitt ekologiska fotavtryck. Det blev en resa mot en mer medveten och ansvarsfull livsstil för familjen Larsson.

Att anamma en livsstil

Förändringen i familjen Larssons livsstil började som en tyst vandring, ett smygande tryck från samhället runt omkring dem som sakta men säkert började vägleda dem mot en mer hållbar framtid. Det var som om en kollektiv medvetenhet hade smugit sig in i deras vardag och ifrågasatt de konventioner de hade följt så länge.

Det var grannarna som började byta erfarenheter om hållbarhet, diskutera solpanelernas fördelar och utbyta tips om att odla egna grönsaker. Familjen Larsson kände en ny sorts gemenskap, en som inte bara handlade om att dela staket och gräsmattor, utan om att dela en önskan om att göra skillnad.

I skolan började barnen att få undervisning om miljöfrågor och hållbarhet. De kom hem med entusiasm och en nyfikenhet som smittade av sig på föräldrarna. Plötsligt blev det naturligt att prata om klimatförändringar vid middagsbordet och att utforska vad de som familj kunde göra för att minska sitt ekologiska fotavtryck.

Sociala medier blev en plattform där familjen Larsson inte bara såg vänner och bekantas uppdateringar av sin livsstil, utan också en ström av information om hållbara initiativ, enkla livsstilsändringar och inspirerande berättelser från människor runt om i världen som tog små steg mot en grönare framtid.

Det var som om hållbarhet hade blivit en trend, en trend som inte handlade om konsumtion och överflöd, utan om medvetna val och gemenskap. Influencers delade sina egna resor mot hållbarhet och inspirerade andra att göra detsamma. Familjen Larsson såg dessa berättelser som små gnistor av förändring som, när de samlades, kunde tända upp en ny livsstil.

I sin lokala samhällsgrupp hörde du talas om projekt och evenemang som främjar hållbarhet. Grannar organiserade gemensamma insatser för att återvinna och minska avfall, och plötsligt var familjen Larsson en del av en rörelse. De började inse att deras val inte bara påverkade dem själva utan också bidrog till en större positiv förändring.

Det var som om samhället hade gett dem ett subtilt uppdrag, en uppmaning att vara en del av lösningen snarare än problemet. Familjen Larsson, dragen av samhällets ande och det växande engagemanget runt dem, omfamnade med glädje och entusiasm möjligheten att omforma sin livsstil för att göra den mer hållbar. Det blev inte bara en förändring för dem själva utan en kollektiv respons på det övergripande uppdraget att vårda planeten för kommande generationer.

Politikerna om att konsumera mer

Berättande är som ett spel där politikerna är mästarna och medborgarna är deras motspelare. I det här spelet är budskapet en kraftfull pjäs som flyttar över spelbrädet och styr människornas tankar och handlingar.

Föreställ dig att politikerna har en magisk trollstav som de viftar med och viskar i folks öron: "Konsumera mer, vännen min". "Det är nyckeln till lycka och framgång." Denna charmiga formel börjar sippra in i människornas sinnen som en lockande melodi som de inte kan motstå.

Snart börjar människor mäta sitt eget värde genom saker de äger. Ju fler prylar, desto mer framgångsrik och nöjd känner du dig. Politikernas budskap blir som en inre röst som viskar, "Du behöver det här nya, glänsande objektet för att vara lycklig." Och så börjar jakten på lycka genom konsumtion.

Det är som om samhället dansar efter politikernas tonart. Varuhus och shoppingcenter blir tempel där människor offrar sina pengar för att tillfredsställa den ständigt växande hunger som politikerna har skapat. Det är som en aldrig sinande cirkel av begär, där politikernas budskap är dirigenten och folket är orkestern.

Men under ytan bubblar en konflikt. Människor börjar fråga sig själva om de verkligen är fria eller om de bara följer en osynlig dirigent. De känner sig fångade i en konsumtionsfälla, men politikernas budskap är så inbäddat i deras medvetande att det är svårt att bryta sig loss.

Det blir som en kamp mellan två krafter: å ena sidan politikernas förföriska budskap om överflöd och å andra sidan människors sunda förnuft som viskar, "Behöver jag verkligen detta för att vara lycklig?"

Så, berättelsen om människors påverkan av politikernas ständiga budskap om att konsumera mer blir som en dramatisk resa genom samhällets själ, där varje individ kämpar för att hitta balansen mellan sitt egna välbefinnande och det lockande kallet från politikernas trollstav.

Medias uppgift och roll att förändra trender och livsstilar

Public service har en betydelsefull uppgift och roll när det kommer till att påverka trender och livsstilar. Genom att agera som en plattform för information, utbildning och kulturell påverkan kan public service spela en nyckelroll i att främja hållbara livsstilar och medveten konsumtion.

För det första är det genom nyhetsrapportering och dokumentärer som public service har möjlighet att belysa globala miljöutmaningar och främja medvetenhet om hållbarhet. Genom att rapportera om konsekvenserna av överkonsumtion, klimatförändringar och andra miljöfrågor kan de inspirera tittare att reflektera över sina egna vanor.

I form av utbildningsprogram och informationskampanjer kan public service ge tittarna verktygen och kunskapen som behövs för att göra hållbara val. Det kan vara allt från att förklara fördelarna med

förnybara energikällor till att visa hur man kan minska sitt ekologiska fotavtryck genom små vardagliga förändringar.

Genom att integrera hållbarhet i underhållningsprogram och serier kan public service också påverka kulturella normer och trender. Karaktärer som lever hållbart, dialoger som diskuterar miljöfrågor och positiva framställningar av hållbara val kan alla bidra till att göra hållbarhet till en del av den kulturella identiteten.

Public service har också möjlighet att samarbeta med andra sektorer, såsom näringsliv och utbildningsinstitutioner, för att skapa en helhetssyn på hållbarhet. Genom att främja samarbete och dialog kan de bidra till att skapa en kultur där hållbarhet prioriteras över hela samhället.

Dessutom kan public service använda sina egna interna processer och resurser för att minska sin egen påverkan på miljön och agera som ett föredöme för andra. Genom att visa på konkreta åtgärder, som att minska energiförbrukningen och använda resurser effektivt, kan de inspirera andra att följa efter.

Sammanfattningsvis har public service en viktig roll i att forma och påverka samhällets trender och livsstilar. Genom att använda sina kanaler för information, utbildning och kulturell påverkan kan de bidra till att skapa en medvetenhet om hållbarhet och främja positiva förändringar i samhället.

80 länder höjd levnadsstandard till fotavtrycket 1.0

I en framtid där planetens hälsa är en global angelägenhet, tog omkring 80 länder ett kollektivt beslut att sträva mot en hållbar levnadsstandard inom ekologiskt fotavtryck 1.0. Det var en epokgörande överenskommelse där dessa nationer insåg att en höjning av levnadsstandarden inte behövde ske på bekostnad av planeten, utan snarare i harmoni med den.

I detta globala samförstånd blev teknologiska innovationer och kunskapsutbyte grundläggande verktyg. Länderna började investera i grön teknik och förnybara energikällor för att möta sina energibehov utan att överutnyttja planetens resurser. Parker med solpaneler sträckte sig över landskapet, vindkraftverk dansade i horisonten och vattenkraftverk blev en källa till ren energi.

Bildning och medvetenhet blev en viktig del av denna resa. I skolor och samhällen undervisades barn och vuxna om hållbarhetens principer, och medborgarna blev själva aktiva agenter för förändring. Gemenskapsprojekt och samhällsinitiativ för självförsörjning blomstrade, och människor delade sina kunskaper om att leva mer hållbart.

De 80 länderna prioriterade lokal produktion och konsumtion för att minska transporternas påverkan och främja näringslivet inom sina gränser. Lokala marknader blev nav för ekonomisk aktivitet, och småskaliga jordbruk blomstrade för att möta behoven hos en växande befolkning utan att utarma jordens resurser.

En förändring i konsumtionsvanor var central för denna övergång. Människor började värdesätta kvalitet framför kvantitet och köpte medvetet och hållbart. Delningsekonomi och återanvändning blev normen, och produkterna designades för att vara hållbara och lätta att reparera.

Stadsplaneringen genomgick en transformation. Kollektivtrafik och cykling prioriterades, grönområden skapades för att bevara biologisk mångfald och byggnader designades för energieffektivitet. Städer blev levande exempel på en hållbar framtid, där människor kunde bo och arbeta utan att skada miljön.

I detta globala samarbete omvandlades ländernas ekonomier från att vara beroende av icke förnybara resurser till att vara drivande av innovation och hållbarhet. Investeringar i forskning och utveckling ledde till genombrott inom gröna teknologier, och entreprenörskap blomstrade i sektorer som stödde hållbara lösningar.

Denna resa mot en levnadsstandard inom fotavtryck 1.0 var en kollektiv prestation som inte bara gav människor en högre livskvalitet utan också bevarade planetens resurser för kommande generationer. Det blev ett exempel för resten av världen att följa, en inspirerande berättelse om hur nationsgränser kunde överkommas för att skapa en gemensam och hållbar framtid.

Samma fotavtryck för länder

I en värld där jämlikhet och hållbarhet stod i fokus, beslutade rika länder att ompröva sina konsumtionsvanor och resursutnyttjande för att ge plats för en global rättvisa. Samtidigt insåg de behovet av att stödja fattiga länder i deras strävan att höja levnadsstandarden och uppfylla grundläggande mänskliga rättigheter.

Möt Anna, en medveten medborgare i ett av de rika länderna. Hon insåg att hennes livsstil, med överflöd av konsumtion och högt ekologiskt fotavtryck, hade konsekvenser för både planeten och människor i andra delar av världen. Med en vilja att förändra och stödja global rättvisa började Anna omforma sitt sätt att leva.

Anna började med att minska sitt personliga ekologiska fotavtryck. Hon övergick till en växtbaserad kost, minskade sitt resande och satsade på hållbara produkter. Det var inte bara en förändring i hennes livsstil utan också ett medvetet val att minska påverkan på globala resurser.

Samtidigt öppnade regeringen i det rika landet upp för att stödja hållbara initiativ. Skatter stimulerade gröna investeringar, och incitament gavs till företag som antog miljövänliga metoder. Det blev tydligt att ekonomiska beslut kunde ha en positiv inverkan på både planeten och människors liv.

De rika länderna började också aktivt dela med sig av teknologisk expertis och forskning för att hjälpa fattigare länder att utvecklas hållbart. Genom internationella samarbetsprojekt delades kunskap om förnybara energikällor, jordbrukstekniker och vattenreningsteknik för att stärka de fattiga ländernas förmåga att själva möta sina grundläggande behov.

I en fiktiv situation beslutade regeringarna i rika länder att avsätta en del av sina budgetar för att stödja globala hållbarhetsprojekt. Denna finansiella hjälp riktades inte bara mot infrastruktur utan också mot utbildning och kapacitetsbyggande, vilket skapade en långsiktig och hållbar förändring i fattiga länder.

Fattiga länder, som nu hade tillgång till hållbara teknologier och resurser, kunde börja höja sina levnadsstandarder. Bättre vattenförsörjning, utbildning och tillgång till ren energi blev verklighet för människor som tidigare kämpade för sina grundläggande mänskliga rättigheter.

Anna och människor som henne i rika länder insåg att hållbarhet och global rättvisa var sammanflätade. Genom att minska det ekologiska fotavtrycket i de rika länderna och samtidigt stödja hållbar utveckling i fattigare länder blev det möjligt att skapa en balans som gynnar hela

mänskligheten och planeten. Det var en berättelse om samarbete, ansvar och strävan efter en mer rättvis värld.

Medvetenheten och kunskap om miljö- och klimatförändringarnas påverkan på vår livsstil

I en småstad vid namn Gröndal bodde det en grupp människor som var upptagna med sina vardagliga liv. Det var en plats där gatusoparen delade trottoaren med advokaten och där caféägaren kände varje invånare vid namn. Men trots den idylliska ytan låg det en oro i luften, en oro som bara väntade på att väckas till liv.

En dag kom en ung kvinna vid namn Emma till Gröndal. Hon bar på en ryggsäck fylld med fakta, inspiration och en glödande önskan att göra en förändring. Emma visste att människorna i Gröndal inte hade tid att sätta sig ner och läsa tjocka rapporter om klimatförändringar. Så istället bestämde hon sig för att berätta deras historia på ett sätt som skulle få dem att tänka och agera.

Hon började med att anordna en stor utomhusbio i stadens park. Invånarna var nyfikna och samlades på gräsmattan under stjärnorna. Emma hade skapat en film som berättade historien om Gröndal och hur miljöförändringar påverkade deras livsstil, från de skiftande årstiderna till det ökande priset på lokalt odlade grönsaker.

Efter filmen överraskade Emma dem genom att bjuda in lokala miljöexperter och bönder för att dela sina erfarenheter. De pratade om enkla sätt att minska koldioxidavtrycket, som att odla egna grönsaker, minska köttkonsumtionen och använda förnybar energi. Emma visade att små förändringar i vardagen faktiskt kunde göra stor skillnad.

Men Emma stannade inte där. Hon organiserade "Gröna Tisdagar", där företag och lokala butiker erbjöd rabatter på miljövänliga produkter varje vecka. Staden blev ett mecka för återtvinning och cykling, och snart såg man överallt gröna initiativ blomstra.

Folk började förstå att deras handlingar, även de små, hade en direkt påverkan på miljön och klimatet. Gröndal förvandlades gradvis till en stad där medvetna val var en naturlig del av vardagen.

Allt började med en ung kvinna med ryggsäck och en berättelse som berörde hjärtat. Det visade att förändring inte behöver vara svår eller tråkig. Ibland räcker det med att väcka nyfikenheten och inspirera människor att agera, och det var precis vad Emma gjorde i lilla Gröndal.

Emmas initiativ i Gröndal växte som ett grönt frö och spred sig över hela landet som en våg av förändring. Nyheten om den lilla staden som förändrade sin livsstil för att rädda miljön fångade snabbt media och allmänhetens uppmärksamhet. Här är historien om hur Gröndals gröna rörelse blev en nationell inspiration:

Mediabevakning och sociala medier:

Lokala och nationella medier fångades av den inspirerande berättelsen om Gröndal. Reportrar skrev artiklar, gjorde intervjuer och skapade reportage om den lilla staden som gjorde stora förändringar. Bilder och videoklipp spreds som en löpeld i sociala medier, och människor över hela landet började dela sina egna idéer och initiativ.

Nationell kampanj och samarbete:

Inspirerade av Gröndal startade miljöorganisationer och företag nationella kampanjer för att uppmuntra andra städer att följa deras exempel. De skapade samarbeten med kändisar och inflytelserika personer för att öka medvetenheten och engagera en bredare publik. Gröndals gröna framsteg blev en symbol för en hållbar livsstil.

Politiskt stöd och lagstiftning:

Politiker och beslutsfattare i olika delar av landet tog Gröndals initiativ som en modell för att främja miljövänliga beteenden. Det ledde till att flera städer och kommuner antog liknande åtgärder och skapade incitament för medborgarna att leva mer hållbart. Nationella lagar och riktlinjer började också formas för att stödja en övergripande klimatvänlig strategi.

Bildning och medvetenhet:

Skolor och universitet integrerade Gröndals historia i sina läroplaner för att lära ut om miljövänliga val och deras påverkan på samhället. Det skapades utbildningsprogram och workshops för att sprida kunskap om hållbarhet, och föreläsare reste runt i landet för att dela Gröndals framgångssaga.

Lokalt engagemang:

Gräsrotsrörelser och lokala organisationer startades över hela landet för att främja miljömedvetenhet och hållbara beteenden. Människor inspirerades att engagera sig i sina egna samhällen och påverka förändring på lokal nivå. Det blev en folkrörelse där varje individ kände sig delaktig i det större målet att rädda planeten.

Så småningom blev Gröndal inte bara en stad utan en symbol för hela Sveriges strävan mot en hållbar framtid. Det som började som en lokal berättelse om förändring blev en inspirerande nationalsång för en grönare och mer medveten nation.

Känslor när man tvingas att lämna sin livsstil

Att lämna sin etablerade livsstil kan vara som att kasta sig ut i det okända, som att överge en trygg hamn för ett osäkert hav. Det kan väcka en mängd olika känslor, och varje individ reagerar på förändringar på sitt eget sätt. Här är några av de känslor som människor kan uppleva när de tvingas att lämna sin nuvarande livsstil:

Otrygghet: Förändringar innebär ofta osäkerhet, och när man lämnar sin invanda livsstil kan det kännas som att förlora mark under fötterna. Ovissheten om framtiden och hur de nya valen kommer påverka kan skapa en känsla av otrygghet.

Sorg: Att lämna något bakom sig, vare sig det är en vana, en plats eller en livsstil, kan utlösa känslor av sorg. Det är som att säga adjö till en gammal vän och tacka för de bekanta rutinerna.

Motstånd: Människor kan känna motstånd mot förändring, även om de vet att det är för det bättre. Det kan vara svårt att bryta sig loss från invanda mönster och bekvämligheter, och den inre striden mellan det gamla och det nya kan vara påfrestande.

Spänning: Å andra sidan kan förändring också väcka känslor av spänning och äventyr. Möjligheten att utforska något nytt och upptäcka oväntade sidor av livet kan vara en kraftfull drivkraft.

Skuldkänslor: Om förändringen är kopplad till att minska påverkan på miljön eller förbättra samhället kan människor känna skuldkänslor för sitt tidigare beteende. Detta kan vara en dubbel utmaning när man kämpar med att både acceptera förändringar och hantera känslor av skuld.

Hopp: Trots de utmaningar och känslomässiga berg-och-dalbanan som förändring kan medföra, kan det också skapa en känsla av hopp. Hopp om att göra skillnad, hopp om en bättre framtid och hopp om att skapa meningsfulla förändringar i ens eget liv och i världen.

Att lämna sin livsstil kan vara en komplex resa fylld av motsägelsefulla känslor, men det är också en möjlighet till personlig tillväxt och en positiv inverkan på omvärlden.

Förändra livsstil reaktioner

Förändring av livsstil kan utlösa olika reaktioner och handlingar beroende på en persons inställning och perspektiv. Här är några möjliga scenarier baserade på olika attityder:

Entusiastisk anpassning:

- **Handlingar:** Personen omfamnar förändringen med entusiasm och engagerar sig aktivt i att anpassa sin livsstil. De kanske börjar odla egna grönsaker, köpa miljövänliga produkter och blir förespråkare för hållbara beteenden.
- **Effekter:** Denna inställning kan leda till positiv påverkan på personens egen hälsa och miljön. Dessutom kan entusiasmen vara smittsam och inspirera andra att göra liknande förändringar.

Motstånd och bagatellisering:

- *Handlingar:* Personen motsätter sig förändringar och bagatelliserar behovet av att anpassa sin livsstil. De fortsätter att leva som vanligt och avfärdar miljövänliga åtgärder som överdrivna eller onödiga.
- *Effekter:* Motståndet kan leda till en fortsatt belastning på miljön och kanske till och med personens hälsa. Det kan också bidra till att fördröja gemensamma ansträngningar för att lösa miljöutmaningar.

Förvirring och osäkerhet:

- *Handlingar:* Personen känner sig överväldigad av informationen om förändringar i livsstilen. De kanske tar små steg i riktning mot hållbarhet men är osäkra på vilka åtgärder som verkligen gör skillnad.
- *Effekter:* Förändringarna kan vara gradvisa och små, och personen kan uppleva en ökad medvetenhet om sina val. Dock kan förvirringen kvarstå och hindra dem från att göra mer betydande förändringar.

Ångest och skuld:

- *Handlingar:* Personen känner stark ångest och skuld över sin tidigare livsstil. De kan överkompensera genom att göra drastiska förändringar, som att helt eliminera vissa produkter från sitt liv eller överanstränga sig själva.
- *Effekter:* Trots goda intentioner kan överdrivna åtgärder vara svåra att upprätthålla och leda till känslomässig utbrändhet. Det är viktigt för personen att hitta en balans mellan ansvarstagande och välbefinnande.

Gradvis och medveten anpassning:

- *Handlingar:* Personer tar små, gradvisa steg mot en mer hållbar livsstil. De genomför förändringar i sin egen takt, kanske genom att göra medvetna inköp, minska avfallet och använda mer miljövänliga transportsätt.
- *Effekter:* Denna metod kan vara hållbar på lång sikt och integreras smidigt i personens liv. Det kan skapa en stabil grund för långsiktiga förändringar och bidra till en positiv inverkan på miljön.

Varje persons resa mot att anpassa sin livsstil är unik, och resultatet beror på individens attityder, motivation och förmåga att hantera förändringar.

Kap 30

Spåkulan

FN:s generalförsamling, Världsledarkonferens i New York,
18-22 september 2023

Huvudresultat

Europeiska rådets ordförande Charles Michel talade på EU:s vägnar vid generalförsamlingens 78:e session den 21 september 2023.

Internationella möjligheter och FN-stadgan

EU är fullt engagerat i en värld som samarbetar och går framåt mot demokrati och mänskliga rättigheter, men med brister i förtroendet för globala organisationer och internationella avtal. Men inför flera globala kriser som Rysslands krig mot Ukraina, klimatkrisen och kampen mot global fattigdom och ojämlikhet, betonade Michel i sitt tal till generalförsamlingen att det globala systemet har fastnat i ett hjulspår och tror sig komma framåt trots att det håller på att eroderas.

FN:s styrsystem har blivit dysfunktionellt. Systemet måste reformeras för att göra det mer rättvist och mer inkluderande.

För att lösa de mest angelägna frågorna och få internationella möjligheter att påverka tillbaka på rätt spår, uppmanade president Michel att reparera FN-systemet och reformera FN-stadgan genom att:

- ändra vetorätten i FN:s säkerhetsråd
- förbättra FN:s säkerhetsråds representativitet genom att inkludera regionala organisationer och länder från underrepresenterade regioner

I stort sett misslyckades världsledarna att skynda på omställningstakten mot Agenda 2030 hållbarhetsmål.

Nästa stora internationella sammankomst blir FN:s klimatmöte, COP 28, 30 november till den 12 december i Dubai, Förenade Arabemiraten. Där ska världens länder förhandla om det globala klimatavtalet.

Blir det lika obetydliga framsteg som i Egypten 2022 så blir framtiden dystert. Utan de konkreta beslut som absolut måste fattas så kommer de självreglerande krafterna inom miljö och klimat att göra oss chanslösa.

Livet i Spanien vid +2°

Framtidsutsikterna blir i så fall de här redan år 2040 vid +2° högre medeltemperatur i de värst drabbade delarna av Spanien. I en tid präglad av klimatkrisen skulle Spanien, som

redan har ett varmt klimat, stå inför allvarliga utmaningar och förändringar i både miljön och människors livsstil.

Miljöpåverkan: De redan torra områdena i Spanien skulle torka ut ännu mer, och ökar utbredningen av öken. Marken skulle bli torr och ofruktbar, vilket skulle påverka jordbruket negativt och leda till minskad livsmedelsproduktion.

Skogar: Hög temperatur och torka skulle öka risken för skogsbränder. Stora skogsområden skulle förvandlas till brandområden, vilket skulle hota den biologiska mångfalden och äventyra djurliv och ekosystem.

Vattenbrist: Minskade nederbördsmängder och högre avdunstning skulle leda till vattenbrist. Floder och grundvattentillgångar skulle minska, vilket skulle påverka jordbruket, industrier och dricksvattenförsörjningen.

Havsnivåhöjning: Spaniens kustområden skulle vara särskilt sårbara för havsnivåhöjning. Städer längs kusten skulle riskera översvämningar och erosion, vilket skulle leda till förlust av fastigheter och infrastruktur.

Påverkan på människor:

Hälsoproblem: De höga temperaturerna skulle göra vardagen svårare. Människor skulle vara mer benägna att drabbas av värmeslag och andra värmerelaterade sjukdomar. Luftföroreningar, särskilt i städerna, skulle förvärra hälsoproblemen.

Förlust av försörjning: Jordbruket, som är en viktig näring i Spanien, skulle drabbas hårt. Minskad skörd och vattenbrist skulle leda till arbetslöshet och ekonomisk osäkerhet för bönder och arbetare inom jordbrukssektorn.

Migrationsströmmar: De minst drabbade områdena skulle kunna se en ökning av klimatflyktingar. Människor från områden som har drabbats ännu hårdare av klimatförändringarna kan söka skydd i Spanien, vilket skulle sätta press på den befintliga samhällsstrukturen och landets resurser.

Ökad ekonomisk osäkerhet: Ekonomiska sektorer som är beroende av naturresurser, som fiske och turism, skulle också påverkas negativt. Turismen skulle minska på grund av det extrema vädret och den förändrade miljön.

Sammanfattningsvis skulle en temperaturökning på +2 grader Celsius i de värst drabbade delarna av Spanien resultera i en allvarlig kris som påverkar både miljön och människors livskvalitet. Åtgärder för att anpassa sig till klimatförändringarna och minska utsläppen av växthusgaser skulle vara avgörande för att mildra dessa negativa effekter och förhindra att situationen blir ännu värre.

En mycket personlig berättelse

Jag minns en tid när Spanien var ett land av skönhet och överflöd. Våra gröna landskap var en konstant påminnelse om naturens generositet, och mitt lilla samhälle levde i harmoni med den vackra omgivningen. Men sedan kom den skoningslösa klimatförändringen, och allt vi älskade började försvinna.

Ökenutbredning: Min hembygd, en gång frodig och fylld av gröna kullar, hade nu blivit en öken. Jordbruket, som min familj hade ägnat sig åt i generationer, kämpade för att överleva. Mina föräldrars gård, där jag hade lärt mig att odla och vårda jorden, var nu ödelagd av en torka som vi aldrig tidigare hade upplevt. Skörden var miserabel, och maten började sina. Våra grödor dog i den glödhet solen, och jag kunde inte hjälpa att tänka på de gamla historierna om den frodiga jorden som en gång var vår.

Skogsbrandrisk: Skogarna som jag en gång hade älskat att utforska var nu en ständig tidsinställd bomb. Värmen och torkan gjorde skogsbränderna till en konstant fara. Varje sommar höll vi våra andetag och bad om att inte se röken i fjärran. Rädslan för att förlora våra hem och ägodelar var överväldigande, och vi var alltid redo att evakuera om elden kom närmare.

Vattenbrist: Att ha tillgång till rent vatten var en lyx vi inte längre kunde ta för givet. De närliggande floderna, som en gång hade försörjt oss med färskt vatten, hade torkat ut till små bäckar. Vi behövde prioritera vattenanvändningen och spara varje droppe. Ibland var vi tvungna att gå långa sträckor för att hämta vatten från de få källor som fortfarande var tillgängliga. Det var en påminnelse om hur sårbara vi var gentemot naturens krafter.

Havsnivåhöjning: Mina släktingar och vänner som bodde nära kusten upplevde översvämningar som hotade deras hem. De kämpade för att skydda sina egendomar, men havsnivåhöjningen var obeveklig. Många tvingades överge sina hem och fly till säkrare platser, vilket var smärtsamt att se.

Hälsoproblem: Somrarna var en plåga med ständiga värmeböljor. Att vistas utomhus utan skydd var farligt, och många drabbades av värmeslag och andra värmerelaterade sjukdomar. Luftföroreningar från bränder och industri gjorde andningen svår, och våra sjukhus var överfulla med människor som kämpade mot hälsoproblemen som klimatförändringarna hade förorsakat.

Förlust av försörjning: Min familj och grannar kämpade för att överleva ekonomiskt. Vår inkomst från jordbruket minskade dramatiskt, och det blev allt svårare att försörja våra familjer och betala räkningarna. Många av oss övervägde att lämna vårt älskade land i jakt på bättre möjligheter.

Migrationsströmmar: Vår omgivning såg en ökning av klimatflyktingar från andra drabbade områden. Det var en påminnelse om hur globala klimatförändringar påverkade även avlägsna samhällen. Vi försökte hjälpa dem så gott vi kunde, men våra resurser var knappa.

Ökad ekonomisk osäkerhet: Affärer och företag i vår närmaste stad kämpade för att överleva. Många stängde ner på grund av de extrema klimatförhållandena och ökade

kostnader för energi och vatten. Arbetslösheten var hög, och vår ekonomiska framtid var osäker.

I denna dystopiska verklighet var det svårt att se något hopp. Men mitt i allt detta elände kämpade vi för att överleva och försökte hitta lösningar på de problem som klimatkrisen hade skapat. Vi visste att det inte fanns någon enkel väg ut ur denna mörka framtid, men vi vägrade att ge upp hoppet om att rädda det som var kvar av vår värld. Vi stödde varandra och samarbetade för att hitta sätt att anpassa oss till de förändrade förhållandena och förhoppningsvis en dag bidra till att bromsa klimatförändringarna.

Livet i Italien vid +3°

I en tid präglad av klimatkrisen, där Italien hade drabbats hårt av en temperaturökning på +3 grader Celsius, fann jag mig själv i en dystopisk verklighet som jag aldrig hade kunnat föreställa mig. Jag var en bonde i ett av de värsta drabbade områdena i Italien, och mitt liv hade förändrats på sätt jag aldrig kunde förutse.

Miljön runt mig hade genomgått en drastisk förändring. De gröna kullarna som en gång prydde landskapet var nu bruna och torra, som om naturen själv hade tappat hoppet. Skogarna hade förvandlats till brandområden, och mångfalden av växtliv hade minskat dramatiskt. Det var en sorglig tystnad i luften, och många av de djur som en gång hade varit en del av vårt ekosystem fanns inte längre.

Klimatförändringen var en ständig påminnelse om vår sårbarhet. Somrarna var en plåga med ständiga värmeböljor där termometern ofta passerade 40° C. Det var farligt att vistas utomhus utan skydd, och många drabbades av värmeslag och andra värmerelaterade sjukdomar. Våren och hösten kantades av intensiva regn och översvämningar som tvingade människor att fly från sina hem och förlorade egendomar.

Fattigdom och ohälsa hade blivit vår vardag. Våra skördar var miserabla på grund av torka och extrema väderförhållanden, och matpriserna sköts i höjden. Att behöva köa i timmar för att få tillgång till rent vatten var ett konstant problem, och sjukhusen var överfulla med människor som led av klimatrelaterade sjukdomar. Klimatflyktingar från områden som hade drabbats ännu hårdare än vi strömmade in i våra redan överbefolkade städer, och resurserna var knappa.

Vattenbristen var akut. De närliggande floderna hade torkat ut, och grundvattennivåerna sjönk snabbt. Det vatten som fanns kvar var ofta förorenat, och vi kämpade för att hitta säkra källor. Tvätta, hygien och sanitet som fungerade hade blivit lyxvaror som inte längre var självklara.

Luften var kvävande och förorenad. Smog täckte städerna som en grå filt, och vi var tvungna att bära skyddsmasker för att andas. Lungsjukdomar och andra hälsoproblem orsakade av luftföroreningar blev allt vanligare, och sjukvården var överbelastad.

Ekonomin var i ruiner. Arbetslösheten var hög, och många företag hade gått i konkurs på grund av de extrema klimatförhållandena och de ökade kostnaderna för energi och vatten. Våra inkomster var låga, och det var en daglig kamp att klara vår vardag.

I denna mörka framtid var det svårt att se något hopp. Naturens harmoni hade brutits, och människan tvingades betala priset för sina handlingar. Vi hade förlorat mycket, både i form av vår miljö och vår hälsa, och det verkade som om vi befann oss i en obönhörlig nedåtgående spiral. Men mitt i allt detta elände var det några av oss som kämpade för att överleva och försökte hitta lösningar på de problem som klimatkrisen hade skapat. Vi visste att det inte fanns någon enkel väg ut ur denna mörka framtid, men vi vägrade att ge upp hoppet om att rädda det som var kvar av vår värld.

I den här klimatkrisens tid fann jag mig själv som en av dem som stod inför ett svårt beslut: att stanna kvar i det dystopiska landskapet som Italien hade blivit vid +3 grader Celsius temperaturökning, eller att ge mig av och söka en bättre framtid någon annanstans .

Jag hade en nära vän, Marco, som hade kommit till samma punkt i livet. Han och jag hade odlat våra marker tillsammans i många år, och vi hade delat på både framgångar och motgångar. Nu, när världen omkring oss föll samman, hade vi olika åsikter om hur vi skulle hantera situationen.

Marco var fast besluten att stanna kvar. Han hävdade att vårt band till vårt land och våra rötter var oersättliga. Han ville inte överge de markörer som hade varit i hans familjs ägo i generationer, även om de hade förvandlats till en torr och ödslig plats. Han argumenterade att vi som bönder hade en plikt att försöka återställa våra marker och kämpa för vår gemenskap, trots de fruktansvärda förhållandena.

Å andra sidan var jag övertygad om att det inte längre fanns någon framtid för oss här. Jag hade sett att våra skördar misslyckades år efter år och våra vattenkällor sina drastiskt. Våra barn hade inte längre möjlighet till en god utbildning eller en trygg framtid i det här öde landskapet. Jag försökte övertyga Marco att vi måste ge oss av, leta efter ett liv någon annanstans där förutsättningarna var mer gynnsamma.

Vi hade våra heta diskussioner, ibland med tårar i ögonen, och ibland i total tystnad när vi insåg att vi inte skulle kunna övertyga varandra. Marco ville inte överge sitt hem, och jag ville inte offra min familjs framtid. Så till sist kom vi till den smärtsamma slutsatsen att vi måste gå skilda vägar.

Jag bestämde mig för att söka en fristad för min familj och mig själv. Jag hade hört talas om länder där de hade satsat på hållbara lösningar och där klimatkrisen hade hanterats mer effektivt. Jag var beredd att kämpa och arbeta hårt för att bygga upp ett nytt liv på en främmande plats.

Marco, å andra sidan, valde att stanna kvar och fortsätta kämpa i sitt hemland. Han sa farväl till mig med en kram och önskade mig lycka till. Vi hade olika syn på framtiden, men vi hade alltid respekterat varandras beslut.

Det var en smärtsam separation, men vi båda insåg att vi hade tagit de beslut som vi trodde var bäst för oss själva och våra familjer. I en värld där klimatkrisen hade omkullkastat allt vi kände till, var det inte längre några enkla svar eller rätt eller fel beslut. Vi var bara tvungna att följa våra egna hjärtan och hoppas på att vi skulle hitta det vi sökte, var och på sitt eget sätt

När jag och min familj beslutade att lämna Italien och söka en bättre framtid någon annanstans, var vi medvetna om de utmaningar som väntade oss. Medan vi tidigare hade kämpat mot de förödande effekterna av klimatkrisen, skulle nu vårt nya hemland, Sverige, bli vår fristad och vår början på ett nytt liv.

Vi var inte ensamma i vår beslutsamhet att lämna vårt hemland. Klimatflyktingar från hela världen strömmade in i Sverige, där myndigheterna hade försökt hantera de stora mängderna människor som sökte skydd och en bättre framtid. Situationen var komplex, och Sverige stod inför en enorm utmaning när det gällde att integrera och ge stöd åt de som kom.

Sverige ett mål för klimatflyktingar

För oss, som lantbrukare från Italien, var det inte självklart att hitta arbete och bostad direkt. Vi hade en dröm om att fortsätta med jordbruket, men det skulle krävas tid och anpassning till de svenska förhållandena. Myndigheterna i Sverige hade ett inrättat program för att stödja klimatflyktingar med utbildning och yrkesutveckling inom områden som hade en positiv inverkan på miljön. Detta gav oss hopp om att vi kunde återuppbygga vårt liv och bidra till vår nya samhälls hållbarhet.

Det var inte enkelt att anpassa sig till den svenska kulturen och klimatet, men vi kände oss välkomna och stödda av våra nya grannar och samhället. Integrationen var en utmaning, men vi insåg att vi hade tagit det rätta beslutet för våra barns framtid. Vi var övertygade om att Sverige, med sina resurser och fokus på miljö och hållbarhet, var rätt plats för oss att bygga upp ett nytt liv.

Samtidigt som vi fortsatte vår kamp mot klimatkrisen och de utmaningar som den medförde, kände vi att vi hade tagit det första steget mot en bättre framtid. Vi hade kommit till Sverige i hopp om att ge våra barn en tryggare och mer hållbar framtid, och vi var beredda att göra allt som krävdes för att göra det möjligt.

Det var inte en enkel resa, och vi visste att vi skulle möta svårigheter längs vägen. Men vår beslutsamhet och vårt hopp om att bygga en bättre framtid för oss själva och våra barn var starkare än någonsin. Vi hade lämnat vår dystopiska verklighet i Italien bakom oss och satsat på en ny början i Sverige, och vi hoppades att detta beslut skulle visa sig vara rätt i det långa loppet.

Summering

Nu har vi vänt på alla stenar för att försöka förstå hur vi ska kunna få en värld så nära den som visionerna beskriver. Vi har fått fantastiska beskrivningar och berättelser om världen, men vi har också fått alltför svåra och oöverstigliga hinder beskrivna. Vissa hinder kan man kämpa sig förbi.

Tyvärr kan vi inte nå målen/visionerna genom den främsta gåvan som människor har när man ska lösa motsättningar - språket - eftersom den tillgången inte räcker till och sällan har räckt till genom historien.

Dessutom har vi en till gåva som är unik för oss, att kunna studera då-tiden, få erfarenhet av den och omsätta kunskapen vid planeringen av framtiden. För detta krävs dock medverkan av experter och forskare ända till mållinjen i beslutsprocesserna.

Världsledarna har nu ytterligare en möjlighet att bromsa upp jordens uppvärmning vid ett klimatomöte i november 2023. Har man då fortfarande inte erkänt att världen är mitt inne i en tidsperiod där alla livsformers förutsättningar är starkt hotade så minskar chanserna för en hanterbar framtid väsentligt.

Undviker man även vid detta två veckor långa möte att enas om nödvändiga beslut, så kan medborgarna i världens demokratier inte fortsätta att passivt sitta stilla och titta på medan bussen lastad med alla jordens livsformer i sakta fart styr mot "skärselden".

Vad är anledningen till att världens makthavare inte tar sitt ansvar trots att FN-chefen kallar deras brist på agerande för kriminellt?

Ekonomiska systemet tar inte hänsyn till annat än västvärldens behov av ökad tillväxt. Denna modell kunde inte driva utvecklingen framåt för planetens och livsformernas bästa. Den största studien om ekonomins påverkan på samhället visar att allt sedan 1700-talet har ekonomiska beslut ökat ojämlikheten i världen (att ta hänsyn till naturens behov var en utopi fram till 2010). Planetära gränser och alla människors behov av fastställda basbehov såsom mat, vatten, hälsovård, energi och en rättvis fördelning – för att uppfylla mänskliga rättigheter måste rymmas i målen för ett ekonomiskt program.

Faktum är att västvärldens överdrivna resursförbrukning är den största källan till stress på planeten. I dag är de rikaste 10 procenten av världens befolkning, och produktionsmönstren för företagen som producerar de varor och tjänster som köps ett mycket allvarligt problem. Till 2030 förväntas den globala efterfrågan på vatten öka med 30 procent och efterfrågan på både mat och energi med 50 procent.

Det demokratiska systemet har låst fast beslutsfattandet i strukturer som hindrar utvecklingen mot ett ekologiskt hållbart samhälle.

På FN konferensen i september 2023 så framfördes att **vetosystemet** måste ändras.

Därutöver måste **länders suveränitet** knytas till klara åtaganden med repressalier.

Demokratiska systemets olika funktioner måste ses över.

Det politiska systemets beslutsgrunder kan inte fortsätta att vila på tankar från 1800-talet.

De folkvalda politikerna ska genomgå hälso- och lämplighetsprövning.

Den fria marknadens villkor måste omprövas.

Kapitalism måste regleras på ett betydande sätt.

Individens frihet måste samordnas med statens rättigheter och friheter.

Dessutom visar analyser att **brist på politisk vilja och engagemang** har stor betydelse för hur svagt målen i Agenda 2030 har uppfyllts hittills.

Här är slutligen ett exempel som visar att det går att stoppa en pågående förändring som kommer att leda till en katastrof om inte rätt åtgärder sätts in;

Ozonhålet ... hur vi räddade världen

Ozonskiktet hade börjat försvagas. I början av 1990-talet hade ozonskiktets genomsnittliga tjocklek minskat med drygt 2 procent. Mycket tyder nu på att ozonskiktet inte längre minskar och att en återhämtning är på väg tack vare internationella överenskommelser att sluta producera och använda nedbrytande ämnen av ozon.

En sammanfattning i tid över utvecklingen

På 1920-talet gjorde en forskare en omstörtande upptäckt som kom att hota livet på jorden, även om han bara lyckades göra våra liv bättre. Han utvecklade freoner som användes som kylmedel i det kylskåp och i reklamen presenterades som - Bättre saker för bättre liv med KEMI

Sedan kom luftkonditionering och användning av freoner som drivgas i alla sprayburkar. Användningen ökade i rekordtakt och betraktades som - 1900-talets mirakelkemikalie.

På -60-talet hölls stora protester i USA om bland annat starkare medborgarrättslagstiftning, Vietnamkriget och miljöfrågor.

En bok om bekämpningsgifter i jordbruket, Silent Spring, av Rachel Carson kom ut och såldes i mer än 500 000 exemplar och upprörde befolkningen och ledde fram till att man startade Jordens Dag. 20 000 000 amerikaner sa; - Vi vill inte bo där vi blir sjuka

1973 började forskarna intresserade sig för vart dessa mycket "långvariga" freoner tog vägen och fann dem i atmosfären över hela jordklotet.

I juni 1974 publicerade forskarna sina slutsatser om att freoner förstörde ozon, men ingen brydde sig. Det handlade ju om någonting osynligt och några påvisbara skador på människor och miljö kunde inte påvisas

Snart kom dock rapporter som chockade forskarna som jobbade inom detta fält om den osannolikt snabba uttunningen av ozonlagret. Man insåg att denna utveckling inte kunde fortsätta. Det var ju känt att inget liv uppstod på jorden förrän ozonlagret hade bildats.

Efter fortsatta studier beslöt sig forskarna för en metod som gick på tvärs mot forskningens tradition och etik; Att säga ifrån.

Budskapet löd;- Om en katastrof ska undvikas kan vi inte öka användningen av kemikalier som förstör ozonskiktet. I stället måste vi minska mängderna som släpps ut i atmosfären.

Det var otroligt att en forskare, Jerry Rawlings, talade om för politiker vad som måste göras. Han föreslog att sprayflaskor med freon som drivgas skulle förbjudas omedelbart. De stora kemiföretagen tillverkade ungefär 100 000 000 ton freoner per år.

Som vanligt slog industrin tillbaka - Det kan leda till att man förstör en bra produkt utan vetenskapligt stöd. Hur vågar ni skrämma upp folk? Ni förstör USA:s ekonomi och industri, var bland annat industrins argument. Samma argument används också idag när det gäller att ingripa mot kemikalier eller processer som är förödande för liv och hälsa.

I februari 1975 togs frågan om freoner upp i en av USA mest kända TV-serier – All in the family och detta anses vara slutet för debatten om freoner i USA. Oregon var första delstaten med förbud mot freoner.

Därefter förbjöd den amerikanska regeringen freoner, men bara i sprayburkar. Freonerna fortsatte snart att öka igen

1980 blev Reagan vald till president och miljöarbetet blev mycket svagt i Vita huset och man motarbetade till och med forskningen. Så småningom stödde han forskningens slutsatser om freonernas skadliga påverkan på ozonskiktet.

I början av 1980-talet så chockas forskare av rapporten att det har bildats ett hål över Antarktis i det ozonskikt som skyddar jorden från solens ultraviolettera strålar.

Nasa hade under ett antal år också forskat om ozonskiktet och dokumenterat förändringarna. Bevisen om freonernas skadeverkningar blev fler och fler och i mars 1985 rådde internationell enighet och drygt 50 nationer samlades och undertecknade Wienkonventionen för skydd av ozonskiktet men de fattade inte beslut om att förbjuda freoner. Klockan fortsatte att ticka.

1986 publicerades teorin om varför ozonlagret bröts ned och samma år gjorde forskarna en expedition till Antarktis. Efter ingående studier från marken och även på 20 km höjd fastslog forskarna att det var freoner som genom en okänd kemisk process och under speciella omständigheter förintade ozonlagret just över Antarktis. Där fann man de slutliga bevisen för att teorierna stämde

Vad skulle man göra för att rädda ozonskiktet?

1987 möttes forskare, politiker från ett femtiotal länder och företrädare för industrin i Montreal och skrev under en FN-konvention om att minska användningen av freoner, Montrealprotokollet.

EU gick till en början emot de amerikanska förslagen om förbud, men accepterade till slut Montrealprotokollet där länderna förband sig att skära ner användningen av freoner inom 12 år. De undertecknade Montrealprotokollet, världens första avtal för att hejda miljöförändring.

Montrealprotokollet formulerades 1987 för att förbjuda freoner. Margaret Thatcher lyckades övertyga världens ledare om situationens allvar utifrån vetenskapliga grunder. Hon var kemist till professionen och kunde ge tydliga och sammanhållande förklaringar, hon visade upp en säregen politisk vilja och ett stort engagemang i den här frågan. Ingen annan politiker hade förmodligen klarat av att driva igenom ett enhälligt politiskt beslut om förbud.

1987 några veckor efter Montrealmötet flög ett NASA-plan fullt med vetenskaplig utrustning och forskare in i ozonhålet. Där mätte man upp en låg nivå av ozon och en hög nivå av klor, och därigenom fick man fram avgörande bevis .

Montrealprotokollet fick tack vare Margaret Thatcher finansiellt stöd och alla länder undertecknade det.

Ett av Amerikas största kemiföretags forskningschefer ansåg att ett totalstopp av produktionen skulle krävas och företaget deklarerade att de vetenskapliga bevisen var entydiga och att man skulle fasa ut freoner. Då accepterade man de vetenskapliga bevisen efter att ha slagits mot ett förbud i 14 år. Man sa till och med att man skulle avsluta produktionen men man sa inte när.

1995 fick tre forskare, Mario Molina, F. Sherwood Rowland och Paul Crutzen, som var verksam i Sverige, Nobelpriset i kemi för sitt arbete med freoner och ozonlagret.

Hur skulle världen klara sig utan freoner? Miljöskyddsmyndigheten i USA fick uppdraget att hitta ersättning för freoner.

Efter förbudet mot freoner forskades nya gaser "s k mjuka freoner" fram, som inte skadar ozonskiktet, men nu har man konstaterat att de driver på växthuseffekten och är i det avseendet 1000 gånger starkare än koldioxid och har blivit en starkt bidragande orsak till klimatförändringarna.

2016 beslutade världens länder att produktionen av "mjuka freoner" skulle börja fasa ut vid ett uppföljningsmöte till Montrealprotokollet.

I tio år har nu forskare uppmanat världens länder att sluta att använda de "mjuka freonerna". Forskarna har upptäckt att även "mjuka freoner" har en negativ påverkan på atmosfären.

Slutord från personer som hade olika roller i kampen mot freoner och dagens kamp för att motverka uppvärmningen av planeten.

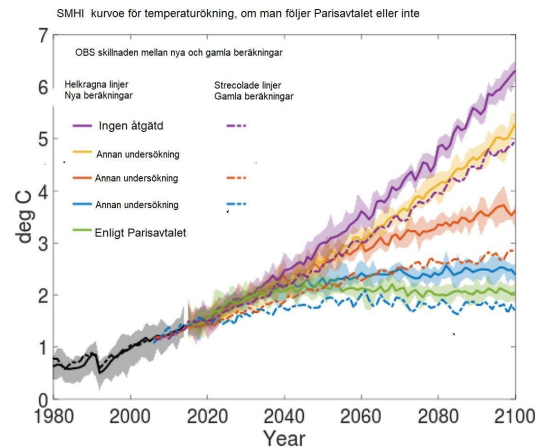
Om det kunde göras för att rädda ozonskiktet så kan det också göras för klimatet, haven, arterna och ekosystemen.

Det krävs ledare som kan dra slutsatser, förstå konsekvenser av beslut och vara ledare.

Försiktighetsprincipen innebär att man ska ingripa mot det som är på väg att hända. När man uppnått fullständig säkerhet är det i de flesta fall för sent.

Vad är skillnaden mellan “ozon-krisen” och “klimat-krisen”?

Ozonzonens utbredning på jorden gick att mäta i km/år från polarområdena mot ekvatorn, miljö- och klimatförändringarna kan bara kopplas till +°C och utbredningen är oberäknelig

Ozon-krisen löstes

genom att forskare höjde tonläget och ställde krav,

genom att det skapades politisk vilja och engagemang,

eftersom det var en relativt smal del av industrin som påverkades,

genom att viktiga företrädare för industrin anslöt sig till forskningen,

utan att det behövdes en stor folkrörelse i just den frågan (en stor rörelse hade funnits i USA på 70-talet mot kemikalier med synbar effekt på jorden),

trots att konsekvenserna inte var helt klarlagda förrän sent i processen, (förändringarna var linjära och 60 % av jordens yta skulle bli obeboelig år 2050 om man inte hade stoppat ozonnedbrytningen).

Klimat-krisen ska lösas

genom att en global folkrörelse skapas och en enda fråga är folkets uppdrag till politikerna;

“All kraft ska satsas på att stoppa eller fördröja uppvärmningen av planeten”,

tack vare att det finns en samlad vetenskap (med ytterst få undantag) bakom den kunskap som presenteras,

genom att konsekvenserna är beskrivna och förståeliga,

genom att folket har den kunskap och insikt som behövs för att tvinga politikerna att agera.

trots att det saknas politisk vilja och engagemang,

trots att nuvarande ekonomiska, politiska och demokratiska system motverkar omställning,

genom att folkets makt ska tvinga dem att inse verkligheten och vidta åtgärder

även om tidsramarna för synliga effekter varierar.

Är folkliga initiativ - sista chansen

Vi har genom hela boken oupphörligen fått veta att det är primära system och strukturer som är mycket tunga motståndare för den som förstår att en omställning är absolut nödvändig. Dessutom finns det andra hinder i form av intressekonflikter och personliga egenskaper och beteenden som också motsätter sig nödvändiga förändringar. Vi kan inte heller förvänta oss att nationella beslutsfattare ska leda omställningen. Inte heller de andra starka aktörer såsom G 7, EU eller andra internationella samfund är att räkna med och därför finns det bara en maktfaktor kvar,

Det finns bara en fredlig metod och det är att vi medborgare utnyttjar vår makt genom att gå samman och ge makthavarna ett gränslöst uppdrag i ett gemensamt budskap.

Medborgare i världens alla länder; Vi måste ge våra högsta beslutsfattare ett bestämt uppdrag:

“Våra högsta beslutsfattare ska till 1 januari 2027 ha utfört uppdraget att på bästa möjliga sätt med hjälp av alla resurser ha fattat nödvändiga beslut för att fördröja eller stoppa ökningen av den globala medeltemperaturen som hotar att förändra livsmiljöerna för de flesta livsformer på planeten. I detta arbete och beslutsfattande ska experter, forskare och fristående representanter för folket medverka.”

Lagstiftningar som förhindrar nödvändiga åtgärder kan upphävas genom att till exempel utlysa katastrofläge, om så krävs. Kopplat till uppdraget finns också ansvar som nogsamt kommer att provas i en speciell ansvarsnämnd kopplad till uppdraget.

Denna nämnd ska fortlöpande ges information om uppdragets utveckling och vidarebefordra den till allmänheten.

Medborgare i alla länder.

Vi har ingen annan att vända oss till om vi vill bevara jorden som en plats för alla livsformer, så som en gång var planetens funktion.

Ska vi låta oss förintas?

Höger och vänster är bara till för att splittra oss.

Det enda som räknas nu är att vi har ett, bara ett enda, väl beskrivet uppdrag till våra politiker.

***Folken måste bli ett, under samlingsnamnet mänskligheten,
tala med en röst som hörs utan bakgrundsbrus
och det enda budskapet måste vara:***

“Fatta beslut som räddar mänskligheten och alla livsformer.”

Forskare och politiker har en gång räddat jorden från Ozonnedbrytningen, och nu måste alla goda krafter återigen rädda den.

Skillnaden är att nu visar politiker varken vilja eller engagemang.

Den här gången är det folket som måste gå i spetsen i tätt samarbete med forskare.

***Folken måste bli ett, under samlingsnamnet - mänskligheten,
tala med en röst som hörs utan bakgrundsbrus
och det enda budskapet måste vara:***

“Ni måste fatta beslut som räddar mänskligheten och alla livsformer.”

Enda hoppet om att hejda den allt snabbare temperaturökningen är att världens medborgare tvingar världsledarna (de har ju både skapat Agendas visioner och drivit utvecklingen till nuvarande nivå) att tillsammans med folket, forskare och andra experter omsätta visionerna till verklighet.

eller

Tror du att du kan vara passiv och att det som kallas "dödlig värme" inte når hela världen? (konstant 39° C)

+4° ökning av den globala medeltemperaturen kostar säkert minst 500 000 människoliv/år.

Den ekonomiska Inkomstförlusten globalt förväntas vara 23 biljoner dollar årligen, och blir summor som är 3–4 gånger större än vid den globala finanskrisen 2008.

***Är det den världen som vi ska överlämna
till kommande generationer?***

Ditt agerande kan bestå i att du stöder medborgarrättsrörelsen, sprider informationen till så många som möjligt och uppmuntrar till att världens folk behöver förenas och visa upp sin vilja och sitt engagemang i att Agenda 2030 mål måste uppfyllas med prioritering på miljö och klimat.

Vi har ett snabbt accelererande ödeshot.

***Folken måste bli ett, under samlingsnamnet mänskligheten,
tala med en röst som hörs utan bakgrundsbrus
och det enda budskapet till beslutsfattare måste vara:***

"Vi vill se beslut som räddar mänskligheten och alla livsformer."

Vi måste se till att hoppet om en dräglig framtid inte tar slut under klimatmötet, som börjar 30 november 2023.

Vi måste koncentrera oss på den uppgiften världen över under ett halvår.

Stoppar vi undan närliggande problem under "kraftsamlingen" så klarar vi att begränsa ökningen av temperaturen.

Vi som har måste hjälpa dem som inte har under den tiden genom solidaritet när någon visar att de har det för svårt för att klara uppgiften.

Att ställa upp för de som behöver under den globala kampen för att bromsa jordens uppvärmning är en mycket viktig del av kampen. Alla måste "ha råd att" vara med.

Det är helt nödvändigt.

Nu eller aldrig!

Paul Karlsson

**PK journalistik och
språkutveckling**

Stockholm Sweden

**karlssonpaul04
@gmail.com**

**[https://www.facebook.com/
groups/265084959630552](https://www.facebook.com/groups/265084959630552)**

FB @varldenienhelhet5938

Paul Karlsson